

io ic soldi che lacarran

340

PADQVA

o

UNIVERSITARIA

R. BIBLIOTECA

SCAFFALE

3

PADOVA

117

DONO
ORTO BOTANICO

200

S E R I E S

AUGUSTORUM,
AUGUSTARUM,
CÆSARUM,
ET TYRANNORUM OMNIUM,

Tam in Oriente, quàm in Occidente,
A G. J. Cæsare ad Carolum VI.

Cum eorundem Imaginibus,
Ex Optimorum Numismatum fide
ad vivum expressis.

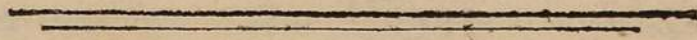
A U C T O R E

LAURENTIO

PATARÓL.

EDITIO ALTERA

Ab eodem castigata, & aucta.

VENETIIS, MDCCXXII.

Apud Jo: Baptistam Recurti.

SUPERIORUM PERMISSU, AC PRIVILEGIO.

S E R I E S

AUGUSTORUM

AUGUSTARUM

CESSARUM

ET TYRANNORUM OMNIUM

1 an in Oriente, quam in Occidente,

A G I. Caste ad Carolum VI.

Cum eorum Imaginibus

Ex Optimum Numismatum Lib.

ad vivum expressis.

A U G U S T O R E

L A U R E N T I O

P A T R O L O

E D I T I O A L T E R A

Ab eodem castigata, & aucta.

V E N E T I S M D C C X X I I

Apud Jo: Baptista Riccardi.

SUPERIORUM PERMISSU, & PRIVILEGIO.

PROLEGOMENA

Operis Institutio :

SERIEM *damus* Imperatorum, cæterorumque hujus notæ, qui fere Numismatibus imperialibus exhibentur ; Seriem inquam ; nec enim opus hoc majus decebat nomen , quod non alio plus gaudet , quàm brevitate. Concinnabamus hanc no-

bis Nummorum contrectationi sociandam , ut identidem subitanæ opem memoriæ , veluti de promptuario proferret , cùm ab utilitate publica alienum minimè futurum existimavimus ipsam omnibus etiam Historiæ candidatis elargiri , ut per breve quoddam faciliusque tyrocinium ad altiorem eruditionem provehantur , & facis in modum hac prælucente , longius Antiquitatis iter suscipere non formident . Cui consilio favit cum primis amantissimus nostri præ-

stantissimus *D. Apostolus Zenus*, Caroli VI Imperatoris feliciter regnantis nunc Historicus & Poeta, tum ex sententia sua, tum ex epistola super hac re celeberrimi *D. Antonii Maliabechii*, Serenissimi Magni Ducis Hetruriæ, jam dum viveret, Bibliothecarii. Sed actum agitur, inquires: Habemus enim, hinc *Stradas*, illinc *Egnatium*, *Peucerum* insuper, *Munsterumque*, qui ex professo Augustam Historiam Orientis & Occidentis breviter ediderunt; hisque addi possunt *Benvenutus*, *Gotofredus*, *Sleidanus*, & si qui sunt alii consimilis generis. Ita plane; sed & nos non mediocri superaddita opera provinciam aggressi sumus. Nam, præterquam quod Chronologiam ad optimorum Auctorum calculos redactam adjecimus, non semel plura breviori stylo, sæpissimè autem utiliora dubio procul, & jucundiora contulimus. Incubuimus igitur toto nisu, ut majoris momenti res, multaque ab aliis ommissa proferremus in medium; præsertim verò Augustarum, & Tyrannorum historiam, a nullo fatis erutam, ordinatim & sollicitè deducemus. Quod ut lege aliqua præstaretur, illud operæ dedimus, ut Imperatoris cujusque recensere-mus primò nomina singula, gentem, & patriam; secundò quibus artibus, quonam in loco, & quo anno imperium susceperint; tertio mores, & acta præcipua; quartò genus mortis, & locum; quinto annos ætatis, & imperii, sexto tandem Auctores, e quibus relata depromserimus, antiquiores semper, & Imperatoribus ipsis contemporaneos; non neglectis tamen post ipsos

ipfos etiam quorundam recentiorum fide digniorum auctoritatibus. Cujuslibet verò Imperatoris vitæ imagines præfiximus, tum ipsius, tum cæterorum, qui nominandi sub ipsis occurrunt; eorum quidem, quorum Nummos, vel ex Musæolo nostro, vel ex ditioribus aliorum Cimeliis sedula conquisitione potuimus inspicere. Qui tamen ordo ad Heraclium usque ferè servatur; nam in cæteris post eundem Imperatorum tantum imaginem apposuimus, cum aliorum Nummis, aut pene omnibus, aut majori saltem ex parte destituamur. Neque prætermittere volumus, quòd ut Numismata historiis adderemus summo opere impulit supra laudatus *Maliabeckius*, cujus judicio morem gessisse & laudis & officii rem omnino censuimus. Non negamus quidem potuisse a nobis uberiores Numismatum seriem afferri, si ex libris quoque, *Jacobo Strada* præsertim, ac *Vallemontio*, aliisque ipsa desumere libuisset. Sed cum certa nobis sententia, steterit cum primò Libellum hunc Anno 1702 publici juris fieri curavimus, Imagines, quoad fieri posset, non aliunde quàm ex ipsis Numismatibus desumere, & ad vivum exprimere, pauciores ideo tunc, sed omnimodæ fidei apponere maluimus, quam plures dubia tamen sollicitudine congregare. Impræsentiarum verò major utique ex editis ab eo tempore ad hunc usque diem præclarorum Antiquariorum operibus Numismatum copia, & secunda quidem manu, peti ac transcribi potuisset; nostris tamen, prout primùm sculptæ fuerant, tabellis uti decrevimus, eruditum

finulque humanum Lectorem ad prædictorum operum tabulas, veluti ad uberiores fontes, remittentes. Series ab Occidentalibus incipit, quibus Orientales suo loco subjiciuntur ita, ut tam Occidentis quàm Orientis Chronologia simul proferantur, & sibi invicem respondeant semper. Imperatoribus singulis eorundem Collegas, Cæsares, Uxores, Liberosque subjunximus; in nonnullis etiam Affines quosdam, quorum licèt Numismata non habeamus, non inutilem tamen futuram historiam credidimus. Tyranni tandem sequuntur, qui regnantibus iisdem, Imperium, aut universum, aut in aliqua provincia tantùm arripuerunt, aut illud arripere conati sunt. Singula hæc qua potuimus brevitate perregimus, ab eadem nunquam discedentes, nisi cùm, aut præ rerum multitudine, aut præ ipsarum confusione, Scriptorumque dissidio indulgendum orationi parumper fuit, ut certi aliquid pronunciaretur. Quoniam verò nostrum hocce opusculum non parum olim studiosis juvenibus placuisse observatum, iis præcipuè, quos Numismatum adminiculo Augustam Historiam consequi delèctat, alteram idcirco hanc editionem ita moliri voluimus, ut non modò castigatior, sed aliquanto auctior etiam prodiret. Primò nempe nonnulla addidimus Tyrannorum & Augustarum nomina, antiquioribus temporibus debita, quæ in priori desiderabantur, necnon & Cæsarium, quo nomine Imperatorum fere liberos intelligimus; Augustorum verò Historiam ad Carolum usque regnantem perduximus. Secundò

ex non paucis Dissertationibus, quæ recentius a Viris doctis ad Historiæ veritatem per Nummos illustrandam scripta extant, depromere quædam placuit, quæ ad rem nostram non inepta visa sunt. Tertio jucundum & non inutile existimavimus de ipsis Imperatorum cæterorumque Numismatibus aliquid in calce Operis dicere, ut generatim saltem noverint tyrones, quæ ex iisdem apud Antiquarios magno pretio, quæ maximo, quæque e contrario modico censeantur. Super quo, ne quis ex libidine hæc nos credat effudisse, Lectorem monitum volumus, quæcunque a nobis asseruntur, ea a C. J. Cæsaris temporibus ad Gallienum, ad mentem ferme Jo. Vaillantii Antiquariorum sanè præstantissimi enunciari; quæ verò a Gallieno ipso ad Heraclium, illa ad eorum fere normam expressa, quæ celeberrimus P. Anselmus Bandurius, *Imperialium Numismatum* a Decio ad Palæologos præclaro opere admonuit. Post Heraclium porrò, cum Numismatum numerus ac decor deficient multum, de eorundem raritate aut frequentia silentium erit, præsertim quòd in eorum temporum monumentis hac ipsa de causa Cimelia pleraque consistere observentur, cum speciosi vix aliquid, quo eruditorum curiositas excitetur, ad manus veniat. Discant tamen nihilominus, momentibus nobis, rectæ indolis juvenes, Nummaria facultati operam dantes, nullum Numismatum genus parvi facere; sed eorum seriem quoad ipsis licet, & quotquot Numismatibus datur, quamvis minus affabre ex temporum

poste.

posteriorum infelicitate scalpta illa sint, perducere non reculent; quemadmodum Viri in hac arte principes *Ducangius*, & *Bandurius* supra relatus mirabiliter præstiterunt. Et hæc ad nostri operis institutionem exhibendam dicta sufficiant.

De Nomine Imperatoris, Cæsaris, & Augusti.

IMPERATORIS nomine appellatos olim eos, qui exercitibus bellisque summa cum potestate a Senatu habita præessent, nemo est in Historia Romana mediocriter versatus qui non agnoverit. Adnotandum tamen est, nomine hoc duces illos etiam dici consuevisse, qui egregiam victoriam de hostibus retulissent; cujus rei lusculentæ extant exempla apud *C. J. Cæsarem*, *Comm. Bel. Civ. lib. 2*; alterum, ubi de *Cajo Curione* dicitur, quod rebus feliciter contra Pompejanos gestis, *universi exercitus conclamatione Imperator appellatur*: Alterum vero *lib. 3*, ubi refertur pariter de Pompejo, quod, Cæsaris acie profligata, *eo prælio Imperator est appellatus*. Verum & ex plurimis aliis Historiarum locis hoc ipsum patet; confirmaturque ex Nummis ipsis, in quibus quoties legitur *Imp. iterum*, *Imp. I, II, III, &c.* non Imperii annos, sed bellorum, victoriarumque numerum significari communior eruditorum hominum opinio est. Neque in hoc assen-

assentiri possumus *Cl. Vallemontio*, qui *Elem. Hist. lib. 5, cap. 23* adnotat, post Caracallam Imperatoris nomen in Nummis parum negotii faceffe, cùm ad summam principatus potestatem tantùm designandam usurpari videatur. Siquidem in pluribus posteriorum temporum Numismatibus nomen ipsum sanè nonnisi bella victoriasque, ex numeris eidem nomini affixis, indicare certo certius affirmandum; cum ut alios brevitatis studio prætereamus, in ipsius Valentiniani III quodam Nummo *Imper. XXXXII.* legatur, qui numerus itidem in Theodosii altero, ante illum licet observare. Quidquid sit autem, certum est, inde factum, ut, cùm qui foris in exercitu militarium rerum imperio potirentur, domi quoque & incives, everfa republica, dominatum assumpserint, Imperatores fuerint appellati. Horum primus C. J. Cæsar fuit, qui post victum Pompejum Urbem ingressus, Dictator perpetuus jam appellatus, primus omnium solus Romanam ditionem administravit. Quicumque inde post ipsum rerum omnium summam tenuere, quocunque modo ad eandem pervenerint, Imperatores vocati sunt, translato ab armis ad togam quoque vocabulo, factoque uno summæ potestatis domi forisque nomine, quod priùs dignitatis tantùm fuerat militaris.

Cæsaris nomen ab eodem C. Julio ad Imperatores omnes posteriores emanavit. Unde verò illud ipse desumpserit non est facile quod statuatur, cùm de eadem voce variæ tradantur ab auctoribus notationes. Omissis tamen quæstionibus

bus iis , quibus pro hujus vocis etymo inter se Critici digladiantur , pro certo sit , C. Julium , non a casu aliquo , vel effectu sumpsisse Cæsaris nomen , sed utpote familiæ suæ proprium , nam & antea plures e Juliis Cæsares fuerant appellati , illud ipsum obtinuisse . Placito inde vulgi fortasse potiùs , & usu quodam , quàm aut consilio quopiam aut ratione , ad cæteros Princeps Cæsaris nomen delatum est , quod usque in hunc diem perseverat ; & quod erat agnomen familiæ , transit in vocabulum dignitatis .

Quandoque nomen hoc strictiùs etiam usurpatur ; hocque dupliciter . Primò ad significandos Imperatoris affines ; quare scimus , illud dedisse Augustum Cajo & Lucio nepotibus , ut illos de Cæsaris domo esse constaret ; qui mos per totam ferè cognationem illam invaluit , usque scilicet ad Neronem . Secundò ad denotandos plerunque in Imperio successuros ; sæpe etenim ab Imperatoribus eligebatur , qui sibi ipsis succederet ; tuncque ille hoc nomine donatus jus quoddam successionis acquirebat . Fiebat hoc autem multis ex causis . Vel ex cognatione , ut imperium scilicet in familia duraret ; sic Octavianus Tiberium privignum Cæsarem fecit , Tiberius ipse Drusum filium , Macrinus Diadumenianum , Philippus senior juniorem , & alii alios . Vel ex benevolentia , & honore ; sic Galba Pisonem , Nerva Trajanum , &c. Vel ex similitudine ; sic Septimius Severus Albinum . Vel ex necessitate tuendæ Reipublicæ , sic Diocletianus , & Maximianus Constantium , & Armen.

mentarium ; isti deinque Maximinum , Severum , moxque Licinium , Gratianus Theodosium &c. Hi omnes nomen Cæsaris viventibus Imperatoribus obtinuerunt , quibus mortuis plures ex ipsis Imperatores , & Augusti facti sunt . Contigit verò nonnunquam , ut iidem Cæsares electi , Imperatores mox quoque ab iisdem Imperatoribus dicti sint , & in collegas assumpti , quod passim ex se quisque poterit observare .

Augusti nomen , quo Imperatores gaudent ; Octaviano debetur . Primus ipse illud assumpsit Munacii Planci sententia , testibus *Vellejo Paterculo* , lib. 2, cap. 91, & *Svetonio* in ipsius vita cap. 7, *Cum* , inquit , *quibusdam censentibus Romulum vocari oportere , quasi & ipsum conditorem Urbis , prævaluisset ut Augustus potius vocaretur , non tantum novo , sed etiam ampliori cognomine , quod loca quoque religiosa , & in quibus augurato quid consecratur , augusta dicantur ab auctu , vel ab avium gestu , gustuve : Ubi obiter adnotamus legendum fortasse gustatuve , ut est apud Festum . Placuit igitur nomen , quod dignitatis magnitudinem indicaret ; quare deinceps ab omnibus assumptum est ; ut scilicet Imperator (juxta *Flori* verba lib. 4, cap. ultim.) ipso nomine , & titulo consecraretur .*

Etiam Uxores Imperatorum Augustas appellatas fuisse docent nos Auctores , & Nummi , quibus major habenda fides nonnunquam est : Neque ipsas tantum , sed & Sorores , aliasque Fœminas Imperatoribus affines . Suadent hoc Nummi Marcianæ Trajani Sororis , Matidiæ Neptis

Neptis ejusdem, Sæmiadis Elagabali, Mammææ Alexandri Severi Matrum, Juliæ Mæfæ utriusque Avia, in quibus Augustæ istæ omnes appellantur. Fiebat hoc autem decreto plerumque Senatus, cui rerum Domini Imperatores umbratile jus quoddam permittere affectabant. Factum ita legimus ab Antonino, qui, teste in ejusdem vita *Capitolino*, *Faustinam Uxorem Augustam appellari a Senatu permisit*. Idem ab aliis factum apud omnes Historicos legere est.

De Nomine Pontificis Maximi, Tribunitiæ Potestatis, Patris Patriæ, & aliis, quæ in Nummis occurrunt.

QUandoquidem præter Imperatoris, Cæsaris, & Augusti nomina, quæ singulis ferè in Nummis leguntur, de quibus jam antecedenti capite egimus, alia etiam nonnulla in plurimis occurrunt, de ipsis ideo non incongruum duximus paucula in studiosorum gratiam ex Antiquitatis fontibus prælibare. Primò igitur in pluribus, superioris ævi præsertim, observatur Pontificis Maximi nomen, quod innuunt verba illa *Pont. Maxim.*
& bre.

& brevius plerunque initiales tantum literæ P. M. Erat Pontifex Maximus apud Romanos sacrorum Ministrorum seu Sacerdotum princeps, cui ea potestas concessa, ut Leges scriptas interpretaretur, atque universum sacrorum ordinem, & cæremonias, cæteraque omnia ad eadem spectantia pro libito juberet, ac moderaretur, auctoritate illa profus, quam præcipuè videre est apud *Sveton. in Aug. cap. 31.* Ex quo satis constat quanta dignitatis ejus vis esset, ex iis, quæ Imperator ille, Pontifex Maximus factus, jure muneris innovavit. Pontificatus hujusce institutio Numæ Regi refertur, teste *Livio lib. 1,* ipsius autem magnitudo toto Reipublicæ tempore admodum viguit; crearique solebant Pontifices hi ex iis ferè viris, qui dignitatibus præcipuis & honore Sellæ Curulis perfuncti essent, ut ex eodem *Livio lib. 25.* colligitur; quamvis inde processu temporis, quæ est rerum omnium vicissitudo, etiam ex Plebejo Ordine quidam fuerint renunciati, quemadmodum eidem ordini cæteras etiam dignitates maximas concessas legimus. Dignitatis hujus magnitudo ex eo iterum constat, quòd C. J. Cæsar, honorum ille summæque dominationis appetentior, Pontificatum Maximum petiit *non sine profusissima largitione,* ut docet in ejus vita *Sveton. cap. 15.* Augustus inde, Imperatorum alter, eundem, mortuo Lentulo, suscepit, prout tradit *Sveton. loco supracit.* Augusti autem exemplum secuti Principes reliqui, Pontificatum Maximum avidissimè sibi assumpserunt, sive idem per adulationem ipsis a Romanis

manis additum est , ut ex Numismatibus aliis-
quæ veteribus monumentis patet . Illud quidem
verum ; morem hunc Pontificatus Maximi ti-
tulum cæteris addendi in superioris ævi monu-
mentis frequentius occurrere , in inferioris au-
tem , quo plus ab anterioribus temporibus rece-
ditur , rarius observari , & in Gratiano Imper-
ferme desinere ; dignitatem illam siquidem ab
hoc Principe recusatam auctor est *Zosimus lib. 4.*
Cum etenim ipsi Pontificalis amictus de more
allatus fuisset , *aversatus est id , quod petebant ,*
ratus non esse fas illiusmodi habitu Christianum uti .
Liquet ergo , non tantum nomine tenus dignitate
hac Imperatores potitos , sed & ejusdem insi-
gnibus usos , & ejusdem munera pariter a plu-
ribus peracta , ut colligendum videtur ex *Histo-*
ricis , quos refert eruditissimus *Spanbemius , Dis-*
sert. 8. Perpetuum autem Pontificatum Maxi-
mum assumebant Imperatores ; idcirco nulla
ejusdem in Nummis , Lapidibus , aliisque monu-
mentis observatur renovatio , prout alioquin in
Consulatibus , & Tribunitia Potestate occurrit ,
quarum dignitatum varius inscribitur numerus
pro variis vicibus , quibus easdem ipsi Principes
assumpserunt . Ex iis igitur , quæ de Gratiano
Zosimus refert , credibile est , Imperatorem illum
non ornamenta modò , sed & nomen titulum-
que ejus honoris respuisse ; qua moderatione suc-
cessoribus suis ipse præluxerit , ut non ultra eo-
dem voluerint uti .

Secundò Tribunitiæ Potestatis nomen obser-
vatur , in prioris ævi præcipuè Nummis , indi-
catur.

caturque Literis iis *Tr. Pot.* vel *Tr. P.* vel *T. P.* Potestas Tribunitia antiquissimus fuit Urbis Romæ magistratus, non multis post Reges exactos annis institutus, quando facta Plebis in Montem Sacrum secessione, adversus Senatum, eidem Plebi conciliandæ concordæ gratia Tribuni concessi sunt, ut satis constat ex *Livio lib. 1, 6,* & alibi. *Halicarnas. Lib. 6,* aliisque ex Auctoribus. Erant Tribuni igitur defensores juris ac libertatis Romani Populi, contra Patritiorum summorumque Magistratum vim & auctoritatem, contraque ipsa Senatus decreta, quibus fortè ejusdem Populi immunitas lædi videretur. Notiora sunt autem ex Historiis Tribunitiæ auctoritatis exempla, quàm ut hinc referri mereantur: Constatque, inter cætera, ex *Sveton. in Tiber. præsertim, cap. 23,* jure Tribunitiæ Potestatis etiam Senatum cogi consuevisse. Hanc itaque Dignitatem pariter Imperatores sibi arrogare statim affectabant; sive ut plus inde venerationis apud Populum sibi compararent, sive ut omnia & singula dignitatum potestatumque genera in se unos transferrent, aliis autem tantæ auctoritatis ne species quidem, aut spes ulla superesset. Non omnino tamen sub Imperatoribus ereptam privatis viris Tribunitiam Dignitatem adnotandum, cum legamus apud *Sveton. in Domit. cap. 8,* auctorem ipsum fuisse *Tribunis Plebis Ædilem sordidum repetundarum accusandi, &c.* Hoc rarum tamen fuisse credendum: Et sicut plurimos Consulatus, sic Tribunitias Dignitates fere semper ab Imperatoribus actas arguere licet, cum ea-

rundem tam frequens memoria in Numismatibus occurrat, sive ut rectius dicamus, Tribunos quidem nomine tenus privatos viros fuisse, sed Tribunitiam auctoritatem omnem apud Imperatores extitisse. Legimus ideo, Augustum, referente *Svetonio cap. 27*, collegam quidem sibi Tribunitiæ Potestatis in singula lustra cooptasse, sed perpetuam recepisse; & Tiberium, eodem teste *cap. 9*, in quinquennium ipsam accepisse; & *cap. 16*, in aliud quinquennium iterum prorogasse. Tanti autem sub ipsis Imperatoribus dignitas hæc fieri meruit, ut iidem sibi socios adjungere soliti essent illos, quos in successores sibi destinabant, ac proinde Cæsares nominabant: Unde illud *Plin Paneg. cap. 8*, de Trajano; *simul filius, simul Cæsar, mox Imperator, & consors Tribunitiæ Potestatis, &c.* quem morem sub Romanis Principibus viguisse confirmant loci plures apud *Tacitum, Svetonium, Dionem*, aliosque. Quamvis autem rerum omnium Domini Imperatores esse & haberi vellent, ideoque perpetuo Tribunitiæ Potestatis jure uti, ejus tamen susceptionem, quemadmodum & Consulatum, quoties acciperent, renovare solebant, & quotannis quidem, non Kalendis utique Januariis, quo die Consulatum auspicari mos erat, sed alia quapiam die, pro Imperatorum libito, ut puto. Hinc fit quod eodem anno duplex Tribunitiæ Potestatis numerus sæpissime observetur; in eundem enim recurrebat, ut patet, & veteris exitus, & novæ Potestatis initium: Quare sub eodem Consulatu & *Trib. Pot. I, & II* dicebatur.

tur. Quòd si nonnunquam sub eodem pariter Consulatu plures quam duo Tribunitiæ Potestatis numeri occurrant, quod in Numismatibus Septimii Severi sub *Consul. III* observatur, sub quo *Trib. Pot.* numerus a X ad usque XVIII, & in Caracallæ sub *Consul. III, & IV*, sub quo eadem *Trib. Pot.* ab XI ad XX legitur, in aliisque nonnullis similiter, illud exinde est, quòd quoties Imperatorum quispiam Consul extiterat, tot semper vicibus Consul, etiam si actu non esset, dicebatur; sicque in allato Septimii Severi exemplo, postquam *Consul. III* idem fuit, singulis sequentibus annis *Consul. III* semper est dictus, quamvis Consul non esset; dumque Tribunitiam Potestatem resumebat, *Consul III* semper appellabatur. Patet hinc, Tribunitiæ Potestatis vices magnum præbere lumen ad dignoscendos annos, quibus Imperatores rerum summa fuerint potiti; atque ideò admodum optandum esse, quod eruditissimus *Vaillant*, de *Numism. in Colon.* scriptum reliquit, ut *Nummi omnes Tribunitiam Potestatem unius cujusque Imperatoris exhiberent*. Dignitatem hanc in Romano Imperio viguisse, & ab Imperatoribus usurpari solitam usque ad Constantinum Magnum, in ipsoque primùm desuisse, tradit *Lipsius*, de *Magistr. Vet. Pop. Ro. cap. 15*, quem Auctores alii sequi videntur.

Ut verò non modò quidquid auctoritatis esset in Republica, sed quidquid etiam ornamenti tantùm ac decoris Imperatores id sibi usurparent, ac titulis adderent, inter hosce etiam Patris Pa-

triæ nomen recensitum tam Nummariaë, quam Lapidariaë Inscriptiones abundè nos docent. Nomen hoc, florente adhuc libertate, M. Tullio Ciceroni datum est *frequentissimo Senatu*, ut ipse de se, inter alia, jaëtanter prædicat *Orat. in Pison.* eundemque primum hoc titulo decoratum testis est *Plin. Nat. Hist. lib. 7, cap. 30*, iis verbis: *Salve primus omnium Parens Patriæ appellate.* Rerum postea summa in C. J. Cæsarem translata, nomen quoque Patris Patriæ ipsi ex adulatione metuque civium inditum legimus apud *Sveton. cap. 76*, cùm alioquin Parricida potius, quàm Pater Romanæ libertatis ac Patriæ meruerit appellari. Idem & Augusto Imperatorum secundo mox statim *universi repentino maximoque consensu detulerunt*; necnon exinde cæteris quoque Principibus de more datum. Tanti autem Cognomen hoc ab iisdem habitum est, ut venerationis tantundem cæteris titulis ipsos non præstitisse ex Historicis constet. Quocirca refert *Sveton. in Nero. cap. 58*, nomen ipsum ab eodem Principe recusatum fuisse propter ætatem; a Vespasiano autem, in ejus vita *cap. 12*, nonnisi serò receptum; a Trajano tandem constantissimè, quantum ipse potuit, recusatum fuisse tradit *Plin. Paneg. cap. 21*. Ut autem verbis illis *P. P.* quoties in Nummis sæculi Superioris occurrunt, *Pater Patriæ* significari credatur, docent nos tum Historicorum verba, tum auctoritas Inscriptionum in Lapidibus antiquis, in quibus integra eadem verba leguntur. In inferioris autem sæculi Numismatibus per easdem Literas, quæ

quæ frequentissimè quidem observantur, Perpetuitatis nomen, & Pietatis indicari Antiquariis placet, sic iisdem docentibus Inscriptionibus, prout quilibet ex se potest apud Rei Lapidariæ Scriptores animadvertere. Quoties ergo post Imperatorium nomen Literæ *P. F. A.* visuntur, convenit jam inter omnes fere, ut legendum sit *Pius Felix Augustus*; cum verò extant *P. P. A.* intelligatur *Perpetuus Augustus*; quanquam, meo iudicio, & *Pius, Perpetuus, Augustus* reddi possit. Literæ illæ *P. P.* nonnunquam etiam Valeriani temporibus se se obijciunt; non rarò inde verò sub sequentibus Imperatoribus observantur: At nunquam frequentius usurpari cæpisse, quam sub Leone I, satis constat.

In aliquibus tandem; Cæsarum præcipuè, Nummis adest & nomen *Principis Juventutis*; nec in prioris sæculi tantùm, Caji nimirum & Lucii Augusti Nepotum, Getæ, Diadumeniani, Maximi, Philippi Junioris, &c. sed & in aliquibus inferioris ævi monumentis, ut Galieni, ipsiusque Constantini Magni filiorum. Hoc quoque nomen non novum sub Imperatoribus, sed in Republica antiquum; eo enim vocari solebat, qui pueris Trojæ lusum ludentibus præerat. Erat autem maximæ dignitatis, cum Trojam non luderent, nisi nobiles pueri, quorum quidem distinctionem fieri in Majores & Minores consuevisse apud Romanarum Rerum Scriptores videre est; a quibus etiam discimus, ludi hujus institutum ad Trojanos referendum, ideoque Trojæ vocabulum eidem inditum, cum

nempe Ænea duce primùm in Italiam illi venerunt, super quo luculentissimum *Virgilio* locum, *Æneid. lib. 5*, operæ pretium est legere. Ludebant verò pueri illi, non in curribus, & quadrigis, ut malè quidam existimarunt, sed in equis: Quocirca Principes Juventutis per Statuas Equestres repræsentari ferè solebant, ut ex Numismatibus Neronis & Drusi, Titi & Domitiani, item & Getæ satis patet. Interdum tamen etiam per figuram peditem inter duo signa militaria exprimebantur, ut apparet in Nummis Maximi, Filippi Junioris, aliorumque, quasi essent ipsi signiferi Juventutis. Summæ autem dignitatis loco munus Principis Juventutis etiam sub Imperatoribus habitum, conjectari ex eo potest, quòd conferri solebat ipsorum filiis, nepotibusve, aut aliis ex imperatoria familia; adeo ut qui nomine hoc insignirentur, hi non secus ac Cæsaris titulo donati, post Imperatorem proximo loco, ac successionis ad Imperium spe omnino gauderent; quod primus ipse Augustus instituit, creatis Juventutis Principibus Cajo & Lucio nepotibus suis ex Julia filia Marco Agrippæ in uxorem data. Insuper Tiberium ipsum Trojanis Circensibus præfuisse auctor est in ipsius vita *Sveton. cap. 6*. Cæterum nonnisi adolescentibus nomen illud datum ex iisdem Numismatibus conjectari potest, cum nec ulli Imperatorum, nec ulli provectorum ætate Cæsarium inditum in ipsis appareat.

Præter titulos illos, de quibus breviter hucusque differuimus, occurrunt & nomina Consul-

fulis,

fulis, Proconsulis, Censoris, & si quæ sunt alia. De istis, utpote quæ minùs explicationis poscere videantur, nil ultra addere visum est. Qui plura cupit super singulis, consulat, inter cæteros Auctores, eruditissimi superiùs laudati *Spanhemii*, de *Præstantia & usu Numismatum*, Dissertationem octavam, in qua ex professo de iisdem actum lætanter inveniet.

De varia pro variis temporibus Imperatores eligendi ratione.

PLuribus modis ad principatum Imperatores olim pervenisse ex Historicis comperimus; quos singulos ut clariùs & diligentius explicemus, non alienum erit Romani Imperii duplicem periodum mente concipere, veterem scilicet a C. J. Cæsare ad Carolum M. protensam, & novam, quæ ab eodem Carolo ad nostra tempora usque perveniat. In veteri Imperatores factos fuisse legimus, vel ex hæreditate, vel ex electione. Ex hæreditate rursus dupliciter; vel propria scilicet, vel impropria. Propriam hæreditatem intelligimus eam, quæ transibat in propinquos, præcipuè filios & nepotes. Hac sanè Imperium obtinuisse videntur Augustus, Tiberius, Cajus, Titus, Domitianus, Commodus, Caracalla, Alexander, Gallienus, Florianus, Constantinus M. ejusdem

tres filii , Gratianus , Arcadius & Honorius ,
Theodosius Junior , Justinus Minor , Constanti-
nus Novus , Heracleonas , Constantinus Pogo-
natus , Justinus III, Constantinus Copronymus ,
Leo IV, Constantinus VI. Impropriam illam
hæreditatem appellamus , quæ non ex affinita-
te , sed ex Imperatorum placito successoribus
contingebat . Hac proveci sunt Hadrianus ,
Antoninus Pius , M. Aurelius , Claudius Go-
thicus , Constantius Chlorus , Maximianus Ar-
mentarius , Julianus , Valentinianus III, Zeno
Isauricus , Justinianus , Tiberius Constantinus ,
Mauritius . Ex electione verò quadrupliciter ;
nimirum , vel Imperatoris , vel Senatus , vel
Militem , vel Senatus simul & Militem . Ele-
ctione Imperatoris creati sunt Trajanus , L. Ve-
rus , Carinus , Maximianus Senior , Severus ,
Maximinus Daza , Licinius , Theodosius , Mar-
cianus , Majorianus , Anthemius , Olybrius , Ne-
pos , Anastasius . Electione Senatus Balbinus &
Pupienus , Hostilianus , Quintillus , Tacitus ,
Constans Junior . Electione Militem Imperium
plurimi adepti sunt , & hi quidem dupliciter ;
vel per Prætorianos , ut Claudius , Nero , Ner-
va , Didius Julianus , quibus addi possunt Otho ,
Pertinax , Leo , & Augustulus ; vel per Exer-
citem & Legiones , ut Galba , Vitellius , Ve-
spasianus , Severus , Macrinus , Elagabalus ,
Maximinus , Gordiani Africani duo , Philippus ,
Decius , Gallus , Æmilianus , Valerianus , Au-
relianus , Probus , Carus , Diocletianus , Jovia-
nus , Valentinianus , Glycerius , Phocas , Phi-
lippi

lippicus Bardanius, Theodosius III, Leo III. Electione Senatus & Militum simul creatos legimus Gordianum III, Avitum, Heraclium, & Arthemium. Jam dictis genus alterum addi potest eorum, qui neque a Senatu, neque a Militibus acclamati, imperium ex se ipsis audacter arripuerunt. Inter hosce Julium Cæsarem, Maximum, Severum, & Justinum liceat numerare.

In nova quoque periodo, vel ex hæreditate, vel ex electione delatum Imperium satis constat. Ex hæreditate statim illud obtinuit Ludovicus Pius, inde Lotharius, &c. præterea Otho II, & III, ac plurimi alii, quos recensere singulos non est opus. Electio verò potest hic sub ratione triplici considerari; alia scilicet a Pontifice Romano procedens, alia a Principibus omnibus Imperialibus, alia tandem a septem tantum Electoribus. Electione solius Pontificis creatos Imperatores non semel scimus. Ita Carolus M. Francorum Rex, adlatrantibus incassum iis, qui eidem imperium armorum jure acquisitum attribuunt; ita Carolus Calvus, Ludovicus Balbus, &c. item Guido Spoleti Dux, Berengarius I, Otho M. Berengarius II, juxta quosdam, & si qui sunt alii. Electione Principum omnium Imperialium, qui ferme erant Germaniæ Proceres, non sine tamen Italicorum quoque Principum suffragiis, propter Italiæ Regnum, quod electi acquirebant, Imperatores cæteri ad usque Septemviratus institutionem electi sunt. Adnotandum verò, Principes ab iisdem electos, non

Imperatores quidem strictè loquendo creatos, sed Germaniæ Reges : Quia verò mos invaluerat, ut fere Germaniæ Reges aureo etiam Imperii diademate coronarentur, hinc fiebat ut Rex Germaniæ creatus, Imperator quoque factus diceretur. Inde est quòd apud plurimos ex veteribus Historicis, & Germanis quidem plerisque, Regum nomine Imperatores semper appellantur, annique ipsorum sub duplici ratione assignentur; nimirum Regni, initio factò ab anno electionis, & Imperii, ab accepta per Romanum Pontificem Imperii corona. Plures item ex Imperatoribus Sanctæ Sedi reverentiam præstantes, se se nunquam Imperatores liberè pronuntiaverunt, nisi post acceptam solemni ritu coronam, & apud Albertum Argentinensem Ludovicum V excommunicatum fuisse legimus, quòd se se liberiùs pro Imperatore gereret ante Pontificiam coronationem. Electione septem Electorum cæteri inde usque adhuc ad Imperium evecti sunt. Acerrima lis est autem inter Scriptores de tempore, quo septenarius hic numerus fuerit institutus. Aliqui, inter quos Panvinus, Lib. de Comit. Imper. cap. 6, & Aventinus, Annal. Bojor. libr. 5, hoc post Friderici II circiter tempora factum contendunt, Gregorio X Pontificatum tenente. Alii cum communiori sententia, quam tuentur Schardius, libr. de origine septem Elect. cap. 3, & Bellarminus, de transl. Imper. Rom. lib. 3, cap. 3, tradunt, Gregorium V Pontificem, imperante Othone III, statuisse ut Imperator deinceps a septem Electo-
ribus

ribus renunciaretur . Alii , inter quos eruditus quidam recentior Mediolanensis , cum quo libentissimè sentimus , sanctionem hanc de Imperatore eligendo a Gregorio V latam quidem arbitrantur , vim autem suam non exercuisse statim affirmant ; ideoque post Othonem III. Imperatores adhuc , in Germanis quidem Comitibus , sed a pluribus electos e Germaniæ Proceribus ; donec tandem sensim , tum Pontificum , tum potentiorum Principum auctoritate Electorum numerus fuerit diminutus , & ad Septemviratum juxta Gregorii V mentem reductus . Quidquid sit autem super hoc , teneatur , ab Anno saltem 1273 , quo creatus est Rodolphus Habsburgensis , consentire omnes , Imperatorem a septem tantùm Electoribus renunciari cæpisse ; qui mos ab iis temporibus duravit ad nostra fere : Elapso enim sæculo septem prioribus alii duo additi sunt , ita ut novem modò numerentur ; nimirum Archiepiscopi Moguntinus , Trevirensis , & Colonienfis , qui Electores Ecclesiastici dicuntur ; & Rex Bohemiæ , Dux Baviariæ , Comes Palatinus Rheni , Dux Saffoniæ , Marchio Brandeburgicus , & Dux Brunsvicensis , qui sæculares . Potest autem hæc electio dupliciter considerari ; vel ut libera , vel ut coacta . Liberam dicimus quotiescunque , Imperatoribus successore sibi non designato morientibus , liberum sit Electorum suffragiis in quem voluerint intendere . Coactam verò , aut saltem non ita liberam , quando Imperator adhuc vivens successurum sibi designet ; tunc enim Electores in defuncti gra-

tiam Imperatorem , quem nominaverit ipse renunciant . Ita olim factum ex Historicis passim comperimus ; & modò quoque in Imperatoribus Austriacis licet observare . Hæc sunt , quæ de varia Imperatores eligendi ratione colligere , ac proferre sub brevitate potuimus . Quòd si alia quæpiam explicanda ratio superesse videatur , aut ad jam allegatas reduci poterit , aut ea non erit , quæ speciatim debeat recenseri .

De variis Imperii Romani Periodis .

ROMANAM REM a C. J. Cæsare ad usque M. Aurelium unicus habuit Imperator . Eo primùm temporis duos unà Princeps Roma vidit , cùm idem sibi Hadriani jussu L. Verum in collegam assumpsisset . Nulla tunc tamen divisio rerum est habita ; sed ambo simul unanimiter præfuere , ac si non duo fuissent , sed unus tantùm . Continudò res rediit ad unum usque ad Caracallam & Getam Septimii filios , ambos Imperatores dictos , & quidem divisio per matrem Juliam imperio , ut ille Occidentalibus provinciis , hic autem Orientalibus potiretur . Post hosce rerum hæc imperii-que divisio servata non fuit ; & quamvis non semel bini fuerint Imperatores , ut Papienus & Balbinus , Philippus , Decius , Volusianus cum filiis , imperium tamen ipsi pro indiviso tenuere .

Dio.

Diocletiano autem ad rerum fastigium evecto Anno 284, visum est interesse Reipublicæ & alterum creare, qui Romanam ditionem longè latèque diffusam, & Barbarorum insultibus plurimis diversisque in locis obnoxiam moderaretur. Elegit ipse sibi igitur in collegam Maximianum Herculium, quem Occidenti præfecit, cùm sibi Oriens reservasset. Ab istis inde electi sunt gemini titulo Cæsaris, nimirum Constantius, & Maximianus; qui sibi rursus Maximinum, & Severum, in hujusque locum Licinium adjunxerunt. Ita Romanum Imperium per Annos circiter 40, plures agnovit dominos, donec totum uni Constantino M. cessit A. 324. Ab hoc celebris illa definita est Imperii in Occidentale ac Orientale divisio, selectumque ac restauratum Byzantium, ut sedes esset Orientalium Imperatorum, sicuti Roma Occidentalium. Hæc deinceps distinctio viguit; ita ut, uno aut altero tantùm exceptis, qui soli regnarunt, bini semper fuerint usque ad Augustulum Imperatores. Hoc autem in ordinem redacto Anno 476, Orientalis Imperii solummodo nomen perseveravit, Occidentalis verò abolitum est, instituto a Gothis primùm, inde a Longobardis in Italia Regno, everaque non semel Roma, cumque eadem Imperii Romani in Occidente ditionibus, & dignitate prorsus excisis. Duravit interstitium Occidentalis Imperii Annos 324, usque nempe ad Carolum Magnum, qui a Pontifice Imperialem coronam accepit, & Occidentis salutatus est Imperator. Habuit tunc denuo Romanum

manum Imperium Principes geminos; nam licet nonnulli ex Imperatorum albo Orientales post Carolum Magnum expungere conentur, injuria tamen & frustra contendunt, cum iidem, & Imperatoris nomen, & ornamenta, & Orientalis Imperii sedem semper obtinuerint. Occidentale Imperium in Carolo renatum viget adhuc; Orientale verò jam corrui, 268 circiter ab hinc annis, imperante Constantino XI. Palæologo: Capta enim a Mahomethe II. Turcarum Rege A. 1453 Constantinopoli, Christianorum res ibidem funditus everſæ sunt; & cum ipsa sua sede Imperium quoque in jura cecidit Barbarorum.

Solent Historici, pro suo quilibet placito, varias Imperii Romani divisiones & periodos effigere, quarum quælibet non magni momenti est, ideoque ipsas omnes hinc recensendas minimè existimavimus. Ne tamen & respuere singulas videamur, illud unum adnotandum duximus, quatuor secerni posse a Carolo M. ad nos usque periodos. Prima sit Francorum, ab eodem Carolo usque ad Conradum I, per Annos 119. Secunda Saxonum, ab Henrico I ad Henricum II, per Annos 105. Tertia Francorum, Saxonum, aliarumque nationum & gentium, a Conrado II ad Sigismundum, per Annos 414. Quarta Austriacorum solorum, ab Alberto II ad Carolum VI, regnantem, per Annos 282 usque adhuc, ad Annum scilicet 1721, quo rursus hæc scribimus.

I N D E X AUCTORUM,

E quibus

Seriem nostram expressimus.

- A**crop. Georgius Acropolita. *Historia Orientis*, ab A. circiter 1203 ad tempora Michaelis VIII Palæologi.
- Agath. Agathias Smyrnæus. *Libri 5 de bello Gothorum*, & aliis peregrinis Historiis, quibus attinguntur res præsertim Justiniani Imperatoris.
- Alb. Argent. Albertus Argentinensis. *Chronicon* ab A. C. 1273, quo Rudolphus Imp. factus est, breviter prius excursis aliquot superiorum annorum rebus, ad A. 1378.
- Alb. Stad. Albertus Abbas Stadenfis. *Historiographia ab Orbe condito* ad A. C. 1256.
- Alciat. Andreas Alciatus. *Libellus de Formula Romani Imperii, Augustam Historiam breviter exhibens usque ad Henricum Lucelburgensem tantum; mutilus enim est, & reliqua desiderantur, quæ credibile est ab eodem perducta fuisse usque ad Carolum V, saltem, cum obierit imperante Ferdinando I, A. 1550.*
- Am. Marcel. Ammianus Marcellinus. *Rerum gestarum, sive Historiæ Romanæ Libri 31. Primi usque ad 14 desiderantur; quod restat (plurimis in locis mutilum) incipit sub temporibus filiorum Constantini M. & protenditur usque ad Valentis interitum.*
- Ann. Fuld. *Annales Francorum, in Fuldensi cœnobio cæpti, & continuati, ab A. 714 ad A. 900.*
- Ann. Rebd. *Annales Henrici Monachi in Rebdorff rerum ab An. 1295 ad A. 1362.*
- Ann. Ster. *Annales Henrici Steronis, Monachi Althæ inferioris rerum ab A. 1266 ad A. 1300.*
- Anon. Ann. Reg. Franc. *Anonymus scriptor Annalium Regum Francorum Pipini, Caroli, & Ludovici, ab A. 741 ad A. 828. Aliqui putant ipsum Monachum Benedictinum; plerique nunc opus hoc Eginartha attribunt.*
- Anon. Vit. Henr. IV. *Anonymus scriptor Vitæ Henrici IV, qui fuit eidem Imperatori contemporaneus.*

Anon.

- Anon. Excerpt. *Anonymi excerpta de Imperatoribus, a Diocletiano ad Justinum.*
- Anon. de abdic. &c. *Anonymi Historiola de abdicatione, seu renunciatione imperii ac regnorum, a Carolo V facta. Habetur in Scharidio sub fine Tomi secundi, & in Goldasti Politicis Imperialibus.*
- Anon. gest. sub Ferd. *Epitome rerum in orbe gestarum sub Ferdinando I, ab A. C. 1558 ad A. 1564, Auctore Anonymo apud Scharidium, sub fine Tomi 3.*
- Anon. gest. sub Maximil. *Auctor Anonymus de rebus in orbe gestis sub Maximiliano II, ab A. 1565 ad A. 1574, apud Scharidium sub fine Tomi 4.*
- Anon. Princ. Mun. *Anonymi brevis historia de omnibus Principibus mundi, eorundem genealogiam &c. referens usque ad nostra tempora.*
- Appian. *Appianus Alexandrinus. Scripsit singulis Libris bella sex celebriora Romanorum. Item Bellorum Civilium Libros 5, & quedam alia.*
- Avent. *Joannes Aventinus. Libri 7 Annalium Bojorum, a gentis origine ad A. C. circiter 1450.*
- Bandur. *Anselmi Bandurii Numismata Imperatorum Romanorum, a Trajano Decio ad Palæologos Augustos. Accedit Bibliotheca Nummaria, sive Auctorum, qui de Re Nummaria scripserunt.*
- Baron. *Cæsar Baronius. Annales Ecclesiastici, a Christo nato ad A. C. 1198.*
- Benven. *Benvenutus de Rambaldis Imolensis. Liber Augustalis, a C. J. Cæsare ad Wenceslaum.*
- Bertold. *Const. Bertoldus Constantiensis Presbyter. Scripsit Chronicon post Hermannum Contractum, ab A. 1053 ad A. 1100.*
- Besselm. *Sebastianus Besselmejerus. De obsidione Magdeburgi historica descriptio.*
- Blond. *Blondus Flavius Forliviensis. Libri 31 Historiarum, ab inclinatione Imperii, temporibus scilicet circiter Theodosii Junioris, ad A. 1440.*
- Boxhorn. *Marcus Zuverius Boxhornius. Historia Universalis, a Christo nato ad A. 1660.*
- Brachel. *Adolphus Brachelius. Historia sui temporis, ab An. 1618 ad A. 1652.*
- Briet. *Philippus Brietius. Annales Mundi, ab eodem condito ad A. C. 1663.*
- Bucholc. *Abrahamus Bucholcerus. Index Chronologicus, ab Orbe condito ab A. C. 1616.*

- Calchi. *Tristanus Calchi Mediolanensis . Historiæ Patriæ L. 20, ab Urbe condita, Anno ante Christum circiter 600, usque ad A. C. 1313.*
- Camer. *Joachimus Camerarius . Narrationes de rebus Turcicis, a gentis origine ad Annum C. circiter 1538.*
- Candid. *Joannes Candidus . Commentariorum Aquilejensium Libri 8, ab urbis origine ad A. C. circiter 1514.*
- Cantacuz. *Ioannes Cantacuzenus . Historiæ Byzantinæ Libri 4, attingentes tempora Palæologorum, Andronici II, III, & Ioan. III.*
- Capitol. *Iulius Capitolinus . Vitæ Antonini Pii, Marci Aurelii, Lucii Veri, Pertinacis, Albini, Macrini, Maximini, Maximi Cæsaris, Gordianorum trium, Maximi seu Pupieni, & Balbini.*
- Cassiod. *Aurelius Cassiodorus . Chronicon, a Latino primo Latii Rege ad Anastasium Dicorum Imperatorem.*
- Cedren. *Georgius Cedrenus . Compendium Historiarum, a mundo condito ad Isaacium Comnenum.*
- Cheur. *Dominus Cheureau. Scripsit Gallicè Libris 6 Historiam Mundi, a primis Hominibus ad Leopoldum Imp.*
- Christ. *Matth Christianus Matthiæ . Theatrum Historicum, in quo agit Auctor de quatuor Monarchiis, e quibus Romanam prosequitur ad Rudolphum II.*
- Chron. Herveld. *Chronicon Monachi cujusdam Herveldensis, (notandum in nonnullis Libris huic operi affigi nomen Lamberti Scaffaburgensis) a mundo condito ad Henricum IV Imp.*
- Chron. ElWag. *Chronicon Elwagensis Monasterii, ab A. 1095 ad Ann. 1477.*
- Chron. Aug. *Pars Chronicæ Monasterii SS. Uldarici & Afræ apud Augustam Vindelicorum, ab A. 1152 ad A. 1265.*
- Chron. Austr. *Chronicæ Australis antiquæ excerptum per Matthiam Marescalum de Bappenheim ab A. 852 ad A. 1326.*
- Chron. Græc. *Chronologia Imperatorum Græca, a C. J. Cæsare ad Michaellem Palæologum, ex antiquitatibus Constantinopolitanis Palatinæ Bibliothecæ Libro, juxta editionem Francofurtensem Friderici Sylburgii A. 1590.*
- Chron. Colmar. *Chronicon Dominicanorum Colmariensium, ab A. 1211 ad A. 1303, apud Urstisum, Tomo 2.*
- Chron. Belg. *Magnum Chronicon, in quo præcipuè Belgicæ res explicantur, Auctore quodam ex Canonicis Regularibus S. Augustini prope Nussiam, ab A. C. 54 ad A. 1475.*
- Chron. Germ. *Chronicorum Germaniæ L. 31, a prima gentis origine ad A. 1539.*
- Coccin. *Michael Coccinius Tubingensis . Opus de Bellis Italicis Maximiliani.*
- Compil. Chron. *Compilatio Chronologica; seu Chronicon excerptum*

- ptum ex diversorum Chronicis, ab initio Mundi ad A. C. 1474, continens præcipuè res Pontificum, & Imperatorum.
- Contin. Sigeb. Continuator Sigeberti, qui a plerisque dicitur Robertus de Monte. Scripsit ab A. 1113 usque ad A. 1210.
- Contin. Aim. Continuator Aimoini, a capite 42 Libri 4, ab A. C. scilicet 638 circiter usque ad A. 1165. Adnotandum, non unicum fortasse esse Continuatores Aimoini, sed geminum; primum scilicet a loco citato ad finem Libri quarti; alterum ab initio ad finem Libri quinti.
- Cortus. Gulielmus & Andrihettus Cortusi Patavini. Scripsere Historiam de novitatibus Paduæ, ac Lombardiæ, ab A. 1256 ad 1364, ubi plura habentur de Ludovico Bavaro Imp.
- Cuspin. Joannes Cuspinianus. Vitæ Cæsarum, & Imperatorum Romanorum, tum Occidentalium, tum Orientalium, a C. J. Cæfare ad Maximilianum II.

- Dithmar. Dithmarus. Chronicorum Libri 7, comprehendentes res Imp. Henrici I, trium Othonum, & Henrici Secundi.
- Dodech. Dodechinus Abbas Monasterii S. Dysibodi. Continuatio Chronicorum Mariani Scoti, ab A. 1084 ad A. 1200.
- Dubrav. Ioannes Dubravius Olomuzensis Episcopus. Historiæ Bohemiæ Libri 33, a Gentis origine ad Ferdinandum I Imperatorem, A. scilicet C. 1527.
- Duc. Ducas, Michaelis Ducæ nepos. Historia Byzantina, a Ioannis Palæologi temporibus ad Mehemetem II Turcarum Regem, ab A. C. scilicet 1360 ad A. 1462.

- Eginar. Eginarthus Caroli Magni scriba. Eiusdem Caroli Vita.
- Egnat. Io. Baptista Egnatius. Scripsit vitas Romanorum Principum Libris 3, Orientalium quidem omnium, Occidentalium verò usque ad Maximilianum I.
- Etrop. Ioannes Etropius. Diarium expeditionis Tunetanæ a Carolo V susceptæ.
- Evagr. Evagrius Scholasticus Epiphanensis. Ecclesiasticæ Historiæ Libri 3, a Theodosio Juniore ad annum duodecimum Imperii Mauriti.
- Euseb. Eusebius Pamphili Cæsariensis Episcopus. Ecclesiasticæ Historiæ Lib. 9, a Christo nato ad Constantinum M. Item de vita Constantini M. Lib. 5.
- Eutrop. Eutropius Historiæ Romanæ Libri 10, ab Urbe condita ad mortem Joviani.

- Florus. Lucius Anneus Florus. Rerum Romanorum Epitome, Libri 4, a Romulo Rege ad Augusti Imperium.

Fragm.

Fragm. Hist. *Fragmentum Historicum incerti auctoris, ab A. 631 ad 1268. Legitur præfixum Chronico Alberti Argentinensis.*

Genebr. Gilbertus Genebrandus. *Chronographiæ Libri 4, ab Orbe condito ad A. C. 1584.*

Godefr. Godefridus Monachus S. Pantaleonis apud Coloniam. *Annales ab A. 1162 ad A. 1237.*

Gotofred. Joannes Ludovicus Gotofredus. *Archontologia Cosmica, sive Principatum omnium commentarii, in quibus habetur Imperatorum Occidentis Historia, a C. J. Cæsare ad Ferdinandum II.*

Glyc. Michael Glycas Siculus. *Annales partibus 4 distincti, a Mundi exordio ad obitum Alexii Comneni.*

Haym. Nicolaus Franciscus Haym. *Thesauri Britannici Pars prima, quæ Musæum Nummarium ab ipso vocatur.*

Hepidan. Hepidanus Cænobita S. Galli. *Annales breves rerum in Alamannia gestarum, ab A. C. 708 ad A. 1180.*

Herm. Contr. Hermannus Varingensis Comititis filius in Suevia, *Contractus a membrorum contractione cognomento. Chronicon, ab Orbe condito ad A. C. 1054.*

Herod. Herodianus. *Scriptis Libris 8 Res Romanas, a morte Marci Aurelii ad initium Imperii Gordiani III.*

Hist. Prof. *Historia Profana, Gallicè scripta, ad nostra usque tempora res totius Orbis complectens.*

Joel. Joelis *Chronographia compendiaria, ab Adamo ad Alexium Murtzuphlum.*

Jornand. Jornandes Gothus. *Scriptis Librum de Regnorum ac temporum successione, a Romulo Rege ad Justinum Imperatorem. Item Librum de rebus Gothicis, seu de gestis Gothorum, a gentis origine ad tempora Justiniani.*

Lamprid. Ælius Lampridius. *Scriptis vitas Commodi, Diademediani Cæsaris, Heliogabali, & Alexandri Severi Imp. Dubitatur tamen ab aliquibus, postremam hanc vitam ipsene scripserit, an Æl. Spartianus.*

Laz. Wolfgangus Lazius Viennensis Medicus. *De gentium aliquot migrationibus, &c. L. 12, in quibus plures habentur Principum Genealogiæ.*

Leo Ost. Leo Cardinalis Episcopus Ostiensis. *Libri 3 Chronici Monasterii Cassinensis, attingentes facta Imperatorum, a Justiniano ad annum usque circiter 1086. Quartum addidit Librum Petrus Diaconus Ostiensis, qui continuat Historiam usque ad A. 1138.*

Luithpr. Luithprandus Ticinensis Ecclesiæ Levita, & Cremonensis
Epi-

Episcopus. Historiarum ab Europæ Imperatoribus, ac Principibus gestarum Libris 6, ab A. circiter 886. ad A. circiter 964.

- Mameran. Nicolaus Mameranus Lucemburgus. *Speciale opusculum de investitura Electoralis Dignitatis Mauritii Saxonie Ducis a Carolo V facta. Item opus de gestis præcipuis Caroli V.*
- Manaf. Constantinus Manasses. *Compendium Chronicum, a Mundi exordio ad Nicephorum Botaniatem.*
- Marian. Scot. Marianus Scotus Monachus Fuldenfis. *Chronicorum Libri 3, a Mundo condito ad A. C. 1082.*
- Mediob. Mediobarbus. *V. Occo.*
- Melant. Philippus Melanthon. *Carionis Chronicon auxit, & exposuit, ab Octaviano Augusto ad Constantinum & Irenem.*
- Montfort. Lambertus Hortensius Montfortius. *Libri 7 Historiarum de Bello Germanico; nimirum Caroli V cum Protestantibus.*
- Munster. Sebastianus Munsterus. *Cosmographiæ Universalis Libri 6, in quorum secundo habentur vitæ Imp. a C. I. Cæsare ad Theodosium juniorem; in tertio a Carolo M. ad Carolum V; in quarto Imp. Orientis, a Theodosio juniore ad Constantinum ultimum.*
- Mussat. Albertinus Mussatus. *Libri 16 de gestis Henrici VII. Item de gestis Italicorum post Henricum VII Libri 12. Tandem Vita, sed non completa, Ludovici Bavari.*

Nauel. Joannes Nauclerus Præpositus Tubingensis. *Chronographia, Voluminibus 2 distincta, per Generationes 51, ab Orbe condito ad A. C. 1501.*

Niceph. Greg. Nicephorus Gregora. *Historia Byzantina, a capta per Latinos Constantinopoli A. 1203 ad Andronici junioris obitum, A. 1341.*

D. Niceph. D. Nicephorus Constantinopolitanus Archiepiscopus. *Cosmographia brevis, ab Adamo ad Michaelem & Theophilum.*

Nice. Niceta Acominatus, seu Choniata, Logotheta. *Historia Orientalis, a Joanne Comneno ad A. 1204, quo mortuus est Balduinus.*

Occo. Adolphus Occo Medicus Augustanus. *Explicavit Imp. Numismata, a Pompejo Magno ad Heraclium; quod inde opus, additis iconibus, pluribusque nummis, luculenter Franciscus Com. Mediobarbus illustravit.*

Oros. Paulus Orosius Presbyter Hispanus. *Libri 7 Historiarum adversus gentes, a primis creati Mundi temporibus ad Theodosium juniorem.*

Ot. Fris. Otho Frisingensis Episcopus, Henrici IV Imp. nepos, Friderici I patruus. *Chronicon, a principio Mundi ad tempora Friderici I Imp. Item Lib. 2, de gestis ejusdem Friderici, usque ad A. 1155*

Ot.

- Ot. de S. Blas. *Otho de S. Blasio. Appendix ad Chronicon Othonis Frisingensis, ab A. 1146 ad 1210.*
- Paterc. C. *Vellejus Paterculus. Libri 2 Historiarum, a capta Troja ad annum 16 Tiberii Imperatoris.*
- Patin. *Carolus Patinus Parisiensis Medicus. Descripsit, & enarravit Imp. Rom. Numismata, a C. J. Cæsare ad Heraclium.*
- Paul. Diac. *Paulus Diaconus. Libri 8 de gestis Romanorum, a Valentino Seniore, in quo deserat Eutropius, ad Leonem tertium. Item de gestis Longobardorum Libri 6, a gentis origine ad Hildebrandum ipsorum Regem trigesimum.*
- Persona. *Gobelinus Persona. Cosmodromium, perductum per ætates sex, ab Orbe condito ad A. C. 1418.*
- Petav. *Dionysius Petavius. Rationarium temporum, a mundo condito ad A. C. 1632.*
- Pet. App. *Petavii Appendix, ab A. 1632 ad nostra tempora.*
- Petr. Ost. *Vide Leo Ost.*
- Peucer. *Gaspar Peucerus. Auxit, & exposuit Carionis Chronicon, a Carolo Magno ad Carolum V.*
- Piccolom. *Vide infr. Sylv.*
- Plat. *Baptista, seu Bartholomeus (non enim convenit inter Auctores) Platina. Vitæ Pontificum, a Beato Petro Apostolo ad Paulum II inclusivè.*
- Plut. *Plutarchus Cheronæus. Vitæ excellentium Virorum ex Græcis, ac Latinis.*
- Polyd. Verg. *Polydorus Vergilius Urbinas. Anglicæ Historiæ Lib. 26, a primis illius gentis Principibus ad Henricum VII Regem.*
- Pomp. Læt. *Pomponius Lætus. Romanæ Historiæ compendium, a Gordiano III ad Heraclium, paucis additis de Heraclii progenie, usque ad Justinum III.*
- Putean. *Erycius Puteanus. Historiæ Insubricæ lib. 6, a Gentis origine ad tempora Othonis I Imp.*
- Radev. *Radevicus Canonicus Frisingensis. Addidit duos Libros de rebus gestis Friderici Imperatoris Libris Othonis Frisingensis, usque ad A. 1160. Addita ipsi est appendix anonymi cujusdam usque ad A. 1170.*
- Reg. *Regino Monachus Prumiësis. Annales a Christo nato ad A 967*
- Rosui. *Roswitha Virgo e Saxonia, Monialis Cænobii Candersheimensis. Scripsit versu Exametro Carminibus 27 Historiam Imperatorum, Henrici, & Othonis I.*
- Ruffin. *Ruffinus Presbyter Aquilejensis. Ecclesiasticæ Historiæ Libri 2, a temporibus circiter Constantini M. ad interitum Theodosii Senioris, A. scilicet 395.*

Sabel. M. Antonius Coccius Sabellicus . *Historia Veneta* , ab Urbe condita ad initia principatus Augustini Barbadici , A.C. scilicet circiter 1487.

Scylit. Joannes Scylitza Curopalates . Excipit ubi Cedrenus desinit , & prosequitur Orientis historiam usq; ad Nicephorum Botaniatem.

Sigeb. Sigebertus Gemblacensis Monachus . *Chronicon* ab A.C. 381. ad A. 1112.

Sigon. Carolus Sigonius . *Historiarum de regno Italiæ Libri 20* , ab A. C. 565 ad 1286. Item *historiarum de Occidentis Imperio Libri pariter 20* , ab A.C. 284 ad 565.

Sleid. Joannes Sleidanus . *Libri 3 de quatuor summis Imperiis* , e quibus Romanum describitur usque ad Carolum V.

Socrat. Socrates Scholasticus . *Historiæ Ecclesiasticæ Libri 7* , a Constantino M. ad Theodosium Junioem .

Sozom. Hermias Sozomenus Salaminus : *Historiæ Ecclesiasticæ Libri 8* , a Constantino Magno ad Arcadium & Honorium .

Spart. Ælius Spartianus . *Vitæ Adriani , Ælii Cæsaris , Didii Juliani , Septimii Severi , Pescennii Nigri , Caracallæ , Getæ* .

Strada. Jacobus de Strada . *Thesaurus Antiquitatum ; seu Vitæ Imperatorum Occidentalium , & Orientalium* , a C. J. Cæsare ad Carolum V.

Sturc. Christophorus Sturcius . *Liber de Imperio Germanorum* , a Carolo Magno ad Richardum & Alphonsum ; ad finem scilicet Interregni post Fridericum II.

Svet. C. Suetonius Tranquillus . *Vitæ 12 Cæsarum* , a C. J. Cæsare ad Domitianum .

Svida. Svida . *Cæsarum vitas attingit* , a C. J. Cæsare ad Theophilum .

Sylv. Æneas Sylvius Piccolomineus Senensis . *Historia de Bobemorum origine ac gestis* , a gentis primordiis ad Georgium Pogibrachium Regem , hoc est ad A. C. circiter 1457. Item de his , quæ Friderico Tertio Imp. per totam Europam gesta sunt .

Tacit. C. Cornelius Tacitus . *Annalium Libri 16* , ab Augusti morte ad Neronem , quorum tamen nonnulli injuria temporis perierunt . Item *Historiarum Libri 5* , a Galbæ imperio ad Vespasianum , ex 13 , quibus videtur ipse Romanam Historiam perduxisse usque ad interitum Domitiani .

Theod. Lect. Excerpta ex Theodori Lectoris Ecclesiasticæ Historiæ , auctore Nicephoro Callisto Xantopuli filio , a Theodosio Jun. ad Anastasium .

Theod. Met. Theodorus Metochita . *Scripsit Historiam Romanam* , a C. I. Cæsare ad Constantinum Magnum .

Theoph. Theophanes . *Chronographia* , a Diocletiano ad Michaellem Rancabe .

Thuan.

- Thuan. *Jacobus Augustus Thuanus . Historiarum sui temporis Libri 138, ab A. C. 1543 ad A. 1607.*
- Thulden. *Christianus Adolphus Thuldenus . Historia sui temporis, seu continuatio Historiarum Brachelii , ab A. 1652 ad A. 1659.*
- Trebel. Pol. *Trebellius Pollio . Vitæ Valeriani patris , & filii , Gallieni patris pariter, & filii, triginta Tyrannorum, & Claudii.*
- Trithen. *Joannes Trithemius Abbas D. Jacobi Wirtzburgensis . De origine gentis Francorum compendium, ab A. ante C. 439 usque ad Carolum Calvum Imperatorem .*
- Vail. *Joannes Vaillant Bellovacus , Illustravit Numismata Imperatorum , a C. J. Cæsare ad Posthumum.*
- Vecer. *Conradus Vecerius . De Vita Henrici Septimi Imperatoris .*
- Sext. Aur. Victor. *Sextus Aurelius Victor . Vitæ Cæsarum, ab Augusto ad Constantium . Item (aut alter hujusce nominis Auctor est , ut modo communiter creditur) de vita & moribus Imperatorum , sive Augustæ Historiæ epitome, ab Augusto ad Theodosium Seniore .*
- Volater. *Raphael Volaterranus . Antropologiæ Lib. 23, in quorum postremo habetur historia de Imperatoribus Romanis usque ad Maximilianum .*
- Vopisc. *Flavius Vopiscus Syracusus . Vitæ Aureliani , Taciti , Floriani , Probi , Firmi , Proculi , Saturnini , Bonosi , Carri , Numeriani , & Carini .*
- Ursperg. *Conradus a Linchtene Urspergensis , Abbas Præmonstratensis . Chronicum , sive Historia universalis , quæ seorsim agit de omnibus principatibus , incipiens a primo Assyriæ regno , historiamque Imperatorum prosequitur usque ad A. C. circiter 1230, annum scilicet 16 imperii Friderici II.*
- Wippo. *Vita Conradi II Salici .*
- Witich. *Witichindus Monachus Corbejensis Ordinis Benedictini . Annalium Libri 3, de rebus Saxonis , attingentes Historiam Imperatorum Henrici Aucupis , & Othonis Magni .*
- Vulc. Gal. *Vulcatius Gallicanus . Vita Avidii Cassi .*
- Xiphil. *Joannes Xiphilinus . Epitome Dionis , ab ejusdem Libro 35 de Pompejo Magno ad Alexandrum Severum Imperatorem .*
- Zonar. *Joannes Zonaras . Annalium Tomi 3, ab Orbe condito ad Alexium Comnenum Orientis Imperatorem .*
- Zosim. *Zosimus . Historiæ Romanæ Libri 6, ab Augusto , breviter prius excursis superiorum temporum rebus , ad Theodosium Juniore .*

NOI REFORMATORI

Dello Studio di Padoa.

A Vendo veduto per la Fede di revisione, & approbatione del P. Tommaso Maria Genari Inquisitore, nel Libro Intitolato, *Series Augustorum, Augustarum, Caesarum, & Tyrannorum omnium Auctore Laurentio Patarol, Editio altera ab eodem castigata, & aucta &c.* non v'esser cosa alcuna contra la Santa Fede Cattolica, e parimente per Attestato del Segretario Nostro niente contro Principi, e buoni costumi, concedemo Licenza a Gio: Battista Recurti Stampatore, che possa esser stampato, osservando gl'ordini in materia di Stampe, e presentando le solite copie alle Publiche Librerie di Venezia, e di Padoa.

Dat. 17. Agosto 1722.

- (Francesco Soranzo Proc. Reffor.
- (Zuan Pietro Pasqualigo Reffor.

Agostino Gadaldini Segret.

SERIES

1

S E R I E S

AUGUSTORUM, AUGUSTARUM, CÆSARUM, ET TYRANNORUM.

I.

CAIVS JULIVS CÆSAR, e nobili gente Julia Romana, Lucii Julii Cæsaris & Aureliæ filius, victis Pompejo, & Pompejanis partibus, actisque quinque triumphis, accepta inter alios honores Dictatura perpetua, & Imperatoris nomine assumpto, Romani Imperii principia jecit, Anno ante natum Christum 46. Princeps miræ fortitudinis in rebus bellicis, nec pacis artibus minor; eloquentissimus insuper, qui & plura disertissimè scripsit, & Fastorum celebratissimam illam correctionem edidit, qua anni tempora, suis sedibus pravo intercalationum, quæ tunc usuerant, ordine deturbata restituit. Innumera quoque bella tam in Barbaros, quàm in Cives suos feliciter profligavit. Facta in eum Romæ conspiratione, confossus est in Sena-

A tu

tu tribus & viginti vulneribus, M. Bruto & C. Cassio conjuratorum principibus, Anno ætatis 56, imperii 4. *Plut. Svet. in Cas.*

Cossutia, ex ordine Equestri, C. J. Cæsaris prima uxor. Ab eodem repudiata est. *Svet. in Cas. c. 1.*

Cornelia, Cinnæ quater Consulis filia, secunda uxor. Hanc mirè amavit, & mortuam laudavit pro rostris, ex eaque Juliam suscepit, uxorem Servilii Cepionis primùm, postea Cn. Pompeii Magni. *Ibid. & cap. 21.*

Pompeja, Q. Pompej filia, tertia uxor. Adulterii cum P. Clodio inter Bonæ Deæ sacra perpetrati fama laborans dimissa est. *Ibid. c. 6.*

Calpurnia, L. Pisonis filia, quarta uxor. Hæc quo die Cæsar occisus est eundem hortabatur nè Curiam ingrederetur. *Ibid. c. 21, & 81.*

Præter modo dictas uxores adamavit impensè Cæsar Cleopatram Ægypti Reginam, & Eunoem sive Eunem Bogudis Mauritaniæ Regis uxorem; exque Cleopatra filium suscepit Cæsariionem sive Cæsarium, qui interfectus est ab Augusto, consulente Ario Philosopho, non esse probandam multitudinem Cæsarum. *Ibid. c. 52, & in Aug. c. 17. Plut. in M. Antonio.*

Julia Senior C. J. Cæsaris soror, Accii Balbi uxor fuit. Ex hisce nata Accia mater Octaviani Augusti. *Sveton. in August. c. 4.*

Post C. J. Cæsaris necem rerum summam inter se dividerent Octavianus, Lepidus, & Antonius, a quibus celebris ille Triumviratus institutus, qui quatuordecim circiter annos duravit. Lepidus verò ignavus & iners nomine tenus tantum dominatu potitus est, ad privatam vitam citò redactus. Antonius autem vesano amore Cleopatras captus, ideoque repudiata Octavia sorore Augusti conjuge sua, ejusdem collegæ hostem se professus est. Ideo inter eosdem ad arma ventum, & collata utrinque navali manu apud Actium Epiri promontorium, fugiente ex infausi exitus metu Cleopatra, fugiit ipse quoque Antonius cum eadem in Ægyptum. Anno post obsessus ipse Alexandria ab Augusto,

gusto, & ab omnibus relictus sibi intulit vulnus; cùmque uxor Cleopatra in sepulchrum sese recepisset, ipse intra idem funibus per fenestram attractus apud eandem expiravit. Illa verò præmetuens, nè in triumphum a victoribus duceretur, aspidem admovit brachio, cujus morfu e vivis excessit. *Appian. Bel. Civil. L. 5. Flor. L. 4, C. 6. & II. Paterc. L. 2. Svet. in Aug. C. 17.*

Alexander, M. Antonii & Cleopatrx filius. *Plut. in M. Ant.* Ipsum hìc ideo retulimus, quòd ab Antiquariis nummus eidem attribuat, quem hìc apposuimus; solum tamen ex conjectura & dubiè.

II.

OCTAVIANUS, Thutrinus prima ætate cognominatus, ex equestri ac tandem Senatoria familia, Octavii & Acciæ filius, a C. J. Cæsare adoptatus, & Cæsar nominatus, Rempublicam universam solus obtinuit a morte Antonii, Anno ante Christum 30, & Augustus in septimo suo Consulatu dictus est, tertio postquam cæperat Anno ab Antonii morte imperare. Princeps hic

Romanæ quidem alter post J. Cæsarem everfor libertatis, virtutibus tamen, & optimè domi forisque gestis adeo laudabilis, ut inventum sit dicterium, ipsum aut nunquam nasci, aut nunquam mori debuisse. Urbem mirum in modum restauravit, & magnificis auxit ædificiis, inter quæ celebriora Pantheon, & Templum Quirini; prætereaque legibus, & institutis sapientissimis communit. Obiit Nolæ ex profluvio ventris; dubium an excubus veneno illitis; A. æt. circiter 76, imp. 44. *Tac. Ann. l. 1. Svet. in Aug.*

Prima Augusti uxor P. Servilii Isaurici filia fuit, ab aliquibus Servilia nominata, quam sibi tantum despondit, sed ea non est usus. *Ibid. c. 62.*

Claudia, seu Clodia, P. Clodii & Fulviæ filia, secunda uxor. Dimissa est, orta simultate inter Augustum, & ipsius matrem; *Ibid.*

Scribonia, nupta prius duobus Consulibus, tertia uxor. Repudiata est propter morum perversitatem. Ex hac nata Julia, de qua infra. *Ibid.*

Livia Drusilla, quæ etiam Julia dicta fuit, Livii seu Julii Calidiani filia, quarta uxor, Tiberio Neroni, cui prius nupta erat, abducta. Fœmina superba, sed miræ sagacitatis, ac prudentiæ. Obiit A. æt. 86, *Ibid. Tacit. Ann. l. 1.* Apposuimus hic Nummum, in quo legitur *Pietas*, quod ab Antiquariorum aliquibus Liviae attribuitur unâ cum illis, in quibus legitur *Salus*, & *Iustitia*.

Octavia Augusti soror, M. Antonii primùm uxor fuit, ipsique genuit Antonias, Majorem, & Minorem; inde M. Marcelli, cui genuit duas filias, & C. Marcellum, cuius æreum Nummum singularem vulgavit eruditissimus *Spanhemius. Plut. in M. Ant.*

Julia Augusti & Scriboniæ filia. Nupsit prius C. Marcello, inde M. Agrippæ, jussu Marcellam alteram conjugem suam repudiare, tandem Tiberio, de quo infra. Fuit hæc patri degener; seque superbia, levitate, ac libidinibus inquinavit. Opera Augusti relegata est primò in insulam Pandatariam, inde in Oppidum Reginorum, quod

nunc

nunc Reggio in Italiæ finibus. *Suet. in Aug. c. 36, & 65. Tac. Ann. lib. 1. Paterc. l. 2, c. 96.*

M. Agrippa, Augusti gener fuit, ut diximus. Suscepit ex Julia Cajum, Lucium, Agrippam Posthumum, Juliam, & Agrippinam. Ex hisce Cajus, & Lucius in familiam Cæsarum ab Avo Augusto adoptati sunt, & Juventutis Principes appellati. Cajus autem obiit, perfidiosè vulneratus in colloquio ad urbem Artaxata; Lucius obiit Massiliæ, incertum morbone, an veneno Livix artibus dato. *Suet. in Aug. cap. 64, & 65. Tac. Ann. lib. 1. Paterc. loc. cit.* Præter Juliam & Marcellam supra relatas, inter Agrippæ uxores etiam Pompeja recensetur, aliis Pomponia.

III.

TIBERIUS, e gente Claudia Romæ nobili, Tiberii Neronis & Livix Drusillæ filius, ab Augusto vitrico adoptatus, imperium post eundem consecutus est anno Christi 14. Virtutum, & vitiorum penè omnium

exercitia miscuit, & professus est. Hinc enim humanitatem, modestiam, frugalitatem, liberalitatem, prudentiam affectavit; inde verò ebriositate, tyrannide, libidinibus, simulatione, ac mendacio præsertim malum Principem egit. Decessit Miseni; crediturque a Cajo Caligula nepote suo suffocatus, A. æt. 78, imp. 23. *Svet. in Tib. Tac. An. L. 1, & seq. Paterc. l. 2.*

Vipsania Agrippina, M. Agrippæ & Marcellæ seu Pomponiæ juxta quosdam, aut Pompejæ filia, Tiberii prima uxor. Natus est ex hac Drusus Minor. Dimisit ipsam Tiberius jussu Augusti gravidam, ut Juliam sumeret, de qua jam supra. Obiit miti morte, raro exemplo in sua familia. *Tac. An. l. 1, & 3.*

Drusus Minor, Tiberii & Agrippinæ filius. Obiit juvenis, seu ex vi morbi propter nimiam intemperantiam, seu veneno consumptus ex fraude Sejani. Ex uxore Livilla Germanici & Claudii Imp. sorore sumpsit Tiberium ab Imp. Caligula occisum, aliumque huic gemellum, & Juliam. *Ibid. & l. 4. Svet. in Tib. c. 15, 54, & 62.* Nummum æreum Tiberii hujusce admodum rarum vulgavit *Faeschius*.

Drusus Major, Tiberii frater. Rector fuit Romani exercitus in Germania, provinciamque majori ex parte domuit. Obiit collapsus equo, fractoque inde crure, A. æt. 30. *Ibid. c. 4, & 7. Tac. An. l. 1. Paterc. l. 2, c. 97.*

Antonia Minor, M. Antonii & Octaviæ Majoris filia, Drusi Majoris uxor. Mulier optima, de qua fertur quòd abstemia fuerit. Obiit ex veneno, genitis Germanico, & Claudio. *Plut. in M. Ant. Tac. An. l. 3.*

Germanicus, Antonia Minoris & Drusi Majoris filius. Omnibus tum corporis, tum animi virtutibus enituit. Obiit Antiochiæ veneno hausto, ut creditur fraude Tiberii, opera verò C. Pisonis Syriæ præpositi, A. æt. 34. *Svet. in Cal. c. 1, & 2. Tacit. Ann. l. 1, & 2.*

Agrippina, M. Agrippæ & Julii filia, Germanici uxor. Genuit Caligulam, Drusum, Neronem, sæminas autem Liviam, Drusillam, & Agrippinam, quarum etiam imagines in averfa parte nonnullorum Caji Imperatoris nummo-

rum

rum apparent. Mortuo marito, quem comitabatur per Asiam, reversa est Romam, ubi, cum venenum e Tiberii mensa timeret, fame periit. *Svet. in Calig. c. 7. Tacit. Ann. l. 2, & 6.*

Nero, & Drusus, Germanici & Agrippinæ filii, ut dictum est. A Tiberio hostes judicati, fame consumpti sunt; Nero in insula Pontia, Drusus in ima parte Palatii. *Auctores citati.*

Druso huic L. Otho, Imperatoris Othonis pater, filiam suam nondum nubilem desponderat. *Svet. in Oth. c. 1.*

I V.

CAJUS, cognomento *Caligula* quòd in exercitu caligis militaribus uteretur, Germanici & Agrippinæ filius, adoptatus a Tiberio imperare cæpit A. 37. Optimi patris pessimus filius fuit; sævitia, libidine, insolentia, rapinis, impudentia, impietate contaminatissimus. Literatis videtur aliquantulum favisse, cum Latinæ Græcæque linguæ Lugduni certamen instituerit. Ex tot vitiis exorsus omnibus, trucidatus est Romæ 30. vulneribus a Cassio Cherea, aliisque conjuratis, A. æt. 29, imp. 4. *Svet. in Calig.*

Junia Claudia, seu Claudilla, M. Syllani filia, Caligulæ prima uxor nondum Imperatoris. Obiit ex partu. *Tac. An. lib. 6.*

Livia Horestilla, secunda uxor. Hanc desponsatam C. Pisoni ipse sibi e convivio rapuit; sed brevi repudiavit, & relegavit. *Svet. in Calig. c. 25.* Cornelia Orestina appellatur a *Xiphilino*.

Lollia Paulina, M. Lollii filia, tertia uxor. Hanc

quoque per vim sumpsit, coacto C. Memmio ejusdem marito eam sibi despondere; brevi autem ipsam pariter repudiavit. *Svet. c. 25.*

Cæsonia, Orphiti & Vestiliæ filia, luxuriæ & lasciviæ perditissimæ scæmina, quarta uxor. Occiso marito, cui etiam amatorium medicamentum propinaverat, quo in furorem ageretur, ipsa quoque a Centurione transfixa est, & filia utriusque Julia Drusilla parietibus illisa. *Ibid. c. 59.*

V.

TIBERIUS CLAUDIUS, Drusi Majoris & Antoniae Minoris filius, Germanici frater, in Palatii angulo inventus a Prætorianis, dum post Caligulae mortem alii de Imperatore eligendo, alii de restituenda Republica disputarent, raptus est & Imperator acclamatus, cum promississet iisdem singulis quina dena sestertia, A. 41. Principio in bonum vergere videbatur. Plures optimas sanctiones tulit, multaque opera publica extruxit, ut Portum Hostiensem ad importandum frumentum, Aquæductus per quadraginta milliaria, & alia. Lacum Fucinum derivavit, operantibus per undecim annos triginta millibus hominum. Inde verò in malum mutatus est; nam & luxuriæ perditæ, & sævæ crudelitatis fuit; appetentior præterea ludendi, timidus, diffidens, & semistolidus. Britanniam tumultuantem ingressus est, & sine prælio intra sex menses composuit, præclarumque inde triumphum egit. Periit sumpto in boletis veneno, conscia uxore Agrippina, A. æt. 64, imp. 14. *Svet. in Clau. Tac. Ann. lib. II, c. 12.*

Æmilia Lepida, Augusti proneptis, Claudii adolescentis prima uxor. Intacta repudiata est; seque postea ipsam occidit. *Svet. in Claud. c. 26. Tac. Ann. lib. 6.*

Livia Medullina Camilla, e Dictatoris Camilli genere, secunda uxor. Obiit die nuptiis destinato. *Svet. loc. cit.*

Plautia Urgulanilla, aliis Herculianilla dicta, tertia uxor. Genuit Drufum Pompejum, & Claudiam. Dimissa est propter libidinum probra, & homicidii suspicionem. *Ibid. & cap. 27.*

Ælia Petina, Viri consularis filia, quarta uxor. Genuit Antoniam; repudiata inde est autem ob leves offensas. *Ibid. & c. 26.*

Valeria Messalina, Barbati Messalæ consobrini sui filia, quinta uxor. Hanc Claudius, cum comperisset super cætera flagitia C. Siliæ etiam nupsisse, dote inter auspices consignata, supplicio affecit. Genuit Octaviam, & Britannicum. *Ibid. Tac. Ann. lib. II.*

Britannicus, ut modò dictum, Claudii e Messalina filius. Germanicus primò dicebatur. Sublatus est per venenum a Nerone Imperatore, æmulatione vocis, & metu ne sibi raperet imperium. *Svet. in Claud. c. 27, & in Ner. cap. 33.*

Julia Agrippina, Agrippinæ alterius Germanici filia, Claudii neptis, sexta ejusdem uxor. Desponsata prius fuerat Passieno Crispo, inde Cneo Domitio Ænobarbo Neronis patri; postea in Caji fratris sædissimo contubernio vixerat. Fæmina regnandi avidissima, & libidinibus infamis. Interempta est filii Neronis jussu. *Svet. in Claud. c. 26. Tac. Ann. l. 4. 12. & 14.*

Furius Camillus Scribonianus, Dalmatiæ Legatus, civile bellum in Claudium movit; quinto tamen post arreptum imperium die oppressus est, legionibus in pœnitentiam religione conversis, postquam denuntiato ad novum Imp. itinere, signa moveri non potuerunt. *Svet. in Claud. cap. 13.*

VI.

CLAUDIUS DOMITIUS NERO, Cnei Domitii Ænobarbi & Agrippinæ filius, a militibus, quibus idem promiserat ac Claudius, ad impetium evectus est A. 54. Primo ejusdem quadriennio optimus fuit, reliquo tempore pessimus: cum nullum fuerit vitium, quo se se non fœdaverit. Bellum Britannicum infeliciter gessit; feliciter verò Parthicum per Domitium Corbulonem: & Judaicum per Vespasianum. Propter scelerum multitudinem a Senatu hostis judicatus est, contraque ipsum acclamatus in Hispania Sergius Galba. Accepto nuncio, se requiri ut puniatur more majorum, & adventare milites ad id missos, pugionem jugulo adegit, adjuvante Epaphrodito a libellis extra portam Viminalem, jacens in scrobe, quam ad corporis sui modulum parari sibi subitò jusserat, A. æt. 32, imp. 14. *Tac. Ann. Lib. 12, & seq. Svet. in Ner.*

Octavia, Claudii Imperatoris & Messalinæ filia, Neronis prima uxor. Hanc citò aspernatus dimisit, relegavit, & tandem sub adulterii prætextu jussit occidi. *Ibid. C. 7, & 35. Tac. Ann. L. 12, &c.*

Poppea Sabina, Titii Ollii viri Quæstorii filia, Rufo Crispo seu Crispino equiti prius, deinde & Othoni, qui postea Imperator, desponsata, secunda uxor, qua ipse tamen antea pro concubina usus fuerat. Occisa est ab eodem ictu calcis, cum esset gravida, quòd serò ab aurigatione reversum conviciis incesserat. Genuit Claudiam, quæ intra quartum mensem defuncta est. *Tac. Ann. Lib. 13, & Svet. in Ner. cap. 7.*

Statilia Messalina, Attico Vestino prius nupta, tertia uxor. *Svet. loc. cit. Tac. Ann. l. 15.*

Cajus Julius Vindex, natione Gallus, genere nobilissimus, coacta valida Gallorum manu adversus Neronem nova molitus est; sed cum principatum parare sibi non studeret, Galbæ detulit Imperium. Adversus eum missus est Rufus, qui Germaniæ præerat; factoque militum utrinque concursu absque Ducum jussu, ipse sibi manus intulit. *Xiphil. in Ner.*

VII.

SERGIUS SULPICIVS GALBA, Romanus, è nobilissima Sulpiciorum familia, patre Servio Sulpicio, matre Mummia Achaja genitus, a militibus acclamatus est Imperator in Hispania contra Neronem, A. 68. Sævitiæ, atque avaritiæ fama laborare dicebatur, ex quarum suspicione, cum sibi odium etiam ex nimia libertis concessa licentia comparasset, a Prætorianis Othoni faventibus trucidatus est Romæ in Foro; caputque ipsius ad eundem Othonem in castra missum. Obiit A. æt. 73, imp. Mense 7. *Tac. Hist. lib. 1. Svet. in Gal.*

Lepida Galbæ uxor. Ex hac suscepit ipse duos liberos; eaque mortua cælibatum constantissimè servavit. *Ibid. C. 5.*

Piso Frugi Licinianus, M. Crassi & Scriboniæ filius, juvenis optima donatus indole, a Galba pro concione adoptatus est, & Imperii hæres declaratus. Sexto post die, a Galbæ verò nece non multum in templi Deæ Vestæ foribus confossus est, Anno æt. 31, electionis in Cæsarem die quarto. *Tacit. Hist. l. 1. Svet. c. 17.*

Verania Pisonis uxor quæ ipsius corpus ab Othone sepul-

pulturæ, concessum cremarique permiffum, composuiffe traditur. *Tac. Hist. lib. 1.*

Clodius Macer, Africæ Proprætor sub Nerone, ipfo mortuo ad imperium aspiravit. Eodem tempore & Nymphidius Sabinus Romæ, & Fontejus Capito in Germania dominatum aucupabantur. Ipse a Trebonio Garuciano Galbæ procuratore sublatus est; cæterique etiam opprefsi. *Tac. Hist. lib. 1.*

VIII.

MARCUS SALVIUS OTHO, Lucii Othonis & Albæ Terentiæ filius, familia nobili ex Hetruriæ oppido Ferentino, ægrè ferens prælatum sibi adoptione Pisonem a Galba, militum sibi conciliavit animos, ab iisque deductus in castra, Imperator est salutatus A. 69. Vir munditiarum penè muliebrium, sui que corporis immodicè studiosus. Audita Vitellii in Imperatorem acclamatione, auctor Senatui fuit mittendæ legationis, quæ doceret, electum jam Principem, concordiamque suaderet; se ipsum præterea per internuncios imperii confortem, generumque offerens Vitellio. Sed, cum hujus copiæ nimis appropinquarent, ad arma ventum est, terque Otho per duces vicit; nimirum apud Alpes, circa Placentiam, & ad Ædem Castoris. Novissimo autem prælio apud Bebriacum Cremonensium oppidum a Vitellianis fraude victus, tædio inde civilis belli, & ne sibi tanto civium sanguine ac periculo imperium tueretur, pugione se transfixit, A. æt. 37, juxta alios 38; imp. die 95, maximo cum dolore militum, quorum multi sibi vim intulere, & ad inter necionem invicem concurrere. *Tac. Hist. l. 1. c. 2. Svet. in Ot.*

Pop-

Poppea Sabina, Othonis ante imperium uxor, ut supra in Nerone dictum.

I X.

AULUS VITELLIUS, Lucii Vitellii filius & Sex-tiliæ probatæ mulieris, quam & Augustæ nomine juxta Tacitum honoravit, Romano genere nobilissimus, a Germanico exercitu prope Coloniam salutatus est Imperator, vivente adhuc Galba. Enormis proceritatis fuit, & immodicæ gulæ, crudelis præterea, & vanus; seque talem in itinere præcipuè præbuit e Galliis Romam versus, quod triumphantium more per civitates omnes confecit. Deficientibus ad Vespasianum legionibus Mæsiarum, & Pannoniæ, item Judææ, ac Syriæ, tractus est in Forum religatis post terga manibus, & injecto cervicibus laqueo; tandemque apud Gemonias minutissimis ictibus excarnificatus est, inde unco raptus, & projectus in Tyberim, A. æt. 57, imp. mense IO. circiter. *Svet. in Vit. Tac. Hist. lib. 1, 2, & 3.*

Petronilla, Consularis viri filia, Vitellii prima uxor. Genuit Petronianum altero captum oculo, qui a militibus unâ cum Patre interfectus est, & filiam, quam Vespasianus Imp. splendidissimè maritalavit. *Svet. in Vit. c. 6, in Vesp. c. 14. Tacit. Hist. lib. 2.*

Galeria Fundana, Prætorio patre nata, secunda uxor. Ex hac nati sunt utriusque sexus liberi, inter quos masculus titubantia oris prope mutus, & elinguis. *Svet. c. 6.*

X.

FLAVIUS VESPASIANUS, e Gente Flavia obscura potius ex oppido Reatino, Titi Flavii Sabini & Vespasie Polae filius, ab exercitu Syriaco, cuius erat rector, Imperator dictus est, dum Otho, & Vitellius de imperio decertarent, A. 69. Fuit mirae sobrietatis, urbanitatis, moderationis, & effusi in literas studii; avaritiae tamen labe notatus. Judaeam omnem, praeter Ierosolymam, & unum aut alterum oppidum, subegit. Obiit stans, inter manus sublevantium, e profluvio ventris in Campania, Ann. æt. 69, imp. 10. *Tac. hist. lib. 2, & seqq. Svet. in Vesp.*

Flavia Domitilla, seu Domicilla, Statilii Capellae Romani Equitis ~~libera~~ Vespasiani uxor. Genuit Titum, Domitianum, & Domitillam. *Ibid. cap. 3.*

Julius Sabinus, principatum gerens in Lingonibus, separatim magnum exercitum comparavit, ac Cæsar appellari voluit, quod se Julio Cæsare prognatum diceret. A Cereale multis præliis victus est; post quæ in sepulchrum, quod ruri habebat ingressus, ibi novem annos delituit, credentibus interim omnibus ipsum mortuum. Inde autem egressus, Romam cum uxore ac liberis abductus, ibidem Vespasiani jussu occisus est. *Xiphil. in Vespas.*

Peponilla, seu Epponina Julii Sabini uxor. Marito duos filios peperit, cumque ipso Romæ interfecta est. *Idem. & Tacit. hist. l. 4.*

Ipse hic Auctor mentionem ibidem facit & Sabini Galli, qui se Cæsarem esse dixerat, ac de ipso ea ferè profert, quæ prius de Sabino Juliano retulerat. In mentem nobis vene-

venerat, suspicari an Julius ille Sabinus sit Julius Vindex, de cujus defectione plura habentur apud Tacitum, Histor. lib. 4, & 5. posterior hic autem, sive Sabinus Gallus, sive Julius Sabinus appelletur, is verè sit, de quo supra jam relata a Xiphil. aliisque Auctoribus traduntur.

X I.

TITUS VESPASIANUS patri successit in imperio A. 79, ipsumque optimè administravit. Fuit enim affabilis, clemens, liberalis, omniumque ferè virtutum professione adeo clarus, ut *humani generis deliciae* nuncuparetur. Bellum Judaicum a Patre jam susceptum, capta Urbe Jerosolyma, consummavit. Obiit in eadem villa, in qua pater, seu ex febris, seu ex veneno, nam variè traditur, A. æt. 41, imp. 2. *Suet. in Tito.*

Arricidia Tertulla, Tertulli Romani Equitis filia, Titi prima uxor. *ibid. C. 4.*

Martia Furnilla, aliquibus Fulvia dicta, splendido genere orta, secunda uxor. Suscepta filia divortium fecit. *ibid.*

Julia, Titi & Martiæ Furnillæ filia. Nupsit priùs F. Sabino; inde a patruo suo Domitiano corrupta est, & ardentè palamque amata. *Ibid. & in Domit. C. 2.*

Numisma Græcum Smyrneum, in quo juvenile caput cernitur cum epigraphe *Vespasianus Neuteros*, hoc est *Junior*, a P. Harduino primùm vulgatum, ad Titum referri posse conjectavi *epist. ad præstantissimum Senatorem Venetum Jo: Dominicum Theupolum* simile Numisma possidentem. Vir eruditus *Haym* Nummum ipsum, quem ex Musæo *Com. de Pembrock* profert, alteri ex filiis *Fl.*

Cle.

Clementis Vespasiani Imp. nepotis adjudicat, quem Domitianus Vespasianum nuncupari voluit, ex *Svet. in Dom. cap. 15*. Hoc innuere libuit, ne quid a nobis relinquatur, quo erudiendorum curiositati satisfaciat. Cuius autem revera Numisma sit, judicent Antiquarii, sciantque non eum mihi animum esse, ut sententias meas, quęcunque illę sint, adversus viros doctos mordicus tueri velim. Nec erudito viro supra laudato succensere mens est, quamvis ipse de me *Mus. Brit. T. altero* minus ęqua verba fecerit.

X I I.

FLAVIUS DOMITIANUS, a fratre successor imperii designatus, eodem mortuo confirmatus est, A. 81. Pręcis imperii mensibus morum suorum reformationi studere videbatur, & miscere vitiiis virtutes; mox vero vitiorum omnium, sevitie pęsertim, & rapacitatis experimenta plurima & maxima edidit. Expeditiones non semel suscepit; adversus Dalmatas, Catos, & Dacos, a quorum Rege Decebalo annuo tributo pacem emit. Licet autem victo similis reverti coactus fuerit, triumphavit tamen, & Germanici, ac Dacici cognomen assumpsit. Trucidatus est in cubiculo suo, facta libertorum & amicorum conspiratione, principe Stephano, consciaque uxore Domitia, A. æt. 45, imp. 15. *Svet. in Domit.*

Domitia Longina, Domitii Corbulonis filia, Domitiani uxor, quam ipse priori marito L. Ælio Lamie rapuit. Unicum genuit filium, qui obiit infantulus, & consecratus est. Mox, cum arderet amore Paridis, est repudiata; sed intra breve tempus resumpta, conjugę impatiente dissidii. *Ibid. cap. 1, § 3.*

Antonius, Germaniam superiorem curans, imperium contra Domitianum arripuit. A Norbano Appio, sive juxta alios a Lucio Maximo victus est, & sublatus. *Xiphil. Sext. Aur. Vict. in Domit.*

XIII.

NERVA COCCEJUS, nobili genere ex oppido Narniensi natus, ab interfectores Domitiani Imperator salutatus est, A. 96. Princeps omnino laudabilis, & pacis artibus insignis. Cum vero propter senium fere despiceretur, Trajanum adoptavit. Obiit stomachi dolore correptus, A. æt. juxta plerosque 65, imp. I cum dimidio circiter. *Xiphil. in Nerva. Sext. Aur. Vict.*

Uxorem Nervæ fuisse, ex eaque genitum filium Calpurnium ex Historicis colligi posse *Tristano* visum, sed nullo idoneo fundamento, ut habet eruditissimus *Spanbemi*us de *Præst. & usu Numism.* qui super hoc legi meretur.

XIV.

NERVA TRAJANUS ULPIUS, ex urbe Hispaniæ Italica, nunc vulgò *Siviglia* nobis, Nervam, a quo fuerat adoptatus, exceperit, A. 98. Imperium tanta virtutum omnium professione administravit, ut inde Optimi cognomen obtinuerit. Germanos repressit, Dacosque non semel vicit; contra quos, ut commodius bellum gerere posset, celebrem illum Danubii pontem extruxit. Armenos quoque, Parthos, Judæos, aliosque populos profligavit; indeque Germanicus, Parthicus, Dacicus nominatus est, ut patet ex Nummis. In Italiam ex Asia dum reverti parat, obiit apud Selinuntem Ciliciæ, quæ urbs ad eodem Trajanopolis postea dicta est, A. æt. 64, imp. 19, cum dimidio. *Xiphil. in Trajan.*

Plotina, Trajani uxor, optima Imperatrix. *Ibid. Sex. Aur. Vict. in Constantio* vocat ipsam Pompeam Plotinam.

Marciana, Trajani soror, spectatæ moderationis matrona. Constat ejus nomen ex Arcu triumphali Anconitano, testibus Occone, aliisque Antiquariis, nec non ex quibusdam Numismatibus argenteis apud eosdem.

Matidia Marcianæ filia, Mater Sabinæ, de qua infra. *Spart. in Hadr.* Altera item Matidia in filiam ipsi adjudicatur, cujus nomen docere primum cæpit *M. Velsærus*, *Not. ad monum. August.* ex antiqua Inscriptione, quæ videri potest etiam apud *Reinesium Syntag. Cl. III. n. XIX*, simul cum aliis *Capuana*, & *Suessana*, a quibus idem innui videtur.

X V.

ÆLIUS HADRIANUS, Ælii Hadriani & Domitiæ Paulinæ filius, gente Hispanus, Romæ tamen natus, sive juxta quosdam in agro Piceno, Plotinæ opera Trajani mentitus adoptionem, imperium assecutus est A. 117, exque Asia reversus, Trajani, quem comitatus fuerat, cineres urna aurea clausas triumphali curru Romam invexit. Imperator humanitate, memoria, ingenio præstantissimus, amore ac studio erga Republicam incomparabilis; non tamen sine aliquo vicio, utpote truculentia quandoque, ac invidia. Judæos tumultuantes repressit; urbemque Jerosolymam Æliam Capitolinam nominavit. Provincias penè omnes Imperii incredibili laborum tolerantia peragravit; murumque celebrem

in Britannia miræ longitudinis perduxit. Obiit ex hydropo apud Bajas, A. æt. 62, imp. 21. *Xiphil. Spart. in Hadr.*

Sabina, Matidiæ filia (non defunt tamen qui sororem dicant) Hadriani uxor. Cum hac sæpius ipse divortium facere cogitavit, quod esset sterilis. Inde vero in suspitionem adulterii cum Svetonio lapsam servilibus penè injuriis affectam ad mortem compulit voluntariam. *Spart. ibidem. Sex. Aur. Vict.*

Cejonius Commodus Verus, Ælius postea Verus dictus, nobili familia ortus ex Hetruria, Annii Veri filius, ab Hadriano Cæsar est factus, & in successorem suum adoptatus. Vir honestis moribus, sed valetudine admodum infirma. Obiit per somnum post epotum pharmacum, nondum anno adoptionis expleto. *Spart. in Æl. Vero.*

Domitia Lucilla, Nigrini filia, L. Cejonii Commodi Veri uxor. Genuit L. Verum postea Imperatorem. *Ibid.* Sunt qui Nummos aliquot *Lucillæ Augustæ* nomen præferentes huic Lucillæ attribuant, nostra sententia tamen minus recte; cum omnes Lucii Veri uxoris esse certius sit.

Antinous, e Claudiopoli Bithyniæ urbe, juvenis Hadriano carissimus. Dum Nilum cum Imperatore navigaret, navi excidit, & submersus est, summo cum ejusdem mærore, qui ipsum Statua, Templo, Ludis honoravit. *Sex. Aur. Vict. Spart. Xiphil. in Hadr.*

XVI.

ANTONINUS PIUS, qui & Titus Aurelius Fulvius Bojonius dicebatur, Titi Aurelii Fulvii & Arriæ Fadillæ filius, paternum genus trahens e Nemauso, Hadriano a quo fuerat adoptatus successit, A.

138. Princeps, tum moribus tum optimis artibus præclarissimus, mira præcipue pietate, tam in Rempublicam, quam in Cives; unde & Pii cognomentum obtinuit. Paci, quam bellis addictior domi confedit; bellaque in Britannos, Mauros, Germanos, Dacos, Judæos, Græcos, Alanos per Legatos feliciter administravit. Obiit Princeps omnibus amatus apud Lorios, 12 milliaribus ab Urbe, morte suavissima, veluti per somnum, A. æt. 72, imp. 23. *Jul. Capitol. in Anton. Sex. Aur. Vict. Epit.*

Faustina, Annii Veri filia, Ælii Cæsaris soror, Antonini uxor; Fæmina malæ famæ. Obiit anno tertio imperii ejusdem Antonini. *Ibid.*

Marcus Annius Galerius Antoninus, Nummorum opem unuse duobus Antonini filiis, quorum mentio fit apud Historicos, esse creditur, qui infans admodum obierit. Duas præterea filias Antoninus suscepit, quarum una Faustina junior, M. Aurelii Imp. conjux. *Ibid.*

XVII.

MARCUS AURELIUS ANTONINUS, Annii Veri & Domitiæ Calvillæ filius, ab Antonio jussu Hadriani adoptatus, eidem successus est, A. 161. Collegam sibi statim ex jussu ejusdem adscivit Lucium Verum. Honestate vitæ Imperatores omnes ferè super-

gressus est; studiisque supra modum addictus fuit, inter cætera Philosophiæ, quare *Philosophus* est dictus. Parthos, Britannos, Cattsos, Marcomannos vicit, adversus quos præcipuè bellaturus, cum defecisset ærarium, ornamentorum imperialium auctorem in Foro Trajani fecit, vendiditque omnia, tum Palatii, tum sui met ipsius mobilia, ne extra ordinem quidquam a Provinciis exigeret. Obiit apud Vendobonam, quæ nunc *Vicma*: A. æt. 59, imp. 19. *Capitol. in Anton. Phil.*

Faustina Junior, Antonini Pii & Senioris Faustinae filia, M. Aurelii uxor. Fœmina adulteriis infamis; quæ maritus tamen dissimulavit semper. Obiit ex podagra in vico Hahale ad radices montis Tauri, genitis liberis, ut infra. *Ibidem.*

Annius Verus, M. Aurelii & Faustinae filius. Obiit septennis, execto sub aure tubere. Nati sunt Aurelio alii quoque filii, e quibus nominantur Commodus Imp. Lucilla L. Vero in uxorem data, & Fadilla. *Ibidem. Herod. libr. I.*

LUCIUS VERUS, Ælii Cæsaris filius, a M. Aurelio, ut diximus, adoptatus est, & cum eodem imperavit: Princeps luxuriæ deditus, flavæque suæ comæ cultor studiosissimus. A M. Aurelio ad bellum Parthicum missus, illud idem ipse per Legatos gessit, deliciis Asiæ nimium captus. Obiit apoplexia correptus in expeditione contra Germanos, dum in lectica gestaretur, inter Altinum & Concordiam, A. æt. 42, imp. II. *Capitol. in Vero.*

Lucilla, M. Aurelii & Faustinae filia, L. Veri uxor, quo mortuo nupsit Pompejano. Fœmina impudica, a fratre Commodus in exilium missa est, inde occisa. *Ibid.*

Avidius Cassius, ex antiqua Cassiorum familia (sunt qui tradant ipsum genere Cyprium) M. Aurelio in expeditione Germanica occupato, in Oriente rebellavit, seque Imperatorem iussit appellari. Vir, tum vitiis, tum virtutibus, illa etenim istis miscuit, non mediocris; militaris

ris disciplinæ tenacissimus. Dum movit contra Aurelium interfectus est, facta omnium ferè conspiratione, post tres menses, exceptis Antiochenis, Imperatore ipsius mortem ægrè ferente, cum eidem parere statuisset. Filios habuit & filias: Omnes autem Commodus Imperator comburi jussit. *Vulc. Gal. in Avid. Cas. Xiphil. in M. Anton.*

X V I I I.

LUCIUS AURELIUS COMMODUS, M. Aurelii & Faustinae filius, patri successit, A. 180. Princeps obscænitatibus, scurrilitate, aliisque vitiis inquinatissimus. Per Legatos vicit Britannos, & Parthos; sibi que statim Parthici cognomen usurpavit. Cum nomina quorundam occidendorum in libello scripisset, hicque in Martiæ Concupinæ manus devenisset, ipsa, re detecta iis qui scripti fuerant, necem cum iisdem viro paravit. Primò eidem venenum vino odoratissimo mixtum propinatum est, sed magna ex parte per vomitum illud ipse rejecit; quare jussus ad ipsum ingredi Narcissus validissimus Palæstrita, eundem suffocavit, A. æt. 32, imp. 13. *Lamprid. in Com. Herod. lib. 1.*

Crispina, Bruttii Præsentis consularis viri filia, aliquibus in Nummis Græcis Bruttia appellata, Commodi uxor. Propter adulterium relegata est mariti jussu in insulam Capream, ibique strangulata. *Ibidem.*

XIX.

PUBLIUS HELVIUS, *Pertinax* cognominatus ab ingenii pertinacia in omnibus propositis, vel juxta alios a pertinacia patris ejus in exercenda negotiatio-
ne lignaria, Helvii Successi Africani viri filius, juxta A-
penninum in villa Martis ortus, ab interfecto-
ribus Commodi Imperator renunciatus est, quamvis invitus, A. 193.
Homo verè antiquis moribus, & summa præditus gravita-
te. Prætorianorum, & Aulicorum licentiam severè coer-
cens, ipsorum odia in se convertit; quare ab iisdem, duce
Læto, qui ipsi auctor fuerat imperii, trucidatus est sum-
mo cum populi senatusque dolore, A. ætat. 71 circiter,
imp. mense 3. *Capitol. in Pert. Herod. lib. 2. Eutrop. lib. 8.*

Flavia Titiana, Pertinacis uxor. Genuit Helviam, &
Pertinacem, quem Senatus Cæsarem appellavit. *Capitol.
ibidem.*

X X.

MARCUS DIDIUS SEVERUS JULIANUS, natione Mediolanensis, Petronii Didii Severi & Claræ Æmiliæ filius, imperium a Prætorianis, magna vi pecuniæ pollicita, mundinatus, curiamque cum armis ingressus, a Senatu quoque jam trementi confirmatus est, A. 193. Crapulæ deliciisque deditus, & sponsionis factæ militibus immemor, in eorundem odium statim incidit: Acclamatoque interim Pescennio Nigro primum, postea Septimio Severo, qui Urbi jam armatus imminebat, a Senatu capitis damnatus est, dataque cuidam gregario cura, qui obtruncavit eundem in Palatio, A. æt. 57, imp. mense 7. *Herod. lib. 2. Spart. in Did. Jul. Entr. lib. 8.*

Mallia, sive Manlia Scantilla, mulier deformissima, Juliani uxor. *Ibidem.*

Didia Clara, Juliani & Malliæ Scantillæ filia. Nupsit Cornelio Repentino. *Ibidem.*

Cajus Pescennius, *Niger* dictus a cervice valde nigra, Annii Fusci & Lampridiæ filius, ex equestri ordine, cum post consulatum Romæ gestum Syriæ præeslet, acclamatus est Romæ a populo Imperator contra Didium Julianum, statimque & ab exercitu Syriaco est salutatus. Vir

in multis magnisque rebus versatus, fama etiam præditus mansuetudinis, & dexteritatis. Commissa cum Septimio Severo pugna, victus tandem fugit, Antiochiamque se recepit: Ibi, dum se occultare studet, a Septimii militibus inventus, occisus est, A. æt. 58, imperio vix degustato. Habuit uxorem, & filios, quorum tamen nomina non traduntur. *Herod. lib. 2. Spart. in Pescen.*

Decimus Clodius Septimius, Albinus cognomento quod ex matris utero prodierit candidissimus, cum Britannicis, & Germanicis exercitibus præfesset, imperium affectabat. Ipsum igitur suspectum habens Septimius Severus, contra Pescennium cum moveret, ut sibi conciliaret, Cæsarem nominavit. Cum autem & Augusti nomen aucuparetur, Severus sibi ab eodem timens, quod etiam, cum esset genere clarus, & bonæ indolis, Populi Romani amore gaudere videbatur, contra eundem movit. Præliatum apud Lugdunum in Gallia, & Albinus post varios casus victus est; ipsiusque caput amputatum ad Severum delatum, qui misit illud Romam, futurum victoriæ suæ testem, & Albini affectis exemplum. Obiit homo voracissimus, voluptuosusque, voce insuper muliebri notatus, A. Christi 197, aut secundum alios 198. *Capitol. in Alb. Herod. lib. 2, & 3.*

Pescennia Plautiana, Albini uxor. Genuit Didium Clodium Albinum, & Pescennium Prinæum, qui Severi jussu unâ cum matre necati sunt. *Capitol. in Alb. & Sev.*

XXI.

SEPTIMIUS SEVERUS, *Pertinax* cognomine, quod statim a sumpto imperio in *Pertinacis* honorem assumpsit, *Marci Getæ & Fulviæ Pię* filius, genere *Afer*, cum *Didius Julianus* male probaretur in imperio, acclamatus est a *Germanicis* legionibus prope *Carnutum*, A. 193. Princeps liberalis, bellicosus, & literatus. *Pantheon* Romę restituit. Vicit, ut diximus, *Pescennium*, & *Albinum*. Domuit *Parthos*, & *Adjabenos*; quare de iisdem victis cognomen reportavit. *Britannos* quoque subegit, & vallum per mediam insulam per 130. milliaria perduxit. Obiit *Eboraci* in *Anglia*, stomachi cruditate ex plurimo esu oppressus, A. ęt. 66, imp. 18. *Spart. in Sev. Herod. lib. 2, & 3.*

Marcia, *Septimii Severi* prima uxor. Ex hac juxta quosdam natus *Caracalla*, quibus tamen non assentimur. *Spart. in Sev.*

Julia ex *Emesa*, seu *Emessa*, & *Emisa* *Phęnicę* urbe, in *Nummis* cognominata *Pia, Felix, Domna*, secunda uxor. Genuit *Getam*, *Caracallam* juxta meliorem opinionem, duasque filias. Fœmina impudica, quę se se etiam incestu cum *Caracalla* sœdavit. Audita ejusdem nece, mortem ipsa sibi intulit *Antiochię*. *Spart. in Sev. Herod. lib. 4.*

XIXII.

MARCUS AURELIUS BASSIANUS ANTONINUS, *Caracalla* dictus a quodam vestis genere ad talos usque demissæ, quam militibus dedit, & populo, Severi Juliaeque filius, Patrem excepit Ann. 211. In pueritia optimæ indolis fuit, sed mox in pessimum mutatus, rapax, crudelis, & immanis factus est. Ob perpetuum cum fratre dissidium, diviso imperio per matrem, Europam & Meridionales provincias obtinuit; sed consortis impatiens eundem interfecit. Suscepta expeditione adversus Parthos, occisus est a Centurione Martiali prope Carras, dum levando ventri operam daret, A. æt. 29, imp. 7. *Spart. in Carac. Herod. lib. 4.*

Plautilla, Plautiani Consulis opulentissimi filia, Caracallæ uxor. Huic pater pro dote tantum dedisse fertur, quantum quinquaginta Reginis satis fuisset. Relegata fuit jussu mariti in Siciliam, ibique occisa. *Spart. in Sev. Xiphil. in Caracal. Herodian. lib. 3.* Ex veteribus ab ipsa nullam prolem editam facile videre est; nam puerulus cum ipsa relegatus, Plautus nomine, frater ipsius, non filius, fuisse colligitur ex Græco Herodiani textu. Ex recentioribus autem aliqui filium eidem, alii filiam attribuunt; at quo auctore ignoratur.

SEPTIMIUS ANTONINUS GETA, Lucius, & Publius prænomine, Caracallæ frater, ejusdem, ut diximus, in Imperio consors Orientales Provincias fortitus est. Fuit gulosus, & moribus quidem asperis, non tamen omnino damnandis: studiisque etiam non mediocriter

in.

indulfit. Occisus est a fratre in matris gremio, A. æt. 22, seu 25 secundum nonnullos, imperii mense undecimo. *Spart. in Geta.*

XXIII.

MARCUS SEVERUS OPELIUS MACRINUS, vili genere ortus ex Mauritania, sublato Caracalla sua præcipuè fraude sed admodum occulta, Imperator factus est a militibus in Asia, A. 217. Princeps legum peritus, & iustus, militaris quoque disciplinæ servator acerrimus; aliquantulum verò crudelis, & voluptuosus. Cum Parthis ancipiti eventu pugnavit; ab eorumque Rege Artabane pacem tandem emit. Quocirca despectus militibus, quos etiam Heliogabali avia Julia Mæsa corruerat, interfectus est in Bithynia, A. æt. 54, imp. 2 inchoato. *Herod. l. 4. & 5. Capit. in Macr.*

Nonia, seu Numia Celsa, Macrini uxor. Genuit Diadumenum. *Lamprid. in Diadum.*

Marcus Aurelius Antoninus Diadumenus, seu Diadumenianus, sic appellatus quod ex utero prodiens diadema quoddam veluti pileolum extulerit, Macrini & Noniæ Celsæ filius. A Patre Cæsar dictus post eundem statim est obtruncatus, A. æt. 16, aut 12 juxta alios. *Ibid. Herod. l.*

XXIV.

MARCUS AURELIUS ANTONINUS BAS-
SIANUS, *Varius* dictus, vel ab avia mater-
na Julia Mæsa, quæ & *Varia* dicebatur, vel
quod vario de femine, nempe meretricio, conceptus fue-
rit, artibus ejusdem aviæ Imperator acclamatus est ab exer-
citu in Asia, A. 218. A quibusdam dicitur Caracallæ ex Ju-
lia matre filius; ab aliis, quibus libentius assentimur, Ca-
racallæ filius quidem, sed ex Sæmiade concubina. Dictus
est etiam *Heliogabalus* quod Solis esset sacerdos, sive *Ela-
gabalus*, ut legitur apud alios, a *Dione* etiam *Avitus*, &
Pseudoantoninus, & *Sardanapalus*. Imperium pessimè ad-
ministravit, per crudelitatem, libidinem, summamque
negligentiam. Occisus est in latrina a Prætorianis Alexan-
dro faventibus, ipsiusque corpus in Tyberim projectum;
quare & *Tyberinus* postea vocitatus est, A. æt. 16, aut 18
secundum alios, imp. 4. *Herod. lib. 5. Lamprid. in Heliog.
Eutrop. lib. 8.*

Julia Cornelia Paula, quæ creditur Pauli Præfecti-præ-
torio filia, Heliogabali prima uxor. Repudiata est ab eo-
dem quod maculam haberet in corpore. *Xiphil. in Heliog.*

Aquila

Aquila Severa, e Vestalibus, secunda uxor. Hęc quo-
que repudiata est, inde iterum sumpta. *Ibid.*

Annia Faustina, quæ genus suum ad Commodum re-
ferre dicebatur, tertia uxor. Hanc sibi rapuit Heliogaba-
lus, occiso priore ejusdem marito Pomponio Basso. Ip-
sam postea brevi dimisit, Aquiliamque resumpsit. *Ibid.*
Herod. lib. 5.

Julia Mæsa, Juliæ foror, de qua in Septimio Severo,
ex Emæsa urbe Phænicæ, mater Sæmiadis, ex qua natus
Heliogabalus, & Mameæ, ex qua Alexander; sagacissima
& opulentissima mulier. Obiit A. æt. 60, Alexandro Im-
peratore. *Ibid.*

Julia Sæmias, five Sæmiamira, five Sæmis, Mæsæ, ut
diximus, filia, Caracallæ concubina, ex eodemque Heliog-
abali mater. Cum filio administravit imperium, & cum
eodem, quem tenebat mordicus, occisa est. Huic permi-
sit Heliogabalus Senatam muliebrem instituire, in quo
ridicula senatusconsulta de legibus matronalibus fereban-
tur. *Ibid. Lamprid. in Heliog.*

X X V.

AURELIUS SEVERUS ALEXANDER, Ale-
xianus antea dictus, natione Syrus, Varii Mar-
celli nobilissimi Viri & Juliæ Mamææ filius, ob-
truncato Heliogabalo, a quo jam fuerat Cæsar appellatus,
ad imperium evedtus est unanimi omnium consensu, A.
222. Rempublicam summa sapientia, justitia, pluribus-
que aliis virtutibus administravit. Plurima extruxit ædifi-
cia, inter quæ Thermas; multasque Statuas Colosseas
erexit. Bellum variis hinc inde cladibus cum Artaxare
Per-

Perfarum Rege gessit; infeliciter vero expeditionem suscepit in Germaniam. Cum enim milites asperius regeret, Mater autem avarius eosdem haberet, obtruncatus est in tentorio suo, prope Moguntiam in vico, cui nomen Sicilia, principe sceleris Maximino. Christum coluisse fertur, ethnica tamen pietate, cum ejusdem imaginem in larario suo inter Deorum Heroumque simulachra asservaret. Obiit A. æt. 30, imp. 14, *Herod. l. 5, & 6. Lamprid. in Alex.*

Sallustia Barbia Orbiana, numismatum ope a recentioribus Antiquariis pro Alexandri uxore agnita est, cum antea Decii esse crederetur. *Vaillant. Ex Herodiano lib. 5, & Lamprid. in Alexandro* scimus, ipsum sibi jugasse jussu matris puellam, quam hic Marciani filiam dicit. Ipse Marcianus ab eodem dicitur Cæsar factus fuisse; inde autem, cum genero pararet insidias, interfectus. Sitne autem hæc eadem cum Sallustia non liquet.

Memmia, Sulpitii viri Consularis filia, altera uxor. *Lamprid. in Alex.*

Julia Mamea, Mamias vocata in Nummo, quem P. Chamillardus vulgavit, & illustravit, Mæfæ filia, Alexandri Mater. Fœmina avarissima; cum filio trucidata est. *Herod. lib. 5.*

Antonius quidam, per milites a pristina in Alexandrum benevolentia recedentes, ad Imperium productus est: At ipse fuga se proripuit. *Zosim. lib. 1.*

Ovinus Camillus, Senator antiquæ familiæ, sub Alexandro tyrannidem affectavit. Cum hoc Imperatori nunciatum esset, ab ipsomet ille in Palatium receptus, & Imperii particeps factus est, imperialibus etiam ornamentis indutus. Inde autem ab Imperatore dimissus, in villas suas se recepit; moxque ipsius jussu interfectus est, quod nimis a militibus amaretur. *Lamprid. in Alex.*

Tautinus, eodem Imperatore, Augustus in Oriente dictus est. Ipse propter metum in Euphratem fluvium se projecit. *S. Aur. Vict. epit.*

X X V I.

JULIUS MAXIMINUS, e Thracia, pastor olim & opilio, Patre genitus Gotho Micæa nomine, matre autem Ababa ex Alania, sublato Alexandro imperium affecutus est, a militibus acclamatus prope Moguntiam A. 235. Corpore fuit procerus, membris validissimus, moribus ferus, & immanis; bibax supra modum, & vorax; crudelissimus, tam in milites senatoresque, quam etiam in suos, quos omnes tolli curavit, ut ignobilitas sui generis celaretur. Germaniam Transrhenanam per 400 milliaria devastavit. Audita Gordiani in Imperatorem electione Romam movit, sævas hac illac inferens clades; Aquilejæ autem retardatus, ac victus obsessorum virtute, cum de hostibus se se ulcisci non posset, in suos sævire cepit. Quare commoto exercitu trucidatus est, dum quiesceret in tentorio, A. æt. 60, aut 65 secundum alios, imp. 3. *Capit. in Maxim. Herod. lib. 6, 7, & 8.*

Paulina, Maximini uxor. Hanc ope nummorum agnoscimus. *Vaillant, & alii.*

C. Julius Verus Maximus, seu Maximinus Junior, Maximini & Paulinæ filius. Juvenis formosus, & procerus; superbissimus autem, ut qui nec assurgeret patri; vestitu accuratissimus; cibi vero tantum sylvestris appetentior. Unà cum patre, a quo Cæsar dictus fuerat, confossus est, A. æt. 18, sive 21, juxta alios. *Herod. loc. cit. Capitol. in Maxim. Jun.*

Junia Fadilla, Antonini proneptis, Maximi uxor. Ipso mortuo nupsit Toxotio Senatori. *Capit. ibid.*

Magnus, vir patritius & consularis, cum copias pro Imp. Maximino duceret in Germania, in suspicionem affectatæ tyrannidis venit. Re detecta, in ipsum Imperator ac cæteros, qui conjurationis consortes credebantur, crudelissimè animadvertit, captis omnibus, atque interfectis. *Herod. lib. 7.*

Titus quidam, Quarcinus vulgò, Dux Osdroenorum, a suis ob amorem & desiderium Alexandri Severi, odiumque Maximini Imperator factus est, atque omnibus imperii insignibus ornatus, licèt invitus. Dum vero domui sue cubat, occisus est ab uno ex amicis suis; caputque ad Maximinum delatum, qui gratis primùm actis interfectori, ipsum postea jussit occidi. *Capit. in Maximin. Sen.*

Calphurnia, nobilis matrona, ex Censorinorum, idest Pisonum genere, Titi uxor. *Treb. Poll. in Ti.*

X X V I I.

MARCUS ANTONIUS GORDIANUS, paternum genus e Gracchorum gente, maternum vero a Trajano Imperatore ducens, Metii Marulli & Ulpiae Gordianae filius, *Africanus* cognomento, seu quòd Africae Proconsul esset, seu quòd originem a Scipione Africano jactitaret, Imperator ibidem factus est a militibus contra Maximinum, A. 236. Princeps probis moribus, & in multis spectatus negotiis: Poemata quoque scripsisse fertur. Adventante Carthaginem Capeliano Maximini Duce, omnibus ad eundem præ timore transeuntibus, ipse viribus se destitutum noscens, interfecto etiam
ab

ab eodem Capeliano M. Antonio filio, de quo infra, in cubiculo suo se suspendit, A. æt. 80; imp. mense 2. *Herod. lib. 7. Capit. in Gord.*

Fabia Orestilla, Antonini proneptis, Gordiani uxor. Genuit Gordianum Juniorem, alterumque filium, & Meriam Faustina. *Capit. Ibid.*

MARCUS ANTONIUS GORDIANUS Junior, Senioris & Fabiæ Orestillæ filius, Augustus non multo post electum patrem a militibus dictus est. Fuit in studiis opinionis gravissimæ, memoriæ singularis; bonitatis insuper insignis; vini autem fœminarumque cupidior, cibi verò parcior. A Capeliano ingenti cæde victus interiit; nec ejus cadaver inventum est, A. æt. 46. *ibid.*

Conantur aliqui, inter quos eruditissimus quidam Anonymus Gallus, alterum hic Gordianum titulo Cæsaris adstruere, tum ex Historiarum, tum ex Nummorum conjectura. Hanc tamen opinionem, plausibilem licet, & disertissime a Gallo jam dicto in speciali dissertatione, quæ manuscripta ad nos olim pervenit, exhibitam, veritati parum consonam affirmare non dubitabimus. Quod attingimus tantum; primo quòd, nec loci hujus, nec nostri est instituti ipsam refellere; deinde quòd eidem abundè D. Cuperum satisfecisse non ignoramus. Videri quoque potest super hoc ipso *Cl. Bandurius, Biblioth. Nummar. num. 150.*

XXVIII.

DECIMUS CÆLIUS BALBINUS, genere nobilissimus, bis Consul, interfectis Gordianis, a Senatu unà cum Pupieno electus est Imperator contra Maximinum A. 237, hac lege, ut ipse Romæ administraret, Pupienus verò ad bella proficisceretur. Eloquentia clarus, vini autem, cibi, venerisque avidior fuit: Rempublicam tamen cum Collega summa cum moderatione, ac pietate in senatum rexit. Occisus est cum eodem a militibus hoc modo. Audiens Pupienus, milites, qui Imperatores, non a se, sed a senatu factos oderant, contra se venire, ad accersendas copias Germanorum misit: Has Balbinus Collegam non ad defensionem, sed ad nova tentanda velle ratus, cunctanter auxilia transmisit. Ingressi interea Palatium milites utrumque Imperatorem scēdissimè corripuerunt, innumerisque offensis affectos ad castra trahere conati sunt; accurrentibus autem Germanis, ambos interfecerunt, & cadavera in itinere reliquerunt. Obiit ipse Balbinus, A. æt. 60, imp. 2 inchoato. *Herod. lib. 7, ac 8. Capit. in Max. & Balb.*

MARCUS CLODIUS PUPIENUS MAXIMUS, patre ortus fabro ferrario, seu rhedario, moribus tamen & virtute bellica nobilis, cum Balbino, ut diximus, Augustus factus est. Contra Maximinum perrexit cum exercitu; sed dum Ravenna Aquilejam versus movet, ejusdem cædes ipsi nunciata, & capita patris, ac filii delata sunt. Romam igitur reversus est, summosque honores

acce-

acceptit à Senatu. Obiit trucidatus a militibus, ut relatum supra, A. æt. 74. *Ibid.*

X X I X.

MARCUS ANTONIUS GORDIANUS III. Gordiani senioris nepos ex filia, seu ex filio secundum alios, Cæsar jam declaratus ex militum voluntate quando Maximus & Balbinus Imperatores facti sunt, occisis iisdem, militum senatusque consensu Imperator factus est, A. 238. Princeps amabilis, gratus omnibus, ac jucundus, optimè Reipublicæ præfuit, usus præcipuè Misitheï Soceri sui consilio, & opera. Expeditionem suscepit in Persas, quos pluries vicit, adeoque oppressit, ut intra suum Regnum recesserint, Oriensque totum Romanis quietum reliquerint. Occisus est prope Ctesiphontem artibus Philippi, qui eò jam calliditate officiique pervenerat, ut ipsi a militibus imperium demandaretur, & veluti Gordiani tutor cum eodem imperaret; A. æt. 22, imp. 6. *Herod. l. 8. Capit. in Gord.*

Furia Sabinia Tranquillina, Misitheï Præfeti-prætorio filia, probatissima mulier, Gordiani uxor. *Ibid. Eutrop. lib. 9.*

X X X.

MARCUS JULIUS PHILIPPUS, humili loco in Arabia natus, rei bellicæ peritissimus, a militibus salutatus jam Imperator, occiso Gordiano imperium obtinuit A. 244. Miræ calliditatis fuisse traditur. Ludos sæculares celebravit. Movens contra Decium Imperatorem salutatam, occisus est a suis Veronæ, A. imp. circiter 6. *Capitol. in Gord. Eutrop. libr. 9. Sex. Aur. Vict.*

Martia Otacilia Severa, fœmina Christiana, Philippi uxor, quam e Dacia nonnulli ortam existimant, qua conjectura ducti incertum, cum communiter Romana fuisse credatur. Hujus suasu quidam ferunt maritum ipsum ad Christum unà cum filio conversum fuisse. *Euseb. lib. 6, c. 26. Occo, aliique Antiquarii ex nummis.* Genuit Philippum Juniorem, & filiam; refertur enim Philippi gener Severianus a *Zosimo lib. 1.*

Philippus Junior, Philippi & Otaciliæ filius, a Patre Cæsar factus est. Juvenis adeo severus & tristis, ut nullo potuerit unquam lenocinio ad ridendum impelli, quare Agelastos dictus. Occiso patre, ipse quoque Romæ periit, trucidatus a Prætorianis, A. ætat. 12. *Eutrop. lib. 9. Pomp. Lat. in Phil.*

Marcus, cognomento Philosophus, vir gravis & sapiens, post Gordianum a Senatu Imperator dictus fuerat; sed repente obiit. *Pomp. Lat. in Marco, & Sev.*

Severus Hostilianus Marco statim suffectus est. In morbum lapsus, venam medicis imperitè solventibus, obiit, *Ibid.*

Ibid. Nummum hujus profert *Mediobarbus*, de cujus ingenuitate judicent Antiquarii. A nonnullis creditur pater *Hoftiliani Imp.*, de quo infra.

Marinus, *Publius Carvilius* apud nonnullos Antiquarios pre-nominatus, Dux Sarmatici limitis, a *Philippo* missus ad coercendos *Scythas*, ab exercitu Imperator salu-
ratus est. Oborta autem factione militari occubuit. *Pomp. Lat. in Phil.* Eundem cum hoc *Marino* suspicatur esse posse *Pacatianum*, cujus Nummum rarissimum Argenteum vulgavit *P. Chamillardus*, *epist.* A. 1701 impressa conjectura quidem sagaci, atque erudita. Eundemque cum *Pacatiano Jotapianum* esse, cujus mentio fit apud *S. Aur. Victor.*; conjectat *Genebrierius*.

X X X I.

MARCUS CN. MESS. QUINTUS TRAJANUS DECIUS, *Bubalia* seu *Bibali* inferioris *Pannoniæ* urbe natus, cum a *Philippo* contra *Marinum* fuisset missus, Imperator dictus est ab exercitu in *Illyrico*, A. 249. Optimis artibus domi forisque præditus adeo civiliter imperavit, ut cognomen *Optimi* meritis *Trajano* fuerit comparatus; laudabilior tamen si a *Christianorum* sanguine abstinuisset. *Scythas* multis præliis vicit: Ab ipsis vero tandem in insidias tractus, obiit fortiter pugnans, crediturque in palude demersus, A. ætat. 50, imp. 3. *Eutrop. libr. 9. Sext. Aur. Vict. Pomp. Lat. in Dec.*

Herennia, *Etruscilla* pro *Decii* uxore, cum prius *filia* crederetur, ope *Nummorum* agnoscitur. *Vabillant*, sive *Antiquarii*.

Quintus Herennius Etruscus Messius Decius, Decii & Etruscillæ filius, patris consors fuit in imperio; & cum eodem obiit in pugna contra Scythas. *Pomp. Lat. in Dec. Sex. Aur. Vict.*

In Martyrologio Romano mentio fit Sanctæ Triphonie, uxoris quondam Decii Cæsaris. An hujusce Messii Decii fuerit an vero alterius, quis certo affirmet? Adnotare hoc volumus tamen, ne quidquam taceatur, quod ad nostri cognitionem pervenerit. Addemus quinimmo, mentionem ibidem fieri etiam S. Cyrillæ Virginis, filiæ S. Triphonie, quæ sub Claudio Principe jugulata est.

Lucius Priscus, qui apud Macedonas præses erat, a Gothicis, qui illò pervenerant post Thraciæ devastationem, Imperator factus est; mox autem & cæsus. *Sex. Aur. Vict. de Cæsar.*

Julius Valens, digresso ab urbe Decio contra L. Priscum, acclamatus est Imperator a vulgo; at brevi ipse quoque periit. *Ibid.*

Præter hosce Tyrannos videtur hic ponendus M. Aufidius Perpenna Licinianus, Valens Licinianus *Victori* nominatus, de quo nil supra nomen ex Historiis patet.

XXXI

CAJUS VALENS HOSTILIANUS, seu natura, seu adoptione Decii filius, occiso eodem factus est Imperator a Senatu, ut cum Gallo, quem milites elegerant, imperaret. Non multo post electionem suam obiit ex pestilentia, A. 251. *Sex. Aur. Vict.* videtur hunc Hostilianum Perpennam nominare, nisi credere velimus vocem

vocem eam Perpennæ ex Librarii incuria prodiisse, ut placet Cl. *Bandurio*. Alii hujus non meminere, alii sub Gallo electum fuisse tradunt. *Entropius* videtur illum cum Gallo confundere. Ipsius utique Historia apud Auctores in obscuro admodum esse videtur, atque implicita.

CAJUS VIBIUS TREBONIANUS GALLUS, vir patritius, a Decio Dux in Mæsiæ limite constitutus, acclamatus est post Decium Imperator a militibus, A. 251. Princeps ignavus nihil egit memoria dignum, damna potius inflixit Imperio; nam foedus cum Scythis pepigit, iisdemque tributum solvit. Barbari ex eo audaciores facti foedus fregere, pluresque Romanorum provincias depopulati sunt. Imperatore inde electo Æmiliano, dum contra ipsum proficiscitur, a propriis militibus ignaviam hominis despicientibus occisus est, A. æt. 47, imp. 3. *Pomp. Let. in Gal.*

Post Gallum ponitur ab *Ocone* **Hostilia Severa**, de hac quid aliud afferamus non occurrit.

VOLUSIANUS Treboniani Galli filius, a Patre confors imperii factus est. Obiit trucidatus a militibus unâ cum eodem. *Ibidem.*

PUBLIUS LICINIUS VALERIANUS Colobius
 datus, Valeriu Faci filius, genere nobilissimus,
 quem nonnulli putant de genere Cornelia, sp. exer-
 citu R. p. d. salutatus est Imperator, A. 254. Minimus dum
 dicitur Historici in hoc Principe delictando; nam qu-
 rianus Valerianum, & R. c. p. d. p. r. o. r. i. a. m. d. i. c. i. t.

XXXIII

CAJUS JULIUS seu Marcus AEMYLIANUS, natione Maurus, cum esset sub Treboniano legionum Pannoniae rector, & impigrè adversus Scythas decertasset, a militibus imperator factus est, gratitudinis ergo, quòd iisdem promissa ante pugnam prēmia uberrimè persolvisset, A. 254. Princeps pugnacissimus, qui Barbaros omnes facilè domuisset, sicuti pollicitus senatui fuerat; sed, acclamato ad imperium Valeriano, a propriis militibus metu civilis belli occisus est prope Spoletium, A. etat. 40, sive 46, secundum alios, imp. mense circiter 3. *Eutrop. l. 9. Pompon. Lat. in Aemyl. Sex. Aur. Vict. Epit.*

XXXIV.

PUBLIUS LICINIUS VALERIANUS, Colobius dictus, Valerii Flacci filius, genere nobilissimus, quem nonnulli putant de gente Cornelia, ab exercitu Rhætico salutatus est Imperator, A. 254. Mirum quam dissideant Historici in hoc Principe describendo; nam quidam semistolidum, & Reipublice prorsus inutilem dicunt;

alii

alii contra probatum hominem, summoque in honore semper habitum. In Germanos acerrimè desæviit, ex eoque visa ipsi fortuna, & felicitas evanescere; Germani enim magna irruptione in Italiam Ravennam usque pervenere. Inde autem movens contra Saporem Persarum Regem, ab eodem captus est, A. imp. 6, aut 4. secundum alios; miseramque apud hostes servitutem subiit, a qua nullis precibus, nulloque pretio potuit exsolvi. Obiit tandem juxta quosdam Auctores, etiam ab iisdem excoriatus, & sale conspersus A. æt. 76. *Eutrop. l. 9. Sext. Aur. Viêt. de Cæsar. Treb. Pol. in Valer. Pomp. Lat.*

Mariniana, Valeriani altera uxor, ex qua natus Valerianus Junior. Hanc ope nummorum agnoscimus. Alterius uxoris, ex qua Gallienus, nomen ignoratur. *Treb. Pol. in Valer. Jun.*

X X X V.

PUBLIUS LICINIUS GALLIENUS, aliquibus in nummis Græcis etiam *Egnatii* & nonnunquam *Valeriani* prænomine donatus, Valeriani filius, a Patre Cæsar jam factus, rerum summa solus potitus est eodem capto, Imperatorque dictus A. 260. A patre optimè educatus fuit, liberalesque artes etiam disertè professus est. Patris autem censura solutus, vitiis omnibus se se addixit, luxu-

luxuriæ præsertim, & ignavissimæ negligentia; indeque factum ut plurimi e Romanarum copiarum Ducibus contra ipsum insurgerent, imperiumque eidem eripere conarentur. Occisus est prope Mediolanum artibus Macriani, & Heracliani, dum pergeret contra Aureolum Tyrannum, A. æt. 50, imp. post patrem 8. *Treb. Pol. in Gall.*

Cornelia Salonina, nonnullis in Nummis Græcis Chryfogone appellata, Gallieni uxor. Genuit liberos, ut infra. Legimus & nomen Piparæ seu Pipæ, ejusdem aut uxoris, aut concubinæ, Attali Germanorum Regis filiæ. *Sex. Aur. Vict. de Cæs. & Epit.* Hanc ex ipsis veteribus alii eandem cum Salonina dicunt; alii diversam asserunt, probabilius quidem. Idem sensit nuperrimè eruditissimus *Christianus Gotlib. Schubarzius*, in Academia Altorfina Pub. Professor, *Doctrinæ Antiquariæ capit. I.*, ad cujus rationes, quibus opinionem suam luculenter tuetur, Lectorem remitto.

Publius Licinius Cornelius Valerianus; Gallieni & Saloninæ filius. Ab avo suo Valeriano factus est Cæsar, sed brevi periit. *Sex. Aur. Vict. Epit.*

Cornelius Saloninus, seu Quintus Julius Saloninus Gallienus, Cornelii Valeriani frater, eodem mortuo, Cæsar a patre dictus est. Occisus est Colonix, acclamato ad imperium Posthumo, qui datus ipsi fuerat in tutorem. *Ibid. Treb. Pol. in Postb.* Præter hosce filios, filiam quoque Juliam nomine Gallieno fuisse testatur Inscriptio Gruteriana.

Licinius Valerianus Junior, Valeriani Senioris & Marianæ filius, Gallieni frater. Juvenis probis moribus, fratrique dissimilis unâ cum eodem occisus est. *Treb. Pol. in Val. Jun. & Gall. Pomp. Lat. in Valer.*

Gnea Cornelia Supera, quam ope Nummorum tantum agnoscimus, dicitur Valeriani Junioris uxor. *Mediob. Vaillant.*

Gallienæ cujusdam Imperatoris Gallieni consobrinæ meminit *Treb. Pol. in Celso tyranno.* Hanc Augustam appellatam fuisse suadere conatur eruditissimè *Ludovicus Vallemontius* speciali Dissertatione de Nummo aureo, in quo
circum

circum caput Gallieni Imperatoris legitur *Gallienæ Augustæ*. Præterire hoc nolimus, ne videamur doctissimi Viri conjecturam parvi facere. Cæterum consulti merentur ad *Dissertationem ipsam responsiones*, quæ videri possunt in *Bibliotheca Nummaria P. Bandurii*, a *Fabricio* illustrata, num. 79, & 196; nec minus *Vaillant* in ejusdem Nummi illustrationem. *Numism. Imp. Tom. II.*

Græcum Numisma Sulpitii Antonini ex Musæo Com. de Pembroc affert *Cl. Haym*, ipsumque Antonino cuidam ab Imp. Alexandro Severo ortum trahenti adjudicat: Ardua nobis tamen ipsius conjectura, disertissime quamvis pertractata, videtur. Quidni Nummus sit Antonini Tyranni, qui hisce temporibus a *Zosimo lib. I* recensetur? Nisi tamen certior me conjectura fallit, Nummus ille ad Caracallam est referendus.

Gallieno Imperatore insurrexere triginta circiter Tyranni, qui Romanum Imperium dum affectant, sibi que invicem rapiunt, cuncta sanguine ac sceleribus miscuere. Hi omnes ferè per Imperii limites Duces erant, dumque Imperator ignavia & luxuria perditissimus Reipublicæ curam negligeret, occasionem nova moliendi nacti sunt. Horum seriem non divulsam subtexemus, quamvis eorum aliqui sub Claudio, & Aureliano fuerint, a quibus sublati sunt. Historiam attingunt plures Auctores, ut *Pomp. Læt. in Valer. Sex. Aur. Vict. Eutrop. lib. 9. Oros. lib. 7. cap. 22.* aliique; sed quia nullus uberius egit *Trebellio Pollione*, qui ex professo triginta Tyrannorum Historiam scripsit, ideo ejusdem tantum utemur testimonio.

I.

Marcus Cassius Latianus Posthumus, Dux Transrhenani limitis, imperium arripuit Coloniae, occiso Salonino Gallieni filio. Cæsus est a Gallicis novarum rerum cupidis fraude Lolliani, A. imp. 7. Vir fortissimus in bellis, in pace constantissimus, in omni vita gravis. *Idem.*

Junia

Junia Donata Posthumi uxor fuisse conjicitur ex Numismate æreo apud Jo. Jacobum Chifletium, *Lumin. Prærog.* in cujus altera parte Posthumorum Patris ac Filii capita extant, in altera verò muliebri caput cum epigraphe *Junia Donata.*

2.

C. Junius Cassius Posthumus Junior, jam dicti filius, a Patre Cæsar, inde & Augustus a Gallis dictus est. Juvenis eloquentissimus, qui auctor creditur Controversiarum, quæ Quintiliani Declamationibus adnectuntur. Obiit cum patre. *Treb. Pol.*

3.

Cyriades Saporis Persarum Regi sociatus, Antiochia & Cæsaræa captis, Augustum se dixit. Adventante autem Valeriano, per insidias suorum occisus est. *Treb. Pol.*

4.

L. Ælius, aliis Decimus Lælius Ingenuus, vir fortis, Pannoniæ rector, a Mæsiaco exercitu Imperator est salutat. Victus a Celere Veriano Gallieni Præfecto, se ipsum, ne caperetur, occidit eodem quo tyrannidem invaserat anno. *Idem.*

5.

Lollianus sive Lælianus, ut ex Nummis tenendum videtur, vir fortissimus, sublato Posthumo, imperium arripuit in Gallia; profuitque Reipublicæ, nam Germanos coercuit. Occisus est a suis post aliquot menses, quod nimis esset in laboribus indicendis. *Idem.*

6. Marcus Piavonius Victorinus, a Posthumo confors imperii factus, sublato Lolliano, regnavit solus in Gallis. Vir nulli sanè secundus, nisi præceps libidine fuisset. Sublatus est Coloniae a quodam milite, cujus uxorem corruerat, post annum imp. secundum. *Idem.*

7.

L. Aurelius Victorinus Junior, prioris filius, a patre dictus est Cæsar qua hora interfectus est; ipseque, occiso patre, statim a militibus est confossus. *Idem.*

8.

Victoria, seu Victorina, Victorini senioris mater, sublatis filio ac nepote, Augustæ nomen retinuit, & Mater Castrorum dici voluit. Tetricum ad Imperium capeffendum hortata est, quo imperante obiit; dubium naturaline fato, an violento. *Idem.*

9.

Marcus Aurelius Marius, Mamurius etiam, & Vecturius dictus, ferri olim opifex, sed vir strenuus, & miræ fortitudinis, in manibus præsertim ac digitis, post Victorinum rapuit Imperium, quod tribus tantum diebus obtinuit. Occisus est a gregario milite gladio, quem ipse olim fecerat; fuerat enim faber ferrarius. *Idem.*

10.

Q. Nonius Regillianus e Dacia, Decebali Regis affinis, cum in Illyrico ducatum gereret, a Mæsiis acclamatus est Imperator per jocum inter cænanandum, inspecta ejusdem nominis notatione. Fuit in bellis probatissimus, multaque contra Sarmatas fortiter gessit. Milites autem

Pro-

Provinciales timentes, ne in eos propter ipsum sæviret Gallienus, sicuti olim sævierat propter Ingenuum, eundem paucos post menses interfecerunt. *Idem.*

11.

M. Acilius Aureolus, e Dacia, pastor olim, ut quidam tradunt, postea dux in Illyrico, coactus est a militibus in Gallieni contemptum Imperium sumere. Conflictu habito cum Claudio Imperatore, interiit ad Pontem Aureoli, nunc *Pontirolo*, in Insubria, anno imp. primo non expleto. *Idem.*

12.

Marcus Fulvius Macrianus, seu Macrinianus, in Oriente unà cum filiis acclamatus est Imperator. Dum movet contra Aureolum 45 millibus militum, in Illyrico cum Domitio Domitiano Aureoli duce congressus, occisus est anno imp. secundo inchoato. *Idem.*

13.

Quintus Fulvius Macrianus Junior, cum Patre Augustus est dictus, cumque eodem occisus. *Idem.*

14.

Cajus sive Cnæus Fulvius Quietus, alter Macriani senioris filius. Cum patre factus est Augustus. Occisus autem patre ac fratre, in Asiam reversus est; ibique est sublatu ab Odenato prope Edessam. *Idem.*

15.

Servius Anicius Balista, auctore Macriano Imperium capessendi, ipse quoque a quibusdam dicitur Imperium idem degustasse; vir sanè virtute bellica præclarus. Interfectus est dum in tentorio cubaret, a gregario milite jussu Odenati, non longè ab Antiochia, in vico Daphne. *Idem.*

D

Domi-

16.

Domitius Domitianus, a Domitiano ac Domitilla gē-
nus trahens, juxta quosdam Auctores, quod tamen pa-
rum probabilē videtur, Dux fuit Aureoli fortissimus, ac
vehementissimus. *Zosimus lib. I* de ipso ait quod venerit
in suspicionem novarum rerum, & brevi fuerit oppressus.
Apud cæteros Historicos de ipsius imperio altum silentium.
Ope autem Nummorum, affirmamus cum Patino, &
aliis recentioribus, hunc Augustum fuisse, & Imperium
quidem plusquam annum unum tenuisse. Unā cum Do-
mitiano Epitimum & Urbanum pariter in suspicionem ve-
nisse tradit Auctor supracitatus.

17.

Odenatus Princeps Palmyrenorum, vir bellicosus, ca-
pto Valeriano, Regem se primum, inde Imperatorem
quoque iussit appellari. Persas domuit, totumque ferè
Oriens pacavit, ac Romano juri subjecit. Occisus est a
Mæonio consobrino suo imperium affectante, conscia, ut
quibusdam placet, uxore Zenobia, anno Imp. quarto in-
choato. *Treb. Pol.*

18.

Herodes, seu Herodianus, Odenati filius ex altera uxore
quam Zenobia, cum patre factus est Augustus. Juvenis
delicatissimus, & luxuriæ prorsus Orientalis. Interfectus
est cum patre. *Idem.*

19.

Herennianus, Odenati ac Zenobiæ major natu. Mor-
tuo patre imperatoriis insignibus a matre regnandi avida
ornatus est. Dubium ab Aurelianone victus fuerit, an
proprio perierit fato. *Idem.*

Timo-

20.

Timolaus, alter Odenati filius & Zenobiæ, eandem cum fratre sortem subiit; ejusdemque pariter mors incerta. *Idem.* Legimus & Balbatum Zenobiæ filium apud *Vopisc. in Aurel.*

21.

Zenobia, de Ptolomæorum stirpe, Odenati uxor. Imperavit filiorum nomine sub Gallieno, Claudio, & Aureliano, a quo tandem victa est, & in triumphum ducta. *Treb. Pol. Entrop. lib. 9.* Mirum autem quod *Zosimus libr. 1* scribat, ipsam in itinere obiisse, nec Romam pervenisse.

Vabalathus, Ermias cognomento, alter Odenati filius. Unà cum noverca Romani juris factus est. Ejus effigiem in averfa parte quorundam numismatum Aureliani videmus. *Patinus, Mediob.*

22.

Mæonius, Odenati consobrinus, eidem vitam rapuit, & imperium. Statim tamen homo spureissimus occisus est a militibus. *Treb. Pol.*

23.

P. Aurelius, seu Valerius Valens, apud Macedonas Imperium sumpsit, ut se se a Macriani insidiis tueretur. Vir pace belloque bonus; sed mox occisus est a militibus. *Idem.*

24.

L. Calpurnius Piso, a Macriano ad cædem Valentis missus, cognito eundem Imperatorem fuisse declaratum, in Thessalia confedit, seque ibi constituit Imperatorem. Fuit sanctitatis miræ, & Frugi dictus; ipsique mortuo di-

vini honores, Statua, & Quadriga decreta sunt. Interfectus brevi est, missis percussoribus a Valente. *Idem.*

25.

T. Cæsius Alex. Æmilianus, in Ægypto ab exercitu Imperator factus est, & ob victorias in iis regionibus Alexandrinus appellatus. A Theodoro Gallieni Duce captus est, & strangulatus, anno imp. secundo. *Idem.*

26.

Julius, aliis Publius Saturninus, Dux optimus, ab exercitibus acclamatus, imperium sumpsit. Rebus multis egregiè gestis, cum severioris esset disciplinæ, ab iisdem, qui ipsum elegerant, sublatus est, anno imp. circiter quarto. *Idem.*

27.

C. Pefuvius Tetricus, favente Victorina Augusta, Imperium arripuit in Galliis. Plura gessit pari fortitudine, ac felicitate. Cum autem militibus insidiosis præesse nollet, Aureliano se tradidit, a quo ductus est in triumphum: Sed inde magno honore habitus, & Corrector totius Italiæ factus est, cum tyrannidem quinquennio circiter tenuisset. *Idem.*

28.

Tetricus Junior, prioris filius, eandem cum patre fortunam expertus est; cum eodem Cæsar factus, ab Aureliano in triumphum ductus, ab ipsoque honoratus. *Ibid.*

29.

C. Annius Trebellianus, in Isauria factus est Imperator; captus inde a Gallieni ducibus est, & occisus. *Idem.*

T. Cor.

30.

T. Cornelius Celsus, Africæ Tribunus, factus est ab Afris in Gallieni contemptum Imperator. Septimo die post interfectus est opera Gallienæ cujusdam Gallieni consobrinæ, de qua jam supra. *Idem.*

XXXVI.

MARCUS AURELIUS CLAUDIUS, e Dalmatia, Gallieni morientis sententia Imperator designatus, eodem mortuo votis omnium confirmatus est, tum in exercitu, tum postea Romæ in Senatu, A. 268. Imperator optimis moribus, sapientibus institutis, re bellica, & parsimonia vitæ conspicuus. Aureolum statim vicit; inde contra Gothos, innumerosque alios septentrionalis plagæ barbaros movit, quos summo Reipublicæ bono profligavit, cæsis hostium 320 millibus; ob idque etiam *Claudius Gothicus* communiter appellatur. Obiit Sirmii in Pannonia ex lue, A. ætat. 32, imp. 2. *Treb. Pol. Pomp. Lat. in Claud. Eutrop. lib. 9.*

Appius Claudius Censorinus, vir omni honore perfunctus, dum in agro suo degeret senex & claudus ex vulnere, quod in bello contra Persas Valeriani temporibus telo ipsi fuerat inflictum, unde per jocum *Claudius* dicebatur, factus est a militibus Imperator. Ab iisdem etiam est occisus, quod severioris esset disciplinæ, paucis post diebus. *Trebell. Poll.*

C. A. Pomponius Ælianus apud Moguntiacum dominatum invasit, referente *S. Aur. Vict. Aug. Hist. Epit. nec de ipso quod sciam, alia apud Historicos mentio.*

D 3

XXXVII.

XXXVII.

MARCUS AURELIUS QUINTILLUS ,
 Claudii frater , vir optimus , fratre mortuo ,
 a Senatu Imperator factus est , A. 270. Cum
 exercitus Aurelianum acclamasset , ipse se imparem cer-
 nens , venas sibi solvit , imp. die 17 , vel post aliquot menses ,
 juxta nonnullos . Alii tradunt ipsum a Prætorianis interem-
 ptum . *Pomp. Lat. Trebel. Pol. in Claud. Sext. Aur. Vict.*
Epit. Eutrop. lib. 9. Addit *Cassiod.* ipsum Aquilejæ occisum
 fuisse .

Crispus , Claudii & Quintilli frater . Filiam habuit Clau-
 diam nomine , ex qua & Eutropio nobilissimo viro natus
 est Constantius Chlorus , de quo infra . *Treb. Pol. in*
Claud.

XXXVIII.

VALERIUS , seu LUCIUS DOMITIUS AU-
 RELIANUS , obscuro natus genere in Panno-
 niæ urbe Sirmio , sive in Dacia juxta quosdam Au-
 ctiores , a militibus euectus est ad Imperium A. 270. Prin-
 cept

ceps miræ virtutis in bellis, & disciplinæ severissimæ. Plures retulit victorias, tam in Occidentè, quam in Oriente, ubi inter cæteras præclaram illam de Zenobia, ejusque filii. Dum contra Persas revertitur, fraude Mnesthei Notarii sui, qui multorum nomina scripserat, quasi illos Imperator morti destinasset, interfectus est a militibus prope Cænophrurium, inter Hæracleam & Byzantium, A. imp. 4. cum dimidio. *Vopisc. in Aurel. Eutrop. lib. 9.*

Ulpia Severina, Aureliani uxor. Genuit unicam filiam, ut tradit *Vopiscus in Aurel.* Ejus nomen ex Nummis tantum dignoscimus, in quibus septimus annus etiam signatus observatur.

Firmus, seu Firmius è Seleucia, Aureliani temporibus tyrannidem arripuit in Ægypto. Fuit miræ fortitudinis, & edacitatis. Ab Aureliano victus est: Alii dicunt seipsum interfecisse paucos post menses. *Vopisc. in Firmo.*

Septimius quidam, eodem Imperatore, apud Dalmatas Imperator effectus, mox a suis obruncatus est. *S. Aur. Vict. Epit.* Hic Epitimus ille, a Zosimo relatus, a nonnullis creditur.

Antiochus quidam, absente Aureliano, a Palmyrenis Imperator dictus est; sed Aurelianus reversus, oppido sine pugna capto, tyrannum propter conditionis humilitatem ne supplicio quidem dignum arbitratus, dimisit. *Zosim. libr. I.*

XXXIX.

MARCUS CLAUDIUS TACITUS, Nobilis Romanus & Consularis, post sex mensium interregnum, quod primo tunc contigisse post Romuli mortem adnotat *Sleidan. lib. 2, in Tacito*, Imperator electus est a Senatu invitus reluctansque, A. 276. Princeps egregiis moribus, & vita parcissima; studiis adiectissimus, ut qui nulla die aliquid, aut legere, aut scribere prætermitteret. Thermas publicas ædificavit, domo sua destructa, easdemque claudi quotidie iussit ante lucernam. Scythas, qui transiecta palude Meotide, per Pontum ad Ciliciam usque pervenerant, debellavit partim ipse, partim per Florianum Fratrem. Dum ex Asia in Europam contendit, obiit Tarfi, aut ex febre, aut ex militum insidiis, imp. Mense 7. *Sex. Aur. Vict. Epit. Vopisc. in Tac.* Ex *Zosimo* videtur obiisse potius in Europa.

Ex *Vopisco* ipsum liberos suscepisse constat; eorundem tamen Uxorisque nomina in obscuro sunt.

X L.

MARCUS ANNIUS FLORIANUS, Taciti frater ex eadem matre, sed ex alio patre, ut creditur, vir prodigus, & cupidus imperandi, mortuo fratre, arripuit imperium, A. 276. Interfectus est a militibus Tarfi, acclamato Probo. Alii autem scribunt, ipsum sibi necem solvendo venas intulisse, imp. mense 2. *Vopisc. in Flor. Sext. Aur. Vict. Epit. & de Cæsar.*

De Uxoribus ipsius Liberosque nomine apud Auctores nulla mentio; & tamen liberos ipsi fuisse certum est.

X L I.

MARCUS AURELIUS VALERIUS PROBUS, genere ignobilis e Sirmio, filius cuiusdam Maximi, qui olitor a quibusdam dicitur fuisse, a militibus electus est Imperator in Oriente, A. 276. Vir disciplinæ severissimæ, & miræ virtutis in bellis. Tyrannos Saturninum, Proculum, & Bonosum dejecit, Barbarosque undequaque aut debellavit, aut terruit; quare *Victor omnium gentium Barbararum, & Tyrannorum* dictus est.

Plu.

Plura & maxima opera militum nisu & laboribus in Germania, Mæsia, aliisque provinciis perfecit; solebatque dicere, annonam gratuitam militem comedere non debere. Id autem ægrè ferentes milites, ipsum prope Sirmium interfecerunt, A. ætat. 50, imp. 6. *Vopisc. in Probo. Entrop. lib. 9. Sex. Aur. Vict.*

Uxorem Probi, quam sanè ab ipso habitam constat, & quidem liberorum matrem, nonnulli Juliam Proclam nominant, qua auctoritate non satis notum. In martyrologio Romano mentio fit Sancti Hadriani filii Probi Cæsaris, qui Licinio persecutionem in Christianos commotam exprobrans, ab eodem iussus est occidi.

Saturninus, e Galliis oriundus, dux limitis Orientalis ab Aureliano constitutus, Imperatorem se dixit in Ægypto. Missis a Probo militibus occisus est, ipso Probo tamen invito, qui ad eundem epistolas sæpe miserat, in quibus veniam pollicebatur. *Entrop. libr. 9. Vopisc. in Saturn.*

T. Ælius Proculus, Albingauni in Liguria natus, impellentibus Gallis Lugduni, sive prope Agrippinam secundum quosdam, sumpsit Imperium. Vir fortis, & rei bellicæ peritissimus. A Probo fugatus est in ultimas Galliarum oras, ubi a Francis proditus Probi militibus, ab iisdem est interfectus. *Vopisc. in Proc.*

Viturgia, quæ & Sampso dicta fuit, Proculi uxor. Genuit filium nomine Herennianum. *Idem.*

Q. Bonosus, sive Bonosius, Britannus, vir admodum bibax, sed bellicosus, cum esset dux Rhætici limitis, Imperium sibi usurpavit ad Rhenum. Victus a Probo, laqueo se ipsum sustulit. *Vopisc. in Bon.*

Hunila, de Gothorum gente, Bonosi uxor. Nati ex hac bini liberi, quibus Probus pepercit. *Idem.*

XLIII

MARCUS AURELIUS CARUS, quem alii Romanum, alii Mediolanensem, alii Illyricum, alii Narbonensem dicunt, occiso Probo Imperator acclamatus est a militibus, A. 282. Princeps per omnes tam urbanos, quam militares gradus proventus, victoriisque clarus adversus Sarmatas, & Persas. Obiit ictu fulminis prope Ctesiphontem ad Tigrim fluvium. A. imper. 2. *Vopisc. in Caro. Eutrop. lib. 9. Sext. Aur. Vict. Pomp. Lat. in Caro.*

Liberos Caro susceptos Carinum & Numerianum produnt Historici. Uxoris autem ipsius nomen occultum haecenus, nostra hac demum ætate docere eruditissimè conatus est Cl. Genebrierius, ipsam Magniam Urbicam fuisse asserens, quæ communi sententia pro Maxentii uxore haecenus est accepta, ut infra dicemus.

XLIII.

MARCUS AURELIUS CARINUS, Cari filius nati major, a patre cum Numeriano fratre ad imperii consortium adscitus, idem obtinuit post patrem A. 283. Homo luxuriæ immodicæ, ut qui dicatur fuisse novem uxorum vir. Audito Diocletianum Imperatorem factum, venit in Italiam e Gallia, cui pater ipsum præfecerat, interimque vicit Sabinum Julianum. Contra Diocletianum inde movit, cum quo sæpius confligit; tandem verò a suis desertus, interfectus est a Tribuno suo prope Mursiam in Mæsia, A. imp. 2 inchoato. *Vopisc. in Carino.*

Uxores novem a Carino ductas testis est idem *Vopiscus*, quarum plerasque tamen prægnantes fertur dimisisse.

MARCUS AURELIUS NUMERIANUS, Carini frater, cum eodem imperavit. Juvenis fratri dissimillimus, moribus honestissimis præditus, & eloquentissimus; qui etiam Patris sui Cari vitam scripsisse perhibetur. Occisus est ab Arrio Apro socero suo, qui ad imperium aspirabat, A. imp. 1. Mortem patris adeo flevisse perhibetur, ut pene oculos amiserit. *Vopisc. in Num.*

M. Aurelius Sabinus Julianus, Italiæ corrector, Carino imperante, imperium arripuit. Ab eodem in Campis Veronensibus occisus est juxta *Sext. Aur. Vict. de Caesar.* at juxta *Hist. Aug. Epit. Auctorem* in Illyrico.

XLIV.

VALERIUS DIOCLETIANUS, JOVIUS, non tantum apud Auctores, sed etiam aliquibus in Nummis cognominatus, ante imperium Diocles a Dioclea matre dictus, Salonis in Dalmatia ignobili genere ortus, Imperator factus est a militibus in Oriente, A. 284. Princeps fortis, & sapiens; superbus tamen, & supra modum crudelis. Aprum occidit, qui Numerianum sustulerat; Ægyptum rebellantem compescuit sublato Achilleo. Bagaudas in Gallia, quorum Duces Ælianus & Amandus tyrannidem arripere conabantur, per Maximianum Herculeum; Quinquegentianos in Africa tumultuantes, Persasque vicit; duxitque in triumphum Narfis ipsorum Regis uxorem. Christianos sævissimè persecutus est. Deposuit Imperium Nicomediæ, postquam ipsum per 20 annos tenuisset; inque suam Dalmatiam se recepit, ubi septimo anno post obiit, sumpto, ut plerique putant, veneno, A. ætat. 68, aut 78. *Vopisc. in Num. Eutrop. libr. 9. Oros. libr. 7, capit. 25. Sex. Aur. Vict. Epit. & de Caesar. Pompon. Lat. in Dioclet.*

Sere.

Serena, quam quidam Priscam, quidam Alexandram, quidam Eleutheriam appellant, Diocletiani Uxor, sanctarum numero adscripta. *Baron. Ann. Tom. 2.* Arthemix ejusdem Diocletiani filix mentio fit ab Ecclesia in vita S. Cyriaci, qui ipsam dicitur a Dæmone liberasse. Ipsi præterea filia fuit Galeria Valeria, de qua infra in Maximiano Armentario.

MARCUS AURELIUS VALERIUS MAXIMIANUS, *Herculus* cognomento quòd se de genere Herculis jactaret, Sirmii natus parentibus agrestibus, a Diocletiano factus est Imperator, sibi que collega, A. 284; & præfectus est Occidenti, cum ille sibi Oriens reservasset. Fuit sævissimus, verèque pestis, perniciæ, & furia, & si quid immanius dici potest: Strenuus tamen; nam & Bagaudas, & Quinquegentianos, Persas, Germanos, aliosque vicit, ac repressit. Quo die Diocletianus Nicomediæ, ipse Mediolani deposuit purpuram, & in Lucaniam secessit, imperii A. 16 juxta Theophanis computum, juxta alios 20, quibus favet Auctor Paneg. Maximiano Aug. C. 11, qui eidem Annos imperii 20 attribuit. Imperium autem invadente Maxentio ejusdem filio, ipse quoque rursus libidine regnandi exarsit; sed inde reiectus, ad Constantinum generum suum confugit. Cum verò eidem insidias strueret, hisce ab uxore Fausta patefactis, ipse ejusdem jussu Massiliæ strangulatus est, A. ætat. 60. *Eutrop. libr. 9, & 10. Oros. libr. 7, cap. 8, & 26.* Sed *Zosimus*, quem in multis a cæteris Auctoribus dissentire observamus, eundem tradit apud Tarsum morbo consumptum, *lib. 2.*

Eutropia, Syra mulier, Maximiani uxor. Genuit Maxentium, & Faustam. *Sext. Aur. Viêt.*

Achilleus in Ægypto Imperium arripuit, tenuitque per sex circiter annos. A Diocletiano captus, feris dilaniandus objectus est. *Sext. Aur. Viêt. de Cæsar. Oros. lib. 7, cap. 25. Pomp. Lat. in Dioclet.*

Carausius Hibernus purpuram sumpsit in Britannia. A Maximiano, qui eundem vincere non potuerat, pacem impetravit, unaque & imperium totius insulæ. Post 7 annos interfectus est dolo Allecti. *Eutrop. libr. 9. Pompon. Let. in Dioclet.*

Allectus, Caratiffi familiaris, occiso ob regnandi libidinem Carausio, invasit Imperium. Oppressus est autem tertio circiter anno ab Asclepiodoro Constantii Chlorig præfecto. *Auct. cit.*

Julianus quidam, si alter a Sabino Juliano est, in Italia hisce temporibus tyrannidem arripuit. A Ducibus Diocletiani victus, acto per costas pugione, in ignem se projecit. *S. Aur. Vict. Epit.*

VALERII CONSTANTINI
 IMPERATORIS
 S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI
 FELICITATEM PERPETUAM
 SEQUITUR
 S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI
 FELICITATEM PERPETUAM
 SEQUITUR
 S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI
 FELICITATEM PERPETUAM
 SEQUITUR

X L V.

FLAVIUS VALERIUS CONSTANTIVS, e Dardania, Chlorus cognomento quòd pallidior esset, filius Eutropii & Claudiae, de quibus jam supra dictum est, ab Impe-

Imperatore Herculio Cæsar electus, eodem in privatum secedente, Augustus est dictus A. 304, factusque est confors Armentario, de quo infra. Cessit ipsi Gallia, Germania, Italia, Hispania, & Africa, e quibus Africam, & Italiam collegæ reliquit. Fuit Princeps optimus, omnibus amabilis, liberalis, ac strenuus. Alemannos ingenti clade profligavit. Obiit Eboraci in Anglia repentino fato sublatu, A. æt. 56, imp. a Maximiano 2, ab accepto autem Cæsaris nomine 14. *Treb. Pol. in Claud. Sex. Aur. Vict. Eutrop. lib. 10. Pomp. Lat. in Const. Oros. lib. 7, cap. 25.*

Flavia Helena, e Britannia, genere, si plerisque credimus, obscurissimo, Constantii prima uxor. Ex hac natus Constantinus M. Repudiata est ex Maximiani Imperatoris jussu, ut ipsius filiam Fl. Maximianam Theodoram ejus loco Constantius uxorem duceret. Obiit sanctissima mulier Romæ juxta quosdam, quorum tamen infirma sententia est, supra Annum æt. 80. *Sext. Aur. Vict. Ruffin. lib. 1, cap. 7. Zonar. in Constant. Eutrop. lib. 10.*

Flavia Maximiana Theodora, Maximiani Herculii privigna (Eutropiæ scilicet ipsius uxoris ex priore marito filia) secunda uxor. Ex hac nati Haniballianus & Constantius. Alii Delmatium addunt, alii pro Delmatio alterum Constantinum, alii Haniballianum cum Delmatio confundunt. Filix verò ipsi fuerunt Constantia, Eutropia, & Anastasia. *Pomp. Lat. Oros. lib. 7, cap. 25.*

GALERIUS MAXIMIANUS, *Armentarius* cognomento quòd olim pastor fuisset, in Dacia ortus, a Diocletiano dictus est Cæsar Constantioque collega factus, inde autem cum eodem Augustus dictus est A. 304. Præfuit Illyrico, Græciæ, Orienti, iisque postea Provinciis, quas ipsi collegam cessisse jam diximus. Fuit libidinis, & crudelitatis immodicæ, & Christianos acerrimè persecutus est. Persas vicit cum Diocletiano. Contra Maxentium Severum misit, quo victo, ut dicemus suo loco, movit ipse ex Illyrico; sed, cum in itinere accepisset præfagium de militum suorum defectione si conflixisset, Illyricum repetiit.

E

Ibi-

Ibidem obiit ex ulcere inguinali, *justo Dei judicio, propter summam illam libidinem qua flagrabat*, ut ait *Theod. Meth.* vermibus miserè exesus. Quidam tradunt, ipsum sibi ex nimia vi doloris necem intulisse, A. imp. post Diocletianum 7. *Sext. Aur. Vict. Eutrop. libr. 10. Oros. lib. 7, cap. 25. Euseb. lib. 7, cap. 15.*

Galeria Valeria, Diocletiani filia, Maximini uxor. *Sext. Aur. Vict. Eutrop. lib. 9.* Hac mortua, Diocletianus Imperator Sufannam Gabinii affinis suis filiam eidem Armentario uxorem dare nitebatur; at Virgo Christianam se professâ, constantissimè nuptias subire recusavit; quapropter ejusdem Imperatoris jussu intra domesticos parietes gladio necata est. *Baron. Ann. tom. 2.*

FLAVIUS VALENS, seu VALERIUS SEVERUS, Illyricianus, Armentarii ex sorore nepos, ab eodem unâ cum Maximino Cæsar est renunciatus, præfectusque Italiæ, & Africæ. Contra Maxentium missus captus est, & occisus, seu Romæ, seu Ravennæ; variant enim auctores: Nec desunt qui referant, ipsum dolis Maximiani Herculli e Lucania Romam ad Maxentium filium pergentis circumventum fuisse. *Sext. Aur. Vict. Eutrop. lib. 10. Oros. lib. 7, cap. 25, & 28.*

Severianus Severi hujus filius refertur a *Bandur.*

MAXIMINUS, DAZA dictus ante Imperium, Armentarii pariter ex sorore nepos, Cæsar unâ cum Severo, ut diximus, creatus est ab avunculo, ipsique sunt Provinciæ Orientales assignatæ. Cum audivisset Licinium Augustum appellatum, ipse se quoque Imperatorem dici jussit. Sævissimus fuit, præsertim cum maderet vino, cujus erat avidissimus; pluraque adversus Christianos edidit exempla immanitatis. Amator tamen Literatorum fuisse fertur. Suscepto contra Licinium bello, primo conflictu victor extitit, sed inde sæpius profligatus est; quare in fugam veluti se conjecit ex Illyrico, ubi fuerat pugnatum, obiitque Tarsi in Cilicia morbo ferè, quo avunculus.

Ius. A. imp. circiter 8. Alii referunt, ipsum se strangulasse. *Sext. Aur. Vict. de Cæsar. Euseb. lib. 8, cap. 16. Eutrop. lib. 10. Pomp. Lat.*

Uxores ipsius liberosque a Licinio interfectos produunt scriptores; eorum tamen nomina ad nos non pervenerunt.

Marcus Aurelius Valerius Maxentius, Maximiani Herculi & Eutropiæ filius, a Prætorianis Imperator factus est Romæ, quos ipse Constantini invidens gloriæ magnificis promissis ad scelus pellexerat, A. 306. Homo libidinosus, sævus, incantationibus addictus, in Christianos impius. A Constantino M. victus est ad Pontem Milvium, & Tiberi absorptus, A. ætat. 30, imp. 6. *Eutrop. lib. 10. Pomp. Lat. Oros. lib. 7, cap. 28.* Imperii 6. annos ipsi assignat etiam Nazarius in *Paneg. Constant. Aug. cap. 33.*

Magnia Urbica, pro Maxentii uxore accepta hætenus est, & filia Armentarii credita. *V. Oconem, Patinum,* & alios. Alii Magnentii uxorem existimant. *P. Harduinus* autem aut Carini, aut Numeriani. Singulas hæc sententias refellit *Cl. Genebrierius*, speciali Dissertatione, quæ Parisiis gallicè scripta primùm prodiit A. 1704; niti-turque eam in Cari Imp. conjugem vindicare: Utque verum fateamur, non improbandis, plausibilibus quinimo conjecturis rem docet Auctor eruditissimus.

Romulus, Maxentii filius. A Patre factus est Cæsar, obiitque ante ipsum. Alterum Maxentio filium quidam Auctores tradunt, nomen tamen non indicant.

Alexander, seu Phryx, seu Pannonicus origine, Imperator apud Carthaginem factus est, A. 311, in odium Maxentii; statim verò a Ruffo Volusiano, quem Maxentius miserat, est oppressus. *Sext. Aur. Vict. de Cæsar. Zosim. lib. 2.*

Nigrinianus, seu Nigridianus, hætenus comuniter pro Alexandri filio creditus est. Ita post *Tristanum Patinum*, aliique: At *Cl. Genebrierius* modò laudatus, speciali Dissertatione Parisiis primùm A. 1704 impressa vulgatam refellit opinionem; ex literarum enim, quæ in Nummorum subsignatione visuntur, comparatione istis eum temporibus

bus abjudicat. Ad anteriora igitur ablegat, ut aut Aureliani nepotem, aut Numeriani filium adstruat. In hoc tamen minùs feliciter processisse nobis videtur, ac in Magnia Urbica, de qua supra; non mediocri tamen nihilominus laude & pro isto egregio conamine vir doctissimus dignus est judicandus.

Valens factus fuisse dicitur Imperator hisce temporibus, a Licinio autem morte multatus. *S. Aur. Vict. de Cæsar. & Epit.*

CAJUS VALERIUS LICINIANUS LICINIUS, gente ignobilis e Dacia, ab Armentario post occisum Severum Augustus dictus est, A. 308. Iteratos omnes urbe depulit: In Christianos immanissimè sæviit: Maximinum, ut diximus, sæpius fudit. Cum Constantino M. quoque bellum gessit; primò propter persecutionem Christianorum, quibus Constantinus ipse favebat; secundò verò quòd provincias omnes Maximini sibi usurperat. Vidus est autem primò in Pannonia, inde in Thracia, tandem in Asia prope Chalcedonem. Intercedente autem uxore Constantia pactus est cum Constantino pro vita, ut imperio se abdicaret; quare Thessalonicam privatus concessit. Sed cum ibi rursus nova moliretur, interfectus est a militibus, A. ætat. 60, imp. 16. *Sext. Aur. Vict. Pomp. Lat. in Licin. Eutrop. lib. 10. Oros. libr. 7, capit. 28. Anon. excerpt.*

Constantia, Constantii Chlorig ex Theodora filia, Constantini M. soror, Licinii uxor, quam duxit ipse Mediolani. *Sext. Aur. Vict. Eutrop. lib. 10. Ruffin. lib. 1, cap. 11.*

Licinius Junior, egregius juvenis optimæque indolis, Licinii & Constantiæ filius. A Constantino M. Cæsar factus est. Obiit ex Faustæ amitæ insidiis; verebatur enim, ne virtute sua filiorum suorum progressibus obesset. *Sext. Aur. Vict. Pomp. Lat.*

Martinianus, Officiorum Magister, Byzantii factus est Cæsar A. 324 a Licinio fugiente a clade Pannonica, Augustusque etiam dictus, ut constat ex Nummis. Duobus post annis

annis jussu Constantini in Cappadocia occisus est, ibidem prius relegatus statim ac victus fuerat, quod duos menses circiter postquam imperium usurpaverat contigisse quidam e Scriptoribus tradunt, non enim in hoc omnes conveniunt. *Sex. Aur. Vict. Anonym. excerpt.*

X L V I.

FLAVIUS VALERIUS CONSTANTINUS, Constantii Chlorig ex Helena filius, Cæsar jam electus a patre, eodem mortuo in Britannia Imperator a cunctis acclamatus est, Anno circiter 307 adnitente præsertim Eroco Alamannorum Rege, qui Constantium comitabatur. Patris igitur primò ditionem tenuit, inde paulatim auxit, donec tandem subactò Licinio totum Romanum Imperium solus obtinuit, A. 324. Hoc in Orientale, ac Occidentale distinxit; voluitque caput hujus Romam esse, illius verò Byzantium, quam urbem mirè ampliavit, communivit, ac dedicavit A. 330, novamque Romam dixit, ab ejusdem postea nomine Constantinopolim appellatam. Princeps virtutibus cumulatus, qui & Rempublicam sapienter administravit, & virtute bellica nulli secundus extitit. Vicit Sarmatas, Gothos, aliosque Romani nominis hostes; Tyrannos quoque repressit, & extinxit. Quocirca innumeris claris victoriis Magni cognomen Imperatorum primus reportavit. Christianis favit semper, & Ecclesiasticis summa privilegia concessit. Baptismum suum distulisse fertur a quibusdam, nec ipsum accepisse nisi morti proximus, ab Eusebio Episcopo Nicomediensi. *Zonaras* tamen, alique communius tradunt eundem a Sylvestro Romano Pontifice baptizatum.

Sed quæcunque inter Constantinum & Sylvestrum intercessisse a nonnullis referuntur (ut baptizatio prædicta, donatio Romanæ Urbis eidem Pontifici, curatio Imperatoris a lepra per eundem, & si quæ sunt alia) ita variè tradi videmus, ut affirmare ipsa historicè non audeamus, sed attingamus tantùm, feliciori consultationi veritatem eruendam relinquentes. Obiit optimus Imperator Nicomediæ; crediturque ex veneno fraude domesticorum, A. æt. 63, aut 65 circiter, imp. post Licinium 13; cùm a patris morte per annos 31 Romanis rebus præfuisset. *Sex. Aur. Viêt. Eutrop. l. 10. Euseb. in vit. Const. Oros. l. 7, c. 28. Zonar. in Constant.*

Minervina Constantini prima uxor. Genuit Crispum. *Sex. Aur. Viêt. Epit.* ipsam dicit concubinam.

Flavia Maxima seu Maximiana Fausta, Maximiani Herculi filia, secunda uxor; ita ut pater & filius duas ejusdem Maximiani filias sibi jugaverint, ut adnotat *Zonar. in Constantino*. Genuit Constantinum Juniorem, Constantium, Constantem, Constantiam seu Constantinam, & Helenam. Ejusdem artibus privignus Crispus sublatus est, ut infra dicemus: Dolo autem detecto, jussit ipsam Constantinus in accensum balneum includi, cujus nimio calore extincta est. *Pomp. Læt. Zonar. in Constant. Eutrop. l. 10.*

Non prætermitemus Bassianum quoque Cæsarem inferre, quamvis a plerisque vix nominetur. Misit igitur Constantinus M. Constantium ad Licinium Imperatorem collegam suum, ut Bassianus hic Cæsar crearetur, & inter eodem medius Italiam obtineret. Talia verò frustrante Licinio, movit Bassianus in Constantinum; sed in conatu deprehensus, ejusdem jussu sublatus est. *Anon. excerpt.*

Anastasia, Constantini Chlorig & Fl. Maximianæ Theodoræ filia, Constantini M. soror, Bassiani uxor. *Idem.*

Fl. Julius Crispus, Constantini M. ex Minervina filius. A Patre factus est Cæsar, A. 317. Hunc Fausta noverca odio habens (verebatur enim ne peritia, & fortitudine militari filiorum suorum famæ atque incrementis labem inferret) patri accusavit, tanquam se de incæstu tentasset: Quocirca ejusdem jussu interfectus est. Polæ in Istria.

Istria . A. 326. Sex. Aur. Vict. Pomp. Lat. in Constant.

Uxorem huic Helenam nomine fuisse docet ex Theodosiano Codice *Bandurius*.

XLVII.

FLAVIUS CONSTANTINUS JUNIOR, Magni & Faustæ filius natus major, mortuo patre, Imperio cum fratribus potitus est, A. 337; ipsique cedit Europa trans Alpes. Fuit ingenio superbus, & inquietus; quare sibi assignatæ ditioni non acquiescens, jura fratris Constantis invasit; & Aquilejam usque validissimis viribus pervenit. Ibidem verò collata manu, insidiis circumventus dejectus est equo, & confossus, A. ætat. 25, imp. 3. *Sex. Aur. Vict. Pomp. Lat. in divis. Imp. Rom. Eutrop. lib. 10. Oros. l. 7, cap. 29.*

Uxores habuit duas. Primam sibi desponsam a Patre; alteram, cum jam Augustus esset, ex Hispania Virginem quandam nobilissimam. *Valesius in not. ad Am. Marcel. lib. 14, cap. 1, ex Euseb. & aliis.*

FLAVIUS CONSTANS, alter Magni & Faustæ filius, Italiam, Illyricum, Græciam, & Africam fortitus est; occisoque fratre ejusdem quoque Provincias sui juris fecit. Bellicæ virtutis, ac justitiæ primò specimina exhibuit; mox verò ad delicias, & ignaviam deflexit animum, pecuniæque tenax factus est: Militum idcirco animos in se convertit; contraque ipsum insurrexit Augustæ Vindelicorum, sive Augustoduni, ut malunt alii, Magnentius. Hic etiam milites misit, qui Imperatorem cubantem in tentorio, exque venatione, qua mire delectabatur, delassatum interfecerunt, non longe ab Hispaniis, in oppido, cui nomen *Helena*, A. ætat. 30, imper. 13. *Auctores citati. Sext. Aur. Vict. Epit.* annos ipsi ætatis 27, *Entropius* autem Imperii 17 attribuunt.

FLAVIUS VALERIUS CONSTANTIUS, Magni & Faustæ filius, Orientalibus provinciis primò ex rerum divisione præfuit; fratribus inde mortuis toto Romano Imperio potitus est, quod contigit Anno circiter 350. Princeps impius, ambitiosus, ingenique levioris; Arrianis enixè favit, Catholicosque acriter est infectus. Tyrannos Magnentium, Vetrantonem, Sylvanumque sustulit. Sarmatas feliciter vicit; quare Sarmaticus dictus est: Parum verò prospere pugnavit cum Persis. Obiit apud Mopsocrenen in Cilicia, ad Tauri montis radices, ex febre, A. ætat. 41, seu 45, imp. 24. *Auct. cit.*

Aurelia Eusebia, Constantii juxta quosdam prima uxor, secunda juxta alios, qui huic tres uxores adscribunt, & primam Constantii patrui sui filiam fuisse contendunt, quo nomine incertum. Impudica mulier; a marito tamen supra cæteras amata, quamvis etiam sterilis fuerit. *Sext. Aur. Vict. Am. Marcel. lib. 16, cap. 10.*

Maxima Faustina, ultima uxor. Ex hac nata est Constantia Posthuma, Gratiani Imperatoris uxor. *Pomp. Lat. in Constant. Am. Marcell. lib. 21, cap. 16.*

Fl. Julius Delmatius, nepos Constantini M. ex fratre Haniballiano, quem alii Delmatium vocant, a patruo factus est Cæsar A. 335, ipsique Thracia, Macedonia, alięque provincię assignatę. Occisus est autem in Oriente in factione militari, non repugnante, immo consentiente potius, ut creditur, Constantio Imperatore, postquam tres annos rebus præfuisset. *Sext. Aur. Vict. Pomp. Læt. in Const. Zosim. lib. 2. Anon. excerpt.*

Fl. Claudius Hanniballianus, seu Anaballianus, Delmatii Cæsaris frater, Rex Regum & Ponticarum gentium dictus est, & Nobilissimatus dignitate decoratus. Ipse quoque Constantii artibus periit. Hoc idem contigit & Constantio Constantini M. fratri, qui eandem obtinuerat Nobilissimatus dignitatem. *Auctores cit.*

Constantia, seu Constantina, Constantini M. & Faustę filia, Haniballiani uxor. Nupsit postea Constantio Gallo, ut infra.

Magnentius, in Gallia ortus e parentibus Britannis, contra Constantem, ut diximus, Imperium arripuit, A. 350. Homo ingrattissimus, qui vitam illi rapuerit, a quo paulo ante fuerat in factione militari servatus, obiecto paludamento. A Constantio, qui prius ipsi frustra æquas pacis conditiones obtulerat, ingenti clade fusus est ad Murfam, in qua tamen penè victo similis victor fuit. Bis rursus confligit iniquo Marte Magnentius, qui Lugdunum inde fugit bellum reparaturus; sed ibi obsessus, necem sibi intulit, A. ætat. 50, imp. circiter 4. *Oros. l. 7. c. 29. Pomp. Læt. in Magn.*

Flavia Justina, Magnentii uxor; deinde Valentiniani Imperatoris.

Magnus Decentius, Magnentii frater, ab eodem factus est Cæsar Mediolani, A. 351, & Galliis præpositus. Audita fratris morte, laqueo vitam sibi eripuit, apud Senonas, A. imp. saltem 2, ut patet ex Nummis. *Oros. ibid.*

Desiderius, Magnentii ac Decentii frater, unā cum hoc Cæsar est declaratus. A fratre Magnentio in furorem ex desperatione converso, dum morti proximus esset, vulne-

vulneratus est; ex vulnere verò convalescens, supplicem se exhibuit Constantio, veniamque obtinuit. *Ibid. Z nar. in Constant.*

Flavius Popilius Nepotianus, quem *Sex. Aur. Vict. de Cæsar.* Potentianum appellat, Constantini M. ex sorore Eutropia nepos, occiso per Magnentium Constante Imperatore, Augustum se Romæ constituit A. 350 circiter. Post 28 dies obruncatus est ab Heraclida, (alii vocant Anicetum) Magnentianæ factionis viro, ab eodem dolosè ad colloquium adductus. *Sex. Aur. Vict. Epit. Eutrop. lib. 10. Oros. lib. 7, c. 29.*

Vetranio, seu Britannio (nota obiter a quodam recentiore perperam Vetranionem, & Britannionem distinctè recenseri pro duobus tyrannis) Pannonici rector exercitus, Imperator dictus est apud Mursam post occisum Constantem A. 350 Stratagemate a Constantio victus, ac regno est exutus post menses decem circiter; veniam tamen, & voluntarium otium impetravit; obiitque sexennio post in Bithynia. Fuit probus, & morum profus veterum, literarum autem omnino expers; & usque ad stultitiam ferme simplicissimus, qui prima elementa ipsarum nonnisi grandævus acquisierit. *Ibid. Pomp. Lat. in Britan.*

Sylvanus, Bonitii viri Franci filius, ingenio blandissimus, a Constantio missus in Galliam contra Germanos, Imperatoris nomen Colonæ assumpsit, coactè tamen potius, quàm voluntariè. Contra ipsum misit Constantius Ursicinum præfectum, cujus suasu milites, facto de industria tumultu, tyrannum occiderunt, imp. mense primo, A. 355. *Ibid. Am. Marcel. lib. 15. c. 5.*

Gallus, seu Constantius Gallus, Constantii Constantini M. fratris & Gallæ filius, Iuliani Imperator frater, a Constantio Patruèle suo Cæsar factus est A. 351; relictusque Orientis moderator, cum ipse tenderet contra Magnentium. Multa in Oriente ferociter & crudeliter gessit, infligante præcipuè uxore: Quare ab Imperatore in Italiam per speciem consultationis habendæ vocatus,

tus,

tus , cùm non longè ab Istria esset , a præfidiariis Imperialibus captus est , & Polam ductus , ubi revinctis post terga manibus obruncatus est , A. 354, cùm imperasset annos 3. *Eutrop. Lib. 10. Am. Marcell. lib. 14, cap. 1. &c. item 11. Pomp. Lat. in Gal. P. Harduinus , & Genebrievius* ipsi Nummos aliquot ex iis adjudicant , in quibus *Constantius Junior* legitur , quos Antiquariorum reliqui *Constantii Constantini M. filii* semper judicarunt .

Constantia , seu Constantina , Constantini M. filia , Galli uxor , priùs autem Haniballiani , ut supra . Femina ferox & truculenta . Obiit ex febre in itinere , quo ad fratrem suum Constantium ferebatur , *Sext. Aur. Vict. Pomp. Lat. Am. Marcel. loc. cit.*

Saturninum Tyrannum hisce temporibus conjecturatum vi affigit *Cl. Bandunius* , cum nimirum ejusdem Nummus eadem epigraphæ insignitus appareat , qua Constantis , Constantii , aliorumque contemporaneorum Numismata . Cæterum de hoc Tyranno apud Historicos nulla mentio .

X L V I I I .

FLAVIUS CLAUDIUS JULIANUS , *Apostata* cognominatus , & *Parabata* apud Svidam quod a Christi fide ad cultum Idolorum desciverit , Constantii & Basilinæ filius , Galli Cæsaris frater , a Constantio Imperatore Cæsar post Galli obitum constitutus , Imperium obtinuit solus , A. 361. Favit literatis , fuitque assiduus in studiis , moribus alioquin truculentus , Christianorumque sævissimus persecutor . Cum adhuc Cæsar esset

esset missus ab Imperatore in Gallias, Barbaros omnes undequaque vicit, & compescuit. Expeditionem suscepit adversus Persas, primoque congressu pugnavit feliciter; sed, conflictu rursus habito, vulneratus est, dubium a Persane, an a Dæmone: Dumque moreretur, sanguinem manu haustum e vulnere in aerem projecit, his vocibus *Vigisti Galilæe*. Obiit A. ætat. 31, imp. 2. *Sext. Aur. Vict. Eutrop. lib. 10. Am. Marcel. lib. 15, c. 8, & l. 25. cap. 3. Oros. lib. 7, cap. 30. Pomp. Lat. in Jul.*

Flavia Julia Helena, Constantini M. filia, Juliani uxor. Huic Eusebia Constantii conjux poculum dedit, ut quotiescunque gravida fieret, abortum pateretur. Obiit ex partu. *Am. Marcel. lib. 16, cap. 10. & lib. 21. c. 1.*

Adnotandum hic judicamus, *Cl. Bandurium*, in ea esse opinione, ut Nummi, in quibus *Fl. Maxim. Helena* legitur, Juliani uxori adjudicentur; in quibus verò *Fl. Jul.* est, ii Constantii Chlorigi conjugi. Qui verò *N. F.* literas præferunt, hoc est *Nobilissima Fæmina*, eos ad Crispi Helenam reponit. Idem laudatus Auctor Nummos, in quibus *Isis Faria* legitur, qualis hic a nobis affertur, juxta communiorem opinionem olim cusus, ab Helenæ Julianæ Nummis explodere videtur.

FLAVIUS CLAUDIUS JULIANUS
 cognominatus & Paganus apud veteres
 a Christi fide ad christianam religionem delin-
 quens & Barbarus fuit. Cæsaratus fuit, a Constanti-
 no Imperatore. Cæsar post Constantinum continuavit
 imperium christianum. A. 361. fuit Imperator. Imperium
 suum in Italia, mox in Gallia, mox in Persia
 tenuit. Cum adhuc imperaret.

X L I X.

FLAVIUS JOVIANUS, quem alii Juvianum appellunt, alii Jovinianum, Varoniani viri præclari e Pannonia filius, occiso Juliano, Imperator renunciatus est a militibus A. 363. Princeps pius, Christianorum amator, pacique addictior quam bellis. Quare pacem fecit cum Persis, non sine P. R. ignominia, nam ex eadem Imperii fines non parum diminuti sunt; ideoque multis etiam scommatibus exceptus est. Obiit in oppido, cui nomen Dadasthanæ, inter Galatiam & Bithyniam, seu ex cruditate stomachi, seu ex noxio halitu cubiculi, in quod recens calce illitum prunæ fuerant importatæ, A. ætat. 33, imper. mense 8. *Sext. Aur. Vict. Epit. Eutrop. libr. 10. Am. Marc. lib. 25, cap. 6. Ruffin. lib. 2, cap. 1. Oros. lib. 7, cap. 31.*

Charita, quam alii vocant Charitem, alii Charitonem, Lucilliani filia, Joviani Uxor. Genuit Varronianum, seu Valonianum, ut a quibusdam scribitur, quem pater creavit consulem; sed nunquam induci potuit ut curuli sella veheretur. *Am. Marcel. lib. 25, cap. 10. Cedren. Zonar. in Jov.*

Joviano mortuo suffragiis omnium designatus fuerat Imperator Sallustius Præfectus-prætorio, qui recusavit Imperium, senectutem causatus. In ejusdem inde filium studia concurrebant; at pater pro eodem pariter Imperium deprecatus est, quòd nimium juvenis esset. *Zosim. lib. 3, in fine. Zon. in Jov.*

L

FLAVIUS VALENTINIANUS, ex oppido Partoniae Cibala, non longe a Belgrado, Gratiani filius, qui Funarius dicebatur quod eidem funem portanti quinque robusti milites extorquere nequiverint, Imperator electus est Nicææ, A. 364. Fratrem Valentem consortem fecit imperii, Oriensque ipsi demandavit, Occidentalibus sibi provinciis reservatis. Princeps pius, iustus, rei militaris peritus, ingenio solers, sermone disertus, ad iracundiam verò pronior. Saxones vicit, & Alemannos. Obiit apoplexia correptus ex iracundia, dum Quadorum latrocinia excusantium legatos audiret, ad Brigionem oppidum in Silesia, A. ætat. 55, imp. 12. *Paul. Diac. lib. 1. Am. Marcel. lib. 26, cap. 2, & l. 30, cap. 6. Pomp. Lat. in Valent.*

Valeria Severa, Valentiniani uxor, ex qua natus Gratianus. *Socrat. lib. 4. cap. 26.*

Flavia Justina, Magnentii primùm uxor, inde Valentiniani secundo loco repudiata Severa. Genuit Valentinianum Juniorem, Justam, Gratam, & Gallam. *Am. Marcel. l. 30. c. ult. Paul. Diac. l. 1. Zonar. in Valent. Zosim. libr. 4.*

Firmus, seu Thirmus, ut est apud *P. Diaconum*, Valentiniani temporibus apud Mauritaniam, cujus Principis Nubeli filius fuisse traditur, Imperium arripuit: Quidam ramen dicunt, ipsum se Regem tantum, non Imperatorem appellasse. A Theodosii M. patre victus, eidem supplicem se se exhibuit, veniamque obtinuit. Nova inde

cu-

cupiens ad Isafilenses confugit, a quorum Rege captus est, sed, ne Theodosio traderetur, sibi fauces elisit. A. 374, aut 375. *Am. Marcel. l. 29, c. 5, & 6. Paul. Diac. l. 1.*

Valentinus, seu Valentinianus, iisdem temporibus tyrannidem affectavit in Britannia, sed statim oppressus est *Zosim. lib. 4.*

FLAVIUS VALENS, Valentiniani frater, ab eodem factus est, ut diximus, Imperator, & Orienti praefectus A. 364. Fratri dissimillimus crudeliter se gessit, Arianaque infectus haeresi Orthodoxos est infecutus. Procopium tyrannum sustulit; cum Gothis, & Persis ancipiti pugnavit Marte. Rursum contra Gothos movens, victus est ab iisdem circa Hadrianopolim; ipseque e conflictu vulneratus in tugurium se recepit, ubi injecto ab hostibus igne consumptus est, A. æt. 50, imp. 15. Alii faucium e pugna inter fomenta ministrantium periisse tradunt. *Sext. Aur. Vict. Paul. Diac. libr. 1. Am. Marcel. lib. 26, cap. 4. & lib. 31, cap. 13. Pomp. Lat. in Valent.*

Albia Domitia, seu Dominica, seu Domnica, Valentis uxor. Fœmina callidissima, & impia, cujus monitu ipse quoque maritus veramfidem fertur rejecisse. *Paul. Diac. Pomp. Lat.*

Procopius Cilix, Juliani Imperatoris cognatus, Imperium sibi usurpavit Constantinopoli, nonnullasque Provincias Orientis sui juris fecit. A. 365. Contra ipsum movit Valens; tyrannusque a suis derelictus est, & a Gomario atque Agelone, quos sibi sperabat fideles futuros, victus Imperatori traditus A. æt. 41, imp. mense octavo. Ipse captivum discerpi, inde proditores quoque supplicio affici jussit. *Am. Marcel. lib. 26, c. 6, & 9. Sext. Aur. Vict. Oros. lib. 7, cap. 32. Sozom. lib. 6, cap. 8.*

FLAVIUS GRATIANUS, Valentiniani ex Seve-
ra filius, a Patre factus jam Cæsar & Augustus,
Imperium solus patruo mortuo affecutus est, A.
378. Princeps humanus, liberalis, religiosus, paternæ-
que in Catholicos hæres pietatis. Alemannos domuit,
Gothos, aliosque Barbaros per Theodosium M. oppres-
sit, quem etiam ad imperii consortium vocavit. Factus
autem in administranda Republica negligens, barbaros
etiam milites Romanis prætulit, qui hoc ægrè ferentes,
cum adversum Tyrannum Maximum pugnandum esset,
defecerunt prope Lugdunum; ipseque Imperator ab An-
dragatio ejusdem Maximi præfecto per dolum occisus est,
A. ætat. 29, imper. a patruï morte 5. *Sext. Aur. Vict. Paul.
Diac. libr. 1. Cassiod. Am. Marcel. lib. 27, cap. 6. Cedren. in
Grat.*

Fl. Maxima Constantia Posthuma, Imperatoris Con-
stantii & Faustinae filia, Gratiani uxor. *Am. Marcel. lib.
21, cap. 16.*

Læta, aliis Creusa dicta, Pissamenæ filia, Gratiani alte-
ra uxor, quæ post Mariti obitum Romæ sub Theodosio
vixit,

vixit, ex ejus liberalitate unà cum matre ære Fisci mensæ regiæ apparatu gaudens. *Zosim. lib. 5.*

FLAVIUS VALENTINIANUS JUNIOR, Senioris et Justina filius, Gratiani frater, Augustus adhuc puerulus renunciatus, sive ab exercitu, sive a fratre secundum alios, imperavit cum eodem; Orientalesque, ac Meridionales provinciæ ipsi contigere. Ex educatione impia matris Arrianam hæresim professus, Orthodoxis acerbissimum se præbuit. Strangulatus est apud Viennam Galliarum ab Arbogaste, qui dignitate Comitum a Gratiano donatus, ita ex auctoritate atque arbitrio res aulae administrabat, ut Imperator ipsi subesse cogeretur. Obiit A. æt. 26, imp. post patrum Valentem 16. *Paul. Diac. lib. 2. Pomp. Lat. in Valent. Oros. lib. 7, cap. 35.*

Flavius Magnus Maximus, seu Maximianus, quem et Constantini genere fuisse multi tradunt, Tyrannidem arripuit in Britannia A. 383; eandemque per Gallias exercuit. Vir alioquin fortis, & strenuus, inque expeditionibus adversus Barbaros probatus. Victus est a Theodosio ad Sisciam, sive amnem, sive urbem; inde Aquilejæ captus, ab ejusdem militibus interfectus est, A. 388. *Sext. Aur. Vict. Paul. Diac. lib. 1, & 2. Pomp. Lat. in Valent. & Theod. Oros. lib. 7, cap. 35.*

Flavius Victor, Maximi filius. A Patre Cæsar est factus; ipso autem sublato, ab Arbogaste, seu juxta alios a Theodosii militibus est occisus. *Sext. Aur. Vict. Paul. Diac. lib. 2.*

L I I.

FLAVIUS THEODOSIUS, Honorii & Thermaniæ filius, genere nobilissimus ex Hispaniæ urbe Italica, a Gratiano prope Sirmium evectus ad Imperium A. 379, solus idem post Valentinianum Juniores obtinuit, A. 392. Imperator pietate, clementia, fortitudine, moderatione nulli secundus, qui & Magnus idcirco solet appellari. Tyrannos Maximum, Eugenium, & Arbogastem sustulit. Obiit ex Hydrope Mediolani A. ætat. 50, aut juxta alios 60, imp. post Valentinianum 3, ab electione autem sua per Gratianum facta 16. *Sext. Aur. Vict. Pomp. Læt. in Theod. Paul. Diac. lib. 2.*

Ælia Flacilla (*D. Niceph. Placilla*) Theodosii prima uxor; fœmina pietate, & liberalitate in pauperes insigni. Ex hac nati Arcadius, & Honorius. *Pomp. Læt. Zonar. in Theod.*

Galla, Valentiniani Senioris filia, secunda uxor. Genuit Gallam Placidiam matrem Valentiniani III. *Paul. Diac. lib. 2. Jornand. de reb. Get. S. 54.*

Eugenius, genere Francus, Rhetor olim, ab Arbogaste qui Valentinianum occiderat, Imperator factus est A. 392, & ingenti exercitu contra Theodosium missus. Pugnatum prius in Aquileiam vario Marte; postmodum verò collatis iterum signis, Eugenii copiæ, non sine divino numine, fractæ jam ad Theodosium defecerunt, vinctumque Imperatori Tyrannum exhibuerunt, qui statim ad eiusdem pedes occisus est, post annos duos, & menses aliquot tyrannidis usurpatæ. Arbogastes, qui secutus fuerat
sem-

semper Eugenium, fuga lapsus, non multo post seipsum interfecit. *Paul. Diac. l. 2. Oros. lib. 7, cap. 35. Pomp. Lat. in Theod.*

L I I I.

ARCADIUS, Theodosii & Flacillæ filius, a Patre factus unâ cum fratre Honorio Imperii consors, cepit imperare post patrem; A. 395, sub tutela Ruffini, & Orientis partes ex testamento sortitus est. Princeps mansuetus, & pacificus, sed infelix. Tutor enim ipsius Ruffinus principi pupilloque infidus, Gothorum Ducem Alaricum vocavit, ut arma verteret in Arcadium. Alaricus tamen per Gainam a Silicone Honorii tutore missum repulsus est, statimque Ruffinus trucidatus. Supplicio affecti sunt quoque Eutropius eunuchus, cujus magna erat apud Imperatorem auctoritas, quique imperium etiam aucupabatur; Gaina, quem alii Cajanum vocant, qui tyrannidem pariter affectabat, struebatque insidias Imperatori; & Gildo, qui sibi Africam usurpaverat. Obiit Arcadius Byzantii, A. etat. circiter 31, imp. post patrem 13. *Paul. Diac. lib. 3. Socrat. lib. 6, cap. 21. Pompon. Lat. in Theod.*

Ælia Eudocia, Arcadii uxor. Genuit Theodosium Juniozem, Flacillam, Martinam seu Martianam, aliis etiam Marinam dictam, & Pulcheriam. *Pomp. Lat. loc. cit.*

Observamus & Singleidem nominari inter Arcadii Eudoxiæque filias a *P. Benedicto Bacchinio Ab. Cassin. Observat. ad Agnelli lib. Pontif. Ravenn. Pag. 316.*

HONORIUS, Arcadii frater, cum eodem Imperium obtinuit sub tutela Stiliconis hominis Vandali, præfuitque Occidenti. Princeps negligens, ignavus, & a re bellica prorsus alienus. Contra hunc quoque tutor Stilico Alaricum pridem a se victum excitare conatus est; sed Barbarus perfidiam detestatus ingenti prælio Romanas acies profligavit, totamque ferè devastavit Italiam, & urbem Romam incendit. Re ad Honorium pro veritate delata, ipse proditorem Stiliconem, ejusque filium Eucherium Imperium affectantem jussit occidi. Præter hos sustulit per Constantium cognatum suum Tyrannos, Gratianum in Britannia, Constantinum in Gallia, & alios, quos infra numerabimus; per Marinum quoque Ducem suum Heraclianum Africæ Comitem, qui cum innumera classe ex provincia solverat versus Italiam, eandem devastaturus. Obiit Romæ ex aqua intercuti, A. æt. 39, aut 40, imp. post patrem 28. *Paul. Diac. lib. 4. Pomp. Læt. loc. cit. Oros. libr. 7, capit. 42.*

Maria, Stiliconis filia, Honorii prima uxor. Obiit repente antequam accederet ad maritum. *Paul. Diac. lib. 4. Jornand. de reb. Get. §. 52.*

Æmilia Materna Thermantia, quam alii vocant Hermantiam, Mariæ soror, secunda uxor. Ipsa quoque ante nuptias repentina morte occubuit. *Auct. cit.* Ab aliis repudiata fuisse dicitur.

Constantius, vir strenuus & bellicosus, cum Imperium a barbaris ac tyrannis premeretur, missus est ab Honorio in Gallias cum exercitu; inde Cæsar etiam, & imperii confors factus est apud Ravennam A. 421. Hic & hostes compescuit, & tyrannos omnes extinxit. Obiit septimo mense ab electione, ex mœrore, sive ex pleuritide. *Paul. Diac. lib. 4. Oros. lib. 7, cap. 40.*

Galla Placidia, Arcadii & Honorii soror, Atapho Gothorum Regi apud Forum Cornelii connubio juncta prius est, postea Constantio ab Honorio jugata. Genuit Valentinianum III, & Honoriam, Justam Gratam. præ-
nomi-

nomine, ut ex ejus Nummo aureo apud *Emin. Norisium* adnotat *Mediobarbus*. *Auctores cit. Sozom. lib. 9. cap. 16.*

Gratianus, Britannix munciceps, tyrannidem ibidem arripuit: Post quatuor verò menses circiter sublatus est. *Paul. Diac. lib. 3. Oros. lib. 7, cap. 40.*

Constantinus, vir ex infima militia, occiso Gratiano, Imperator a militibus in Britannia A. 407 ex nominis omne dictus est, statimque transit in Gallias. A Constantio Cæsare oppressus est apud Arelatem. *Paul. Diac. lib. 3, & 4. Oros. loc. cit.*

Constans, Constantini filius. Patri confors in tyrannide, peremptus est Viennæ in Gallia a Geruntio comite suo. *Auct. cit.*

Maximus, a Geruntio occiso Constanti suffectus est. A. 409. A militibus desertus, in Hispaniam se recepit, ibique exulans obiit. *Paul. Diac. lib. 4. Oros. lib. 7, cap. 42.*

Jovinus, Gallorum nobilissimus in Galliis Imperatorem se constituit, A. 411; sed altero post anno Valentix captus, imperio exutus est. *Auctores cit. Jornand. de reb. Get.*

Sebastianus, Jovini frater. Ipse quoque tyrannidem A. 412 degustavit; sed continuò ut est creatus depositus est, & occisus. *Auct. cit.*

Priscus Attalus, Romanus non ignobilis, a Gothis Urbe capta & devastata, Imperator factus est, & ductus in Africam, tanquam Imperii simulachrum. Cum autem in Africa res novas moliretur, ad Constantium Cæsarem vincus est deductus, inde ad Honorium missus. Ab hoc in triumphum revinctis post terga manibus tractus, dexteraque abscissa Liparam est relegatus. *Auctores cit. Sozom. lib. 9, cap. 8. Zosim. lib. 6.*

Marcus quidam in Britannia A. 407, a militibus seditione concitata, Imperator factus est; at non multo post ipsi eundem, tanquam eorum moribus non respondentem, interfecerunt.

L I V.

THEODOSIUS JUNIOR, seu II, Arcadii & Eudociæ filius, a patre jam creatus Augustus, imperavit cum patruo Honorio; inde totum solus obtinuit imperium A. 423. A Patre in tutorem acceperat Isdigerdem Persarum Regem; imperium ferè tamen Anthemii consiliis administravit. Princeps pius, mansuetus, orationi, & sacrorum librorum lecturæ addictissimus. Academias Bononiæ, & Constantinopoli instituit, & per Jurisconsultos suos Theodosianum Codicem evulgavit. Valentinianum consobrinum suum Cæsarem, & Augustum elegit, & Occidentis partibus præfecit. Johannem tyrannum oppressit. Ab Attila vero Hunnorum Rege innumeris damnis affectus, annuo tributo pacem emere coactus est. Obiit apud Constantinopolim, sive ex morbo, sive ex lapsu ab equo, A. ætat 49, aut 50, imp. ab Honorii morte 27. *Paul. Diac. lib. 4. Zonar. in Theod. Socrat. libr. 7, capit. 1. &c.*

Ælia Eudoxia, primùm Athenais appellata, Leontii Atheniensis Philosophi filia, Theodosii uxor. Fœmina in omni doctrinæ ac eloquentiæ genere exercitata, quæ etiam Poemata scripsisse fertur. Iratum ob levem suspicionem maritum sentiens Hierosolymam petiit, ubi templa plura construxit. Obiit post maritum, genuitque Liciniam Eudoxiam. *Zonar. in Theod.*

Johannes, Imperialium Scribarum princeps, Imperium Theodosio mortuo arripuit A. 423. Contra ipsum missus est ab Imperatore Ardaburius, qui tempestate Ravennam pulsus

pulsus in Tyranni manus pervenit, Aspar autem Ardaburii filius, per insigne Dei miraculum introductis Ravennam copiis, post duos annos tyrannum oppressit, ac patrem liberavit, plurimasque Occidentis provincias sui juris fecit. *Paul. Diac. lib. 4. Socrat. lib. 7, cap. 23. Pomp. Lat. in Theod.*

L V.

VALENTINIANUS III, Placidus seu Placidius prænomine, Constantii Cæsaris & Gallæ Placidie filius, a Theodosio Juniore ad Imperii consortium vocatus A. circiter 425, eodem mortuo regnavit solus in Occidente, A. 450. Princeps omnibus ferè vitiis inquinatus, crudelitate præsertim, ac libidine. Ductu Ætii Attilam in Campis Catalaunicis vicit, auxilio fultus Burgundionum, Francorum, Alemannorum, & Gothorum, quorum Rex Theodericus in ea pugna concidit. Dimissis autem incautè ab Ætio sociis, animos viresque resumpsit Attila, & Italiam fœdissimè devastavit, donec, ipsi occurrente Leone Pontifice, non tantùm Romæ, sed & universæ provinciæ pepercit, adque suas Pannonias reversus est. Valentinianus autem Ætii magnitudinem suspectam habens, eundem manu sua, ut multi referunt, interfecit. Anno vero sequenti occisus ipse est a Trasila, & Optila Ætii militibus, instigante Maximo, de quo infra, A. ætat. 36, imp. a mortuo Theodosio 5. *Paul. Diac. lib. 5. Cassiod. Jornand. de regn. ac temp. succes. Pomp. Lat. in Valent.*

Licinia Eudoxia (D. Niceph. Eudocia) Theodosii Junioris

nioris & Æliæ Eudoxiæ filia, Valentiniani uxor. Hanc viduam Maximus sibi rapuit: Ipsa vero mariti necem ultura, Genfericum Gothorum Regem accersivit ex Africa, qui Maximum sustulit, Eudoxiam verò cum filiabus, Placidia & Eudoxia secum in Africam abduxit. *Paul. Diacon. lib. 4, & 5. Cedren. in Valent.*

Defecit in Valentiniano III Imperii majestas in Occidente: Quamvis enim Imperatoris nomine per aliquot deinceps annos nonnulli præfuerint, isti tamen tanquam pro illegitimis a plerisque recensentur; & sanè supra Imperii insignia nihil fere obtinuerunt. Numerabimus ergo primo loco Orientales, quibus eos, qui in Occidente regnarunt, tanquam minoris notæ subjiciemus.

LVI.

FLAVIUS VALERIUS MARCIANUS, humiliori loco in Thracia sive Illyrico natus, sed militia clarus, a Pulcheria Arcadii filia in maritum, & Orientis Imperatorem assumptus est, regnante in Occidente Valentiniano, A. 450. Imperium pacavit, pacem coluit, favit Christianis, Princeps Constantino Magno facillè comparandus. Obiit admodum senex apud Constantinopolim; crediturque veneno sublatus Asparis Patritii fraude, A. ætat. 65, imper. circiter 7. *Paul. Diac. lib. 5. Jornand. de reg. ac temp. suc. Evagr. lib. 2, capit. 1, & 8. Pomp. Lat. in Marc.*

Ælia Pulcheria, Imperatoris Arcadii filia, Theodosii II soror, Marciani uxor. Hæc ipsi conjugium suum, Imperiumque obtulit, hac conditione, ut pudicitix suæ vim

vim non inferret, sed castam vivere pateretur. Virginitatem igitur semper servavit; obiitque pia mulier, quam etiam inter Sanctas recenferi observamus, anno Marciani Imper. 3. *Jornand. loc. cit. Zonar. in Marc. Cedren.*

FLAVIUS ANICIUS PETRONIUS MAXIMUS, qui Maximi illius a Seniore Theodosio sublati nepos perhibetur, cæso Valentiniano, Imperium viduamque Eudoxiam sibi rapuit, A. 455. Capta urbe a Genferico, quem, ut diximus, Imperatrix accersiverat, fugam ipse capeffens, a milite quodam Urso nomine est interfectus; sive juxta alios a Populo lapidibus obrutus, inde membra- tim dilaniatus, & in Tyberim projectus, imp. mense circiter 3. *Paul. Diac. lib. 5. Cassiod. Jornand. de reb. Get. Cedren. Pomp. Lat. in Valent. Quidam in Tyrannorum numero ipsum reponunt.*

FLAVIUS MÆCILIUS AVITUS, Arvernus patria, Senator tamen Romanus, a Senatu & Populo Imperator electus est, dum legatum ageret apud Theodericum Regem Gothorum, A. 455. A Ricimero Barbarorum ductore, quem Romanis legionibus Valentinianus III præfecerat, prope Placentiam captus est, coactusque privatam deinceps vitam agere, A. imp. 1, sive juxta alios 2 nondum expleto. Tradunt quidam, eundem Placentiæ creatum Episcopum, paulo post mœrore animi obiisse. *Paul. Diac. lib. 6. Cassiod. Pomp. Lat. in Marc.*

Ecdicius, perperam a quibusdam Decius vocatus, Aviti filius. Papianilla ejusdem Aviti filia, Sidonii Apollinaris uxor, ex *Baron. Annal. Tom. 6.*

L V I I.

LEO, vir Græcanici sanguinis, Asparis factione ad Imperium euectus est A. 457. Princeps clementia, liberalitate, ac pietate clarus, devotione præsertim erga Deiparam. Per Marcellinum & Heraclium duces suos Genfericum non semel fudit, Barbarosque Sardinia expulit. Contra eosdem rursus A. 469 Basiliscum misit cognatum suum, qui turpissimè navali prælio victus est, totamque ferè classem amisit; sed anno proximè sequenti, ut tantum dedecus dilueret, conflixit iterum, Barbarosque gloriosè vicit. Obiit ex profluxio ventris, A. imp. 17. *Paul. Diac. lib. 6. Zonar. Pomp. Læt. in Leone.*

Ælia

Ælia Berina, seu Verina, Basilisci Patritii Constantinopolitani soror, Leonis uxor. Ex hac natæ Ariadna, & Leontia. *Zon. ibid. Jornand. de regn. ac temp. succes.*

Ardaburius, Asparis Patritii filius, a patre nova movente contra Leonem Cæsar Constantinopoli dictus est. Utrumque Leo, unâ cum Patriciolo ipsius Ardaburii fratre, in Palatio trucidavit. *Jornand. loc. cit. Paul. Diac. libr. 16.*

LEO Junior, Zenonis, de quo infra, filius, ab Avo suo Leone Cæsar factus est, A. 473, cum esset admodum juvenis. Anno sequenti, Leone seniore mortuo, Augustus est dictus; sed paulo post obiit annorum circiter 17, Imperiumque patri reliquit. *Pomp. Lat. Zonar. in Leo. Cassiod. At Paul. Diac. lib. 6. rem diversè narrat, huncque Leonem senioris filium appellat, & præ timore Zenonis a matre sua clericum factum tradit.*

FLAVIUS JULIUS MAJORIANUS, a Leone Orientis Imperatore magister militum creatus, adque Occidentis Imperium occupandum missus, prope Ravennam Imperator dictus est, A. 457. Princeps bellicosus, qui Barbaris, tum in Italia, tum in Gallia plura intulit damna. Dum rursus movet contra Alanos Italiæ imminentes, a Ricimero, quem sibi Barbari conciliaverant, captus est, & occisus prope Dertonam, quæ nunc Tortona, in Liguria, A. imper. 4 cum dimidio. *Paul. Diac. lib. 6. Jornand. de reb. Get. §. 75. Cassiod.*

LIBIUS SEVERUS, seu Severianus, e Lucania, occiso Majoriano, invasit Imperium, A. 461. Alanos compescuit, ipsorumque Regem Biorgum, seu Biorgorem occidit. Sublatus Romæ est per venenum a Ricimero, sive juxta alios naturali fato obiit; A. imper. 4. *Auctores cit.*

ANTHEMIUS, Patre Procopio Constantinopolitano genitus, a Leone Imp. Romam missus, factus est Imperator consentiente Ricimero A. 467, post interregnum annorum ferme duorum, per quod tempus Ricimerus militiæ dux universa ex placito administrabat. Eidem Ricimero filiam suam sponsam dedit; sed non multo post Barbarus socero insidias struxit, eundemque obsessum Romæ cepit, & occidit, A. imp. 6 inchoato. *Paul. Diac. lib. 6. Cassiod. Jornand. de reb. Get. & de regn. ac temp. succes. Cedren.*

Flavia, Marcia seu Marciana, & Marciana Euphemia, Anthemii uxor a quibusdam dicitur.

FLAVIUS ANICIUS Olybrius, sive Olyberius, Anthemio successit, suffragante Leone, atque approbante Ricimero, A. 472. Obiit Romæ, dubium proprie fato, an violento, imper. mense 7, aut 8 secundum alios. *Auctores cit.*

Placidia Valentiniani III filia, Olybrii uxor, cujus filia recensetur Juliana Anicia. *Cedren.*

GLYCERIUS senator Romanus, post Olybrium Imperator factus est prope Ravennam, A. 473, cum post eundem Olybrium interregnum Mensium 4 fuisset. A Julio Nepote, quem Leo imperio Occidentis destinaverat, data ipsi in uxorem nepte sua, solio dejectus est, & Salonas pulsus, A. imp. 2; ibidemque dicitur fuisse consecratus Episcopus. *Auctores supra cit. Pomp. Læt. in Leon.*

JULIUS NEPOS, Nepotiani filius, pulso Glycerio, Imperium sumpsit, A. 474. Ab Oreste Gotho, cui præfecturam exercitus ipse demandaverat, exauctoratus est, A. imp. 3 inchoato. Abiit inde in Dalmatiam, ibique occisus est a comitibus suis A. 480. *Auct. cit.*

L V I I I .

ZENO, *Isauricus* cognomento quòd ex *Isauris* *Ci-*
licia genere ignobili natus esset, *Tarasiodisas* ante
 imperium nomine, a filio suo Leone Juniore Im-
 perator renunciatus, regnare cœpit in Oriente, A. 474.
 Homo turpis facie, sed moribus turpior, tyrannum potius
 egit, quàm Principem. A Basilisco pulsus ad *Isauros* suos
 se recepit; sed post viginti mensium exilium tyrannum de-
 jecit, seque imperio restituit. Obiit Byzantii ex fraude
 uxoris: Cum enim ex immodica crapula prolapsus mor-
 tuus crederetur, ejusdem jussu deportatus est in sepul-
 chrum, ubi excitatus quidem est, & clamores edidit, sed
 ipsa sepulchrum vetante reſerari, ibidem obiit devoratis
 sibi lacertis, & caligis, A. æt. 65, post imper. 17. *Zonar. in*
Zen. Evagr. lib. 3, cap. 1, & 8.

Ariadna, Leonis Senioris filia, Zenonis uxor. Ex hac
 natus Leo Junior, de quo jam supra. Nupsit ipsa postea
 Anastasio Imperatori. *Jornand. de regn. ac temp. succes-*
Evagr. lib. 2, cap. 15, Cedren. in Zen.

Basiliscus, Patritius Constantinopolitanus, dum Zeno
 Imperator Chalcedone plerunque moraretur, a Berina so-
 rore sua Leonis vidua instigatus, pulso Zenone Imperium
 sibi usurpavit. A. 476. Cum verò nihilo meliorem Zeno-
 ne se gereret, ab iisdem, a quibus acclamatus fuerat, ipse
 Zeno revocatus est. Ingresso urbem Imperatore, se rece-
 pit tyrannus ad templum; sed illinc extractus ab Acacio
 Præsule, missus est ad quoddam Cappadociæ castellum,
 ubi frigore fameque periit jussu Zenonis. *Evagr. lib. 3. cap.*
3. &c. Zonar. in Basil.

Zeno.

Zenonis, Basilisci uxor, ab eodem Augusta dicta. Genuit Marcum a patre Cæsarem nuncupatum. Ipsa pariter cum marito & filio periit. *Theod. Lect. lib. i.*

Marcianus, Zenonis Imper. congener, adversus eum Imperium invasit, tanquam sibi debitum uxoris nomine, quæ erat Leontia Leonis Imp. filia, Ariadnæ Zenonis soror. Et prælio quidem commisso Marcianus victoriam retulit, a fratribus suis Romulo & Procopio adjutus; at paulo post dolo captus a Zenone, presbyter ejus jussu ordinatus, in Papirium Isauriæ castellum adductus est. *Ibidem.*

Leontius, in Oriente pariter contra Zenonem tyrannidem arripuit, unàque cum tyranno illo in Syriæ Isauriæque partibus debacchabatur. Non multo autem post ab exercitu Zenonis in Papirio castello capti ambo sunt, & decollati. *Jornand. de reg. ac temp. suc. lib. i.*

FLAVIUS ROMULUS AUGUSTUS, aliis Momulus, & Momyllus Augustulus dictus, sed forsitan minus recte, Orestis filius, ex patris auctoritate suffragiis militaribus Ravennæ Imperator Occidentis creatus est, A. 475. A Nepotis factione vocatus in Italiam Odoacer Rex Herulorum ingentibus Barbarorum copiis Orestem Ticini obsedit, inde & cepit, coramque exercitu interfecit. Augustulum autem Imperio cedere coactum in Lucullanum Campaniæ relegavit, anno imp. i. nondum expleto. *Jornand. Ibid.*

In Augusto hoc Imperii quoque nomen in Occidente extinctum est; Odoacer enim Roma potitus Gothorum Regnum in Italia instituit, quod duravit A. 77, ab A. 476 ad 553. Regum series hæc est.

Odoacer.

Theodoricus.

Athalaricus.

Theodahatus.

Witiges.

Ildibaldus.

Araricus.

Totilas.

Tejas.

Horum

Horum Historiam plures ex Antiquis attingunt; sed videre praestat *Sigonium*, de *Occidentis Imperio*, alib. 15. ad 20, qui eandem ex ipsis expressit, & collegit. Gothorum Regnum inde in Italia Longobardicum excepit, ut infra in *Justino Juniore* dicitur, ab A. 571 ad 774 protensum, per annos nempe 203. Reges fuere.

Alboinus.	Bertharitus iterum.
Clepho.	Cunipertus.
Flavius Antarius.	Livipertus.
Agilulphus Paulus.	Ragumbertus.
Adaloaldus & Theode- linda.	Aripertus II.
Arioaldus.	Ansprandus.
Rotarius.	Luitprandus.
Rodoaldus.	Hildebrandus.
Aripertus.	Rachisus.
Bertharitus & Gunde- bertus.	Aistulphus.
Grimoaldus.	Desiderius.
	Adalgifus Theodorus.

Horum quoque Historiam fusè ac disertè profequitur idem *Sigonius*, de *Regno Italiae*, al. 1 ad 4. Interea verò Imperii nomen in Oriente tantum permansit, per Imperatores qui subsequuntur derivatum.

LIX.

FLAVIUS VALERIUS ANASTASIUS, *Dico-*
rus cognomento a diversitate coloris in pupillis, e
 Macedoniae urbe Dyrrhachio ortus, ope Ariadnae
 viduae Zenonis Imperatoris, e silentiario seu scriba factus
 est Imperator, A. 491, ipsamque sibi junxit in uxorem.
 Initio bonus Princeps, mox in malum conversus est, im-
 pius praesertim factus in Catholicos, cum Eutichiana ha-
 resi esset infectus. Longinum Zenonis Imperatoris fratrem
 tumultuantem vicit, & occidit. Vitalianum quoque Prae-
 fectum Provinciarum Septentrionalium nova excitantem
 repressit. A Bulgaris autem in Thracia, & Getis in Ma-
 cedonia damnis affectus, ipsos, cum ferro nequireret, do-
 nis auroque repulit. Inventus est mortuus in caenaculo,
 crediturque ictu fulminis interemptus, A. aet. 88, imp. 24;
 aut juxta quosdam 27. *Jornand. de regn. ac temp. suc. Paul.*
Diac. lib. 7. Cassiod. Evagr. lib. 3. cap. 50. Zonar. Pomp. Let.
in Anast.

Ariadna, Leonis Senioris filia, Zenonis Imp. vidua,
 Anastasii uxor, ut supra dictum.

Longinus, Zenonis Imper. consanguineus, nova in
 Isauria contra Anastasium molitus est, una cum Theo-
 doro, sive Athenodoro. A Joanne autem Scytha praelio
 ambo victi sunt, & obruncati. *Evagr. lib. 3. cap. 35.*

Longinus alter, Selinutius cognomento, simul cum
 Inde seu Indo quodam & Isauria adversus Anastasium ty-
 rannidem affectavit. Sed hi quoque a Joanne cognomine
 Gibbo victi & capti, ab Imperatore in triumphum missi
 sunt. *Ibidem.*

Vitalianus, in Thracia ortus, tyrannidem arripuit, magnisque Hunicarum gentium copiis Thraciam, Mesiam, aliasque finitimas regiones cepit, victisque Hypatio primùm, deinde Cyrillo Anastasii Ducibus, Constantinopoli jam imminebat: Ast a Marino Syro altero Imperatoris Duce navali pugna victus parumper quievit. Mox Justino Imp. suspectus, ab eodem amicitiaæ specie in Urbem vocatus, & Magister militum Consulque creatus, per dolum inde in interiorem Palatii partem attractus, ibidem sexdecim vulneribus confossus est. *Evagr. lib. 3, c. 43, & lib. 4. cap. 3, Jornand. de regn. ac temp. succ. lib. 1.*

L X.

FLAVIUS ANICIUS JUSTINUS, e Thracia, suum & Bovum custos olim, accepta magna vi pecuniæ a Spadone quodam Amantio Palatii præposito, qui ipsam erogabat, ut conciliato per ipsam exercitu Theocritianus acclamaretur, eadem pro se usus, Imperium obtinuit cum esset excubitorum comes, A. 518. Imperium bene administravit, resque jovit Catholicorum; diciturque primus hic inter Imperatores a Romano Pontifice, qui tunc fortè Constantinopoli aderat, coronatus fuisse. Obiit A. ætat. 77, imper. 9. *Paul. Diac. lib. 7. Jornand. loc. cit. Pomp. Lat. Zonar. in Justin.*

Lupicia, seu Lupicina, Justini prima uxor. Hanc Imperator factus Augustam dixit, & Euphemiam nominavit. *Zonar. ibidem.*

G

Theo.

Theodora, secunda uxor juxta *Cedren. in Just.* quem secuti sunt nonnulli ex recentioribus. Sed quæ de Theodora ut secunda Justiniani uxore ipsis scribuntur, ad Theodoram Justiniani ex Procopii Arcana Historia referenda esse videntur; super quibus consule Eruditissimi Nicolai Alemanni in ipsum Procopium Annotationes.

Theocritianus, seu Theocritus, Amantii Satelles, ab eodem ad imperium capeffendum contra Justinum excitus est: Sed Imperator ipsum comprehensum saxis contisque ingentibus oppressum, falsum in gurgitem jecit. *Jordan. lib. I.*

L X I.

FLAVIUS JUSTINIANUS, ex Illyrici oppido Bedirina, Justiniani ex sorore nepos, Imperium per adoptionem acquisivit, A. 527. Princeps domi forisque clarus; nam leges omnes in unum corpus colligi jussit, unde effluxere celebrata illa volumina, Codex scilicet, Pandectæ, Institutiones, &c. Salutis quoque publicæ studiosissimus fuit, & honestatis custos severissimus. Bellum civile, quo ad Imperium tendebant Anastasii nepotes Hypatius, Pompejus, & Probus, sive juxta alios Hypatius & Pompejus tantum, iisdem occisis, sustulit. Cum Gothis sæpissimè pugnavit, & plerunque ferè feliciter per duces suos, Belisarium, Alexandrum, & Narsetem, qui post varios eventus sublato tandem Gothorum Rege Teja, Italiam a Barbaris penitus vindicavit. Per eun-

eundem Belisarium Persas quoque vicit, & Vandalos, & Africam Romano Imperio restituit. Vitiis tamen non caruit, nam & ad avaritiam pronior fuisse fertur, & a Catholica religione ad Eutychnianam Hæresim, instigante conjuge, deflexisse. Obiit parum sanus mente, A. ætat. 83, imp. circiter 39. *Paul. Diac. lib. 7, & 8. & de gest. Long. libr. 1, cap. 17. Agath. libr. 1, & 2. Jornand. de regn. ac temp. succes. Zonar. Pomp. Læt. in Just.*

Theodora, Justiniani uxor; fœmina Eutychniana, quæ maritum ad Apostasiam pellexit, & fortasse ad avaritiam incitavit. *Paul. Diac. lib. 7. Zonar. loc. cit.*

Hypatius, Pompejus, & Probus Anastasii nepotes, ut dictum, contra Justinianum tyrannidem Constantinopoli invaserunt. Imperator autem singulos comprehensos, amputatis ante Palatii fores capitibus, imperio vitæque privavit. *Jornand. de reg. ac temp. succes. lib. 1.*

Stozas, vilis in Africa miles, imperium ibi sibi rapuit, totamque provinciam devastabat. A Belisario victus est, & oppressus, ipsaque provincia liberata. *Ibidem.*

Stozas Junior, seu Jo: Stozas, unâ cum Gunthario magistro militum tyrannidem in Africa pariter usurpavit, uterque tamen brevi sublatus est. *Ibid.*

L X I I.

JUSTINUS JUNIOR, qui & *Curopolates* dicitur quòd esset Prætorii Præfectus, Justiniani sive ex sorore, sive ex filia nepos, successit eidem, a quo fuerat adoptatus, A. 365. Princeps justitiæ studiosus, mansuetus, publicæ tranquillitatis amator. Hoc Imperatore Longobardorum in Italia Regnum initia habuit, Rege Albuino, qui a Narsete vocatus, 200000 militibus Provinciam ingressus Romam cepit, ex eaque Imperatoris copias, & præsidia expulit. In illam autem Italiæ partem, quam Barbari nondum occupaverant, misit Imperator Longinum, qui eandem pro Imperio Exarchi titulo retineret. Cæpit tunc igitur & Græcorum Exarchatus in Italia, sede Ravenna, duravitque ad usque Constantini V tempora, ut suo clariùs loco significabimus. Bellum gessit per quadriennium Justinus cum Persis eventu vario: Et pax quidem inde sancita; sed propter mala, quæ in eo bello perpeffus fuerat, fractus animo in phrenesim incidit, ex qua parumper convalescens, Tiberium sibi successorem designavit. Mox obiit ex dolore pedum, Pelagianæ Hæresi infectus, A. imp. quasi 13. *Paul. Diac. l. 8. Pomp. Let. Zonar. in Just. Evagr. lib. 1, cap. 5. &c.*

Sophia, Justiniani uxor; mulier truculenta, & imperiosa. Hæc Narseti Italiam regenti pro Imperatore objecit per probrum, ut relicta provincia ad tractanda cum puellis pensa properaret. Quibus percitus Narses rescripsit eidem, talem se orditurum telam, qualem nec ipsa, nec maritus fuissent unquam soluturi; quare Longobardos, ut diximus,

mus, vocavit. Ipsa post mariti fata sub Tiberio nova molita est; sed jussu ejusdem est comprehensa. *Paul. Diac. lib. 8. Cedren. Zonar. in Just.*

LXIII.

TIBERIUS CONSTANTINUS, e Thracia, a Justino adoptatus, favente Sophia Augusta, quæ ejusdem nuptias sperabat, successit, A. 578. Princeps strenuus, sapiens, & liberalis. Persas bis superavit, primò per Justinianum, inde per Mauritium duces suos. Obiit placidè Constantinopoli, A. imper. circiter 5; juxta quosdam 7, aut 8. *Paul. Diacon. lib. 8. Pomp. Lat. Cedren. Zonar. in Tib. Evagr. lib. 5. cap. 13, &c.*

Anastasia, Tiberii uxor. Genuit Charitiam, seu Charitonem, & Augustam, quæ postea dicta est Constantina. Videtur filium etiam habuisse. *Cedren. Zonar. ibidem.*

L X I V.

MAURITIUS, *Tiberius*, ut in Nummis legitur, e Cappadocia ortum ducens, a Tiberio socero suo adoptatus, eundem excepit. A. 583. Imperator strenuus quidem, & tum belli, tum pacis artibus satis idoneus, avarus tamen, & iracundus. Persas vicit per duces suos Philippicum, & Germanum. Cum Chagano Avarium Rege, qui Thraciam, Mæsiam, aliasque Orientalis Imperii regiones devastabat, sæpius variisque eventibus pugnavit. Tumultuantibus militibus quòd stipendia non acciperent, Phoca principe, Imperator cum tota familia trucidatus est Chalcedone, A. æt. 63, imp. 20. *Paul. Diac. lib. 8. Zonar. Pomp. Lat. in Maurit.*

Constantia, seu Constantina, quæ primum Augusta vocabatur, Tiberii & Anastasiæ filia, Mauriti uxor. Genuit Theodosium, & saltem quinque alios masculos, nimirum Tiberium, Petrum, Paulum, Justinum, & Justinianum, qui in conspectu patris occisi sunt; item tres filias, Anastasiam, Theoctistam, & Cleopatram, in Monasterium primo detrusas, mox Phocæ jussu unà cum matre interfectas. *Cedren. in Maurit. Evagr. lib. 5, cap. 22.*

Theodosius, Mauriti & Constantinæ filius. A patre consors Imperii factus est. De ipsius exitu varia dicuntur. *Cedr. Zonar. in Maurit.*

L X V.

PHOCAS, in Thracia ortus obscuro genere, vir corpore animoque turpissimus, ab exercitu, qui conspiraverat in Mauritium, appellatus est Augustus, A. 602. Crudelem, & libidinosum se gessit, prætereaque ignavum & timidum, licet esset terribilis aspectu. A Cosroe Persarum Rege Mauritiæ necem iniquè ferente laceffitibus bello est, & victus. Alii quoque Reges, tum in Europa, tum in Asia, tum in Ægypto contra eundem irruerunt, summo cum Imperii damno, atque ignominia. Unum præstitit laude dignum, quòd Romanam Ecclesiam Ecclesiarum omnium caput esse decrevit. Facta in ipsum omnium conspiratione, acclamatus est Heraclius, qui Phocam prælio vicit, & a Photino quodam captum ignominioso mortis genere confecit, A. imper. 8. *Paul. Diac. lib. 8. Cedren. Zonar. Pomp. Lat. in Phoca.*

Leonto, seu Leontia, Phocæ uxor. Genuit Domentiam, sive Domnentiam, quam in uxorem duxit Priscus Patritius Constantinopolitanus. *Cedren. Zonar. ibid.*

L X V I.

HERACLIUS, Heracleonæ seu Heracliani Africae Præfecti filius, sublato Phoca, a militibus & senatu Imperator pronunciatus est A. 610. Princeps inter bonos numerandus si Monothelitarum Hæresi non favisset, neque in senectute sua auspiciis, & incantationibus fruduisset. Persas vicit ingenti prælio, pretiosumque Dominicæ Crucis lignum ex eorum manibus recuperavit. Obiit ex hydrope A. imper. 31. *Pomp. Lat. Cedren. Zonar. in Herac.*

Fabia, Heraclii prima uxor. Qua die coronata est Augusta, Eudociæ nomen sibi adjunxit. Genuit Constantinum Novum, & Epiphaniam. *Auct. cit.*

Martina, secunda uxor, neptisque ex fratre, sive secundum alios, ex forore Maria. Ex hac nati liberi numero decem, inter quos Heracleonas, & Davides. *Auct. citat.*

L X V I I.

CONSTANTINUS III, qui & Novus dicitur, & Constantinus Heraclii, ante coronationem Heraclius appellatus, & ideo quibusdam Heraclius II dictus, patri successit, A. 641. A Noverca Martina, instigante Pyrrho Constantinopolitano Patriarcha hæretico, veneno sublatus est optimus Princeps, æt. anno circiter 29, imper. mense 4. *Pomp. Let. in prog. Herac. Cedren. Zonar. in Const.*

Gregoria, quæ & Anastasia dicta est, Nicetæ Patricii filia, Constantini uxor. Genuit Constantem, & Theodosium, qui ab eodem Constante interfectus est. *Auctores citati.*

L X V I I I.

HERACLEONAS, Heraclii ex Martina filius, matris artibus evectus est ad Imperium sublato Constantino, A. 641. Cum malè Rempublicam administraret, ex jussu Senatus unà cum matre captus est, ipsique nasus, huic autem lingua est amputata. Ambo inde

inde in Cappadociam relegati, imp. mense 6. *Pomp. Lat. loc. cit. Cedren. Zonar. in Heracl.*

L X I X.

CONSTANS II, qui & Heraclius Constans dicitur, & Constans Junior, Constantini III & Gregoriz filius, a Senatu Imperator factus est, A. 641. Patri dissimilis, per omnem crudelitatem, libidinem, avaritiamque se se exercuit. Cum Saracenis in Oriente, & Longobardorum Rege Grimoaldo in Italia apud Beneventum parum prosperè pugnavit. Quocirca versus in rabiem desèviit in suos; progressusque in Siciliam, dum ibidem se lavat in balneo, cui nomen Daphne, fitula ipsius capiti graviter impacta; opera cuiusdam Andreæ, auctore autem Mizizio, occisus est, A. imper. 26. *Paul. Diac. lib. 8. Theoph. Cedren. Zonar. in Const.*

Uxoris ipsius ignoratur nomen; suscepit autem filios Constantinum, Tiberium, & Heraclium. *Zonar. loc. citat.*

LXX.

CONSTANTINUS IV, iis autem qui Heraclium II nominant, ut supra diximus, III tantum appellatus, Pogonatus dictus, seu *Barbatus* Constantis II filius patri successit, A. 668, cum nonnullis jam annis antea, absente patre, imperium administrare Constantinopoli cepisset, Mizizium tyrannum sustulit. A Saracenis validissima classe instructis per septennium ferè Constantinopoli obsessus est; eos verò tandem egregiè repulit, & quidquid hostium superfuerat repente oborta tempesta penè delevit. A Bulgaris de Sarmatiæ finibus egressis magna clade disiectus, pace inita, cum ipsos repellere non posset, Mysiam iisdem incolendam concessit, quam a suo nomine Bulgariam appellavere. Obiit Princeps bonus & laudabilis naturali fato, A. imp. 17. *Theoph. Cedren. Zonar. in Const. Pog.*

Anastasia, Constantini uxor. Genuit Justinianum Juniorem, & Heraclium. *Cedren. in Just. II.*

Mizizius, seu Mezentius, Armenus homo, Constantio Imperatore in Sicilia occiso, de imperio sibi usurpando cogitavit. A Constantino petitus statim est classe, & vitus; ipsiusque caput Constantinopolim deportatum. *Auct. Supracis.*

L X X I.

JUSTINIANUS II, qui & Junior, & Justinus III appellatur; Constantini & Anastasiæ filius, Patri successus est, A. 685. Crudeliter Imperio præfuit, nam præsertim, cum a Saracenis ingenti clade fusus fuisset, Constantinopolim reversus urbis Præfecto mandaverat, ut cives omnes per milites obtruncaret. Qua re detecta, Leontius facta conspiratione imperio eundem dejecit, A. 694, & Chersonam relegavit, truncato naso; quare & Rhinotmetus dictus est. Nono autem post exilium anno Imperator Trebellii Bulgarorum Ducis armis adjutus Constantinopolim obsedit, noctuque per aquæductus occupavit. Se se itaque imperio restituit, & Absimarum, qui tunc eodem potiebatur e fuga attractum interfecit, unâque Leontium; indeque quotiescunque truncas sibi nares emungeret, unum ex iis qui Leontio faverant trucidari jubebat. Fœdus post hæc cum Bulgaris initum fregit, eosque bello petiit, sed parum felici exitu. Exosior in dies ex sævitia factus, quam in Chersonenses præcipuè, apud quos exulaverat, exercuit, a Philippico obtruncatus est æt. anno 42; cum ante relegationem A. 9, post eandem 8 imperasset. *Paul. Diac. lib. 8. Cedren. Zonar. in Just.*

Theodora, Cazarorum Reguli soror, aut filia, Justiniani uxor. Genuit Tiberium, qui Augustus est dictus, & cum patre sublatus est. *Ibidem.*

Leontius Isaurus, Patritius Byzantinus, ob suspicionem virtutis a Justiniano in carcerem detrusus, inde ab eodem libertati restitutus, & Græciæ præpositus, deturbato,

bato, ut diximus, Imperatore potitus est Imperio, A. 694. Classem misit in Saracenos Africam devastantes, quæ, re parum feliciter gesta, cum sibi ab ipso timeret, Imperatorem salutavit Absimarum, a quo captus Leontius relegatus est in Dalmatiam, truncato naso, A. imp. 3. Restituto Justiniano, post varia ludibria, & tormenta unâ cum eodem Absimaro cæsus est. *Ibid. Theoph.*

Tiberius Absimarus, a classiariis, ut diximus, Imperator renunciatus in Africa, duce eorundem Joanne, Anno 696, Constantinopoli, imperioque potitus est, relegato Leontio. Cum Justinianus, urbe occupata, contra ipsum tenderet, fugæ se dedit; sed in fuga captus, ad victorem perductus est, cujus jussu periit, cum imperium per annos 7 tenuisset. *Ibidem.*

L X X I I.

PHILIPPICUS, seu Phileppicus, Bardanis Armeni filius, Patritius Constantinopolitanus, ab Absimaro Cherfonam olim relegatus, ab iisdem Chersonensibus Imperator acclamatus est contra Justinianum, & ab eisdem Imperatoris classe confirmatus, Imperium obtinuit, A. 711. Princeps prudens quidem, nec ingenio pravus, sed in rebus gerendis infelix, a Bulgaris, & Saracenis pluribus damnis est affectus. Sunt tamen qui ipsum flagitiosum, pravumque Tyrannum magis quam Principem dicant. A Patritiorum factione excæcatus est e convivio raptus, & in carcerem detrusus, A. imp. 2, aut 3 secundum alios. *Paul. Diac. lib. 8. Cedren. Zonar. in Philip.*

LXXIII.

ARTHEMIUS, qui & Anastasius II appellatus, Philippici a secretis, a populo simul & Senatu Constantinopolitano Imperator dictus est, A. 713. Vir omni doctrinæ genere eruditus, & agendo ver-
 furissimus. Classem misit in Saracenos; sed milites, infe-
 sta re, ne ad Imperatorem iratum reverterentur, Theodo-
 sium Imperatorem pronuntiarunt, qui Constantinopoli
 potitus Arthemium cepit, & in ordinem redegit. Alii di-
 cunt, Arthemium a Theodosio Nicææ victum, & captum.
 Leone autem III imperante, pristinae dignitati se se resti-
 tuere molitus est Arthemius, Bulgarorum auxiliis instru-
 ctus; sed ab his ipsis a Leone pecunia corruptis Impera-
 tori traditus est, & nonnullos post annos occisus. Impe-
 ravit A. 2 cum dimidio circiter. *Paul. Diac. lib. 8. Theoph.
 Cedren. Zonar. in Arth.*

LXXIV.

THEODOSIUS III, *Adramytbenus* appellatus, quòd Adramytti (urbs est in Troade) ab Arthemii Classe Imperator factus fuerit, Imperium invitus, ut fertur, est consecutus, A. 715. Vir genere obscurus, sed moribus optimus, & Orthodoxis addictissimus. Cum audiisset Leonem appellatum Augustum, sponte cessit Imperio, & monasticam subiit vitam unà cum filio; ferturque a nonnullis sanctè occubuisse Ephesi, & miraculis claruisse. Imperavit A. 1, & aliquot menses. *Theoph. Cedren. Zonar.*

LXXV.

LEO III, *Conon* dictus, ignobili familia ex Isaria, Imperator acclamatus est prope Nicomediam a militibus, A. 717. Princeps impiissimus, sacrarum imaginum everfor efferatus, quibus etiam penitus e medio tollendis Synodum Constantinopoli coegit. Ex hoc *Iconomachus*, & *Theomachus* appellatus est. Obiit ex dysenteria sive ex Aquaintercute Anno imp. 25. *Paul. Diac. lib. 8. Cedren. Zonar.*

Maria,

Maria, five Marina, Leonis uxor, ex qua Constantinus Copronymus, & Anna. Cedren.

L X X V I.

CONSTANTINUS V, Copronymus dictus quòd aquam Baptismalem corporis solutione fœdaverit, & Caballinus quòd caballini stercoris odore mirè delectaretur, Leonis & Mariæ filius, Patri successit A. 741. Tyrannicè res administravit; & præstigiis ac fascinationibus supra modum addictus, leges omnes, tam politicas quam divinas violavit, atheismum potius, quam religionem ullam professus. Artavastum tyrannum oppressit, Arabasque vicit. Cum Bulgaris primùm infeliciter pugnavit, inde ipsos ingenti prælio fudit. Exarchatum amisit in Italia; Aistulphus enim Longobardorum Rex, expugnata Ravenna, totam sibi quoque Provinciam victor subiecit A. 752. Illam inde A. 754, aut 756 juxta alios, Aistulpho arripuit armorum jure Pipinus Brevis Franciæ Rex, eandemque Romano Pontifici Stephano donavit grati animi ergo, quòd ex Zacchariæ Pontificis voluntate regnum accepisset, excluso Chilperico Merovingorum postremo. Obiit Constantinus non longè ab Arcadiopoli, vel ex elephantiasi, vel ex dolore carbunculi in pedibus, A. æt. 57, imper. 35 inchoato. *Theoph. Cedren. Zonar. in Const. Anon. Ann. Reg. Franc. sub A. 756.*

Irene, Cazarorum Principis filia, Constantini prima uxor. Genuit Leonem. *Cedren. Zonar. loc. cit.*

Maria, quam aliis Mariam Armenam vocari observamus, secunda uxor. Sine prole obiisse traditur.

Eudo-

Eudocia, tertia uxor. Ex hac nati Christophorus, Nicephorus, Niceta, & Eudoxus, sive Eudocimus. *Theoph. Cedren. loc. cit.*

Artavaſtus, sive Artabaſtus, Constantini V gener, eodem in Asia contra Saracenos occupato, Imperium inſiſit Constantinopoli A. 742 circiter. Reſerſus Conſtanti- nus, ejuſdem filium ſibi occurrentem vicit, inde & ipſum pariter tyrannum. Urbe demum potitus, fugientem cepit, & oculis privavit cum ejuſdem duobus filiis; ipſuſque ſecta- tores occidit. *Cedren. Zonar. loc. cit.*

Anna, Leonis tertii filia, Artavaſti uxor. Genuit Nicephorum, a patre Imperatorem dictum, & Nicetam.

Hoc Imperatore, ut diximus, Orientalium Imperato- rum Exarchatus in Italia deſiit, qui imperante Juſtino A. 568 inceptus, per annos 184 duraverat, ad annum uſ- que nimirum 752, quo extinctus eſt. Placuit Exarcharum ſeriem, ac nomina ſubtexere.

Longinus.

Smaragdus.

Romanus.

Callinicus.

Jo. Lemigius.

Eleutherius.

Iſaaciſ Patritiuſ.

Theodorus Calliopa.

Olympiuſ.

Theodorus Calliopa iterum.

Theodorus.

Joannes Platon.

Theophylaſtus.

Joannes Tizocop.

Scholasticuſ.

Pauluſ Patritiuſ.

Eutychiuſ Patritiuſ.

LXXVII.

LEO IV, Copronymi filius ex prima uxore, Patrem excepit A. 776. Heres paternæ impietatis Imagines everti iussit, & contra easdem ipse quoque synodum convocavit. Validissimo exercitu in Syriam misso innumeram Saracenorum vim cecidit. Coronam auro gemmisque insignem, quam sive Mauritius, sive Heraclius ad Dei honorem in templo deposuerat, suo ipse capiti imposuit; quare oborto repente carbunculo, obiit ex eisdem cruciatibus, A. ætat. 30, imp. circiter 5. *Cedren. Zonar. in Leo.*

Irena, mulier Attica, forma corporis insignis, Leonis uxor. Genuit Constantinum, cum quo post mariti obitum Imperium per annos decem administravit, usque nempe ad A. 790. Tunc ab eodem in ordinem redacta est; sed anno post iterum ad Imperii consortium assumpta. Tanta inde regnandi libidine exarsit, ut consortis impatiens filium iusserit excæcari, quo e vivis ablato imperavit sola per annos circiter 5, donec A. 802 a Nicephoro est deposita, & in Lesbum insulam relegata. *Auctores citat. Theoph.*

L X X V I I I.

CONSTANTINUS VI, Leonis filius & Irenæ ; sub tutela matris Imperium sumpsit , A. 780. Decennio post matrem expulit , & rebus solus potitus, crudelissimè Rempublicam administravit . Quare omnibus exosus , matri quoque jam restitutæ , ejusdem jussu excæcatus est : Tanta verò crudelitate ipsi oculi sunt effossi , ut non multo post præ dolore e vivis migraverit , A. æt. 26, sive juxta alios 34, imp. 17. *Theoph. Cedren. Zonar. in Const.*

Marina , seu Mariæ ex Armenia , Constantini uxor . Hanc ipse sumpsit invitus jubente matre ; quare postea repudiavit , & monialem fieri compulit ex ejusdem matris jussu. *Auct. cit.* Genuit Euphrosinem, Michaelis Balbi , de quo infra , conjugem .

Theodotes cubicularia , altera Constantini uxor . Genuit Leonem , qui obiit infantulus. *Auct. cit.*

Stauratius , A. tertio post Constantini depositionem , imperante Irena , tyrannidem arripere molitus est . Hoc cum Imperatrix rescivisset , omnibus ejus consuetudine interlaxit ; quocirca mærore oppressus obiit. *Theoph. Cedr.*

Haftenus in Oriente tantum Imperii dignitas viguit ; ab hinc & in Occidente post 324 annorum interstitium subCarolo Francorum Rege meliore Christiani orbis fato reflorabit . Occidentalium igitur Imperatorum seriem resumemus , unaque & Orientalium ordinem prosequemur ad captam usque Constantinopolim : Neque enim adeo levis momenti , aut ab Occidentis rebus dissita eorundem

Historia est, ut sine studiosorum antiquitatis damno possit prætermitti.

L X X I X.

CAROLUS, Pipini Brevis Gallia Regis & Berthæ, seu Bertradæ filius, Magnus a gestarum rerum magnitudine nominatus, cum jam Gallia, Germaniæque regnis potiretur, ab Hadriano Pontifice, contra Desiderium Italia Regem vocatus in Italiam, egregia pro Ecclesia navata opera, & hoste Papiæ capto, ac Leodium relegato, a Leone III Pontifice Imperator Occidentis est renunciatus, aureoque diademate coronatus die Natalis Dominici An. 800. Princeps domi forisque optimus; ingenii morumque virtutibus clarus, bellicaque virtute nulli secundus; foeminarum quidem aliquantum appetentior, qua sola videtur labe culpandus. Cum Saxonibus ab A. 772 ad 785 bellum pertinax gessit, quod feliciter tandem confecit, hostibus unâ cum Withekindo ipsorum Duce ad Baptismum suscipiendum adactis. Frisios, Hungaros, Saracenos in Hispania, Avars, Bohemos, Danos vicit, & compefcuit. Accademias Parisiis, Ostaburgi, Papiæ, Bononiæque fundavit; & pluribus in civitatibus scholas publicas ad juvenum educationem instituit. Ducatus Spoletanum, Beneventanum, & Tuscan, Corsicam, ac Sardiniam Pontifici dono dedit. Obiit Aquisgrani, quam urbem in sedem regiam elegerat, ex pleuritide, A. ætat. 71, imper. 14. *Eginart. Anon. an. Reg. Franc. Regi. lib. 2. Sigeb. An. Fuld. Contin. Aim. lib. 4, cap. 65; Gc. Avent. lib. 4.*

Hermentrudes, quam alii Hermingardim, & Irmo-
gar-

gardam, alii Theodoram, alii Bertham appellant, Desiderii Longobardorum Regis & Ansæ filia, Caroli prima uxor, quam duxit A. 770. Anno sequenti repudiata est, & in cœnobio dicitur obiisse. *Eginart. Contin. Aimo. lib. 4, cap. 69. Avent. lib. 4.*

Hildegardis, nobilis Sveva, secunda uxor. Genuit Pipinum, Ludovicum, & Carolum, filiasque (juxta plerofque) tres, Rotrudim, Bertham, & Gisalam. *Christianus Matthiæ* enumerat præter hæc Hildegardim, Adelheidam, Bellixardam, Immam, & Gertrudam. *Eginart. Contin. Aimo. Avent. loc. cit. Obiit A. 783. Chron. Herveld.*

Fastrada, Radolfi Austrasiæ Comitis filia, tertia uxor. Genuit Hildrudim, & Rothaidem; alii addunt Theodoram. *Eginart. Anon. Ann. Reg. Franc. sub A. 783. Contin. Aimo. lib. 4, cap. 75. Avent. lib. 4.*

Luitgardis, ex Alemannia, quarta uxor, ex qua nulli liberi. *Eginart. Contin. Aimo lib. 4, cap. 90. Obiit A. 800. juxta Anon. cit. & Regin;* qui vocat ipsam Lindkardim. Adnotandum a *Vvolfg. Laz. lib. 3. in genealogia Francorum Carolingorum*, inter uxores Caroli recenseari, etiam Robedam, seu Galienam Galastrii Toletani Regis filiam; quæ ejusdem prima uxor fuerit; & ultimæ uxoris loco recenseari Gerfuindam, seu Garfulam Comitissam de Ingelheim; quam mox infra inter pellices numerabimus.

Præter hæc quatuor uxores, quatuor quoque recensentur ejusdem concubinæ. Matalgardis, quæ genuit filiam Rothildim; Reginophira, seu Regina, seu Reginopyrga (ut est apud *Aventinum*) ex qua nati Drugo, & Hugo; Gerfuinda, ex qua Adeldrudis; Adhelinda, ex qua Theodericus. *Eginart. Avent. lib. 4. Munsterus in Geneal. Carl. M.* refert & Himmeltrudam; ex qua Pipinus gibbosus regnandi avidissimus; qui idcirco in Patrem conspiraverit: cujus mentionem faciunt *Peucerus*; & alii. Hanc addit *Vvolfg. loc. cit.* qui & aliam pellicem refert, nimirum Rothildem, quæ genuerit Adelrodum, Rotrudam, & Adellindam; adeo ut juxta citatum auctorem Carolus habuerit uxores sex, pellices verò quinque, ex iisdemque liberos 23.

NICEPHORUS, e Seleucia, Patritius Constantino-
 politanus, redacta in ordinem Irena, quæ per
 quinquennium a filii morte imperium Orientis admini-
 straverat, eodem potitus est A. 802. Princeps impius,
 crudelis, & avarus. Pacem cum Carolo Magno fecit hac
 conditione, ut ambo Augusti appellarentur; notandum-
 que firmatum inter ipsos tunc fuisse, ut Veneti inter
 utrosque mediæ, nulli prorsus obnoxii, libertate patria gau-
 derent; ut videre est apud *Cuspinianum*, *Stradam*, &
 alios. Geminum gessit bellum cum Bulgaris, in quorum
 altero extinctus est, A. imp. 19. *Anon. cit. Zonar. in Niceph.*
Ann. Fuld. sub A. 811, &c. Filium Stauratium, & Filiam
 unam saltem suscepit Procopiam, de quibus infra.

Bardanius quidam Orientis Dux, cognomento Tur-
 cus, a parte exercitus, quæ a Nicephoro defecerat, Chry-
 sopolis salutatus est Imperator. Non multo post impuni-
 tatem ab Imperatore postulavit, & monasticam vitam
 subiit in insula Prota; sed Nicephorus iussit ipsi ibidem
 oculos effodi. *Cedren.*

STAURATIUS Nicephori filius, e pugna, in qua Pa-
 ter occiderat, relatus in urbem, Imperator est di-
 ctus, A. 811. Cum autem Michaeli Curopalatae strueret
 insidias, in quem Senatus vota ferebantur, depulsus ab
 eodem in Monasterium se se inclusit, A. imp. 1 nondum
 expleto. *Cedren. Zonar. in Staur.*

Theophania, Irenæ Imperatricis affinis, Stauratii
 uxor. *D. Niceph. Zonar. in Niceph.*

MICHAEL Curopalata, cognomento *Rancabes*,
 seu *Rancabenus*, & *Rangabi*, a Senatu jam dictus
 Imperator, confirmatus est A. 811. Princeps bene mora-
 tus, pacis amans, sed in rebus bellicis mirè socors. Au-
 dito Leonem Imperatorem electum fuisse, deposuit Im-
 perium, & in cœnobium juxta nonnullos se recepit; sed
 a Leone relegatus est in insulam Protam cum tota familia
 sua, A. imp. 2. *Theoph. Cedren. Zonar. in Mich.*

Proco-

Procopia, Nicephori filia, Michaelis uxor. Genuit Theophilactum a Patre designatum Imperatorem, quem Leo castrari iussit, inde cum matre ac fratribus relegavit. Hi fuere Stauratius, & Niceta; Filia in super Gorgones, & Theophania. *Auctores citati.*

LEO V, Armenus, Bardæ filius expulso Michaelē, Imperium obtinuit A. 813. Crudelis, impius, iconomachus, in administrandis tamen rebus vigilantissimus. Bulgaros ingenti prælio vicit, & contra Arabes quoque feliciter pugnavit. Confossus est multis vulneribus a factione Michaelis Trauli, A. imper. 7 cum dimidio. *Cedren. Zonar. in Leo.*

Ex uxore, cui nomen juxta quosdam, Theodosia, juxta alios Theodora est, suscepit Sabbatium, sive Symbatium, qui designatus jam Imperator, Constantini nomen sibi adjunxerat; præterea Basilium, Gregorium, & Theodosium, qui in insulam Protam delati, & castrati sunt. *Ibidem.*

L X X X.

LUDOVICUS, Pius cognominatus a pietate quam semper exhibuit, Caroli M. & Hildegardis filius, successit in Imperio A. 814 Patri, a quo Imperialem coronam anno præcedenti jam acceperat; totamque ipsius in super ditionem obtinuit, præter Italiae regnum, quod Pipini fratris sui filio Bernardo datum est. Coronatus est autem A. 817, ut auctor est *Tribenem.* in civitate Remorum a Papa Stephano IV, qui tunc temporis erat in

Gallia . Princeps pius , justus , liberalis , virtutumque exercitio Patris imitator . Bernardum Italiæ Regem regno suo non contentum , & armis nova sibi querentem supplicem ad se venire coegit ; ipsique a Franciæ primoribus capitis damnato oculos jussit effodi . Cum post divisas res filiis suis Pipino , Lothario , & Ludovico , Juditham in uxorem assumpsisset , ex eaque Carolum procreasset , cui ditando aliorum status imminuebatur , in Patrem tres illi conjuraverunt , & captum prope Basileam in campo , qui ab eorum perfidia Mendacii campus dictus est , imperio dejecerunt . Dissidentibus autem iisdem fratribus inter se , unàque & Regni proceribus , pristinæ dignitati est restitutus , A. juxta *Regin.* 838, juxta alios 834. Ipse inde , omnibus non modò pepercit , qua erat pietate ac clementia , verum etiam omnes suo tempore missos in exilium revocavit ; & de singulis , quæ publicè perperam gesserat , publicam egit pœnitentiam . Obiit in insula Rheni, prope Ingelheim , A. æt. 64, imp. 27. *Anon. Ann. Reg. Franc. Regin. libr. 2. Sigeb. Ann. Fuld. Contin. Aimo. libr. 4, & 5. Avent. lib. 4.*

Hermingardis , sive Irmingardis , Ingrami Saxonix Ducis filia , Ludovici uxor , ex qua nati Pipinus , Lotharius , & Ludovicus . *Contin. Aimo. lib. 4, cap. 106. Avent. lib. 4.* Obiit A. 828, juxta *Ann. Fuld.*

Juditha , filia Vvelsonis , seu Guelphi Comitis in Bavaria , secunda uxor . Genuit Carolum Calvum . Hanc Ludovicus mirè amavit , totusque ab ejusdem voluntate pependit ; quare in Imperio motus , & plura mala . Repudiata igitur est A. (juxta *Sigeb.*) 830 ; sed , restituto ad Imperium Ludovico , resumpta . *Anon. cit. sub A. 819. Contin. Aimo. lib. 4, cap. 107, & lib. 5, cap. 12. Avent. lib. 4.*

MICHAEL , *Balbus* seu *Tranlus* dictus quòd balbutiens esset , sordidissima gente ex Phrygiæ oppido Amorio natus , obtruncato Leone Orientis Imperator factus est A. 820. Fuit impius , & Orthodoxæ Religionis hostis acerrimus . Copronymi vitam sibi proposuit , & summo

mo ſtudio æmulatus eſt . Adverſus Literas & Literatos inſenſiſſimum ſe præbuit . Thomam tyrannum vicit . Magnam autem imperii diminutionem paſſus eſt , Cretam occupantibus Mauris , Siciliam Agarenis , Dalmatiſque in libertatem ſe vindicantibus . Obiit ex dyſenteria , A. imp. circiter 9. *Cedren. Zonar. in Mich.*

Prioris Michaelis conjugis nomen in incerto eſt (quidam vocant Theclam) . Hoc ſcimus , natum ex ipſa Theophilum . *Auct. cit.*

Euphroſine, Conſtantini VI & Mariæ filia , altera Michaelis uxor , quam ipſe de Monafterio extraxit ut ſibi jugaret . A privigno ſuo Theophilo poſt mariti obitum cœnobio reſtituta eſt . *Ibid.*

Euphemius quidam , populi princeps , ſive juxta alios cujuſdam turmæ dux , rapta Monaca quadam in Sicilia , ut capitis periculum effugeret , Agarenorum qui erant in Africa Præfecto Siciliam prodidit , pacta mercede , ut ſe Imperatorem Romanorum appellaret . Res ex voto ceſſit ; ſed Tyrannus brevi a duobus fratribus Siculis ibidem occiſus eſt . *Auct. cit.*

Thomas, vir quidam genere obſcurus , Conſtantini nomine ſumpto , nova molitus eſt ad tyrannidem occupandam in Aſia . Non levi collecto exercitu , contra Imperatorem trajecit in Europam , urbique jam imminebat . Sed Imperator ope Bulgarorum eundem repulit , & profligavit ; ſibi que tandem traditum poſt varios cruciatus occidit . *Ibidem.*

THEOPHILUS, Michaelis filius , Patri ſucceſſit A. 829, paternæ impietatis , & iconomachiæ prorsus hæres . Bello cum Saracenis parum feliciter geſto, in mare incidit , inde in dyſenteriam , qua periit , A. imp. 12. Fertur ejuſdem mortui os ita deductum , ut viſcera conſpicerentur . *Cedren. Zonar. in Theoph.*

Teodora, e Paphlagonia, Theophili uxor . Genuit Michaellem , Conſtantinum , Theclam , Annam , Anaſtaſiam , Pulcheriam & Mariam , *Auct. cit.*

Num.

Nummum Michaelis, & Theophili, quo pulcherrimo quidem, quantum temporum illorum patitur scditas, gaudemus, hinc incidi curavimus. Cæterorum Orientalium nummis, cum eorundem, quæ par erat, copia destituamur, manca sit series nostra oportet: Lectorem ideo ad opimas remittimus Tabulas illas, quæ in præclaris exstant operibus *Ducangii, & Bandurii*, nobis aliàs laudatis.

L X X X I.

LOTHARIUS, Ludovici Pii ex Hermingardi natu maximus, a Patre Rex Italiæ ac Imperator declaratus, regnare cæpit A. 840. Monarchiæ universæ acquirendæ libidine captus, fratrum ditiones invasit, a quibus duplici prælio victus est, altero ad Vicum Fontanetum in Burgundia A. 841, altero ad Argentoratum anno sequenti. Ita *Ann Fuldens.*; cum plerique alii scriptores unius tantum prælii mentionem faciant. Rebus ideo compositis nova facta est Imperii divisio, ipsique ex Transalpinis provinciis ea tantum cessit, quam a suo postea nomine Lotharingiam appellavit. Imperium sponte deposuit, & Prumiense monasterium ditionis Trevirensis ingressus est, ubi eodem anno obiit, post Imp. annum 15. *Sigeb. Regi. Ann. Fuld. Avent. libr. 4. Contin. Aim. libr. 5.* Hoc Imperatore scribit *Tribem.* factam fuisse Regni Francorum divisionem, nimirum in regnum Galliarum, ut hodie adhuc extat, & Regnum Germaniæ; cum antea Gallia & Germania ferè sub uno nomine Franciæ continerentur.

Her-

Hermingardis, nobilis & pudica matrona, Lotharii uxor. Genuit Ludovicum, Lotharium, & Carolum. *Anon. Ann. Reg. Franc. sub A. 821. Contin. Aim. lib. 4, cap. 109. Avent. lib. 4.*

MICHAEL III, Theophili filius, successit Patri adhuc puerulus, sub tutela Theodoræ matris piissimæ ac sapientissimæ, A. 842. Per eandem Imaginum cultus est restitutus, & Bulgari Christi fidem susceperunt. Michael autem matris impatiens, ipsam A. imperii sui 14 redegit in ordinem, inclusitque cœnobio, ubi paulo post obiit. Solus igitur rerum summam administravit, sed vitiorum omnium professione; totumque se nugis, temulentia, stuprisque dedit. Expeditionem in Syriam infeliciter suscepit; immensosque thesauros, quos mater collegerat, brevissimè dissipavit. Bardam avunculum suum Cæsarem creatum iussit interfici. Ipse autem a Basilio, quem post Bardam consortem fecerat Imperii, occisus est dum noctu cubat, A. ætat. 41 circiter, imp. 25. *Cedren. Zonar. in Mich.*

Eudocia, Decapolitæ filia, Michaelis uxor. *D. Niceph.* Bardas, Michaelis avunculus, ab eodem, quem ad repellendam matrem hortatus fuerat, Cæsar factus est A. 856; nec malum principem egit; nam literarum studiosissimus easdem penè mortuas revocavit. Cum autem nepotis vitia, ineptiasque redargueret, ejusdem jussu, qui & spectator esse voluit, occisus est; A. ab electione sua circiter 10. *Cedren. Zonar. in Mich.*

L X X X I I.

LUDOVICUS II, Lotharii filius & Hermingardis, a Patre Rex Italiae & Imperator declaratus, successit eidem A. 855. Princeps literatus, pius, clemens, justus, Ecclesiae defensor, *elemosinarum largus largitor*. Adalgisum Beneventi Ducem, qui a Graecis impulsus contra Imperatorem conspiraverat, repressit, & in Corsicam insulam fugere coegit. Saracenos Italia fortiter expulit, Normannosque ex Gallia. Obiit Mediolani A. imp. circiter 20. *Sigeb. Reg. lib. 2.*

Lvitgarda, Vuelphi Ducis in Svevia filia, Ludovici uxor. Genuit unicam filiam Hermingardim, quam Carolus Calvus Matrimonio junxit Bonoso Duci strenuo; ex hisque natus est Ludovicus ille Rex Italiae, & Imperator, de quo infra. *Sigeb. sub A. 878. Regi. sub A. 877.*

BASILIVS, natione Armenus, in Macedonia tamen natus, qui genus trahere perantiquum dicebatur a Michaelis familia, Bardæ Cæsari substitutus, Imperium obtinuit A. 867. Imperator pius Imaginum promovit cultum, & Catholicam Religionem fovit, & auxit. Saracenos in Asia sæpius, & præsens, & per Legatos ingentibus damnis affecit. Obiit ex dysenteria juxta quosdam, juxta alios, ruptis intestinis ex ictu cornuum cervi, quem humi exanimem raptare tentaverat, A. imp. circiter 20. *Cedren. Zonar. in Basil.*

Eudocia, pulchra & pudica fœmina, de stirpe nobilissima Martinacia, Basilii altera uxor. Genuit Constantinum,

num, Leonem, Alexandrum, Stephanum, & filias quatuor. Ex iis Constantinus Augustus cum Patre dictus est, obiitque Anno ætat. 13. D. Niceph. Cedren.

L X X X I I I.

CAROLUS II, a calvitie capitis *Calvus* cognomen-
to, Ludovici Pii ex Juditha filius, mortuo sine liberis Ludovico II, in Italiam ex Gallia quam regebat armatus advolavit, blandèque elusis Ludovici Germaniæ Regis fratris sui filiis, quos Pater ad Imperium aspirans miserat contra Carolum, ne eodem ipse potiretur, Imperii Coronam a Pontifice Joanne VIII accepit, unàque Italiæ Regnum adeptus est A. 875. Superbus fuit, ambitiosus; ac in bellis timidus, & ignavus. Literatis autem favisse dicitur supra modum, & sacras sanctiones e variis synodis collectas sapienter ordinasse. Germaniæ regnum nepotibus suis patre orbatis eripere cogitavit; sed ipsi contra eundem moverunt, quem & vicerunt ad Andernacum, & in Italiam etiam laceffivere. Fugiens ipse idcirco Verona Mantuam, epoto ibidem pharmaco venenato fraudibus Sedechiæ Medici Judæi, obiit 11 diebus post ex dysenteria A. imp. 2. Alii non Mantuæ, sed in Alpium transitu occubuisse scribunt. *Sigeb. lib. 2. Ann. Fuld. Contin. Aim. lib. 5. Avent. lib. 4.*

Hermintrudis, quam & Irmotrudam, & Germintrudim appellari observamus, Caroli prima uxor. Nati sunt ex hac Ludovicus Balbus, Lotharius, Carolus, & Carolomannus. *Contin. Aim. lib. 5, cap. 24. Avent. lib. 4. Pen-
cerus ipsam secundæ uxoris loco ponit, ex eaque filiam
quo-*

quoque natam scribit, quæ Judithæ nomine aliquibus appellatur.

Richildis, Bovini Comitis filia, Bosonis Burgundi soror, Caroli uxor, quam ipse antea concubinæ loco habuisse traditur. Ex hac natus filius, qui brevi mortuus est, &c. *Cont. Aim. c. cit. § 30. Avent. libr. 4.* Sunt qui duos referant, Carolum, & Ludovicum.

L X X X I V.

LUDOVICUS III, *Balbus* dictus quod impeditioris esset linguæ; Caroli Calvi ex Hermintrudi filius, Patrem excepit in Galliæ regno & Imperio, coronatus a Joanne VIII, qui ex hostium suorum Carolo Crasso faventium manibus fuga lapsus ad Ludovicum confugerat in Galliam, A. 878. Princeps pietati deditus, justitiæ ac pacis amator, infirmæ verò valetudinis; quare periit Compendii in Gallia, A. imp. I cum dimidio, non sine tamen veneni suspicione. *Sigeb. Regi. l. 2. Ann. Fuld. Contin. Aim. lib. 5, cap. 36, &c.*

Ansgarda, mulier nobilissima, Ludovici prima uxor. Hanc inscio patre sibi junxit; ideoque repudiare compulsus est, susceptis prius tamen ex eadem Ludovico, & Carolomanno. *Regi. lib. 2. Avent. lib. 4.*

Adoleda, sive Adheleida, secunda uxor. Genuit Carolum Posthumum, qui & Simplex dictus est. *Ibid.*

L X X X V.

CAROLUS III, a corporis habitudine *Crassus* appellatus, Ludovici Germaniæ Regis ex Hemma filius, Imperatorum Lotharii & Caroli Calvi nepos, Galliæ regno potitus, in Italiam properavit, & a Pontifice Joanne VIII coronam accepit A. 880; juxta alios verò A. 881, & 882. Expulsis ex Italia Saracenis Regnum Italicum quoque sibi adjunxit, inde & Germanicum adeptus est mortuo fratre suo Rege; ut post Carolum Magnum primus fuerit, qui solus universam ejusdem Monarchiam obtinuerit. A Reginone prædicatur ut *Cbristianissimus*, *Deum timens*, *Orationi indefinenter deditus*, aliisque præconiis summè tollitur. Quidquid sit autem certius est, ipsum rem non pro imperii decore administrasse, sive hoc ignavia, sive infelicitas fuerit, nam variè sentiunt pro suo quisque studio Scriptores. Irrumpentibus in Neustriam Normannis, Godefrido & Sigefrido Ducibus, iisdem se imparem cernens pacem obtulit, ejusque provinciæ partem concessit, quam ipsi postea de suo nomine Normanniam appellavere. Inde, cum ineptus regno ab omnibus judicaretur, depositus est a suis A. juxta *Reginonem*, & *Ann. Fuld.* 887, septimo nimirum imperii; juxta *Sigebertum*, qui in *Chronologia* ab aliis sæpissimè discrepat, 891. Privatam egit inde vitam in mendicitate, stipem ab Arnulpho successore suo petere coactus; obiitque sequenti anno, seu ex mærore, seu ejusdem Arnulphi jussu strangulatus. *Regin. lib. 2. Sigeb. Ann. Fuld. Contin. Aimo. lib. 5, cap. 40, & Avent. lib. 4.*

Ri-

Richardis, Scotiæ Regis filia, Caroli Crassi uxor. Repudiata est a marito ob conceptam de adulterio suspicionem cum Luiduardo Episcopo Vercellensi. Ipsa verò aquæ fervidæ, & candentis ferri tormenta fortiter subeundo, innocentiam suam non modò testata est, sed & virginitatem patefecit, impotente ad concubitum marito. Post repudium ingressa est cœnobium, ibique piè obiit. *Sigeb. sub A. 889. Avent. lib. 4.*

LEO VI, cognomento *Sapiens*, seu *Philosophus*, Basilii filius, Patri successit in Oriente A. 886. Vir liberalibus disciplinis eruditus, Astrologiæ additissimus, pius, & in custodienda Republica omnino solers, in bellis autem parum felix; nam & a Bulgaris, & a Saracenis victus est. Obiit ex cæliaco morbo, A. æt. 42, imp. circiter 25, *Cedren. Zonar. in Leo.*

Theophano, seu Theophania, Stephania quoque dicta, Constantini Martinacii filia, Leonis prima uxor. *D. Niceph.*

Zoe, Zautzæ filia, secunda uxor, qua jam ante pro concubina fuerat usus. Obiit Anno 1 cum dimidio post conjugium, genuitque Annam. *Cedren. Zonar.*

Eudocia, puella ex Opficio, sive Obsequii Themate, tertia uxor. Obiit in partu unà cum fœtu. *Ibidem.*

Carbonopsina Zoe, quarta uxor. Genuit Constantinum Porphyrogenitum. *Ibidem.*

L X X X V I.

ARNULPHUS, Carolomanni, Ludovici Germaniæ Regis filii, ex Carentina meretrice filius, a Germanis Proceribus Carolo Crasso suffectus est A. 888. Slavos, & Normannos victoriis ingentibus repulit, & domuit. Berengarium Italiæ Regem adversus Guidonem (de his clariùs infra) juvit. A Pontifice Formoso vocatus contra Lambertum Guidonis filium, rursus in Italiam venit, Urbeque capta a Pontifice Imperialem coronam accepit A. 896. Latitante interim, & fuga sibi consulente Lamberto, ejusdem mater Agildrudis Firmum se receperat. Ad urbis obsidionem perrexit Arnulphus; sed Fœmina callida viribus se imparem cernens dolo egit; & corrupto Imperatoris cubiculario, eidem poculum propinavit, ex quo in veternum delapsus est. Obsidionem igitur solvit, & Lombardiam petiit, ubi Berengarii necem cum moliretur, ab Italis despectui haberi cæpit; cumque Papiam ipse pervenisset, ingentem Germanorum cædem Cives ediderunt. Properavit igitur in Germaniam suam; obiitque in rabiem conversus, & putrefacto corpore, vermibus & pediculis laceratus, Oetingæ in Bavaria; A. ab electione 11, aut 12, secundum alios, ab accepta corona 3. *Herm. Contract. Regin. lib. 2. Sigeb. Ann. Fuld. Luitbpr. lib. 1, cap. 7, &c.*

Agnes, Græcorum Imperatoris filia, Arnulphi prima uxor. Genuit Arnulphum, sive Arnoldum Malum, & juxta quosdam, Vvernerum. *Munster. lib. 3.*

I

Deyta,

Deyta, sive Jutta, secunda uxor. Genuit Ludovicum, & Ludgardam. Invenimus & Helingardam ejusdem concubinam, ex qua Senebaldus, seu Zuendeboldus. Natos quoque legimus Arnulpho Bertholdum, sive Rupoldum, & Bertham non legitimis nuptiis; ex qua verò muliere non constat. *Ibidem.*

GUIDO, seu Vvido Spoleti Dux, post Caroli Crassi depositionem, cum Berengario Forojulienfi Duce pactus, ut Italicum Regnum ipse, Gallicum autem Guido idem acquireret, a Gallis levi quadam ex causa repulsus, in amicum rupto fœdere movit, ipsumque bis fudit; primò ad Trebiam amnem, secundò prope Veronam A. 890. Anno sequenti verò a Formoso Pontifice Imperator est renunciatus, sive quòd Saracenos expulisset ab Italia, ut quibusdam placet, sive quapiam alia de causa, cum jam a Germanis, ut diximus, Arnulphus fuisset electus. Restituto autem in Italiæ regno ejusdem Arnulphi ope Berengario, dum ipsum Arnulphum in Germaniam redeuntem insequitur, abrupta repenti vena, spiritum cum sanguine evomuit A. 894, ad Tarum amnem. Luithprandus ejusdem obitum ponit sub A. circiter 897, post captam scilicet Romam in secundo Arnulphi adventu, immo post obsessam Firmi Agiltrudim: Sed contra hoc cæteri omnes auctores stant, inter quos *Ann. Fuld.* quorum quanta sit auctoritas nemo non novit. *Regin. lib. 2. Sigeb. Luitbpr. lib. 1, cap. 6, &c. Sigon. Regn. Ital. lib. 6. Putean. lib. 5.*

LAMBERTUS, sive Lanthbertus, Guidonis filius, paterni odii hæres in Berengarium, mortuo patre, eundem insecutus est, ab Italis Patri suo faventibus vocatus ad regnum, expulsoque Berengario A. 894. Hoc autem post secundum Arnulphi Imperatoris in Italiam adventum rebus rursus restituto, fugiit Lambertus, donec intruso in Pontificatum Stephano, qui Formosi acta omnia rescidit, ad regnum est revocatus, & Imperiali corona insignitus A. circiter 896; nimirum non multo post quàm eandem

eandem a Formoso Arnulphus acceperat. Patet hoc dubio procul ex iis, quæ Sigonius affert, cæteris ferè de hujus in Imperatorem electione mentionem non facientibus. Occisus est autem A. 898, dum venationi vacaret, ab Ugone filio Manfredi Comitis Mediolanensis, jussu Guidonis interfecti, qui clavam capiti ejusdem impegit, ut videretur, quasi ex equo lapsus idem filicibus elisisse. *Regin. libr. 2. Sigeb. Luitbpr. libr. 1, cap. 11, &c. Sigon. libr. 6. Putean. lib. 5.*

LUDOVICUS, Bonosi seu Bosonis filius ex Herminardi Ludovici II. filia, cum esset Provinciæ Comes, ab Italis ad Italiæ regnum vocatus est mortuo Lamberto A. 898. Statim ac regnum hoc adeptus est, Imperialem Coronam quoque ipsum accepisse scribunt *Regino*, & alii; quocirca ipsum huic operi inseruimus. Berengarius autem Rex legitimus repulsam passus, in eundem movit, quem & adeo circumvenit, ut ipsi omnem evadendi copiam ademerit. Quapropter Ludovicus Berengarium obsecravit, ut se incolumen dimitteret, jurejurando pollicitus se nunquam amplius in Italiam reversurum; vitamque hoc pacto ac libertatem obtinuit. Anno autem 901 rursus ab Italis vocatus, promissi immemor in Italiam descendit; eoque Anno *Sigon.* cum aliis Imperatorem a *Benedicto* Pontifice creatum fuisse tradunt. Berengarius interim in Bavariam se recepit; anno verò sequenti, cum intellexisset Ludovicum exercitum suum dimisisse, data occasione usus in Italiam evolavit, corruptisque Veronæ custodibus urbem est ingressus; statimque Ludovicum captivum habuit, & excæcavit. *Regin. l. 2. sub A. 898. Sigeb. Luitbpr. lib. 2, cap. 10. & 11. Sigon. lib. 6. Putean. lib. 5.*

L X X X V I I.

LUDOVICUS IV, Arnulphi filius ex Deyta, mortuo patri successit a Germanis Principibus A. 899, seu 900, juxta alios; cumque puerulus esset, dati sunt ipsi tutores Otho Saxoniae Dux, & Hatto Episcopus Moguntinus. Imperii coronam nunquam accepit; ideo a quibusdam inter Imperatores non numeratur. Fuit princeps probis moribus, & prudentia praeditus; sed regni sui tempore parum felix. Nam primo pluribus civilibus bellis divexatus est; inde autem ab Hungaris plurima damna in Bavaria praecipue perpeffus, victus est etiam in genti praelio prope Augustam Vindelicorum, quod per tres dies durasse traditur. A quibusdam etiam dicitur pacem ab iisdem auri vi magna redemisse, ob idque in marem delapsus obiisse, A. aet. 19, aut 24 secundum alios, imper. 2. *Herm. Contract. Sigeb. Regin. lib. 2. Luitpr. lib. 2. Peucer. lib. 4, in Lud.*

Mathilda, quam alii Ludgardam vocant, Othonis M. juxta quosdam soror, Ludovici uxor. Haec nihil liberorum genuit. *Peucer. ibid.*

ALEXANDER, Leonis VI frater, successit eidem in Imperio Orientali A. 911. Princeps crapulae, luxui, libidini deditissimus, ignavus, impius, & nullius ferè religionis. Obiit rupta repente vena, dum vino madens nimis violenter corpus exerceret, A. imp. circiter 1. *Cedren. Zonar. in Alex.*

CONSTANTINUS VII, Leonis Sapientis & Zoes filius, successit patruo A. 912, sub tutela Nicolai Patriarchæ, & aliorum. Fuit ipse quoque crapulæ, ac libidini deditus, prætereaque sævissimus in puniendo. Scientias tamen ferè omnes instauravit. Constantinum Ducam Imperium ipsi rapere conatum vicit, & obtruncavit. Bellum gessit cum Bulgaris per Leonem Phocam præfectum vario eventu, & mutua clade. Romanum Locapenum in collegam assumptum tyrannum quasi passus est: Eodem verò a propriis filiis expulso, auctoritatem resumpsit, parridas tamen comprehendi iussit, ac relegari; regnavitque adhuc solus A. 15. Sublatus est per venenum a Romano filio A. æt. 56, imp. 48. *Cedren. Zonar. in Const.*

Helena, Romani Locapeni filia, Constantini uxor. Genuit Romanum, Theodoram, Agatham, Theophaniam, & Annam. *Cedren.*

Romanus Locapenus, Classis Præfectus, a clade Bulgarica reversus damnatus fuerat; sed a quibusdam apud Imperatorem gratiosissimis liberatus, adeo etiam profecit, ut Constantinus passus fuerit ipsum Imperatorem coronari, & sibi collegam fieri. Rerum summa idem potius, totam ferè sibi auctoritatem asseruit, sicque ex placito administravit, ut Constantinus non amplius Imperator videretur. A propriis filiis suis, Imperatore impellente, depositus est, & tonsus in Protam insulam relegatus. Imperium tenuit per Annos 26. *Cedren. Zonar. loc. cit.*

Theodora, Romani Locapeni uxor. Genuisse traditur Christophorum, Stephanum, Constantinum, Theophylactum, Helenam & Agatham. Ex matribus tres primi Imperatoris nomine a Patre donati sunt.

L X X X V I I I

CONRADUS, Conradi Franconiæ Ducis filius, mortuo sine liberis Ludovico, electus est Imperator in Germanis comitiis A. 911, aut 912. Omnes quidem ferè in Othonem Saxonix Ducem intendebant, sed ipse invalidus ex senectute Conradum proposuit eligendum. Princeps mansuetus, religiosus, prudens, bellica virtute, & animi magnitudine clarus. Bella perpetuo ferè gessit, tum interna, tum externa. Plures enim ex Germaniæ primoribus in ipsum statim conspiraverunt; sed omnes sapientia & fortitudine repressit, & pacavit. Atrox inde bellum gessit cum Henrico Saxonix Duce, quod innumerabilem penè hominum multitudinem hinc inde absumpsit; sancita verò pace tandem diremptum est. Hungaros Imperii ditiones devastantes bis fudit; qui tamen, cum in Italiam e Germania descendissent, in reditu Germaniam rursus turbavere, pluribusque damnis Conradum affecerunt; quare pacem iniquis conditionibus, annuaque pensione ab iisdem emere, juxta quosdam, coactus est. Obiit A. imp. 7, aut 8. *Herman. Contrac. Regi. Sigeb. Luitbpr. lib. 2, cap. 7.*

Placentia, Ludovici Germaniæ olim Regis filia, Conradi uxor. *Peuc. in Contr.*

BERENGARIUS Dux Forojulienfis, Everhardi, seu Ennarhardi filius ex Bertha-Gisela, quæ Ludovici Pii filia a nonnullis fuisse traditur, mortuo Carolo Crasso, Italiæ Regnum obtinuit A. 888. Variè fatis exagitatatus,

tatus, ut in *Historia Guidonis & Lamberti* jam dictum est, sublatis tandem hostibus & æmulis regnum suum recepit A. circiter 902, quod per multos annos pacificè rexit. Anno verò 915, cum egregie Pontificem Joannem X contra Saracenos & Mauros Italiam infestantes juvisset, coronatus est Romæ in Imperatorem ab eodem. Vocato inde ab æmulis Berengarii Rotulpho de Burgundia, coactus ipse est Veronam fugere, & regnum hosti relinquere. Ibi, dum oraturus matutinò de more templum ingreditur, a Flamberto quodam compatre suo transfixus est in vestibulo Templi ejusdem A. 923; imp. scilicet 9. *Luithpr. lib. 1, cap. 6, &c. & l. 2, cap. 17, &c. Regin. lib. 2. Sigeb. Candid. lib. 4. Sigon. lib. 6 Putean. lib. 5.*

L X X X I X.

HENRICUS, *Auceps* cognomento quòd aucupiiis & venatione mirè delectaretur, sive quòd, dum caperet aviculas, invitus fuerit electus, ut adnotat *Compil. Chron.* Othonis Saxoniz Ducis filius ex Ludgarda Arnulphi Imperatoris filia, a Conrado moriente in successorem suum designatus, confirmatus est in comitiis Imperialibus A. 919. Princeps omni laude dignus, & omni genere virtutum excellens. Burchardum Sveviae Ducem tumultuantem repressit. Arnulphum Bavariae Ducem ad Imperium aspirantem coercuit, non armis, nec sanguine, sed consilio ac sapientia, affinitate etiam cum eodem contracta. Cum Carolo Francia Rege prope Galliam Belgicam disceptavit, utroque ipsam sibi arrogante; sed ex voluntate amborum die ad res agendas con-

stituta, Belgica Henrico cessit. Hungaros non semel fudit; anno præsertim 932 innumerabilem ipsorum edidit cædem, qua Germaniam a tributis liberavit, quæ olim Ludovicus IV, & Conradus solvenda Barbaris assumpserant. Vandalos, Danos, Sclavos, Dalmatas, Bohemos, partim repressit, partim subegit. Marchionatus ferè omnes per Germaniam instituit. Dum in Italiam transire meditatur obiit ex paralyfi juxta *Cuspinianum Memselebiæ* (*Luitpr.* habet in oppido *inter Thuringorum, & Saxonum confinia, & dicitur Himeleuna*; ipsumque ita vocat etiam *Ursperg.*) An. æt. 60, imp. 17, juxta alios 18. *Herman. Contract. Luitpr. libr. 2, cap. 7, &c. & libr. 4, cap. 7. Rosuit. Carm. 3. Regino lib. 2. Ot. Fris. lib. 6, cap. 19. Vvitich. lib. 1.*

Hatburga, Comitissæ Oldemburgensis filia, Henrici prima uxor. Hanc eduxit de cœnobio, quo se incluserat post mariti prioris obitum, inde dimisit, ne diutius in conjugio teneret virginem Deo consecratam. Natus est ex ipsa Dranckuverdus. *Christ. Matth. in Henr. cap. 2.*

Mechtildis, Diderici Comitissæ in Hingelheim (*Sigeb.* ait Theoderici Saxonum Regis) filia, altera uxor. Genuit Othonem Magnum, Henricum Rixosum, Brunonem, Mechtildem, Gerbergam, Adelheidam, Rixam, & aliam, cujus nomen in obscuro est. *Sigeb. Ursperg.* juxta quem obiit A. 969. Laudes ipsius vide apud *Vvitich. lib. 3, sub fine.* In Sanctorum numerum ipsam relatam testantur Martyrologia.

X C.

OTHO, a gestarum rerum magnitudine *Magnus* nuncupatus, Henrici Aucupis ex Mechtilde filius, paternam ditionem suscepit A. 936. Princeps miræ virtutis in bellis, in omnique actione sua non mediocris. Venas auri, & argenti in Saxonia primus aperuit, si credimus *Urspergensis*. Bellum statim gessit internum cum Henrico fratre suo, qui post quadriennium tandem supplicem se ipsi exhibuit, & pœnitentiam egit, quam describit *Rosuitba Carm. 12*. Ab Hungarorum incursionibus Germaniam felicissimè liberavit. Comitem Palatii Eberardum, & Giselbertum Lotharingiæ Ducem rebelantes perdomuit. Boleslaum Bohemiæ Regem longo bello adeo defatigavit, ut pacem petere coactus fuerit. Lotharingiam, & Burgundiam subjugavit. Ludovicum Galliarum Regem ab Hugone Capeto malè habitum solio restituit. In Italiam venit adversus Berengarium A. 951, quem sequenti anno per Conradum generum suum vicit, & ad se supplicem cum filio venire compulit. Secundam quoque suscepit in Italiam expeditionem A. 961, adversus eundem Berengarium, qui Othone absente regno se se restituerat; ipsumque expugnatum ac captum in Bavariam misit A. 964. Romanam interim ingressus, Imperii coronam accepit A. 962, a Joanne XII, quem mox deposuit, utpote eum qui Berengario faveret, in ejusque locum Leonem intrusit. Hunc Romani ferè statim deposuerunt, & Othoni struxerunt insidias, qui facta Romanorum cæde, non sine tamen suorum sanguine, Leonem restituit. Othone autem in
Ger-

Germaniam reverso, ipsum deturbavere rursus Romani, Joanne revocato, eidemque mortuo suffecto Benedicto. Quocirca irarum plenus reversus Otho, Urbem vicepit, & Pontificem Hamburgum ire jussit in exilium. Iterum igitur ad Pontificatum eVectus est Leo, cui defuncto Imperator Joannem XIII subrogavit; sed & hunc Romani in vincula conjecerunt. Quocirca quartò rediit in Italiam Otho A. 966; Pontificem liberavit, & seditionis auctores variè punivit. Interea post primum in Italiam transitum bellum gessit anno circiter 953, & 954 cum Lutholpho, seu Letalso filio suo, qui ægrè ferebat superinductam sibi Novercam Adheleidam: Hic autem sæpius victus, desertus tandem ab omnibus, supplicem ad patris pedes se demisit. Græcos in Calabria vicit, & ex Italia profugosegit. Obiit in civitate, in qua pater, A. ab electione 37, ab accepta verò corona 11. *Luitpr. lib. 3, cap. 7, &c. & lib. 6, cap. 6. &c. Vvitich. lib. 2, & 3. Rosu. Regino lib. 2. Sigeb. Otho Fris. lib. 6, cap. 19. &c. Herm. Contr.*

Editha, quam Edgid, Otgit, Etheit, Edidim appellari observamus, Edmundi Anglorum Regis filia (*Rosuitba* habet Eduardi, & *Luitprandus*, ipsam dicit Regis Andelstani fratris filiam), scæmina sanctissima, Othonis prima uxor. Genuit Lutolphum, & Guilielmum, filiamque Liutgardam. *Regi. libr. 2, sub A. 930. Sigeb. sub A. 934. Rosui. Carm. 15.*

Adheleida, Rotulphi, Burgundiorum Regis filia, desponsata priùs Lothario Italiæ Regi, secunda uxor. Genuit Henricum, Brunonem, Othonem II, & Adheleidam. *Regin. lib. 2. Chron. Herveld. sub An. 951. Sigeb. sub An. 954. Rosui. Carm. 20, & 22.*

BERENGARIUS II, Adalberti Eporediæ Marchionis filius, Berengarii I nepos, regnum Italiæ consecutus est post Lotharium A. 950. A quibusdam etiam Imperialis dignitas ipsi attribuitur; inter quos sunt *Strada*, *Blond. Dec. 2, lib. 2. Platina in vita Agapiti II Pontificis*; hocque supponere videtur, & *Benven. in vita hujus*

ius Bereng. qui tamen perperam vocat ipsum Berengarium IV, quæ de Berengario I diximus tribus Berengariis adscribens, in quem errorem ferme incidere etiam *Philip. Bergomensis* in Chronico, & quidam alii. Hunc ideo ab hac nostra serie secludere noluius; cum melioribus tamen sentientes, Imperatorem ipsum non appellatum affirmamus. Et clarè hoc patet ex Diplomatis ejusdem, in quibus nomen Imperatoris nunquam legitur, ut videre est apud Sigonium præcipuè, qui summo labore ac diligentia Historiarum veritatem ex antiquis monumentis perquisivit, & feliciter eduxit. Ab Othone Magno per Conradum vietus A. 952, cum supplex veniam postulasset, libertatem obtinuit, & regnum. Cum verò nova seditio se moliretur, implicito in aliis bellis Othone, ab eodem petitus est rursus A. 963, & captus, inque Austriam, seu Bavariam secundum alios, missus cum uxore Villa: Obiitque Bambergæ A. 966. *Candid. lib. 4. Ot. Fris. lib. 6, cap. 19, &c. Regi. libr. 2. Sigeb. Luitpr. libr. 3, cap. 5. & 6. Rosui. Carm. 20. &c. Marian. Scot. in Othone. Putean. lib. 6.*

ROMANUS, Constantini VII filius & Helenæ, sublato per venenum patri successit in Oriente A. 960. Princeps impius, libidini crapulæque deditissimus, quibus solis vivebat. Per Legatos Saracenos vicit. Obiit extenuatus, & consumptus ab immodica crapula A. æt. 24, imp. 4. inchoato. *Cedr. Zonar. in Rom.*

Theophano, Romani altera uxor. Genuit Basilium, Constantinum, quem pater coronavit, & Annam Theophaniam. *Ibidem.*

NICEPHORUS PHOCAS, vir strenuus, a militibus in Oriente Imperator factus est, & Romani filii prælatus A. 963. Avaritiæ supra modum addictus, nova tributa adjecit, & numismatum pondus imminuit. In bellis autem felix, nonnullas provincias in Asia Imperio subjugavit. Othoni Magno Annam Theophaniam Romani filiam pro Othone secundo ejusdem filio despondit;

fed

sed cum nobiliores Germani ex aula atque exercitu ad accipiendam honorificè sponfam ad Calabriae fines processissent, omnes ipse iussit obtruncari. Qua re percitus Otho, validissimo coacto exercitu, innumeram fudit Græcorum vim, Apuliamque ac Calabriam ipsis eripuit. Commotis idcirco omnibus, Constantinopoli Imperator occisus est A. æt. 57, imp. 6. Ita *Vitich. Sigeb.* & alii ex Latinis. *Manas.* autem *Cedren. Zonar.* rem aliter scribunt; facti hujus cum Othone mentionem non faciunt, ejusdemque mortis causam in uxorem refundunt, Joannis Zemiscis amore captam.

Theophano, Romani, ut supra diximus, uxor, Nicephoro postea nupsit. Hæc, dum maritus populi seditio- nem fugiens intra Palatium se se tueretur, Joannem Zemiscem supra dictum impositum corbi a portu attraxit, ut eundem occideret. Joanne autem Imperatore facto, relegata est, inde sub filiorum Imperio restituta. *Manas. Cedren. Zonar.*

JOANNES ZEMISCES, sive Tzimisces, occiso Nicephoro, potitus est Imperio, sibi que socios fecit Romani filios, A. 969. Princeps fortissimus, multisque præliis adversus Saracenos, & Roxolanos felicissimus. Obiit veneno sublatus a Basilio cubiculario suo, A. imper. 6. *Zonar.*

Theodora, Constantini VII filia, Joannis uxor. *Ibid.*
Bardas Phocas, Nicephori Phocæ ex fratre Leone nepos, imperante Joanne, nova molitus est; captaque Cæsarea Cappadociæ, Imperatorem se dixit. Jussu Imperatoris relegatus est in insulam Chium, & Clericus factus. Pater quoque ipsius cum alio filio Nicephoro Imperium affectavere, sed excæcati sunt, & in Protam Insulam relegati. *Cedren. Zonar. in Joan.*

X C I.

OTHO II, Othonis Magni & Adheleidæ filius, Imperator jam electus a Patre, successit eidem A. 973. Adnotandum, a *Cristiano Matthiæ* Rufi cognomen a colore & crinibus huic assignari, quod in *Compil. Cbro.* Othoni III attribuitur. Princeps virtutibus præditus, qui & imperium laudabiliter administravit. Bella gessit statim plurima: Cum *Henrico Hezelone* Baviaræ Duce, qui se se in Othonis odium Imperatorem nominaverat; cum *Uldarico*, seu *Boleslao* secundum alios, Bohemiæ, & *Haraldo* Daniæ Regibus *Henrico* faventibus; & cum *Lothario* Rege Francorum, qui Lotharingiam armatus repetebat. Et illos quidem ferè sine armis soloque terrore compescuit, & arma deponere coegit; cum hoc verò aliquanto difficilius bellandum fuit: Et licet aperto Marte Otho victor extiterit, per insidias tamen inimicorum plura perpeffus est detrimenta, & quasi in manus inimicorum devenit. Lotharingiam tamen recuperavit, ejusdemque partem *Carolo Lotharii* fratri dono dedit hac lege, ut tanquam Germaniæ provinciam ex Imperatoris beneficio possideret. Maxima verò memoria dignum est bellum cum Græcis A. 980 incæptum, cum *Basilius* Orientis Imperator abreptas ab *Othone I* Apuliam & Calabriam recipere tentaret. Otho in Italiam delapsus multum profecit, pluribus in locis Græcorum præfidiis debellatis. Anno autem 982, acerrima commissa pugna, Imperatoris exercitus disjectus est, ipseque, dum fugit in parva scapha, comprehensus: Sed pro mercatore se gerens, nec pro *Othone* agnitus, se se citò in liber-

libertatem vindicavit. Romam inde perrexit, ubi, cum multos ex Itatorum Proceribus ad splendidissimum in Vaticanum convivium invitasset, inter epulas dato signo, plurimos ex iis conjurationis cum Græcis suspectos jussit obtruncari; ob idque Sanguinari nomen reportavit. Bellum reparavit inde cum Græcis; ac inter pugnandum venenata sagitta ictus, ex vulnere obiit (alii dicunt ex animi mœrore) Romæ, An. ætat. 29, imper. a morte patris 10 cum dimidio. *Ot. Fris. lib. 6, cap. 25. Chron. Herveld. Sigeb. Peucer. in Ot. II.*

Anna Theophania, Romani Orientis Imperatoris filia, Othonis uxor, eidem tradita a Joanne Zemisce. Genuit Othonem, & Hugonem, quem alii vocant Ulricum, filiamque Alasyam. Obiit An. 991. Aliam Otho habuisse conjugem fertur de familia Marchionum Austriæ, ex qua plurimæ filiæ. *Sigeb. Compil. Chron. Avent. lib. 5. Peucer. Cuspinianus nominat plures liberos Othonis præter jam relatos; scilicet Fridericum, Uldaricum, Uilhaidem, quam secundæ conjugi adscribit; item Sophiam, Adalhaidem, Juditham, & Mechtildim; ex qua verò matre prodierint incertum.*

BASILIIUS II, Romani filius, Orientis Imperium unà cum fratre Constantino post Zemiscem est affectus A. 975. Imperator avaritiæ sordidissimæ, soli ditando fisco intentus; in bellis alioquin non ignavus. Apuliam, & Calabriam ab Othone Græcis ereptas recuperavit; Bulgaros repetitis cladibus coercuit. Obiit subito morbo, A. æt. 70, imp. 50. *Cedren. Manaf. Zonar.*

X C I I.

OTHO III, Othonis II e Theophania filius, cognominatus *Mirabilia Mundi*, & *Puer*, quod puerulus Imperium susceperit, Patrem excepit, a quo jam fuerat electus, A. 983. Prudens, benevolus, armis validus. Henricum Bavarum in Germania, Lotharium in Gallia, Crescentium Consulem Romæ Imperium affectantes repressit. Et quidem Lotharius sponte ferè statim cessit; Henricus sæpiùs victus, profligatisque ab Othone Bohemis quos concitaverat, in Francofurtensibus Comitibus veniam petiit. Contra Crescentium verò expeditionem Otho suscepit A. 996; auditoque Romanum Pontificem obiisse, in ejus locum Brunonem consanguineum suum substituit, qui Gregorius V est appellatus, & Imperatorem coronavit. Urbem ingredienti obviam factus Crescentius veniam petiit, & obtinuit; sed Imperatore in Germaniam reverso, novos tumultus excitavit anno post, & Pontificem dejecit, intruso Joanne Episcopo Placentino. Properavit rursus igitur Otho e Germania, captumque tyrannum post varia tormentorum ac ludibriorum genera suspendi jussit A. 998. Tertiam quoque suscepit expeditionem in Italiam A. 1001, sed Urbem ingressus, cum nova quædam instituere meditaretur, facta Romanorum conspiratione, obsessus est. Inde verò Hugonis Tusciæ Marchionis artibus ereptus, dum in Germaniam revertitur, extinctus est venenatis chirothecis ad Paternum in Italia, artibus viduæ Crescentii, qua fuerat olim usus, A. imp. a patris morte circiter 10, ætatis juxta ple-

plerosque 30, juxta *Hepidan.* 23, ait enim ipsum successisse Patri cum annum ageret quartum ætatis. *Ot. Fris. lib. 6, cap. 26. Chron. Herveld. Sigeb. Sigon. lib. 7.*

Maria, Arragoniæ ac Navarræ Regis filia (Sanctii Majoris, ut puto, juxta computum *Lazii lib. 10, in Reg. Arrag.*) Othonis uxor. Fœmina impudica, quæ juvenem muliebri veste indutum secum semper ducebat. Adulteriû convicta tandem a marito, ejusdem jussu ad Mutinam urbem cremata est, nullis ex ipsa natis liberis. *Munster. Cuspin.*

X C I I I.

HENRICUS II, Henrici Ezelonis Bavarïæ Ducis filius, Othonis I ex fratre Henrico Rixoso nepos, in Germanis Comitibus, quibus tamen vim adhibuisse fertur, electus est Imperator A. 1002; coronam verò auream accepit A. 1014. Princeps multis virtutibus clarus; religionis præcipuè studio, ac pietatis operibus insignis Sanctorum fastis meruit adscribi. Ab Arnulpho Episcopo Mediolanensi vocatus in Italiam adversus Arduinum Regem, Othonem legatum suum cum exercitu misit, qui ab eodem Arduino in Campo Fabricæ ad Alpes disjectus est A. 1003, seu 1004, juxta *Calchi libr. 6*, qui huic etiam expeditioni eundem Henricum interfuisse scribit, quarundam archetyparum tabularum auctoritate fultus. Anno sequenti reversus, nihilò feliciori Marte cum Arduino conflixit, inter Veronam enim & Tridentum est victus & fusus. Sed, rebellantibus pluribus ex Italorum Prin-

Principibus, patuit Henrico Italia, qui Papia capta in Regem est salutatus. Eadem verò die, subeunte Italos pœnitentia, facta est in eundem conspiratio; ipseque obsessus, dum per muros evadit vitæ suæ fuga consulens, luxaturam fœ moris passus est, unde Claudii cognomen reportavit. Sævissima inde cædes facta, & incendium per urbem latè diffusum, Henricusque raptim in Germaniam est reversus; nec Italiam repetiit, nisi A. 1014, quo anno coronam accepit Imperii a Benedicto Pontifice, quem juverat contra Gregorium Antipapam. Sed vix Pontificis restitutione pro voto peracta, octavo post die Romanorum oborta seditione, magna Germanorum strages edita est ad Pontem Tiberis, ideoque rursus Henricus propere ab Italia discedere compulsus est. Quartam in Italiam expeditionem suscepit A. 1022, seu 1023, juxta citatim *Calchi*, juxta *Hepidan*. verò 1028 (adnotandum Auctoris hujus computum quinque aut sex circiter annis ferè semper a Chronologia cæterorum distare); ipsaque Saracenos, qui per Apuliam & Calabriam grassabantur, Troja expulit, & compefcuit. Præter Italicum, bella gessit cum Polonis, cum Balduino Flandriæ Comite, cum Bohemis, & Moravis, quos omnes vicit: Hungaros quoque ad Christi fidem perduxit. Obiit Groningæ, ex calculi doloribus, A. ætat. 52, imp. ab electione sua 22. *Or. Fris. lib. 6, c. 27. Ditbm. Sigeb. Leo. Ost. Sigon. libr. 8. Avent. libr. 5.* Non prætermittendum, ipsum ab uno aut altero Scriptorum inter Sanctos Benedictinos recenferi, dicique, imperii rebus compositis, in Monasterium se recepisse; sed hoc contra omnium ferè Historicorum traditionem stat, confutaturque præsertim per *Chronicum Belgicum*, in quo legitur quòd, cum Monasticum habitum sumere vellet apud S. Vitonem, Richardus Viridunensis Abbas eidem injunxerit, ne imperium dimitteret quamdiu viveret.

Cunigunda, Sigefridi Palatini ad Rhenum filia, Henrici uxor. Fœmina sanctitate vitæ conspicua, *Mater Pauperum* dicta ab *Ursperg*. Castitatem perpetuo coluit; In suspicionem tamen adulterii marito venit; sed ignis

experimento virginitatem testata est. Ab eodem marito propinquis restituta est illibata. Obiit juxta plerofque A. 1033, juxta unum aut alterum, 1038. *Cbron. Herveld. Leo Ost. libr. 2, cap. 46. Compil. Cbron. Marian. Scotus. Avent. libr. 5.*

ARDUINUS, quem alii Harthuinum, alii Hardu-
vigum vocant, Dodonis Eporrhediæ Marchionis
filius, in Ticinensibus Comitibus statim ab Othonis morte
Italiæ Rex est appellatus, A. 1022: Cumque ab Arnul-
pho Episcopo Henricus ex Alemannia, ut jam dictum,
vocatus fuisset, Imperator etiam est renunciatus, annuen-
te Pontifice, a Longobardis Proceribus, qui ad hoc in
Laudensem Civitatem Concilium coegerant. Exercitum
Henrici bis fudit, ut diximus; & licet Itolorum fraudibus
ad Italiæ coronam accipiendam idem Henricus pervenerit,
ipso tamen in Germaniam reverso, Regno suo se resti-
tuit, quod sapientissimè administravit. A. tandem 1015,
sponte insignibus Regni depositis, in Monasterium Fru-
ctuariense D. Benigni se recepit, ubi privatè vixit, obiit-
que A. circiter 1018. *Ditbm. Sigon. lib. 8*, qui tamen sub A.
1014 decipitur, tertiam Henrici expeditionem cum secun-
da confundens. *Calchi lib. 6. Alciat. & alii*, quos non refe-
rimus, cum *Ditbm.* unus sufficiat, qui rerum veritatem
aliis aperuit. Cautè igitur legendi sunt plerique ex Scripto-
ribus in vita Henrici, ubi de bellis ejusdem cum Arduino
loquuntur, ut *Peucer. Naucler. Vol. 2. Gen. 34, Genebr. lib.*
4. Blond. Dec. 2, lib. 3. Sturc. & alii plures, qui non modò
triplicem Henrici ipsius adventum in Italiam confundunt,
sed vel ne mentionem quidem faciunt, vel ita, ut victoris
modo Arduinum præliis pluribus profligaverit, & occide-
rit; quæ omnia apertissimè falsa docebit *Ditbm.* supraci-
tatus, qui, etiam si alii quos attulimus deessent, abunde
pro omnibus sufficeret videtur.

X C I V.

CONRADUS II, *Salicus* cognomento apud *Vvipponem*, & *Compil. Chron.* ab Henrico moriente Principibus commendatus, suffectus est eidem A. 1024, postque varia dissidia ab omnibus Electoribus comprobatus. De hujus genere variè scribunt auctores; omnes ferè tamen Francum dicunt. A. 1026 ingressus est Italiam, cujus coronam accepit; annoque sequenti imperiali quoque donatus est Romæ a Joanne XX. Ex Italia reversus, supplices ad se habuit Ernestum Alemanniæ Ducem, & Conradum patruelem suum, qui adversus eundem seditionem excitaverant, ipsosque exilio punivit; inde tertio post anno Ernestum eundem in exilio nova molitum fudit, & occidit. Hungaros vicit, Rege ipsorum Stephano, cum quo & pacem fecit A. 1031. Burgundiam acquisivit A. 1032, traditam sibi a Rudolpho Rege; ipsamque validè tutatus est adversus Osonem, sive Odonem Rudolphi nepotem, qui eandem armatus repetebat. Misconem Vandalorum Ducem repressit. In Italiam rursus A. 1037 descendit, Mediolani suburbia subvertit, pluresque in vincula conjecit ex iis, qui seditionem excitaverant adversus Germanos. Obiit Princeps domi forisque bonus Trajecti subito fato, A. imp. 15. *Vvippo. Sigeb. Marian. Scot. Herm. Contract. Peucer.*

Gisela, Lotharii Franciæ Regis filia, Conradi uxor. Nupsit juxta *Peuc.* primò Brunoni Saxonix Ducis, cui genuit Lutolphum; secundò Ernesto Saxonix pariter Ducis, cui peperit Ernestum, & Hermannum. Pietatis &

onestatis laude celebratur: Genuit autem Conrado Henricum, qui postea Imperator factus est. *Ot. Fris. libr. 6, cap. 28. Herm. Contract. Vvippo* ipsam dicit filiam Hermannii Ducis Alemanniæ. Obiit A. 1043.

CONSTANTINUS VIII, Basilii frater, ejusdem in Imperio consors, post fratrem solus imperare cæpit A. 1025. Homo pravis studiis deditus Imperium per crudelitatem, prodigalitatem, ac libidinem summam rexit. Obiit A. æt. 68, imp. post fratrem 3 circiter. *Cedren. Manaj. Zonar. in Const.*

Helena, viri cujusdam patritii ac potentissimi filia, Constantini uxor. Genuit Zoen, Eudociam, & Theodoram. *Zonar. ibid.*

ROMANUS II, *Argirus* sive *Argiropulus* a prodigalitate juxta quosdam cognominatus, Constantino successit A. 1028. Imperator literis eruditus, Græcaque doctrina instructus, nec legum ignarus. Primis Imperii temporibus non malum Principem egit: Sed, cum a Saracenis magna clade victus fuisset, factus est repente avarissimus, & crudelis. A conjugè, quam immodicè amabat, veneno sublatus est juxta *Zonaram*; juxta alios a Michaelè Paphlagonè strangulatus ejusdem uxoris opera, A. imp. 6. *Auct. supracit.*

Zoes, Constantini VIII filia, fœmina immodicè lasciviæ ac procacitatis, Romani uxor. Ipso mortuo Michaeli Paphlagoni nupsit, sub quo ab ejusdem fratre Joanne in ordinem redacta est. Successorem inde Michaeli Michaelè alterum Calaphatè accersivit, a quo pariter de Imperii communionè statim est depulsa. Per seditionem autem iterum admota gubernaculis, excecato Calaphatè, in Imperatorem & Virum sibi elegit Constantinum Monomachum, cum quo multis annis vixit. Obiit verò ante ipsum A. ætat. 70. *Ibidem.*

MICHAEL IV, e Paphlagonia, Romano successit A. 1034, sumpta in uxorem Zoe, a qua fuerat, ut diximus, ad Imperium invitatus. Valetudine infirmus imperium ferè Joanni fratri suo administrandum tradidit, orationibus ipse, agendæque pænitentiae sedulò studens. Fuit modestus, misericors, liberalis, multisque aliis virtutibus exornatus; sed ejusdem famæ obfuere non leviter ipsius fratres, homines improbi, & rapaces. Post annos Imperii 7, in Monasterium se recepit, ubi paulò post obiit. *Cedren. Manas. Zonar. in Mich.*

X C V.

HENRICUS III, a crinibus nigris *Niger* appellatus, Conradi II ac Giselæ filius, paternam dittonem suscepit A. 1039, & coronatus est a Pontifice Clemente II, A. 1046. Virtutibus tam civilibus, quàm bellicis claruit. Hungaros non semel vicit. In Italiam profectus est A. 1046, & contentiones Romæ exortas ex schismate pro electione Pontificis sedavit, ad Pontificatum evecto Clemente II. A Sclavis clade ingenti affectus est; cui accessere tunc temporis, fames, egestas, penuria, aliaque mala per Germaniam. Ideo magno animi angore correptus, obiit Burdfeldiæ in Saxonia, A. æt. 39, imper. 17 cum dimidio. Quidam addunt, ipsum fragmento panis suffocatum fuisse. *Herm. Contract. Ot. Fris. lib. 6, cap. 32, & 33. Sigeb. Marian. Scot. Peucer.*

Cunigunda, *Vvip.* Chunelinda, *Hepid.* Gnut, Canuti sive Cnitonis Anglorum regis filia, Henrici prima uxor,

A. 1036. Ab aliis fertur biennio post repudiata fuisse, ab aliis peste consumpta. *Ot. Fris. lib. 6, cap. 31. Herm. Contract. Peucer.*

Agnes, Gulielmi Aquitanniæ Ducis, juxta *Vvolfg. Laz. in Gen. Ducum Bav.* soror, juxta alios, filia, secunda uxor. Genuit Henricum, Conradum, Juditham, Mathildem, & Ittam. Post mariti fata cum filio Henrico Imperium administravit; sed a regimine dejecta, in Italiam se recepit, ad Monasterium Fruætuariense; obiitque A. 1077. *Ot. Fris. lib. 6, cap. 32. Bertold. Const. Alb. Stad. Peucer.*

MICHAEL V, *Calaphates* cognominatus a patre navium picatore, Paphlagonis ex sorore nepos, a Zoe ad Orientis Imperium evehctus est, A. 1041. Homo ad quævis facinora natura proclivis, animi subdoli, & ingrati. Rerum potitus, Zoen statim exauctoravit, unâque & Joannem Paphlagonis fratrem. Ideo, commotis omnibus, imperio atque oculis est privatus, cum regnasset menses 5. *Cedren. Manaf. Zonar. in Mich.*

CONSTANTINUS IX, *Monomachus* dictus, a Zoe Imperio restituta ad conjugium suum & Imperium invitatus, rerum summa potitus est eodem anno 1042. Multifariam statim exagitatus est, Imperium ambientibus, hinc Georgio Maniace Duce fortissimo in Italia, illinc Theophilo Erotico in insula Cypro, inde Leone Tornicio in Iberia. Præter hos & Hussi Imperium excursionibus, & cædibus infestaverunt. Singulos autem tum æmulos, tum hostes profligavit pari felicitate, ac virtute. In Oriente verò iniquum martem expertus est, plurimas Imperii provincias Turcarum victoriis cedere coactus. Obiit ex pleuritide, A. imper. 13. *Cedren. Manaf. Zonar. in Const.*

THEODORA, Zoes soror, a Senatu Populoque Constantinopolitano post Constantinum Augusta dicta est A. 1054. Ejus temporibus alta quies. Imperii confortem elegit sibi Michaelē VI; nec multò post obiit ex intestinorum dolore. A. imp. 2. *Auctores cit. Glys. P. 4.*

MICHAEL VI, cognomento *Stratioticus*, seu *Stratonicus*, a Theodora ad Imperium assumptus, post eandem imperare cœpit solus, A. 1056. Cum munificentia parum erga milites exhiberet, summosque viros contumeliis afficeret, acclamatus est in Imperatorem ab exercitu Isaaci Comnenus. Contra hunc misit copias Michael, quæ ab Isaacio fusæ sunt; quare victum se, atque exosum videns, Imperio cessit, A. ejusdem 1, ætatis prorsus decrepitæ. *Cedren. Manas. Zonar. in Mich.*

X C V I.

HENRICUS IV, Henrici III ex Agnete filius, quinquennis patri successit sub matris tutela, A. 1056. Princeps ingenio ferox, superbus, & violentus; *inobediens sanctæ Sedi, & qui omnia spiritualia vendidit*, juxta *Dodecb.* Ab *Ursperg.* vocatur *Malus* cognomento. Toto ferme Imperii sui tempore bella gessit. Statim contra *Dedonem Saxoniz Marchionem*; inde contra *Rudolphum, Ermannum, & Ecbertum* ad Imperium eVectos, qui omnes vario eventu sublatis sunt, ut suo loco. Interim movit etiam in *Italiam* contra *Grego-*

rium VII. Pontificem, a quo anathemate percussus est; primusque dicitur Imperator ab *Othone Frisingensi*, qui fuerit excommunicatus, quam tamen opinionem *Urspergensis* confutat. Per multos annos Urbem tentavit, Pseudo-Pontificem Guibertum, seu Vighertum Ravennatem Episcopum intrufurus, quod tandem etiam peregit A. 1084, ab eodemque coronam accepit, *nonglorie, sed confusionis*, ut scribit *Bertoldus Constantiensis*. Legitimo autem Pontifici suppetias tunc ferebat Robertus Normannus e Calabria, qui Henricum repulit, Gregoriumque restituit. Adversus Imperatorem inde ipsius etiam filius Conradus conspiravit A. 1093, ipsique Italiae regnum arripuit, detrectato pariter obsequio; sed nono post anno a patre iam abdicatus, & rebellis declaratus repente obiit. Henricus inde filiorum alter A. 1105 a Germaniae proceribus unanimes consensu acclamatus est Imperator. Quocirca pater coactus est Imperii insignia filio tradere. Miserrimam deinceps egit vitam; in idque incidit paupertatis, ut victum saepius emendicaverit a Spirensi Episcopo. Obit confectus curis Leodii, A. ætat. 56, aut 58 imper. a morte patris 50. *Anon. in vit. Henr. IV. Bertold. Const. Ot. Fris. libr. 6, cap. 34, & lib. 7, usque ad cap. 15. Siegb. Marian. Scot. Dodecb. Ursperg. Sigon. lib. 9.*

Bertha, Othonis in Italia Marchionis filia, Henrici prima uxor. Genuit Conradum, Henricum, Agnetem, & Bertham juxta *Peucer. Christianus Matthie* addit & Sophiam. *Ot. Fris. Chron. Herveld.* sub A. 1066. *Ursperg.* sub A. 1067. Obit A. 1087. *Dodecb.*

Praxedis, Ruthenorum Regis filia, secunda uxor; ex hac natine sint liberi non liquet. *Naocl. Vol. 2, Gen. 37.* sub A. 1089. *Peucer. in Henr.*

Non est negligendum a *Dodechino* recenseri & *Adelheidam* Henrici uxorem, quam cepit ipse odio habere, & in carcerem trusit, concessio omnibus, ut vis eidem inferretur. Sitne autem hæc tertia uxor, an eadem, mutato nomine, cum altera ex supradictis, prorsus ignoramus, tum apud cæteros Historicos nulla de hac mentio fiat.

Rudol.

Rodolphus Sveviæ Dux, appellatus est Moguntia Cæsar, & coronatus ibidem contra Henricum A. 1077, adnitentibus præcipuè Saxonibus, & consentiente Gregorio VII. Pontifice. Cum Imperatore sæpius confligit: Anno autem 1080, gravi accepto vulnere, dexteraque etiam amissa in pugna ad Elystrum fluvium mortuus est: Princeps prudentiæ, ac senectutis venerabilis, fortitudine quoque, ac militari peritia laudandus. Imperavit Annos 3. *Anon. in vi. Henr. IV. Bertold. Constant. Sigeb. Marian. Scot. lib. 3, & 6.*

Hermannus e Lotharingia, Dux Luzelburgensis, a Saxonibus aliisque contra Henricum Imperator electus est Bambergæ post Rodolphum A. 1081. Hic Henricum egregie fudit juxta Verzeburg A. 1086; sed mox ab eodem repulsus, a suisque desertus in Saxoniam se recepit, ubi sequenti anno in oppugnatione cujusdam urbis oppressus est, seu lapide a muris per fœminam quandam projecto, sive collabentis ruina portæ, A. imper. 6. *Auctor. cit. Dodech. Regem Alliorum dictum hunc fuisse refert Christ. Matth. in vit. Henr. IV, cap. 2, ex eo quòd, cum Islebiæ resideret, tunc temporis magnus ibidem fuerit Allii proventus.*

Ecbertus, Saxoniam Marchio, Hermanno mortuo, Imperatorem se dixit adversus Henricum, A. 1087. Tercio post anno, cum ad Sylvam prope Numburgum divertisset, a Cæsarianis Equitibus, quos molitor quidam admonuerat, obsessus, dum fortiter pugnat, occisus est. *Auctor. cit.*

ISAACIUS COMNENUS, Manuelis Protospatarii filius, a militibus factus est Imperator contra Michaelem, A. 1057. Princeps mente acutus, manu strenuus, suis licèt verbis infestus, re tamen benevolus; continentia autem miræ etiam cum uxore, & effusi in Literatos studii, quamvis non esset ipse literis eruditus. Monachorum reditus fisco addidisse fertur, assignato iisdem dimensio, quod religiosæ vitæ sufficeret. Expeditionem suscepit
in

valido exercitu, ut urbem occuparet. Post varios eventus, in tyrannide interim persistens, repudiatisque superbe tribus Nicephori Imperatoris legationibus, quibus dignitatem Cæsaris pollicebatur si ab incepto destitisset, viduus est, captus, & excæcatus. *Zon. in Mich. Niceph. Sc. Scyllit.*

Nicephorus Basilacius, Bryennii successor, tyrannidem ipsius pariter cœpit exercere. Alexius Comnenus ab Imperatore missus eundem vicit Thessalonicae, & oculis privavit. *Zonar. in Niceph. Scyl. Glyc. P. 4.*

ALEXIUS Comnenus, ab Isaacio Imperatore genitrahens, Nicephoro Botaniati successit, A. 1080. Princeps luxuriæ deditus, & qui statim ut pecuniam colligeret, cum esset bellis implicatus, multa edidit rapacitatis experimenta, locupletioribus opes eripiendo, & novas exactiones imponendo. Cum Roberto Guiscardo bellum gessit usque ad A. 1086, sæpiusque fusus est, & profligatus. Temporis postea processu ad pacis artes conversus multa correxit, pluraque pietatis, & munificentiae opera exhibuit. Cum Turcis parum prosperè pugnavit per Duces suos; sed profectus ipse ad bellum, eosdem egregiè vicit. Obiit A. ætat. 70, imp. 38. *Glyc. & ex Latinis Nauch. Vol. 2. Gen. 37, Strada, & alii.*

Irene, Constantini Ducæ ex fratre Joanne neptis, Alexii uxor. Genuit Joannem, Andronicum, Isaacium, Annam, Mariam, Theodoram, & Eudociam. *Zonar. Nicet.*

XC VII.

HENRICUS V, Henrici IV ex Bertha filius, contra patrem jam ad Imperium assumptus, successit eidem A. 1106. Bellum gessit statim cum Polonis, & victus est; alterum quoque A. 1115 cum Saxonibus, a quibus pariter penè est attritus, Duce ipsorum Lothario. Interim paternæ hæres violentiæ Romam cum exercitu venit A. 1111, & Pontificem Paschalem II deposuit, minisque ac armorum vi ampla ab eodem privilegia reportavit super investituras, & Episcoporum electionem. Hæc omnia verò, reverso in Germaniam Henrico, revocavit Pontifex in Concilio Lateranensi. Irritatus ideo Imperator Romam secundo petiit; cumque interim mortuis Paschali, ac Gelasio Callixtus suffectus fuisset, qui Henricum anathemate percussit, Burdinum quendam Romanæ sedi violenter imposuit, quem alii vocant Mauritium, Episcopum olim Braccarensem. Sed fortiter urgente Callixto pro Ecclesiæ jure, cessit Imperator in conventu Vormatiensi A. 1122 quæcunque per vim expresserat Paschali; sicque Apostolicæ Sedi reconciliatus est. Obiit Trajecti A. imp. 19. *Ot. Fris. lib. 7, cap. 13. Sigeb. & ejus contin. Dodech. Petr. Ost. lib. 4. Ursperg.*

Mechtildis, Henrici Angliæ Regis filia, Henrici uxor. Ex hac nata fertur una tantum filia, Christina nomine. *Ot. Fris. lib. 7, cap. 15, & 21. Contin. Sigeb. Crist. Matth. in Henr. cap. 2.*

JOANNES II, Comnenus, qui & Calojoannes dicitur, patri Alexio successit A. 1118. Princeps moribus probus, munificentia clarus. Scythas, & Persas præliis pluribus, & ingentibus cladibus attrivit, non tam armorum virtute, quàm pietatis merito, ac precationum, quas inter pugnandum, expansis in crucis modum manibus, Deo semper offerre solitus fuisse perhibetur. Dum aprum inter venandum insequitur, se ipsum in læva venenata sagitta percussit, ex quo vulnere obiit in Cilicia, A. æt. 45. imp. 25. *Nicet.*

Irene, Ladislai Hungariæ Regis filia, Joannis uxor. Genuit Alexium, Andronicum, Isaacium, & Manuelem. *Ibidem.* Referuntur quoque ab aliquibus tres ejusdem filia.

XCVIII.

LOTHARIUS II, qui & Luderus, Gebhardi comitis Sveppenburghensis in Saxonia ex Heiduvige Burgavia Norimbergensi filius, ab Electoribus Moguntiaë suffectus est Henrico A. 1125, ad Imperium aspirantibus etiam Conrado, & Friderico Henrici ejusdem ex sorore nepotibus, & Leopoldo quodam Marchione. Hostamen feliciter repressit, cumque ipsis pacem iniit, conciliante D. Bernardo. Princeps religiosus, justus, literis addictissimus; ferturque legum libros in Apulia invenisse A. 1135, eorumdemque lecturam promovisse, opera præcipuè Irneri, seu Vverneri I. C. celeberrimi. Item ad

ad concitandos studiosorum animos Doctoratus & Magisterii gradus in Academias invexisse; primamque fuisse tradunt Bononiensem, in qua Legum libri legi ceperint. Bis in Italiam venit. Primò A. 1133 contra Rogerium Siciliae Regem, qui expulso Innocentio II Pontifice, in ejus folio Petrum Leonis collocaverat: Et Pontificem quidem restituit, a quo imperialem coronam accepit. Secundò A. 1135 contra eundem Rogerium, quem adeo armis est infecutus, ut ex Italia fugere compulerit; simulque quidquid imperialis juris erat pacavit, & in obsequio firmavit. In reditu ab Italia obiit in Tridentina valle, in vili casa; alii dicunt Veronæ. *Dodeck. apud Castrum Boario- rum, An. æt. 67, imp. 13. Ot. Fris. libr. 7, cap. 17. Contin. Sigeb. Dodeck. Sigon. lib. 11. Petr. Ost. lib. 4. Ursperg. Cuspin. Bucolc.*

Rixa, aliis Rachisa, Richiza, & Rikenza, Henrici cognomento *Superbi*, seu *Pinguis* juxta alios, Comitis in Bavaria filia, Lotharii uxor. Genuit Lotharium, qui puer obiit, Heduvigim, & Gertrudim. *Albert. Stad. Peuc. in Lotb.*

X C I X.

CONRADUS III, Sveviæ Dux, Henrici V Imp. ex sorore nepos, Moguntia Imperator est renunciatus, A. 1138. Princeps inter bonos numerandus; nam & prudentiæ, & clementiæ exempla præbuit; pluresque insuper Germaniæ civitates instauravit, & exornavit. Henricum Superbum Saxoniae ac Bavariæ Ducem, ejusque

ejusque fratrem Guelphum rebelles, ac tumultuantes repressit. Prodiere tunc temporis celebres illæ Guelphorum, Gibellinorumque factiones, a Guelpho indito nomine hostibus Imperatoris, ejusdem verò asseclis ab urbe Geblinga, in qua Conradi filius Henricus, qui pro patre contra Guelphum pugnabat, fuerat ablaetatus, ut notat *Naucler. Vol. 2, Gen. 28.* Valido exercitu A. 1147 in Palæstinam transit ex monitu D. Bernardi, quo etiam perrexerat Ludovicus VII Gallæ Rex; sed parum felici expeditione. Nam primò a Manuele Imper. Græco infidias, & damna Fæderati passi sunt; inde, cum Damascum obsiderent, orto inter eosdem & veteranos Asiæ duces diffidio, ipse Conradus inde discessit, & in Germaniam suam rediit. Dum in Italiam descendere meditatur, præreptus est fato, diesque clausit Bambergæ, non sine veneni suspicione, per Medicos Italos a Rogerio Siciliæ Rege corruptos propinati, post A. imp. 14. *Ot. Fris. lib. 7, cap. 22, &c. & de gest. Frid. lib. 1. Anon. Fragm. Hist. Ot. de S. Blas. Contin. Sigeb. Dodech. Sigon. lib. 11.*

Gerturdis, Comitissæ Sultzbachii filia, Conradi uxor. Nati ex hac Henricus, a patre factus consors Imperii, qui obiit dum idem in Asia esset, & Fridericus. *Albert. Stad. Vvol. Laz. lib. 7, ingen. Com. de Sultzbac. Peucer.* Additur & filia Juditha a *Cbrist. Math. in Com. cap. 2.*

MANUEL, sive Emmanuel, Joannis Comneni filius juxta *Nicetam*, quem sequitur *Egnatius*, juxta *Stradam* autem & *Sabellicum* humili loco natus, dictusque *Grifon*, seu *Tripbon*, secundum illos a patre moriente successor declaratus, secundum istos ab uxore Alexii vidua ad tantum fastigium euectus, Imperium obtinuit A. 1143. Dicitur facundus fuisse declamator, cæterà vitiosus, sed in ipsis vitiis inconstans, cum modò avaritiam, modò prodigalitatem exercuerit. Perfidia nota infamis fuit; nam Henricum Dandulum, aliosque Venetorum Legatos excæcavit; Conradi Imperatoris exercitum per Bosphorum in Asia trajicientem pluribus damnis affecit, calcem

calcem præcipuè gypsumque farinæ immiscens ; Ludovicum Galliæ Regem ex Asia redeuntem navibus interceptit, qui mox a Roberto Siciliae Rege armorum vi liberatus est. Alexandro III Pontifici ingentem pecuniæ vim exhibuisse fertur, ut sibi etiam Occidentis Imperium traderet, quod frustra tentavit. Anno imp. quasi 38 monasticam vitam subiit, nec multò post e vivis excessit, A. ætat. 60. *Nicet. Ex Latinis autem Egnat. Strada. Sabel. D. 7, lib. 7. Nauct. Vol. 2, Gen. 38. Plat. in Alexandro III. Chron. Germ. lib. 18.*

Bertha, Irene postea dicta, Gertrudis Conradi III uxoris soror, Manuelis uxor. (*Nicet. lib. 2, ait tantum ipsam fuisse ex Alemannia, de familia nobili*) *Ot. Fris. lib. 7, cap. 28. V. volfg. Laz. loc. sopracit.*

Nominatur & Maria, altera ejusdem uxor, filia Petebini, aliis Piëtavini, Antiochiæ Satrapæ. *Nicet. libr. 3. At Contin. Sigeb. sub A. 1181 hanc dicit Raimundi Antiochiæ Principis filiam. Alexii filii duo recensentur, Alexius, & Maria, filio Montisferrati Marchioni desponsata. Nicet. lib. 5: Non satis autem constat ex qua prodierint.*

C.

FRIDERICUS, *Oenobarbus* a rufa barba dictus, Italis *Barbarossa*, Conradi III nepos ex fratre Friderico Coclite Sveviæ Duce, matre Juditha Henrici Nigri Baviariæ Ducis filia, ab eodem Conrado moriente Principibus Imperii commendatus, electus est in Imperatorem apud Francofurtum A. 1152. Princeps animo acer, administrando aptissimus imperio, & principi-

L

palibus

palibus tum pacis, tum belli muneribus nulli sanè secundus; ab *Urspergenſi* dictus *Omnium Triumphator*: Utique laudabilior, & gestarum rerum fama innocentior, si plus reverentiæ Romanæ Sedi adhibuisset. Plurimas in Italiam expeditiones suscepit, quarum numerum a nullo Historicorum singillatim satis adductum, & a variis variè traditum ad rei veritatem recensere conabimur, atque a singulorum auctoritate certa lege colligere. Prima igitur contigit A. 1154, ad Imperii coronam accipiendam, quam Romæ obtinuit exercitu stipatus. Sed Romani ægrè ferentes coronationem veluti per vim factam, & sine consensu ac præsentia Populi, arma sumpserunt; hinc atrox prælium inter Cæsarianos & Romanos, usque dum ancipitem pugnam nox diremit; statimque in Germaniam Imperator reversus est. Secunda A. 1158. Tertia A. 1161, ambæ adversus Mediolanenses, qui Germanorum jugum cum pati non possent, tumultuabantur. Hos Fridericus post acerrimas pugnas, & plures hinc inde clades, tandem compulit ad deditionem, & urbem ipsorum diruit A. 1162; cumque operi cives, & milites non sufficerent, advocavit in auxilium Cremonenses, & Papienses. Quarta A. 1166, in qua rebellantem Anconam obsedit, sed incassum, ut legitur apud *Nicet. lib. 7*, & cum interim Colonienſis Archiepiscopus Legatus ipsius a Romanis injuria fuisset affectus, Romam versus Imperator movit, quam vi cœpit magna edita civium strage, & Paschalem Pseudopontificem creatum adversus Alexandrum III in sede firmavit. Sævissima inde lues oborta, quæ innumeros ex Imperatoris exercitu consumpsit. Quinta, juxta nonnullos, A. 1170, adversus Mediolanenses, qui animos rursus erexerant, & civitatem cœperant reædificare; sed conjuratis adversus ipsum omnibus Lombardiæ civitatibus, fugere ab Italia compulsus est contra imperatoriam dignitatem, ut ait *Godefr. sub Anno 1168*, qui hanc expeditionem cum quarta commiscet. Sexta Anno 1174, adversus Alexandrum Pontificem, quem variis calamitatibus exagitatam Veneti honorificè susceperunt, & egregiè consilio operaque juverunt, pace

pace inter ipsum tandem, & Imperatorem conciliata, cujus firmandæ gratia Venetias uterque petiit; conveniuntque A. 1177, juxta Scriptores omnes, *Urspergensem*, & unum aut alterum tantum si excipias, qui hoc ponunt sub anno antecedenti. Non omittendum, duplicem a Sigonio Pontificis adventum Venetias referri, & a Sigeberti Continuatore tradi, Pontificem, & Imperatorem concordatos fuisse *in Civitate Venetiæ, in domo Patriarchæ ipsius civitatis*. Scribit quoque *Persona*, Generale tunc Concilium Venetiis habitum, Venetosque multis etiam annis antea Alexandrum cum Friderico conciliare studuisse, missis Legatis ad Imperatorem apud Parmam. Ponitur & septima Friderici in Italiam expeditio a *Godefr. Anno 1184*; videturque ipsam attingere etiam *Dodechinus*. In hac dicitur Cremam reædificasse. Implicito in Italia Imperatore, defecerat Henricus Leo Baviaræ ac Saxoniarum Dux, quem ipse reversus sæpius fudit, e Saxonia expulit, & tandem a nullo adjutum ad misericordiam exorandam adigit. Expeditionem suscepit in Palæstinam A. 1189, cum Philippo Francorum, & Henrico Anglorum Regibus; ibique multum profecit adversus Turcas, & Saracenos; sed in victoriarum cursu occubuit, demersus apud Tarsum in amne *Serra* nomine, alii dicunt *Cydno*, *Alb. Stad.* vocat *Salepb. Fragm. Hist. in aqua*, ait, *quæ vocatur Ferrum in Armenia*, cum in flumen se projecisset æstus refrigerandi gratia. Alii non demersum scribunt, sed inde malè affectum non multo post obiisse A. ætat. 70, imper. circiter 38. *Ot. Fris. Radev. & ejus Contin. Godefr. Contin. Sigeb. Ot. de S. Blas. capit. 5, &c. Fragm. Hist. Alb. Stad. Dodech. Sigon. lib. 12, &c. usque ad 15. Ursperg. Sturc. capit. 49.*

Adelheida, sive Adila, Diepoldi seu Theobaldi Marchionis de Vohiburg filia, Friderici prima uxor. Hanc ipse dimisit, vel quòd sibi esset consanguinea, vel juxta alios, quòd adulterii fama laboraret. *Ot. de S. Blas. cap. 10. Avent. lib. 6.*

Beatrix, quam alii vocant Agnetam, Reginaldi Matisco.

sconensis Ducis in Burgundia filia, amplissima dote dives, Burgundiam enim ipsi ac Provinciam detulit, secunda uxor. Genuit Henricum, Fridericum, Othonem, Conradum, Philippum, Beatricem, & Sophiam. *Ot. loc. cit. & cap. 27. Avent. lib. 6. Cbrist. Matth. in Frid. cap. 2. Plat. in Alex. III. Cuspin.*

ALEXIUS II, Manuelis filius, successit eidem An. 1180, cum annum ageret duodecimum ætatis. Ipsi idcirco in tutorem Andronicus datus est, qui prava percitus regnandi libidine, Imperatoris primò matrem suffocavit, inde ipsum quoque nervo arcus per noctem a Siciariis strangulari curavit, caputque sacco involutum in mare projici. Obiit Alexius A. ætat. 15, imper. 3. *Nicet. in Alex. Chron. Græca* refert ipsum imperasse tantum menses 6.

Agnes, sive Anna, Ludovici Francorum Regis filia, Alexii uxor. *Nicet. in Andron. Contin. Sigeb. Addit Godefridus* ipsam in uxorem postea sumptam ab Andronico.

ANDRONICUS, Comnenus, Manuelis Imperatoris patruelis, Alexio usurpatum Imperium administrare cœpit solus A. 1183. Nicæam, & Prusiam in Asia expugnavit, ubi immanissima sævitia debacchatus est in cives. Crudelitatem quoque Constantinopoli supra modum exercuit adversus seditiosos, eorumque cognatos, promulgato quodam miræ feritatis edicto. Canem validissimum, qui & cum Leonibus pugnabat, & armatum hominem prosternebat, in cubili suo semper habuit pro excubiis. Rapto autem Imperio non diu contigit ipsi frui; acclamato enim Augusto Isaacio Angelo, comprehensus ipse est a populo, & post varia tormentorum & ignominiarum genera inter duas columnas pendulus relictus est, donec animam efflarit. Alii tradunt membratim discerptum fuisse. Imperavit A. 2. *Nicet. in Andr. Peucer.*

ISAACIUS

ISAACIUS II, Angelus, poſt Andronicum Imperio potitus eſt A. 1185. Princeps ſumptuoſiſſimus in victu & veſtitu; in templa reſque ſacras nonnunquam impius & avarus, nonnunquam in eadem templa & monaſteria liberalis. Inde factum, ut alii Scriptorum pium juſtumque Principem ipſum dicant; alii avarum, luxui deditum, & ignavum. Siculos vicit apud Theſſalonicam, captis etiam eorundem Ducibus Richardo, & Balduino. Adverſus Walachos infeliciter movit, ſæpius victus. Exoſior ex rapacitate in urbe factus, a fratre ſuo Alexio, quem olim de Turcarum manibus magna vi auri redemerat, Imperio & oculis privatus eſt, atque in carcerem conjectus, ex quo poſtea, ut ſuo loco dicemus, ereptus fuit ab Alexio filio. Depositus eſt A. æt. 40, imp. 10. (*Chron. Græca* habet 8.) *Nicet. in Iſa. Ang.*

Prima ejus uxor fuit e Græcia, nec conſtat de ipſius nomine. Pro ſecundis nuptiis ambivit Mariam, aliis Margaretam, Belæ Hungariæ Regis filiam. Ex priore ſuſcepit Alexium, & filias duas. *Nicet. ibid. libr. 3. Georg. Acrop. capit. 8.*

C L

HENRICUS VI, *Asper* cognomento propter asperissima tormenta quibus Siculos excruciauit, Friderici filius ex Beatrice, Patri successit An. 1190, & sequenti anno coronatus est Romæ a Cælestino III Pontifice. Princeps facundus, sed libidini valdè deditus, & crudelis. Accepta Imperii corona, in Siciliam movit uxorio nomine, mortuo sine legitimis liberis Guilielmo Rege, cum tamen jam a Regni proceribus electus fuisset Tancredus ejusdem Guilielmi filius nothus, quem regnare Pontifex quoque Cælestinus ægrè ferebat. Henricus binis in Italiam expeditionibus, quarum una A. 1191, altera A. 1193 contigit, tota Campania, Apulia, & Sicilia potitus est. Sybillam, seu Sibiliam Tancredi jam vita functi viduam uxorem cum tota familia cepit, & in Alfatia monasterio clausit. Filium item ejus in Rhætiam perductum oculis privari jussit; Regni autem Proceres omnes exquisitis tormentorum generibus excruciauit. Copias in Asiam misit A. 1194, quæ post feliciter inceptum bellum, statim ab audita Imperatoris morte, in Italiam redierunt. Ipse igitur suscepta A. circiter 1196 tertia in Italiam expeditione, rebusque Imperii in Sicilia compositis, obiit Messanæ, vel ex veneno, ut nonnulli tradunt, vel malè affecto corpore ex nimia laborum & frigoris vi, quod per noctem inter venandum apud gelidos fontes cubans perpeffus fuerat, A. æt. 34, aut 37, imp. 7. *Ot. de S. Blas. cap. 37, &c. Fragm. Hist. Godefr. Alb. Stad. Blond. Dec. 2, l. 6. Volater. lib. 23. Chron. Aug.*

Con-

Constantia, Rogerii Siciliæ Regis filia, Guilielmi Regis pariter soror, Henrici uxor. *Cuspinianus* scribit ipsam decrepitam partum edidisse, & ad suspicionem amovendam palam in tentoriis in pratis Panormi parturisse. Natus est tunc igitur ex ea Fridericus, postea Imperator hujus nominis secundus, cui aliqui tradunt additum fuisse nomen etiam Rogerii. Defecit in ipsa nobilis Guiscardorum familia, quæ e Normannia in Italiam venerat, & Anno 1059 Apuliæ Calabriæque Ducatum obtinuerat, inde A. 1141 juxta *Contin. Sigeb.* etiam Siciliæ Regnum ab Innocentio Pontifice. Obiit Constantia in Sicilia A. 1198. *Ot. de S. Blas. cap. 28. Fragm. Hist. Albert. Stad. Chron. Aug. sub A. 1191. Sigon. lib. 15.* Scribit *Platina* in *vita Cælestini III* Constantiam Monialem fuisse, sed a Pontifice Henrico junctam dispensatione Apostolica, ut nimirum ille contra Tancredum proficisceretur. *Cuspinianus* assignat ipsi filiam Mariam nomine.

ALEXIUS III Isaacio fratri successit in Oriente A. 1195. Cognomen Angeli respuit, & Comneni appellationem desumpsit. Princeps voluptatibus deditissimus, in asseclas suos profusus, inde factus ad avaritiam prior ex nummorum indigentia; quare ipsa Imperatorum sepulchra spoliari jussit. Fratris Filium in vincula conjecit, qui ex iisdem elapsus confugit ad Venetos, qui valido exercitu, largisque opibus suppetias juveni tulere, unaque cum aliis fœderatis Principibus Alexium expulere, cum imperasset annos 8, aut 9, juxta *Chron. Græc.* Urbe pulsus, dum per Thraciam vagatur, a Montisferrati Marchione captus est. Nudus inde dimissus, post varios eventus apud Nicæam privatè dies clausit. *Nicet. in Alex. & Bald. Niceph. Greg. lib. 1.*

Euphrosina, Alexii uxor. Fœmina superba, luxuriosa, & impudica cum marito perpetuum ferè dissidium egit. Genuit Irenem, Annam, & Eudociam. *Nicet. ibidem.*

In Occidente interim ab Henrici obitu, hoc est ab Anno 1197 nullus certus erat Imperator, duobus illud prehensantibus, Electorumque suffragiis in eosdem distractis, Philippo nimirum Sveviæ, & Othone Saxoniam Ducibus. Philippus Henrici VI Imper. germanus frater, e Sicilia in Germaniam cum Friderico nepote suo puerulo reversus, electus est ab Electorum quibusdam Imperator A. 1197. Princeps animo lenis, juxta *Ursperg. mente mitis, eloquio affabilis, erga homines benignus, largus satis, & discretus*. Hanc electionem aliis improbantibus, renunciatus est contra ipsum Bertoldus Zaringiæ Dux, qui dignitatem repudiasset fertur, & eandem Philippo cessisse. Statim igitur ab æmulis Philippi translatum Imperium est ad Othone Saxoniam Ducem: Inde inter eosdem atrox bellum, quod usque ad Philippi mortem protractum est. Variant hic Scriptores, tradentibus aliis, post novennale bellum pacem initam hac conditione, ut Philippi filiam Otho acciperet in uxorem, interimque de imperio cedens tantum post fœderis obitum imperaret; aliis verò cum *Ot. de S. Blas.* qui iis temporibus floruit, cuique idcirco major videtur habenda fides, affirmantibus conditiones pacis a Philippo quidem Othoni exhibitas fuisse, sed ab eodem repulsas, conjugiumque hujus cum illius filia post ejusdem obitum contigisse. Quidquid sit autem de hoc, certum est, Philippum An. 1208 Bambergæ, dum in cubiculo post venæ sectionem cubat, ab Othone Palatino de Vvitelspach ad colloquium ingresso confossum fuisse pugione, quem sub veste abditum detulerat A. imp. circiter 10; causaque additur in *Chron. Aug.* quòd ipsius filiam, cui conjugium suum pollicitus fuerat, ducere recusaverat. *Ot. de S. Blas. cap. 46. &c. Fragm. Hist. Godefr. Alb. Stad.*

Irena, Alexii Imperatoris Græci filia, Philippi uxor. Desponsata prius fuerat Guilielmo Tancredi Sicilia Regis filio. Genuit Kunegundam, Ethissam, Mariam, & Beatricem. Ipsa post occisum maritum dolore contabuit. *Ot. cit. cap. 41. Peucer. Avent. lib. 7.* Ab *Urspergensi* vocatur Erina.

C I I.

OTHO IV, Henrici Leonis Bavariz ac Saxoniz Ducis filius, contra Philippum electus, ut dictum est, eodem mortuo A. 1208, tenuit Imperium, & sequenti anno Romæ coronam accepit ab Innocentio III Pontifice. Animum convertit statim ad sibi vindicandas plures ex Italicis regionibus, ex iis quoque, quæ Pontificii juris essent; quocirca eundem Pontifex per Legatos admonuit, ut ab incæpto desisteret. Sed obtemperare ipse respuens, anathemate percussus est; ideoque plures etiam e Germaniz proceribus ab eodem sunt alienati. Ipse verò cum Joanne Angliz Rege, cum Rainaldo Poloniz, ac Ferdinando Flandriz Ducibus inito fædere, bellum contra æmulos expedit, qui Fridericum II Henrici VI Imper. filium ex hortatu Pontificis Imperatorem jam salutaverant, quem sociis armis fovebat etiam Philippus Augustus Rex Galliarum. Cum his Otho congressus ad Bovinas prope Tornacum A. 1214, ingenti suorum cæde victus est. A suis inde desertus, & opibus exhaustus in Saxoniam fugit Imperio privatus; obiitque Brunsvigæ (alii dicunt in castro Harstersburg) An. 1218, cum imperium a morte Philippi per annos circiter sex tenuisset. *Ot. de S. Blas. capit. 46, &c. usque ad fin. Fragm. Hist. Chron. Colmar. Godefr. Albert. Stad. Peucer. Ursperg.*

Maria, Brabantiz Ducis filia, Othonis prima uxor. Ob consanguinitatem repudiata est. *Vvolfg. Laz. in Gen. Duc. Brab. lib. 3.*

Beatrix, Philippi, de quo jam supra, filia, secunda uxor. Die quarto a nuptiis mortua est. *Otb. cit. cap. 51. Alb. Stad. Hist. Austr. sub A. 1212.*

ALEXIUS IV, Isaaci Angeli filius, a Fæderatis expulso patruo ejusdem Alexio, Orientis Imperium obtinuit A. 1203. Patrem ab eodem Alexio excæcatum, & in carcerem trusum inde extraxit, sibi que collegam factum rursus gubernaculis admovit. Orta verò seditione inter Græcos ac Latinos, multisque ad Imperium aspirantibus, quos inter Nicolaus Canabus, & Alexius Ducas, ab hoc sibi familiarissimo captus est, & inter vincula strangulatus, cum bis prius frustra venenum fraude ejusdem proditoris hausisset. Imperavit Menses 6 (*Chron. Græca* habet mense 10 inchoato). *Nicet. in Alex. Acrop. cap. 3. Blond. Dec. 2. lib. 6.*

ALEXIUS V, Ducas, *Murtzufus* dictus, seu *Mirtylus* (legitur etiam *Morculphus*, & *Murtillus*) ita cognominatus a conjunctis & eminentibus superciliis, Græcorum factione cum Latinis dissidentium promotus Imperium occupavit eodem anno 1203, sublato Alexio, cujus fuisse patruelis legitur apud *Joelem*. Homo ingenii subdoli, ac libidini deditissimus. Sceleris autem conscientia tactus, ideoque sibi a Latinis timens, fugit in Peloponnesum. Ibi captus, & ad urbem ductus excæcatus est; inde ex alta columna præceps datus, & discerptus, imp. mense 3. *Nicet. in Murtzuf. & Bald. Acrop. cap. 3.*

BALDUINUS, Flandriæ Comes, ex fœderatorum omnium consensu Orientis Imperator creatus est, occiso Murtzuflo A. 1204; & ut Venetis quoque, qui validissima adfuerant classe, aliquid de Imperii communione contingeret, in Patriarcham Constantinopolitanum electus est Thomas Maurocenus, Duxque Venetiarum Despotæ dignitate juxta *Acropolitam* donatus. Movit autem Balduinus contra Joannem Mysorum Ducem, a quo
per

per insidias est captus, ipsiusque jussu post multum temporis amputatis manibus & cruribus, in vallem quandam projectus, ubi volucrum cibus infelicitèr occubuit. *Nicet. in Bald. Acrop. cap. 8. Blond. Dec. 2, lib. 6.* Imperavit anno tantum juxta plerosque. *Nacl. Vol. 2, Gen. 41,* quinque imperii annos eidem assignat.

HENRICUS, Balduini frater, successit eidem A. 1205, aut 1206, juxta alios. Princeps prudentissimus, & tum domi tum foris gerendis rebus aptissimus; sed perpetuis Barbarorum incursionibus exagitatus. Imperium tamen fortiter non modò tutatus est, sed & auxit. Obiit subito fato A. imp. 11. *Munster. Blond. loc. cit. Pencer. lib. 5. Cuspin.*

C I I I.

FRIDERICUS II, Henrici VI Imperatoris filius, contra Othonem, ut diximus, Imperator electus anno circiter 1212, eodem profligato A. 1214, Imperio solus potiri cepit; coronamque auream accepit ab Honorio III Pontifice, A. juxta plerosque 1220. Princeps magnis æquè virtutibus ac vitiis imbutus literatos fovit, liberalitatem exercuit, bellica virtute claruit; sed immodicæ fuit libidinis, crudelitatis, impietatis, ac violentiæ in Pontifices. Ab iisdem quinquies excommunicatum fuisse tradunt Auctores. Primò ab eodem Honorio, quòd Episcopos quosdam variè vexasset, & de sedibus expulisset. Secundò a Gregorio IX quòd expeditionem in Palæstinam,

finam, quam pollicitus fuerat, non suscepisset. Hanc ipse postea quidem simulatè absolvit, sed pace cum Sultano parum honestè facta, brevi reversus est. Tertiò ab eodem ob immanissimas strages, quibus Lombardiam, aliasque Italiæ Regiones devastavit, incendit, ac penè deformavit. Quartò ab Innocentio IV, quòd in impietate adhuc sua perseverans Ecclesiæ bona sibi usurparet. Quintò ab eodem, quòd ad Lugdunense Concilium pergere recu-
faverit: Neque solùm excommunicatus, sed Imperio indignus judicatus, ab eodem etiam dejectus est A. 1245. Fridericus posthæc Italiam variè turbavit, & Parmam obsedit, a qua ingenti clade est repulsus. Cum a suis autem paulatim relinqueretur, in Siciliam se recepit, obiitque A. 1250, in Arce quadam Apuliæ, quæ Florentina dicebatur, vel a Manfredo notho suo suffocatus, ut plerique scribunt; vel, ut alii, gravi correptus morbo; vel ex veneno, ut legitur in *Chron. Aug.* ubi quoque sub A. 1232 traditur, ipsum Venetias invisisse. *Alb. Staden.* quem sequitur *Egnatius*, mortuum ipsum ait Panormi. Obiit A. æt. 57, imp. 35, si numeremus usque ad annum, quo depositus est per Pontificem. Fundavit Academias Viennensem, & Neapolitanam; item Bononiensem juxta *Egnatium* Patavium transtulit, Bononiensibus iratus quòd statim imperata non fecissent. *Fragm. Hist. Chron. Colmar. Godefr. Alb. Stad. Chron. Aug. Sigon. l. 16. &c. Blond. Dec. 2, l. 6, & 7. Ursperg.*

Constantia, Arragoniæ Regina (*Blondus D. 2, lib. 7,* ait Castellæ) Friderici prima uxor. Natus ex hac Henricus, qui a Patre Cæsar factus, cum Imperium affectaret, jussu ejusdem missus est in Apuliam in carcerem; ibique obiit. *Fragm. Hist. Chron. Austr. Blond. loc. cit.*

Jole, five Jolanta, Joannis de Bregna Hierosolymitani Regni filia, secunda uxor. Hæc marito dotis nomine titulum Hierosolymitani Regis detulit, quod deinceps Siciliæ Reges tenuere. Genuit Conradum, qui cum in Apulia esset, arte Manfredi, qui & patrem Fridericum interemerat, venenato clystere sublatus est A. 1252, seu 1254, secundum alios. *Fragm. Hist. Genebr. l. 4. sub. A. 1215.*

Mechtildis, Joannis Angliæ Regis filia, tertia uxor. Genuit Henricum Junio-rem, & Constantiam. *Chron. Eluvag. sub An. 1235. Sigon. lib. 17* vocat ipsam Isabellam.

Tres hæ Friderico uxores ab Auctoribus omnibus unanimiter attribuuntur, & quidem apud veteres historicos harum tantum mentionem fieri videre est: Recentiores autem tres alias eidem assignant; nimirum Rutinam filiam Othonis Comitis Bavarici in Vvolffershaussen; Isabellam Ludovici Baviaræ Ducis filiam, ex qua nata Agnes, seu Margareta; & Agnetem Othonis Meraniæ & Istriæ Marchionis filiam. Hanc ab eodem utpotè consanguineo repudiatam Ulrico Carinthiæ Duci nupsisse ferunt. Sed *Chron. Aug. sub An. 1236*, videtur ipsam assignare Friderico Austriæ Duci, qui iis temporibus floruit. *Peucer. libr. 5. Cuspin.*

Præter uxores jam relatas plures habuit concubinas, inter quas maximè celebratur Blanca Montisferrati Marchionissa, ex qua nati Manfredus, Encius, & Fridericus. *Peucer. loc. cit.*

PETRUS Curtiniacus, Comes Antisiodorensis, uxorio nomine Imperium Orientis adeptus est A. 1217, eodemque anno ab Honorio III Pontifice coronam accepit. In reditu frustra tentata Dirracchio, quam Theodorus Lascari tuebatur, dum accepta ab eodem prius securitatis fide, ad Macedoniæ urbes pergit, ipsius Theodori insidiis captus est, & ad eundem ductus, obtruncatusque biennio post in carcere. Imperavit Anno tantum. *Blond. D. 2, lib. 7. Munster. Genebr. Plat. in Honor. III. Cuspin.*

Tolanta, seu Jolanta, Henrici Imperatoris Constantinopolitani filia, Petri uxor. *Niceph. Greg. lib. 4. Auctor. citati.*

ROBERTUS, Petri filius ex Tolanta, matris opera ad Imperium vocatus est e Galliis A. 1218. Veneti nominis adeò studiosus fuisse fertur, ut Marinum Michaelem Constantinopolis Prætorem Imperii consortem appel-

appellaret. Obiit in Achaja dum Roma revertitur, A. imp. circiter 11. *Blond. loc. cit. Egnat. Strada. Cuspin.*

BALDUINUS II, Roberti filius, seu frater (utrumque ab auctoribus tradi notat *Naclerus Vol. 2. Gen. 42*) Roberto successor debebatur A. 1229; sed cum ipse in uxorem ducere medicaretur filiam Imperatoris Exagonarum ad mare Ponticum, Latini Matrimonium hoc suspicientes eidem adversati sunt; immo Balduini ætatem causati Joannem de Bregna, qui Regis Hierosolymorum nomen ferebat, ex Italia accersivere, ut res interim tutoris loco administraret, post cujus mortem Balduinus imperio liberè potiretur. Contigit autem ejusdem Joannis mors An. 1237, aliis 1240. Tunc igitur Balduinus Imperium liberè obtinuit, quod plurimis ac difficillimis bellis adversus Principes Græcos sibi illud vindicantes tutatus est, auxilio præcipuè Venetorum, qui Imperatori pecunia, militibus, & valida classe præstò semper fuere. Ingressis autem urbem Græcis subdolè per foramen quoddam murorum, Duce Michaele Palæologo, fugere Balduinus compulsus est, Ann. a Roberti morte 32. Ita Orientis Imperium ad Græcos rediit, cum ipsum Latini per Annos 56 circiter tenuissent. *Niceph. Greg. lib. 4. Acrop. cap. 87, &c. Blond. D. 2, libr. 7. Strada. Munster. Sabellic. D. 1. libr. 10.*

Martha, Joannis de Bregna filia, Balduini uxor. *Auctores cit. A. Blondo* nominatur Philippus ejusdem filius, quem Pater tradidit mercatoribus Burgensibus, pignus æris alieni contracti, quem ipsi postea Venetias duxere. Meminit hujus & *Sabellicus loc. cit.*

Dum Orientalis Imperii sedem Latini obtinerent, Græcorum principes, quos Constantinopoli iidem expulerant, varia sibi Regna per ejusdem Imperii regiones constituerunt. Nam David & Alexius Comneni Trapezuntinum Regnum posuere in Ponto: Theodorus Angelus Theffalonicæ Regnum itidem: Teodorus verò Lascari Nicææ in Bithynia Imperii quandam imaginem sibi vindi-

vindicavit An. 1204. Obiitque An. imper. 18. Successit ipsi ab eodem electus Joannes Ducas, cognomento *Batatzes*, seu *Vatacius*, & *Diplobatasius* Anno 1222, qui auxit imperium. Obiit A. imp. 33. Hunc excepit Theodorus Ducas filius An. 1255, qui visa solis eclipfi, in monasterium dicitur se clausisse, A. imp. 4. Successit eidem Joannes filius A. 1259, sed A. imp. 1 (*Chron. Graeca* habet mense 4.) depositus est, & relegatus, ad Constantinopolitanum Imperium assumpto Michael Paleologo, de quo infra. *Acrop. Duc. cap. 2.*

Interea in Occidente fluctuabat Imperium, nulli secure innixum. Quocirca contigit interregnum ab A. 1245, quo depositus est Fridericus, ad A. 1273, quo electus Rudolphus, Degustaverunt interim illud Henricus, Guilielmus, Richardus, & Alphonsus. Ipsos nonnulli inter Imperatores recensent; nos cum plerisque sentientes non item, sed seorsim ab Imperatorum numero referemus. Adnotandum est, a *Christiano Matthiae* in Imperatorum albo reponi etiam Conradum Friderici ex Jola filium, nomine Conradi IV, quem sibi Pater consortem dominationis elegerat Vormatiae sub Ann. 1235; sed Auctor citatus de more quovis modo electos inter Imperatores enumerat.

Henricus, Thuringiae & Hassiae Landgravius, exautorato Friderico electus est eodem A. 1245 Imperator apud Herbipolim. Movit contra ipsum Conradus Friderici filius; dumque Ulmam Henricus obsidet, sagitta ictus est. Inde autem reversus obiit ex vulnere, An. ab electione sua circiter 2. *Fragm. Hist. Albert. Stad.*

Guilielmus, Brabantiae sive Hollandiae Comes, Florentii ac Mechtildis filius, electus est Coloniae, annuente Pontifice, post Henricum Ann. 1247, aut 1248. Contra hunc quoque missus est a patre Conradus, & varie pugnatum. Rebellantibus Frisiis occurrens, dum contra ipsos pugnat, incidit cum equo in glaciem, e qua cum subsilire non posset, jaculis est confectus A. imp. circiter 9. *Fragm. Hist. Alb. Stad. Alb. Argent.*

Eliza-

Elizabetha, Othonis Brunsvicensis Ducis filia, Guilielmi uxor. Genuit Florentinum, & Beatricem. *Pencer. lib. 5. Cbrist. Mattb. in Guil. cap. 2.*

Richardus, Cornubiæ Comes, Henrici III Angliæ Regis frater, post Guilielmum a Principibus plerisque Imperator electus est A. 1257. Cum autem, electo ab aliis Alphonso, parum firmè consistere se posse cerneret, in Angliam rediit A. 1259. Obiit ibidem A. 1271, ad Levissimum maritimum oppidum, dum armis fortiter Fratris causam tuetur adversus Proceres Regni; alii scribunt, ipsum in ea pugna captum fuisse unà cum nepote, & aliis. *Chron. Aug. sub An. 1257. Fragm. Hist. Polyd. Verg. lib. 16.* Non omittendum, Richardum hunc ab *Alb. Argentinensi* poni ante supradictum Henricum, ipsiusque Historiam aliter tradi.

Alphonsus, Castellæ Rex, Ferdinandi III Hispaniarum Regis filius ex Beatrice, eodem Anno 1257 a Richardi æmulis electus est Imperator. Princeps excelsi ingenii, & eximiæ literaturæ, Astronomiæ peritissimus, dictusque *Sapiens* cognomento. Cum undique imminetia bella conspiceret, sponte cessit Imperio, & in Hispaniam suam se recepit. Audito autem, Richardum quoque æmulum e Germania recessisse, spe Imperium acquirendi rursus exarsit; sed cum adhuc omnia inquieta essent, electusque fuisset inde Rudolphus, in Hispaniam denuo reversus est, nec multò post obiit Hispali ex mærore, cum Imperatoris nomen per annos circiter 16 tenuisset. *Chron. Aug. sub An. 1257. Munster. libr. 2. in Reg. Hispan. Cuspin. Sturc. cap. 56.*

Violanta, Jacobi Arragoniæ Regis filia, Alphonfi uxor. Genuit Ferdinandum, Sanctium, Joannem, Ferenguellam (*Cuspiniano* Berenguellam) Leonoram, & Beatricem. *Munster. loc. cit.*

MICHAEL VIII, Palæologus (familiam hanc e Vi-
terbio genus duxisse tradit *Volater. lib. 23.*) Con-
stantinopoli potitus, & Balduino cum Francis fugato,
Orientis Imperium veteremque sedem Græcis restituit A.
1261. *Cbron. Aug.* hoc ponit sub A. 1259. Ad Concilium
Lugdunense perrexit; confirmatusque est a Pontifice
Gregorio X, An. 1270. Cum Venetis sæpè pugnavit, infeli-
ci plerunque marte; profligatusque omnino fuisset, nisi
ipsum Genuenses auxiliis ingentibus juvissent. In Asia
non mediocrem Imperii partem amisit, Turcis undique
ingruentibus. Obiit prope Lysimachiam cordis morbo
correptus, A. imp. 22 (*Cbron. Græca* habet quasi 24); fer-
turque sepulturæ honore caruisse, irritatis Græcis quòd
cum Romano Pontifice sine eorundem assensu convenis-
set, legibus acceptis in Græcarum Ecclesiarum detrimen-
tum. *Acrop. cap. 87, &c. Niceph. Greg. lib. 4. & 5. Volater.*
libr. 23.

Theodora, Michaelis uxor. Genuit Manuelem, An-
dronicum, Constantinum, Theodorum, Irenem, Eu-
dociam, & Annam. *Niceph. Greg. lib. 6. cap. 1, 7, & 11.*

C I V.

RODOLPHUS, Alberti Comitis Habsburgenſis
(*Benven. habet de Auensperg,*) & Hedwigis Co-
mitiffæ Kiburgensis filius, Imperator tandem,
poſt longum interregnum, creatus eſt An. 1273. Majores
hujus ex Aventino Romæ oriundos tradit *Alciatus*.

M

Prin-

Princeps summis virtutibus ornatus, comitate præsertim, ac parsimonia, bellicisque virtutibus æquè clarus. Italiam nunquam ingredi voluit, præteritorum Cæsarum infortuniis admonitus. Plura verò in Germania sua bella gessit, in quibus, virtute summa & felicitate suffragantibus, tot ferè victorias retulit, quot prælia commisit. Octacarum, aliis Utaccerum, Bohemiæ Regem ipsi parere recusantem fudit, supplicemque factum mox recepit in gratiam. Hic autem cum in fide non persisteret, immo An. 1277, seu 1278, magno cum exercitu Imperatorem laceffiret, commisso prælio anno sequenti in campo, qui dicitur Hidersprug prope Viennam, captus est, & a gregario quodam milite occisus. Alia insuper bella gessit felici Marte cum Helveticis, & Burgundis. Austriam Alberto filio dedit, a quo Auftriaca Domus. Obiit senio curisque confectus in oppido Gemersheim, non longè a Spira. An. ætat. 73, imper. circiter 19. *Chronic. Colmar. Ann. Steronis, Hist. Austr. Alb. Argentin. Munster. in Rod., & in descript. Austriæ.*

Anna, Bernardi seu Burchardi Comitis Hohebergensis in Svevia filia, Rodolphi prima uxor. Genuit filios plures, & filias; variant autem Auctores in numero & nominibus assignandis. *Cuspinian.* recenset Rodolphos duos, Hermannos duos, Fridericum, Carolum, & Albertum; filias verò Euphemiam, Juttam, Agnetem, Mechtildim, Catharinam, Annam, & Clementiam. *Christ. Matth.* mares eisdem ponit, easdemque fœminas, Annam tantùm non refert, sed sive ejus loco, sive altera sit, Heduvigim nominat. Consentit in fœminis cum *Auctor. cit. Peucerus*, variat autem ab utrisque in maribus; nam unum tantùm Rodolphum, & unum Hermannum recenset; aitque a quibusdam poni pro Friderico Rodolphum alterum, pro altero Hermannus Carolum. *Munster. in Gen. Habsburg.* nominat Albertum, Rudolphum, & Hermannum tantùm, filias verò easdem, quas *Cuspinianus*. Dictos tres filios tantùm refert etiam *Albertus Argentin.* Obiit A. 1281. *Ann. Ster. Hist. Austr.*

Agnes,

Agnes, Burgundiæ Ducis filia, Franciæ Regis neptis, secunda uxor. Hanc duxit Rodolphus cum esset Annorum circiter 69. *Peucer. Cuspin.*

ANDRONICUS II, Palæologus Michaeli patri successit in Oriente A. 1283. Fratrem suum Constantinum, qui in suspicionem affectati Imperii venerat, oppressit. A Turcis omni ferè ditione in Asia privatus est, & a Nepote suo Andronico, quem Genuenses classe juvabant, Imperio penè depulsus. Venetorum autem auxiliis restitutus est; quocirca Tenedon ipsis donasse perhibetur. Nova autem in dies fovente dissidia nepote, omni ferè auctoritate privatus, sola retinuit insignia principatus; tandemque etiam coactus est Monasticam subire vitam, sponcione quoque facta se ad Imperium non amplius aspiraturum. Obiit quarto post anno mærore confectus & lachrymis, quibus etiam dicitur a nonnullis oculos amisisse. Vixit Annos 74, imperavit 45. *Niceph. Greg. lib. 6, &c. Cantacruzen. lib. 1, & 2. Volater. Peucer. Genebr.*

Prima uxor Andronici Anna Stephani Hungariæ Regis filia fuit; ex eaque suscepit Michaellem, quem fecit Imperii consortem, & Constantinum Despotam. *Nicephor. Greg. lib. 6, cap. 2.*

Irena, Marchionis ex Hispania filia, secunda uxor. Genuit Joannem, Theodorum, Demetrium, & filiam Simonidem. *Idem. lib. 7, cap. 8.* Multum hîc variant recentiores. Nam *Vvolsg. Laz. in Gen. March. Montisfer.* ipsam dicit filiam Bonifacii tertii, quo autem nomine fuerit non tradit. *Cuspinianus* autem vocat ipsam Violantidem, filiamque dicit Gulielmi pariter M. M. F. *Peucerus* vocat Irenam quidem, & ex M. F. sed cujus filia fuerit non recenset.

C V.

ADOLPHVS, Comes de Nassau, Rodolpho successit, in Imperio, Francofurti creatus A. 1292. Princeps avaritia, crudelitate, libidine infectus, nihil tantæ dignitati consonum gessisse traditur. Procerum quinimo in se ferè statim odia convertit; præsertim ex pactione cum Eduardo Angliæ Rege facta, suppetias eidem ferendi contra Gallos mercenaria militia; quod ut præstaret tradita ipsi fuisse ab eodem Eduardo triginta millia marcarum tradit *Chron. Colmar.* Electoribus igitur indignum Imperio eundem judicantibus, electus est contra ipsum Albertus Austriacus. Contra hunc movit Adolphus cum exercitu; commissaque acerrima pugna per sex horas, in campo dicto *Burgentrich* propè Vormatiam, victusest; ab eodemque Alberto vulneratus (*Chron. Eluvag.* ait a Joanne) obiit A. imp. 6, aut 7. *Alb. Argent. Munster. Cuspin.*

Imagina de Limpurgo, Adolphi uxor. Genuit Adolphum, Henricum, & alterum, de cuius nomine non constat, filiam quoque Mechtildim. *Chron. Eluvag. Ann. Rebd. Christ. Matth.*

CVI.

ALBERTUS Austriacus, Rodolphi Imp. ex Anna filius, Imperator est renunciatus, ut jam diximus, Moguntia contra Adolphum, confirmatusque est eodem sublato, An. 1298, aut 1299. *Monoculus* dictus est cognomento, quod ex vi veneni eidem ab Episcopo Salisburgensi propinati, dum illud arte medica evomere conatur, oculum amiserit. Princeps plurimis eximisque virtutibus ornatus, quas tamen omnes immodica avaritia sædavit. Nonnulla gessit interna bella; nimirum contra Electores, Trevirenses, Moguntinum, Coloniensem, & Rudolphum Palatinum, qui sædus contra Imperatorem iniverant, eosdemque repressit: Contra Othonem Bavarie Ducem, qui Salisburgensis Episcopi adjutus artibus Hungariae Regnum affectabat; & cum ipso quidem ancipiti Marte pugnavit, tuncque ipsi Alberto venenum est propinatum, ut supra retulimus: Contra Fredericum, & Dithmannum Misnie Marchiones, crediturque ex aviditate opulentam provinciam acquirendi; cum his autem iniquo Marte, nam prælio magno victus est. Moverat inde in Henricum Carinthie Ducem, ut Bohemie regnum recuperaret, quod ille sibi Imperatore inscio usurpaverat; sed facta suorum conspiratione, principe fratris sui filio, cui Sveviae Ducatum, tanquam nimis prodigo abstulerat, pugione ictus est ab eodem (in *Chron. Eluvag.* dicitur ipsum occisum a Joanne patruo suo) juxta *Kuningsfeld*, ab aliisque inde conjuratis est trucidatus, An. imp. 10. *Chron. Colmar. Alb. Argent. Munster. Cuspin.*

Elizabetha, Meinhardi Tyrolensis Comitis filia, Alberti uxor. Fæmina pia, & sagax, quæ prima salis fontes invenisse fertur in Austria. Genuit liberos 21, quorum ad nos pervenere nomina tantùm 11, suntque; Rudolphus *Mitis*, Fridericus *Pulcher*, Leopoldus, Henricus, Albertus *Sapiens*, Otho, Agnes, Elizabetha, Anna, Catharina, Gutta. *Alb. Argent. Hist. Austr. Munster. in Gen. Habsburg. Peucer.*

C VII.

HENRICUS VII, Henrici Comitis Lutzelburgensis & Beatricis Hannoniæ Comitissæ filius, post varia Electorum diffidia, quorum distrahebantur suffragia a Philippo *Pulchro* Galliarum Rege, qui Henrico Valesio fratri suo Imperium aucupabatur, Imperator electus est Francofurti juxta plerosque (alii dicunt Luceburgi) An. 1308; Romæque coronatus est sub Clemente V a ministris, quos Pontifex ipse in Gallia tunc residens ad hoc elegerat, An. 1312, juxta nonnullos autem 1309. Fuit auctoritatis suæ tenacissimus, pro eademque servanda violentus; moribus alioquin honestis, Princepsque non improbandus. In Italiam veniens, ferream quoque Coronam accepit Mediolani, ubi cuncta armis ac terrore compefcuit, & in obedientiam adegit, territa non parum ipsa urbe Roma. Movit inde in Florentinos, Apuliæque Regem Robertum iisdem faventem, sed in medio rerum cursu sublatu est apud Bonconventum, non longè a Senis (*Ann. Rebd. habent in Castro Bontfontib*) plurimique scribunt, porre-

porrectum ipsi venenum in Particula Sacratissimæ Eucharistiæ, manu cujusdam Bernardini, seu Jacobini: Non desunt tamen qui ipsum naturali fato periisse tradant, inter quos *Mussat. lib. 16, cap. ult. Vixit A. 51, imperavit circiter 5. Vecer. Albert. Argent. Mussat. Benvcn. Munster.*

Margareta, ob liberalitatem in pauperes Eleemosynaria dicta, Brabantia Ducis filia, Henrici uxor. Ab *Alb. Argent.* vocatur Beatrix. Genuit Joannem, Beatricem, Mariam, & Agnetem. Obiit Januæ in Italia. *Vecer. Peucer.*

Desponsata ipsi quoque soror Ducum Austriae fuisse traditur, sed ad thorum non pervenisse. *Chron. Eluvag. sub An. 1314.*

Ab Henrici obitu secutum est interregnum per menses 14, Electoribus inter se non convenientibus. Divisis inde suffragiis electi sunt Friderici Austriacus, & Ludovicus Bavarus.

Fridericus, *Pulcher* cognomento ab eleganti corporis forma, Austriae Dux, Alberti (*Mussatus* perperam habet Rodolphi) Imperatoris filius, ab Electoribus, Coloniensi, Palatino, ac Saxonico Imperator electus est Francofurti A. 1314, cæteris Ludovicum Bavarum renunciantibus. Ab eodem anno usque ad 1322, seu 1323 secundum alios multa tentavit in Germania, pluriesque cum æmulo ancipiti Marte conflavit. Ingenti tandem collecta utrinque acie, atrox commissa est pugna prope *Muldorff* in Bavaria, in qua Fridericus equo lapsus, dum impigrè dimicat captus est. Triennio apud victorem stetit in vinculis; dimissus inde est hac conditione, ut Austria sua contentus penitus de Imperio cederet. Obiit A. 1330 ex dysenteria; ferturque propinatum ipsi fuisse venenum, quod ipsius affectæ adhuc aliquatenus tumultuarentur. *Albert. Arg. Mussat. in Lud. Bav. Ann. Rebd. Munster. Peucer.*

Primæ uxoris loco desponsata ipsi fuerat Isabella Renoldi Geldriae Comitum filia; sed ob patris prodicionem eam non traduxit. *Cuspin.*

Elizabetha, Jacobi Arragonia Regis filia, Friderici altera

altera uxor; fœmina miræ pietatis in maritum, quæ oculos penè amisisse dicitur ex lachrymis propter ejusdem captivitatem. Genuit Fridericum, Annam, & Elizabetham. *Ibidem.*

C V I I I

LUDOVICUS V, Bavarix Dux, Rodolphi Imperatoris ex filia Mechtilde nepos, ab Electoribus Moguntino, Trevirensi, Bohemico, & Brandenburgensi Imperator electus jam An. 1314, sublato æmulo Friderico, Imperium solus obtinuit An. 1322, seu 1323, ut & supra adnotavimus. Ingenio violentus, armis strenuus, & audax ad omne discrimen, sed nimium præceps; in expeditionibus suis terram, & pauperes excoriari permisit, Clericosque sæculares acerrimo odio habuit, ut notat quidam ex antiquioribus. Italiam ingressus, longè latèque grassatus est, Guelphorumque ac Gibellinorum factionibus excitatis, omnia turbavit. Inde a Pontifice Joanne XXII excommunicatus est, tum ex hoc, tum quòd Galeatium Mediolani Ducem pariter excommunicatum foveret; & quòd se liberitè pro Imperatore gereret, cum & in Electorum discordia electus fuisset, & coronam auream non accepisset. Quapropter Romam versus contendit A. 1328; ingressusque Urbem, ibidem coronari se jussit; & Petrum de Corbaria, seu de Corvario (utrumque legitur) ex Franciscanis ad Pontificatum evehit Nicolai nomine, qui Anno circiter 1332 videns Ludovici potentiam declinare, eodem inscio, profectus est

Ave-

Avenionem ad Joannem legitimum Pontificem, supplicique ipsi factus veniam obtinuit. In Germaniam interim reversus erat Ludovicus; qui deinceps nihilò melior factus, sed infestum se adhuc & impium adversus Sanctam Sedem exhibens, rursus anathemate percussus est a Clemente VI, cujus monitu Electores Carolum Bohemiae Regem Imperatorem elegerunt An. 1346. Ipse anno sequenti obiit apoplexia correptus, dum equitaret exercitii gratia, non longè ab urbe Monaco Diœcesis Frisingensis. Imperavit a Friderici captivitate Annos 24, vixit 63. *Albert. Argent. Mussat. in Lud. Bav. Cortus. libr. 3, cap. 8, &c. & lib. 9, cap. 11. Ann. Rebd. Egnat. Munster. Peucer.*

Primæ uxoris loco habuit Comitissam valdè divitem (ea fortasse, est quam *Vvolfg. Laz. in Gen. Duc. Bavar.* dicit Ducissam Lignicensem). *Cuspin. Peucer.*

Beatrix, Poloniae Regis filia, Ludovici secunda uxor. Genuit Ludovicum, & Stephanum cognomento *Fibulatum.* *Auctor. cit.*

Margareta, Guilielmi Hollandiæ Comitis filia, tertia uxor. Ex hac nati Albertus, Otho, Guilielmus, Ludovicus, cognomento *Romanus.* *Peucerus.* Nominatur etiam ipsius filia Elizabetha. *Munster. Cbrist. Matth. cap. 2.*

ANDRONICUS III, Andronici II ex filio Michaele nepos, deturbato prorsus avo, Orientis Imperio potitus est Anno 1328. Princeps alioquin humanus, & clemens, qui tamen nullius consilio unquam adhæsit. Venationi adeo fuit addictus, ut 1500 Canes, Accipitresque 100 feratur habuisse. Cum Turcis & Bulgaris infeliciter pugnavit. Obiit ex lethargo, splenis morbo priùs correptus, A. ætat. 45, imper. 13. *Niceph. Greg. lib. 8, &c. Cantacuz. lib. 1, & 2.*

Irena, foemina Alemanna, Andronici uxor. *Niceph. Greg. lib. 8, cap. 19.*

Anna, e Longobardia, altera uxor. *Idem cap. 21.* Genuit Joannem, Theodorum, & Manuelem. *Idem lib. 10, cap. 3. Cantacuz. libr. 2, cap. 40,* ipsam vocat sororem Sabau-

Sabaudia Comitis. Brietius quoque *Sæc. 14*, sub A. 1325. ipsam e Sabaudia dicit, sed Beatricem vocat; adnotatque, a Græcis Annam vocari. Alii vocant Joannam; genuitque juxta ipsos Joannem, Manuelem, Theodorum, duasque filias.

JOANNES III Andronico successit patri sub tutela Joannis Cantacuzeni Domesticorum Præfeti A. 1341. Princeps socordia defidiaque mollis, delitiis deditus & immerfus. Bellum quinquennale gessit cum tutore suo, ut infra clariùs dicitur. Hoc Imperatore Turcæ in Europam transfretarunt, ab Amurathe III eorundem duce inito fœdere cum Imperatore, & Genuensibus, qui navium sexaginta comœatu Barbaros juverunt. Romam Joannes perrexit An. 1369, Venetiasque tum in adventu, tum in reditu invisit: Cum verò ibidem, magna vi pecuniæ a fæneratoribus accepta, eidem solvendæ par non esset, ab iisdem detentus est; sed Manuel filius ejus natu minor obsidem se dedit pro patre. Conjuravit contra ipsum Anno 1377 filius alter ipsius Andronicus, Genuensium fultus auxiliis; sed pater re detecta filium jussit excæcari, & in carcerem detrudi. Hic non multò post in libertatem se se vindicans, contra patrem rursus movit, quem de Imperio dejectum vinculis etiam mancipavit, a quibus post duos annos Joannes se se proripuit, & regno restituit. Obiit corporis doloribus excruciatus Anno æt. 60, Imperii a Patris morte circiter 50. *Cantacuzen. lib. 3. Ducas. cap. 5. Genebr. libr. 4. Egnat. Briet. Sæc. 14. passim.* Non desunt qui dicant ipsum Imperium deposuisse An. 1384; sed res ejus temporis tam variè etiam a veteribus traduntur, ut mirum non sit, si inter se supra modum dissentiant recentiores. Videri possunt *Cuspin.* & alii, inter quos *Peucerus*, qui Joannis fata & exitum aliter tradit; brevitati enim studere nostri est instituti.

Helena, Jo: Cantacuzeni filia, Joannis uxor. Genuit Andronicum, Manuelem, & Theodorum. *Cantacuz. lib. 4, cap. 1. Ducas cap. 10, & 12.* Alii addunt Demetrium, & Ire-

& Irenem, Andronicus Imperatoris nomine a Patre donatus est, quod cessisse traditur fratri Manuelli, de quo infra.

Joannes Cantacuzenus, genere nobili & ab Heroibus deducto, juxta *Ducam cap. 7*, tutor Imperatori datus, fraude cujusdam Apocauci in exilium missus est, seu quòd superbè nimis pro Imperatore se gereret supra tutoris conditionem, seu ex sola invidia. Impatiens injurię, insignia imperatoria sumpsit in exercitu, bellumque contra Imperatorem gessit circiter quinquennale, donec tandem perfosso urbis muro Constantinopolim ingressus est, Principemque unà cum matre ipsius Anna captivum fecit. Cum ipsis tamen humanissimum se gessit; filiam quinimmo suam Joanni sponsam dedit. Nunquam verò extinctę sunt inter Generum & Socerum simultates; illeque urbe fugiens cum matre biennio ferè per Germaniam & Italiam circumcurfavit, inde autem reversus, in insulam Tenedon se recepit. Cantacuzenus An. 1355; de se actum sentiens, ad Monasterium Beatissimę Virginis se contulit, ubi religiosum habitum sumpsit, cum præfuisset rebus A. circiter 14, & Joasaphi nomen sumpsisse traditur. Alii scribunt, ipsum per vim in monasterium trusum fuisse. *Cantacuz. lib. 4. Duc. cap. 5, &c. Strada*, & alii, quos supra recensuimus.

Irena, Jo: Cantacuzeni uxor. Monasticam ipsa quoque vitam subiit, & sibi Eugenię nomen imposuit. Liberi recensentur Matthæus, Helena, & Theodora. *Briet. sac. 14, sub A. 1345, & 1355.*

CIX.

CAROLUS IV, Venceslaus primò dictus, Henrici Lucelburgensis Imperatoris ex filio Joanne Bohemiæ Rege nepos, electus est a quatuor ex Electoribus in villa *Rentze* diæcesis Trevirensis contra Ludovicum Bavarum Imperator A. 1346. Eo verò mortuo, non statim ab omnibus confirmatus est; nonnullis immo ipsum improbantibus, nominatus est in Imperatorem Eduardus Angliæ Rex. Huic dignitatem recusanti suffectus fuerat Fridericus Thuringiæ Landgravius, Misniæque Marchio, qui subire Imperium pariter detrectavit. Tertio igitur loco suffecere Guntherum Comitem in *Suvazemburg*, sive *Schubarzemburg*; qui A. 1348, seu 1349, Francofurtum veniens, publicè acclamatus est Imperator. Carolus autem, corrupto Fridanko ejusdem Medico, operam dedit, ut ipsi venenum propinaretur; quare intra sex menses Guntherus sublatus, & Carolus liberè potitus est Imperio A. circiter 1350. Fuit princeps literis addictissimus, multarum linguarum peritus, qui Philosophicas disputationes cœnam suam vocabat, Pragæque Academiam constituit. Coronam Auream accepit Romæ Anno 1355, ab Ægidio Cardinali Pœnitentiario Innocentii VI Pontificis; recessitque illico, cum sponsonem olim fecisset, se statim ab acceptis insignibus Imperii ab Italia discessurum: Additque *Benvenutus*, ipsum abiisse cum magna pecunia, sed *majori infamia*. Delphinatum Galliæ Regi Philippo Vallesio ab Humberto Delphino A. 1349 venundari permisit, modò primogenitus Regis eum teneret, & tanquam feudum

dum ab Imperatore susciperet. Sexdecim quoque Sveciæ civitates tradit *Christ. Matth.* ab ipso vicinis Principibus venditas, ut pecuniam pro electione Filii sui Venceslai congereret: Sed alii, inter quos *Nacler. sub An. 1370*, dicunt, ipsum obligasse iisdem telonia, vectigalia, & alia Imperii jura titulo pignoris. Bohemiæ Regnum ampliavit adjunctis Lusatia, & Silesia. Carolinam legem, sive Auream Bullam edidit, in qua continentur leges omnes, ac ritus pro electione Imperatoris, itemque singulis Ordinibus sui gradus assignantur, &c. Ob ipsam a Scriptoribus Germanis summè tollitur, alioquin malè audiret; ajunt enim ipsum Bohemiæ amantiorem fuisse, quàm Imperii. Nonnulla gessit bella, sed non magni momenti; & fuisse videtur pacis studiosus potius, quàm belli. Obiit Pragæ A. æt. 63, imp. a Ludovici depositione 32. *Ann. Rebd. Alb. Argent. Peucer. Egnat. Cuspin. Munster. Nacler. Gen. 45, & 46. Æn. Sylv. cap. 33.*

Blanca, Caroli Valesiæ Comitis filia, Caroli Imp. prima uxor. Natæ sunt ex hac Margareta, & Elizabetha. *Christ. Matth. cap. 2.*

Anna, seu Agnes, Rodolphi Palatini ad Rhenum filia, secunda uxor. Obiit sine prole. *Idem Peucer.*

Anna, seu Joanna, ut habet *Cuspinianus in Sigism.*, Bulconis Svidnicensis in Silesia filia, tertia uxor. Genuit Venceslaum. *Peucer.*

Elizabetha, Bugislai Stetinsium Ducis filia, quarta uxor. Genuit Sigismundum. *Peucer. Nacler. & alii. Munster.* in Venceslao, & *Christ. Matth.* addunt Joannem, quem apud plerosque non invenimus. Ex duabus uxoribus postremis natæ sunt Carolo filię quoque plures: Catharina, Anna, Helena, Elizabetha altera, & altera Margareta. Hoc ordine uxores Caroli recensent *Peucer. & Dubrav.* quos sequitur *Christ. Matth.* At *Cuspinian.* primę uxoris loco ponit Elizabetham, secundę Agnetem, tertię Annam, seu Joannam, quartę Blancam.

C X.

VVENCESLAUS, Caroli IV ex Anna seu Joana filius, Patris artibus ac pecunia in Romanorum Regem electus, successit eidem in Imperio A. 1378. Princeps corpore animoque deformis, libidini, crapulae, incantationibus, saevitiae deditissimus, nihil gessit memoria dignum. Lustralem aquam lotio respersisse fertur, sicut olim e Graecis Imperatoribus Constantinus *Copronymus*. Urbem ditionemque Mediolanensem Jo: Galeatio Virtutum Comiti vendidit, ipsumque primi Mediolanensium Ducis titulo insignivit, acceptis ad eodem 100000 Florenis, sive 150000 secundum alios. In carcerem bis conjectus est: Primò a Baronibus, post 17 hebdomadas inde ereptus a Joanne fratre suo Lusatiæ Duce, & Procopio Moraviae Marchione: Secundò a fratre suo Sigismundo, traditusque Alberto Austriae Duci in custodiam. Sed cum parum diligenter custodiretur, fugam arripuit, adjutus praecipue a quodam piscatore, regnoque se restituit; cum verò in meliorem non evaderet, ab Electoribus Imperio privatus est A. 1400, cum illud scilicet a patris morte per Annos 22 tenuisset. Reliquum vitae in Bohemia egit, & 18 post annos, cum annum ageret ætatis 57, in paralyfim lapsus ex iracundia obiit, *tanquam porcus in volutabro*, ut inquit *Cuspinianus. Peucerus. Munster. Egnat. Naucler. Gen. 47. Æn. Sylv. cap. 34. Dubrav. lib. 22. & 23.*

Joanna, Alberti Bavariæ Ducis & Comitissæ Hollandiæ
filia

filia, Vvenceslai prima uxor. Obiit sexto post anno ex dolore de Coniuge flagitiosissimo. *Peucer. Dubrav. libr. 22, & 23.*

Sophia, filia Joannis Bavarie Ducis, quem *Jordanus* in notis ad *Dubravium* Joannem Stephanum Fibulatum Bavarie Palatinum vocat, secunda uxor. *Peucer. Dubrav. lib. 23.* Nominatur Euphemia Vvenceslai filia, sed incertum est ex qua uxore. *Cuspinian.*

MANUEL II, Joannis III filius, Patrem excepit in Oriente An. 1391. Princeps, juxta *Ducam*, sapientissimus, virtutibus clarus, temperantia & modestia insignis. Cum a Turcarum Principe Bajazethe undique premeretur, totam ferè peragravit Europam ut auxiliares copias colligeret. Interim verò capto Bajazethe a Tamerlano illo celebri Tartarorum Rege, ob idque Turcarum rebus non parum decidentibus, cum iisdem facillè pacem iniit, nec inhonestam. Obiit ex apoplexia A. æt. 75, imp. 41. *Ducas cap. 12, & c. usque ad 28. Peucer.*

Ex uxore, cujus nomen apud aliquos Irena est, apud *Camerarium* autem Helena, quam *Peucerus* dicit Turcicam, viduam Regis Trapezuntini, suscepit Joannem, Theodorum, Andronicum, Constantinum, Demetrium, Thomam, & Michaellem, sive Emmanuelem. *Ducas cap. 14, & 23. Peucer.* Nominari ab aliquibus observo filias quoque Helenam, & Zoen.

C X I.

RUPERTUS, seu Rueprechtus, filius Ruperti *Tenacis* Bavarix Ducis ex Beatrice Friderici Siciliæ Regis filia, Ludovici Bavari Imperatoris consanguineus, Vvenceslao substitutus est An. 1400, Bopardix electus. Ante ipsum creatus fuerat Imperator Francofurti Fridericus Dux Brunsvicensis, qui dum revertitur a comitiis, occisus est prope Frislarium a Comite Vvaldecensi, iussu, ut fertur, Præfulis Moguntini. Fuit Rupertus corporis parvi, sed magni animi, iustitiæ cultor, Christianissimus, & Imperialis Majestatis servandæ admodum studiosus. A Florentinis aliisque vocatus in Italiam adversus Galeatium Mediolanensem, cum exercitu properavit A. 1403; sed cum hoste congressus prope Lacum Benacum, ingenti clade victus, amissa spe omni Romanam versus iter conficiendi, ut Imperii coronam acciperet, in Germaniam rediit. De Italia igitur non ultra sollicitus, Imperium suum pacificè administravit; licèt eo tempore tota ferè Europa bellis exardesceret. Obiit in oppido Oppenheim A. imp. 10. *Chron. Eluvag. Egnat. Blond. D. 2, lib. 10. Cuspin. Peucer. Nacler. Gen. 47.*

Primæ uxoris nomen ignoratur. Ex ea quidem natus est Rupertus cognomento *Pipa*, quem *Naclerus* contra cæterorum fidem attribuit secundæ uxori.

Elizabetha, Burgravii Noribergensis filia, secunda uxor. Genuit Fridericum, Ludovicum, Joannem, Stephanum, Othonem, Margaretam, Elizabetham, & Agnetem. *Munster. Cuspin.*

Jodocus,

Jodocus, *Barbatus* dictus, Brandeburgi & Moraviæ Marchio, quem alii statim post Vvenceslaum, alii post Rupertum ponunt, a quibusdam inter Imperatores numeratur. Fuit Caroli IV ex fratre Joanne Henrico nepos; homo ad res gerendas ineptissimus. Coronatus non est, neque quidquam gessit memoria dignum. Obiit sexto post mense Brune in Moravia. *Peucer. Cuspin. Munster.*

Uxorem habuit Hungarię Regis filiam, ex qua nullam prolem sustulit. *Cuspinianus.*

C X I I.

SIGISMUNDUS, Caroli IV ex Elizabetha filius, Brandeburgensis Marchio, Hungarię ac Bohemię Rex, Ruperto successor datus est Francofurti Anno 1410. Princeps omni virtute clarus, sapientia, clementia, liberalitate, amore literarum; strenuus quoque, & ad quęlibet gerenda promptissimus, *facile æquaturus Carolos, & Othones, si ad pacis artes, quibus excelluit, parem felicitatem addidisset.* Academiam Pragensẽ ab Hussitis occupatam Lipsiam transtulit. Duobus Conciliis interfuit, quę ejusdem maximè opera celebrata sunt, ob idque maximam Europę partem Christianos Principes excitaturus peragravit. Primum fuit Constantiense, coactum A. 1414, in quo damnati sunt & cremati Joannes Hussus, & Hieronymus Pragensis: Alterum Basileense circa Annum 1431, adversus Hussitas pariter, eorumque asseclas, qui Bohemiam præsertim latè infecerant. Horum Heresis causa bellorum fuit Sigismundo, ab A. 1419 ad A. 1436, quę

absoluto Basileensi Concilio, pace sancita, dirempta sunt. Bellum quoque gessit cum Venetis, sed cum Forum-Julium invaderet, repulsus est. Interim A. circiter 1432 Romam ingressus cum exercitu, coronam accepit Imperii ab Eugenio IV Pontifice. Post Basileense Concilium in Hungariam, inde in Bohemiam se contulit, ubi morbo correptus Znoymam Moraviæ urbem deferri voluit, ibique occubuit, A. æt. 70, imp 27, ab accepta verò corona 5. *Peucer. Egnat. Dubrav. lib. 25, &c. Blond. Dec. 3, lib. 1. Piccolom. cap. 1. Munster. Sleidan. lib. 3.*

Maria, Ludovici Hungariæ Regis filia, Sigismundi prima uxor, quæ marito detulit dotis nomine Hungariæ regnum. *Peucer. Piccolom. cap. 1. Dubrav. lib. 25.*

Barbara, Hermanni Comitis Ciliæ filia, secunda uxor. Impudicissima scemina, quæ ideo a marito perpetuis carceribus destinata est, a quibus post ejusdem obitum exsoluta, vitam adhuc traxit per infandam libidinem, nulla alia de causa sibi vitam expetendam dicens, nisi ut voluptati sui corporis inserviret. Genuit Elizabetham. *Munster. Cuspin. Naucley. Gen. 48 fusè.*

JOANNES IV, Paleologus, Manuelli Patri successit A. 1424, seu 1425. Concilio Florentino interfuit, & in reditu Venetias invisit A. 1442. Princeps quietis potius quàm bellorum amans, pacem cum Turcis initam olim servare studuit. Obiit ex podagra A. æt. 57, imp. 20. *Ducas cap. 28, &c. usque ad 33. Strada. Egnat.*

CXIII.

ALBERTUS II, Alberti Austriae Ducis ex Joanna de Bavaria filius, omnium consensu Imperator electus est post Sigismundum A. 1438. Optimis artibus tum belli tum pacis enituit; religiosus, liberalitate ac justitia praestans, in bellis audax, & manu promptus. Sarmatas repressit; Hussitas Austriam infestantes in fugam egit. Turcas quoque ex Hungaria repellere jam incœperat: Sed in medio rerum cursu morte præreptus est, quam sibi nimio peponum usu comparaverat. Obiit apud Scrigonium (Sylv. ait in villa quæ Longa dicitur) dum Buda Viennam reverteretur A. imp. I cum dimidio circiter. *Pencer. Egnat. Cuspinian. Nauch. Gen. 48. Sylv. cap. I.*

Elizabetha, Sigismundi Imperatoris filia, Alberti uxor. Genuit Annam, Elizabetham, & Ladislaum Posthumum. *Munster. Pencer.*

CXIV.

FRIDERICUS III, Ernesti Austriaci & Cunegundæ de Nassau filius, Alberti II patruelis, electus est Imperator Francofurti A. 1440, auream autem coronam accepit A. 1452, a Nicolao V Pontifice Romæ, ad quam urbem reverti voluit etiam A. 1469, voti gratia. Non multò post Venetias venit, præmissa priùs uxore. Pacis artibus addictissimus, a bellis abhorruit, quæ tamen nonnunquam suscipere coactus est. Primò contra Albertum fratrem suum, qui etiam Fridericum Viennæ obsedit; sed ipsum liberatum inde fuisse a Bohemiæ Rege tradit auctor *Chronici Elnuvag*. Secundò adversùs Matthiam Hunniadem Hungariæ Regnum sibi deposcentem; lis autem statim ferè incruentè composita est per Germaniæ Principes, pacta conditione, ut coronam a Friderico Matthias redimeret octoginta millibus aureorum. Tertiò cum Matthia Corvino, qui collationem Bohemici Regni denegabat; & quidem Fridericus per multos annos exagitatus est, Viennæque etiam expulsus, quare per Germaniam circumcurfavit; majusque fortasse discrimen subiisset, nisi Albertus Saxonæ Dux impigra navata opera Imperatorem penè restituisset. Cum eodem Matthia pax A. 1489, sancita est. Cæterà fuit Fridericus ingenio perspicax, amator & remunerator virtutum, verbis factisque temperans, sui nec avarus, nec prodigus, ideoque vulgò potiùs tenax habitus; cibi vinique parcissimus. Obiit Lentix, gravi contracto morbo ex peponum esu, A. ætat. 78, imp. 53, cum dimi-

dimidio ; nullusque Imperatorum , Octavianum Augu-
 ctum si excipias , tandiu imperavit . *Peucer. Egnat. Munst.*
Cuspin. Naucler. Gen. 49, & 50.

Eleonora , Eduardi (quidam dicunt Alphonfi , sed a
 plerisque dissentiunt) Portugalliæ Regis filia , Friderici
 uxor . Genuit Maximilianum , Christophorum , Joannem ,
 Helenam , & Cunegundam . *Vvolfsg. Laz. lib. 3. in*
Gen. Reg. Portugal. Egn. Munster. Naucler. sub A. 1452.

CONSTANTINUS XI, Joanni fratri successit in
 Orientis Imperio Anno 1445. Princeps magni
 animi , & pugnacissimus , qui sæpius Turcas profligavit ,
 nomenque *Draconis* ob id obtinuit . Defecit in
 eodem Orientis Imperium , fatis ita ferentibus , ut si-
 cuti olim Occidentale , ab Augusto inchoatum , in Augustu-
 lo desierat , ita & Orientale , quod Constantinus institue-
 rat , subConstantino pariter everteretur . Contigit hoc A.
 1453, quo Mahometes II Turcarum Rex validissima op-
 pressam obsidione Constantinopolim post 54, dies tandem
 cepit , numero potius militum , quàm virtute expugna-
 tam . Capta civitate , ipse quoque Imperator Constantinus
 dum pugnat vulneratus est ; indeque a trépida multitudine
 in fugam tractus ad portas urbis , & fugientium impetu
 ibi conculcatus . Agnito per paludamentum cadavere , ab-
 scissum est ipsi caput , paloque affixum ad Christianorum
 terrorem circumlatum . Ita corruit Imperium in Oriente ,
 quod ab A. 330, quo a Constantino M. institutum est ,
 duraverat Annos circiter 1123. *Duc. cap. 33, &c. Ex nostris*
Naucler. Gen. 49. Camerar. Æn. Sylv. & alii.

Theodora , & Catharina Constantini uxores recensentur ,
 ex quibus tamen nulli geniti liberi .

C X V.

MAXIMILIANUS, Friderici III ex Eleonora filius, a Patre consors factus Imperii, successit eidem A. 1493. Imperator virtutibus clarus, justitia, clementia, amore literarum, temperantia, magnanimitate, modestia, liberalitate, quam tamen prodigalitem nonnulli vocant, eundemque hinc redarguunt. In Italiam non semel venit, sed Imperii coronam a Pontifice non accepit, bellis semper implicitus cum Gallis, & Venetis, quæ videre est præsertim apud *Guicciard. Hist. lib. 3, &c. & Coccin.* Memorabile fœdus illud Cameracense iniit An. 1508 contra Venetos cum Ludovico XII Franciæ Rege, & Julio II Pontifice. Et quidem multum tunc damni perpeffi sunt nostri, quibus plerasque continentis urbes Imperator arripuit; sed brevi Venetorum opibus ac virtute eo redacta res est, ut & fœdus exsolveretur, & ipsi intra quatuor circiter Annos amissa omnia recuperarent, & Maximilianus ex Italia pelleretur. Ipse in Germaniam reversus, obiit apud Vvelfam in Austria ex alvi profluvio, A. ætat. quasi 60, imper. 25. *Peucer. Chron. Germ. lib. 30. Munster. Cuspinian. Christ. Matth. Bucholc.*

Maria, Caroli Burgundiæ Ducis filia, Maximiliani prima uxor. Inter venandum equo lapsa, fractoque inde fæmore, & præ pudore affecti loci curationi reluctata, obiit post paucos dies. Genuit Philippum Caroli V patrem, Franciscum, Georgium, & Margaretam. *Peucerus. Cuspinianus.*

Secundæ uxoris loco desponsata ipsi fuerat Anna Francisci

sci ceterioris Britanniae Ducis filia, sed ipsam non duxit; Carolus VIII enim Rex Franciae violenter illam legatis eandem ducentibus arripuit, sibi que junxit. *Cuspin.*

Blanca Maria, Galeatii Vicecomitis Mediolanensis filia, altera uxor. Hæc nullam sobolem edidit. *Peucer. Nauch. Gen. 50, sub A. 1494.*

C X V I.

CAROLUS V, Philippi Hispaniarum Regis filius ex Joanna Ferdinandi Regis pariter Hispaniarum filia, dum paternum Regnum ministraret, ad Imperium assumptus est Anno 1519. Renunciatus quidem prius fuerat Fridericus Saxoniae Dux *Sapiens* cognomento; hic autem dignitatem recusavit, Carolumque unum tanto oneri parem testatus est. Et quidem fuit Carolus Imperatorum nulli secundus, si vel ad mores & acta togata, vel ad gesta militaria respicias. Bella gessit toto fere principatus sui tempore. Celebratissimum est Gallicum cum Francisco Galliarum Rege, Anno 1521 incæptum propter Ducatum Mediolanensem, quem a Gallis usurpatum Cæsar ægrè patiebatur. Bellum hoc tertio resumptum est acrioribus semper odiis, mutuisque acsævissimis internecionibus; duravitque per Annos 23, (cur *Genebrardus* dicat 38, non constat) usque ad Annum 1544, quo pax firmata est, bis tantum facto armorum interstitio, sed brevi, ac parum firmo. Inter cæteros ipsius eventus memorabilis est pugna ad Papiam, A. 1525 commissa, in quo Franciscus ipse captivus factus est, & in Hispaniam perductus, ubi apud Mantuam Carpetanorum carceri

traditus est, anno sequenti inde solutus, liberis suis obsequiis prius datis, asperisque conditionibus acceptis. Libertati autem restitutus, negavit se promissionibus teneri, quocirca foedus statim cum Pontifice, Venetisque contra Imperatorem percussit. Hic Italiam ingressus Caroli Borbonii ductu Urbem obsedit, cepit, & incendit, turpius quidem quam Christianum Principem deceret Anno 1527. Anno autem 1530 Bononiæ coronatus est ab ipso Clemente Rex Longobardorum, & Imperator. Eodem anno Melitam Insulam Hierosolymitanis Equitibus dono dedit, quos Turcæ Rhodo depulerant. In Africam Anno 1535 transmisit; oppressoque Pirata *Barbarossa* Tunetanum Regnum Muleassi restituit, quem sibi fecit vectigalem Hujus belli diarium videre est apud *Etropium*. Bella inde gessit contra Protestantes, & Magdeburgenses ductu Mauritii Saxoniae Ducis, qui egregiam primò contra hostes pro Cæsare navavit operam, unde & Electoris dignitate donatus est A. 1548, ut scribit *Mameranus* in speciali opusculo; inde verò paulatim Hæreticis adhærens, lentè res administravit, auctorque fuit pacis ineundæ, quæ A. 1551 sancita. Hocque non contentus, contra eundem Carolum arma movit, quem & multis damnis affecit; quocirca obstare non potuit Imperator, quin pestifera Lutheri Hæresis latè per Germaniam vagaretur. Hisce rebus mœrore confectus, Imperium fratri cessit A. 1555; inque Hispaniam se recepit, ubi in Monasterio D. Justini in finibus Castellæ vixit; obiitque A. 1558, æt. 58, imp. usque ad depositionem 39. *Chron. Germ. Munster. Genebr. lib. 4. Bucholc. Christ. Matth. Thuan. libr. 1, &c. Petav. libr. 9. Mameran.* Adde pro bellis adversus Hæreticos *Montfortium, Besselmejerum*, præterea *Anon. de abdicat. Imp. &c.*

Isabella, seu Elizabetha, Emanuelis Portugalliae Regis filia, Caroli uxor, quam duxit Hispali A. 1526. Genuit Philippum II Hispaniarum Regem, Ferdinandum, Mariam, & Joannam. Vixit cum marito annos 13, obiitque ex partu. Ante hanc uxorem susceperat Carolus ex contubernio Margaretam, primùm Alexandro de Medicis, inde

Octavio Farnesio desponsatam, qui ex eadem suscepit Alexandrum illum famigeratissimum Belgii moderatorem. Post Isabellæ filios, natus ipsi ex scæmina quadam Ratisponensi Joannes ille *Austriacus* cognomento. *Bucholc. Christ. Matth. Thuan. lib. 21.*

CXVII.

FERDINANDUS, Caroli V frater, Bohemiæ Rex jam creatus Anno 1527, & Rex Romanorum A. 1531, renunciatus est Imperator A. 1558 Francofurti, cum ibidem Carolus Imperium in manus Electorum per Legatos deposuisset. Princeps pius, mitis, affabilis, temperans, & pacis artibus illustrior. Bella valde memorabilia non gessit; unum tantum aut alterum non magni momenti suscepit, ex necessitate tuendi Hungariam contra Turcas. Germaniæ suæ igitur quieti consuluit, qua in re tamen non caret crimine, quippe quod Lutheranis nimium otii ac tranquillitatis indulserit, impiæque Hæresis pravitati, prout decuerat, non obstiterit. Obiit Viennæ, ex catarrhali morbo in tubem resolutus, A. æt. 61, imp. 7, circiter. *Anon. gest. sub Ferd. Bucholc. Christ. Matth. Thuan. lib. 21, &c.*

Anna, Ladislai Hungariæ Regis filia, Ferdinandi uxor. Genuit Maximilianum II, Ferdinandum, Joannem, Carolum, Elizabetham, Annam, Mariam, Magdalenam, Catharinam, Eleonoram, Margaretam, Barbaram, Ursulam, Helenam, & Joannam. In hujus partu mater obiit, cum annum ageret 44. *Dubrav. lib. 33. Christ. Matth.*

CXVIII.

CXVIII.

MAXIMILIANUS II, Ferdinandi filius, Bohemix olim & Hungariæ Rex creatus, suffectus est Patri Anno 1564. Moribus & ingenio Patri simillimus fuit, pacis conservandæ studiosissimus; quare sub eodem Protestantibus magna libertas contigit, & latus patuit campus Lutheranæ Hæresis grassationibus. Bellum gessit pro Hungaria sua contra Solymanum II Turcarum Regem, ejusque filium Selimum II, ab An. 1566 ab An. 1568, quo pax octennalis firmata est. Obiit Ratisbonæ, vel ex dolore calculi, vel secundum alios ex palpitatione cordis, An. ætat. 49, aut 50, imper. 12. *Anon. gest. sub Maximil. II. Genebr. l. 4. Bulchoc. Christ. Matth. T'uan. libr. 32, &c.*

Maria, Caroli V filia, Maximiliani uxor. Edidit Rudolphum II, Ernestum, Matthiam, Maximilianum, Albertum Venceslaum, Annam Mariam, Elizabetham, & octo alios liberos, qui mortui sunt in infantia. Obiit juxta *Bulchoc. An. 1603. Christ. Matth. T'uan. lib. 21.*

CXIX.

RUDOLPHUS II, Maximiliani II ex Maria filius, paterna Regna Imperiumque accepit An. 1576, in Ratisbonensibus Comitibus antecedenti anno successor patri jam declaratus. Imperium, quod ab eodem tranquillum acceperat, sapienter ac ferè semper pacificè administravit. Unum gessit bellum cum Amurathe Turcarum Rege per Annos 14, ab Ann. 1592 ad Ann. 1606, in quo ancipiti Marte ac mutuis cladibus pugnatum est, pace tandem per Annos 30 sancita prope Gomorram in Hungaria. Propter Hungariæ ac Transylvaniæ seditiones Hungaricum Regnum, & Austriæ Ducatum Matthiæ fratri cessit. Obiit ex mærore Pragæ, An. ætat. 59, imper. 35 cum dimidio circiter. *Bucholz. Gotofr. Christ. Matth.*

C X X.

MATTHIAS, Rudolphi frater, Bohemiæ ac Hungariæ Rex, Imperator est renunciatus Francofurti Anno 1612. Princeps laudabilis, sed parum felix. Ipso enim imperante Lutherana lues per Bohemiam præcipuè diffusa incendium ingens excitavit, magno Catholicorum damno, qui Praga etiam expulsi sunt. Concepto ideo summo animi mœrore, obiit Imperator Anno ætat. 62, aut 63, imper. 7, translata priùs Praga Viennam Austriæ Imperii sede. *Bucholc. Petav. libr. 9. Boxhorn. Briet. Sæc. 57. Dec. 2, cap. 2. Brachel. lib. 1.*

Anna, Ferdinandi Austriæ Archiducis filia, Ferdinandi I ex eadem neptis, Matthiæ uxor, quam ipse duxit antequam fieret Imperator. Obiit paulò ante maritum. *Bucholc. sub A. 1611. Brachel. lib. 1.*

C X X I.

FERDINANDUS II, Caroli Austriæ Archiducis ex Maria Bavara filius, Matthiæ patrueli suo successus est Francofurti Anno 1619. Princeps clarus virtutibus, Catholicæ Religionis piissimus propugnator. Bellum statim suscepit A. 1620 contra Fridericum Palatinum, qui, impellente Elizabetha conjuge, Hæreticorum ope in Bohemiæ Regem fuerat coronatus; eundemque profligavit, & rebelles ac tumultuantes repressit. Vicit quoque feliciter Protestantes, quos Daniæ Rex Christianus IV instigaverat, ac fovebat, commisso prælio ad Luthram A. 1626; Annoque 1628 compositæ sunt res, pace apud Lubecam sancita. In Italiam descendit A. 1629, validissimo cum exercitu, contra Ludovicum XIII. Galliarum Regem; & Mantua, quam Gallus post Ducis Vincentii mortem aucupabatur, potitus est. Sequenti anno atrox cum Gustavo Svecorum Rege suscepit bellum, quo hostibus prosperè admodum cedente, plures in superiore etiam Germania urbes Imperator amisit. Cæso autem Gustavo A. 1632, in Lutzensi pugna prope Lipsiam, hostium fortuna detrimentum patiente, cæpit Cæsar meliori fato adversus eosdem proficere ductu filii Ferdinandi. Obiit Vienne, Anno ætat. juxta plerosque 61, juxta *Cheur.* 59, imper. 18. *Briet. loc. supracit. & Dec. 4, cap. 4. Boxborn. Pezav. lib. 9. Brachel. lib. 1, 2, 3, 4, & 5.*

Marianna, Gulielmi Bavarie Ducis filia, Ferdinandi uxor. Peperit Ferdinandum III, Leopoldum Gulielmum,
Joan-

Joannem Carolum, Christianam, Mariannam, & Cæciliam. *Cheur. Brachel. lib. 5.*

Eleonora, Mantuæ Ducis filia, secunda uxor, quam sumpsit idem sexto viduitatis Anno, nimirum 1622. *Brachel. lib. 2, & 5.*

C X X I I.

FERDINANDUS III, Ferdinandum Patrem ex cepit An. 1637. Bellum jam inchoatum cum Svecis profecutus est variis casibus, & mutuis hinc inde cædibus usque ad Annum 1648, quo convenientibus Monasterium omnium ferè Eutopæorum Principum Legatis, pax firmata est, mediatore in primis Veneto Plenipotentiaro Aloysio Contareno. Pacificè ferè inde semper, licèt undique bellis ac tumultibus proximorum vexaretur, Imperium administravit per summas virtutes, pietatem præcipuè, qua se se semper Catholicæ Religionis propugnatores exhibuit. Obiit Viennæ pedum doloribus catarrahali morbo superveniente, Ann. ætat. 49, imper. 20. *Briet. loc. cit. &c. Boxborn. Brachel. lib. 5, &c. Thulden. a lib. 1 ad 7.*

Marianna, Philippi III Hispaniarum Regis filia, Ferdinandi prima uxor, Anno 1631. Genuit Ferdinandum, Philippum, Maximilianum, Leopoldum, Mariannam, & Mariam. *Cheur. lib. 5, cap. 1.*

Maria Leopoldina, Leopoldi Ænipontis Ducis filia, secunda uxor An. 1647. Genuit Carolum Ignatium, se u Josephum juxta alios. *Cheur. ibid. Briet. sub A. 1648.*

Eleo-

Eleonora Gonzaga, Caroli Secundi Mantuæ Ducis filia, tertia uxor A. 1651. Genuit Theresam, Eleonoram, Mariannam, & Ferdinandum. *Ibidem. Boxborn. sub Anno 1651. Brachel. lib. 8, sub eodem Anno. Obiit Anno 1686. Supplem. Briet.*

C X X I I I

LEOPOLDUS, Ferdinandi III ex Marianna filius, post mensium quindecim Interregnum, Patri successit in Imperio, An. 1658, in Romanorum, Hungariæ, ac Bohemiæ Regem olim jam post Ferdinandi fratris sui mortem electus. Princeps tum pietate aliisque virtutibus, tum felicitate inter præclaros meritò recensendus. Bellum primò cum Ludovico XIV Galliarum Rege variis eventibus gessit, quod, Turcis nova molientibus, diremptum est, sancitis Ratisbonæ vicennialibus induciis An. 1684. Cæpit tunc temporis igitur acerrimum Bellum Turcicum, Hungaris, & Comite Tekelio præsertim, qui a Cæsare defecerant, instigantibus, quo ipsa Imperatoris sede dirè obsessa turbe Vienna, universi jam penè orbis Christiani res in summum discrimen adductæ videbantur. At per duos circiter Menses interiùs fortissimè propugnata urbe, exteriùs verò immani illata hostibus cæde, Barbarorum fortuna declinare penitus iussa. Inito enim ab Imperatore ipso cum Innocentio XI Pontifice, Joanne III Poloniæ Rege, ac Veneta Republica fædere, gravissima ubique Turcarum Imperium detrimenta passum est; donec Pax tandem Carlovitii sancita A. 1699. Bellum interim

interim rursus cum eodem exarserat Galliarum Rege, quod usque ad Anno 1697, quo Pax Rysvici firmata, vano Marte duraverat. Nec multò post & tertium Gallicum susceptum, Anno scilicet 1701, propter successionem in Caroli II Hispaniarum Regis fato functi ditiones: Quod quidem bellum in Italia, in Belgio, & in Hispania summa vi utrinque actum. At in felici rerum cursu obiit Imperator Viennæ hydrope confectus, A. æt. 65, imper. 47. *Hist. Prof. Petav. App.*

Margareta Teresia, Philippi IV, Hispaniarum Regis filia, Leopoldi prima uxor, A. 1666. Genuit Ferdinandum, Mariam Maximiliano Bavarix Duci desponsatam, Joannem, & Mariannam. Obit Anno 1673. *Anon. Princ. Mund.*

Claudia Felicitas, Ferdinandi Caroli Austriæ Archiducis filia, secunda uxor, Anno 1673. Filias habuit Annam Mariam, & Mariam Josepham, quæ infantulæ e vivis excefferunt. *Idem.*

Eleonora Magdalena Teresia, Philippi Gulielmi Electoris Palatini filia, tertia uxor, A. 1676. Suscepit Josephum mox Imperatorem, Mariam Elisabetham adhuc viventem; Leopoldum Josephum, qui biennis occubuit; Mariannam Joannis V Lusitanix Regis uxorem; Mariam Teresiam, anno post fato functam; Carolum nunc imperantem; Mariam Josepham jam mortuam; Mariam Magdalenam adhuc viventem; & Mariam Margaretam, anno ætatis primo defunctam. *Idem.*

CXXIV.

JOSEPH, Leopoldi & Eleonoræ Magdalenaë Terefiæ filius, in Romanorum Regem Anno 1690 electus, Patri successit in Imperio A. 1705. Bellum cum Gallis, a Patre jam inchoatum, acerrimè profecutus est ac feliciter, tum in Italia, in qua Mantuanam, Mediolanensem, Neapolitanamque ditiones cæpit, tum etiam in Belgio, cujus non mediocrem partem acquisivit. Variolarum morbo correptus, brevi e vivis sublatus est, A. ætat. 33, imp. 6. *Pet. App.*

Wilhelmina Amalia, seu Amelia, Friderici Brunsvicensis Ducis filia, Josephi uxor An. 1699. Genuit eodem Anno Mariam Josepham, Friderico Augusto Poloniae Regis & Saxoniae Electoris filio Anno 1719, in uxorem datam: Anno autem 1700. Leopoldum Josephum, sequenti anno defunctum, & A. 1701, Mariam Amaliam. *Anon. Princ. Mund.*

C X X V.

CAROLUS VI, feliciter imperans, Fratri Josepho successit Anno 1711, Hispaniarum Rex, Patre adhuc vivente, Anno 1703 jam renunciatus. Præter bellum pro Hispaniarum successione, a Patre ac Fratre gestum, ut supra diximus, cui virtute pari ac felicitate incubuit, addita acquisitis jam provinciis Sicilia, Turcicum etiam, inito cum Venetis fœdere A. 1716, breve quidem, per biennium circiter, sed acerrimum ac memorabile gessit; captis Temesvaria, & Belgrado; bis ad internecionem cesis hostium exercitibus; rebusque eorum admodum fractis, ut ineundæ paci omnem Turcæ operam dederint; quæ inter ipsos ac Fæderatos, missis a Britanniarum Rege Batavorumque Republica Plenipotentiariis ac Mediatoribus Legatis, in vico Posarovitza sancita est An. 1718. Tam præclaris Imperii primordiis meliora semper majoraque rerum fata præcari & augurati licet, quæ felicioris Scriptoris erit immortalitati consecrare.

Elizabetha Christina, Ludovici Rodulphi de Vvolfenbutel Brunsvicensis Ducis filia, Caroli uxor A. 1711. Genuit A. 1716 Leopoldum, eodem anno mortuum; A. 1717 Mariam Teresiam Vvalburgam Amaliam Christinam, & A. 1718 Mariannam. Ante hanc destinata ipsi fuerat in uxorem A. 1703 Teresia Josepha Xaveria Lusitanæ Regis filia, quæ sequenti anno novennis occubuit.

BREVIS NOTITIA

NUMISMATUM IMPERIALIUM.

Absoluta Imperatorum serie, aliorumque hujus notæ, qui Numismatibus exhibentur, quæ Imperialia vocari solent, restat ut & aliqualem Numismatum ipsorum notitiam subnectamus, prout in Prolegomenis sumus polliciti. Accipe, Lector humanissime, hoc loco perbreuem ipsam, & qualis ad genericam quandam cognitionem comparandam sufficere posse iis videtur, qui studia hæc aggrediuntur: Namque & incipientibus scribimus, non proficientibus, & singillatim de Nummis loqui neque tenuitatis nostræ est, neque operis instituti. Per quinque autem ferè capita singulorum Imperatorum &c. Nummos considerabimus: Primò nimirum Æreos; secundò Argenteos; tertio Aureos (Latinos hosce omnes intellige); quartò Græcos; quinto demum qui in Coloniis cusi, si extant. Hæc singula siquidem sunt, quæ primo intuitu subit observare.

C. J. Cesaris igitur Ærei, primæ magnitudinis omnes solent occurrere, qui triti & vulgares. Argentei rari sunt. Aurei præstantissimi. Græci, & in Coloniis, qui secundæ & minimæ formæ tantùm hætenus observati, pro rarissimis habendi.

Lepidi Argentei rari. Aurei singularitatis eximiæ. Ær ei paucissimi referuntur.

M. Antonii Argentei frequentes. Aurei inter rariores, & Ærei. Græci cum sola ejus effigie rarissimi. In Coloniis, secundæ tantùm & minimæ formæ extantes, itidem rarissimi.

Augusti Ærei primæ formæ rari, secundæ obyii. Argentei, & Aurei vulgares. Non aliter Græci secundæ, &

minimæ; at primæ rarissimi, quod & de Nummis in Coloniis dicendum.

Liviæ omnes cum ejus effigie eximiæ raritatis habentur. *Agrippæ* Ærei, qui mediocres tantum, obvii. Argentei inter rariores; Aurei inter rarissimos censentur. Item & in Coloniis, excepta Nemauso, cujus Nummi frequentes.

Caii & *Lucii* paucissimi qui extant, seu Latini, seu Græci, seu in Col. omnes ex ære medio sunt, admodum rari.

Tiberii Ærei primæ formæ rarissimi, sec. obvii. Argentei, Aurei, & Græci frequentes; nec non in Col. mediæ & minimæ magnitudinis.

Drusi Minoris Ærei mediocres tantum occurrunt, qui vulgares. Argentei rarissimi: Aurei non observantur. In Col. eximiæ raritatis.

Drusi Majoris Ærei primi moduli solum extant, nec rari, nec obvii. Tales Aurei, & Argentei.

Antoniæ Ærei sec. formæ tantummodo habentur, frequentes Argentei, & Aurei non obvii.

Germanici Ærei primæ formæ rarissimi; mediæ vulgares. Argentei rari: Aurei rariores. Græci, & in Col. rarissimi.

Agrippinæ Germanici Ærei frequentes. Argentei, & Aurei rari. Græci, & in Col. rarissimi.

Neronis & *Drusi* Ærei cum effigiebus equitibus, prout exhibet Nummus, quem incidi suo loco curavimus, secundæ formæ tantum observantur, non omnino obvii. Cum capitibus verò nonnisi in Col. extant, qui eximiæ raritatis.

Caligulæ Ærei primæ formæ non prorsus obvii, sec. triti. Aurei, atque Argentei rari. Græci sec. moduli rarissimi; at minimi frequentes. In Col. primæ formæ rarissimi, sec. ac minimæ non obvii.

Claudii Ærei frequentes & triti. Aurei & Argentei rari. Græci, & in Col. frequentes pariter; hique primæ formæ non observantur.

Messa.

- Messalinae* ex omni metallo & forma rarissimi.
- Britanici* omnes rarissimi.
- Agrippinae Claudii* omnes rarissimi.
- Neronis* ex omni modulo & metallo vulgares & obvii .
Tales & Græci, exceptis iis qui primæ formæ sunt. In
Colon. primæ magnit. non observantur; reliqui obvii.
- Octaviae* Omnes rarissimi.
- Poppeae* Omnes rarissimi, exceptis quibusdam Græcis ex
ære parvo, qui non rari. Argentei, & Aurei Latini
nondum observati.
- Galbae* Ærei & Argentei vulgares: Aurei inter rariores.
Græci cum urbis cujuspiam nomine, & in Col. rarif-
simi.
- Clodii Macri* omnes rarissimi.
- Othonis* Ærei Latini omnium Imperatorum rarissimi .
Antiochiæ ipsos signatos contendunt Antiquarii . Ar-
gentei, licet non obvii sint, non rari tamen habentur:
Aurei rariores sunt. Græci admodum rari, omnes qui-
dem mediæ formæ, & in Ægypto, ut communiter cre-
ditur, percussi.
- Vitellii* Ærei mediæ formæ rari, primæ rariores. Ar-
gentei frequentes; Aurei rari. Græci Othonianis ferè
rariores.
- Vespasiani* Ærei, Argentei, & Aurei frequentes. Græ-
ci primæ formæ rari, cæteri non item. In Col. qui
nonnisi secundi & tertii moduli extant, inter rariores.
- Domitillae* omnes inter rariores recensendi.
- Titi* omnes frequentes esse solent. Qui in Coloniais ta-
men sunt, pro rarissimis censentur, Antiochiæ Syriæ
exceptis.
- Juliae Titi* Ærei mediocres tantum reperiuntur, qui non
obvii. Argentei rari sunt; Aurei, & Græci rarissimi.
- Domitiani* omnes vulgares ac triti. Græci tantum, &
primi moduli in Col. pro raris habentur, sec. autem ac
minimi vulgares pariter ac triti sunt.
- Domitiae* omnes reliquarum Augustarum rarissimi, ex
ære magno præcipue.

- Nervæ* Ærei atque Argentei vulgares. Aurei rari. Græci, & in Col. rarissimi.
- Trajani* ex omni metallo & forma frequentes. Tales & Græci, & in Col. secundæ & tertix formæ: At primæ omnino rari.
- Plotinæ* omnes rarissimi.
- Marcianæ* omnes rarissimi.
- Matidie* omnes rarissimi.
- Hadriani* ex omni metallo & forma, tum Græci tum Latini, frequentes. In Col. primæ formæ rari; cæteri obvii.
- Sabinæ* omnes frequentes & triti. Græci autem, & in Coloniis admodum rari.
- Ælii Cesaris* Ærei primi moduli rari, cæteri vulgares. Argentei vulgares pariter. Aurei rarissimi. Tales Græci, & in Coloniis.
- Antinoi* omnes rarissimi.
- Antonini Pii* ex omni metallo & forma, Græci & Latini, frequentes; necnon & in Col. secundæ & tertix formæ; primæ verò rarissimi.
- Faustine Senioris* Ærei, Argentei, & Aurei vulgares. Græci, & in Col. rarissimi.
- M. Annii Gal. Antonini* eximia raritatis habentur, nec nisi Græci observantur.
- M. Aurelii Philosophi* omnes vulgares & frequentes, exceptis primæ formæ in Col. qui rarissimi sunt.
- Faustine Junioris* ex omni metallo formaque obvii. In Coloniis autem eximia præstant raritate.
- Annii Veri* omnes rarissimi.
- Lucii Veri* Ærei, Argentei, & Aurei frequentes. Græci rari; necnon primæ formæ in Col. at reliqui obvii sunt.
- Lucillæ* Ærei, Argentei, & Aurei vulgares. Græci rarissimi, & si qui in Col. reperiuntur.
- Commodi* Ærei, & Argentei, Latini & Græci, frequentes habentur. Aurei inter rariores sunt. In Col. primæ formæ rarissimi; cæteri obvii.

- Crispine* Ærei, & Argentei frequentes. Aurei, Græci, & in Coloniis rarissimi.
- Pertinacis* Ærei, primæ formæ præsertim, rari sunt. Aurei & argentei non aliter. Græci rarissimi.
- Titiane* omnes eximie singularitatis sunt. Insignem Græcum vulgavit *Nic. Franc. Haym.*
- Did. Juliani* omnes rari, præsertim ex ære medio.
- Manliæ Scantillæ* omnes rari, & ipsi præsertim ex ære medio.
- Didiæ Claræ* Ærei primæ formæ rari; secundæ nondum observati. Aurei rarissimi. Argentei eximie raritatis.
- Pescennii Nigri* Ærei Latini *rara avis in terris*, ut inquit *Mediobarbus*. Argentei inter Imperatorios rarissimi sunt. Aurei non observantur. Græci egregiæ sunt raritatis, & elegantie. Qui in epigraphe verbum *Iustos* præferunt, arte facti sunt *Vaillantio* iudice.
- Albini Cæsaris* Ærei primæ formæ rari, secundæ inter rariores. Argentei cum Cæsaris nomine rari, cum Imperatoris rariores. Aurei rarissimi. Græci quoque eximie raritatis. Cæterum in Coloniis, *Pertinacis*, *Did. Juliani*, *Manliæ Scantillæ*, *Didiæ Claræ*, *Albini* non observantur.
- Septimii Severi* Ærei & Argentei frequentes. Aurei non obvii. Græci, & in Coloniis primæ & secundæ formæ frequentes pariter; at primæ rari.
- Julie Domne* Ærei obvii & triti, præter eos qui *Domne* verbum præferunt, qui non omnino obvii. Græci vulgares. In Col. secundæ ac minime formæ rari, primæ rarissimi.
- Caracallæ* omni ex metallo ac forma frequentes.
- Plautillæ* Ærei primæ formæ, eximie sunt raritatis. Argentei obvii. Aurei inter rariores. Græci primæ formæ rarissimi; ceteri nec rari, nec obvii. In Col. minima tantum formæ observantur, apud Corinthios cusi, qui rarissimi.
- Geta* Ærei primi moduli rari, secundi vulgares. Argentei obvii. Aurei inter rariores. Græci, cum Cæsaris no-

mine præfertim, frequentes. In Col. primæ formæ rarissimi, reliqui obvii.

Macrini Ærei primæ formæ Græci & Latini rari sunt, secundæ non obvii. Argentei frequentes; Aurei inter rariores. In Coloniis rari, & qui majoris moduli sunt, rarissimi.

Diadumeniani Ærei secundæ formæ rari, primæ rarissimi. Argentei rari; Aurei rarissimi. Græci ex omni modulo inter rariores. In Col. ex ære magno non observantur; ex medio & minimo qui extant, inter præstantiores censentur.

Elagabali Ærei primæ formæ rari, sec. obvii. Argentei, & Aurei frequentes, item & Græci, & in Coloniis Adnotandum quod hujus Imper. Nummi eandem, ac ii qui ad Caracallam spectant, epigraphen præferunt, distingui autem solent per astrum seu stellam, quæ in ipsorum area observatur.

Jul. Paulæ Ærei primi moduli inter rariores; secundi non obvii. Argentei frequentes; Aurei rarissimi. Tales & Græci, & in Coloniis.

Aquiliæ Severæ Ærei secundæ formæ non obvii, primæ rariores. Græci, & in Col. eximiæ raritatis.

Anniæ Faustine Ærei primæ tantum formæ observantur, rarissimi. Græci quoque omnino rari, & in Col. in quibus secundi tantum & minimi moduli extant.

Julie Mæse Ærei tum Latini tum Græci obvii. Item ex Argentei; Aurei rarissimi. In Col. eximiæ sunt raritatis.

Julie Sæmiadis Ærei primæ formæ rari, sec. obvii, ut ex Argentei. Aurei rarissimi. Græci rari. In Coloniis minimi tantum & medii moduli extantes, eximiæ sunt raritatis.

Alexandri Severi Ærei obvii, nisi sint cum titulo Cæsaris, qui rari. Argentei, Aurei, Græci, & in Coloniis frequentes.

Sall. Barbicæ Orbianæ Ærei, & Argentei rari. Aurei nondum inspecti. Græci rarissimi.

Julie

Julie Mammæ Ærei, & Argentei obvii. Aurei rarissimi. Græci nec rari, nec obvii. In Coloniis rari.

Maximini Ærei, & Argentei frequentes. Aurei rarissimi. Græci nec rari, nec obvii. In Col. rarissimi, secundæ & minimæ formæ tantum hætenus observati.

Paulinæ Ærei primæ formæ rari, secundæ non reperiuntur. Argentei pariter rari; Aurei nondum observati.

Maximi Cæsaris Ærei primæ & secundæ formæ non omnino vulgares. Argentei rari; Aurei nondum visi. Græci pro raris habentur. Pro rarissimis in Col. qui secundæ & minimæ formæ tantummodo sunt.

Titi Quarcini omnimodæ raritatis, & vix inspecti.

Gordiani Afr. Senioris Ærei, qui primæ tantum formæ hætenus observati, rarissimi; necnon & Argentei. Aurei quoque nondum visi. Græci, qui Ægyptii omnes & mediæ formæ sunt, rarissimi.

Gordiani Afr. Junioris omnes eadem gaudent raritate, ac Patris.

Balbini Ærei primæ formæ rari, secundæ rarissimi. Argentei rari; Aurei eximiæ raritatis; Item & Græci.

Pupieni Ærei primæ formæ rari, cum Maximi nomine præsertim; secundæ rariores, minus tamen ac Balbini. Argentei rari; Aurei, & Græci rarissimi.

Gordiani Pii Ærei frequentes, nisi sint cum titulo Cæsaris. Argentei Aureis frequentiores. Græci quoque & in Coloniis obvii.

Sabinæ Tranquillinæ omnes rarissimi. Aurei non observantur.

Philippi Senior. omnes frequentes, exceptis Aureis, qui rari.

Otaciliæ Severæ Ærei vulgares. Græci nec rari, nec obvii. Argentei obvii; Aurei rarissimi. In Col. rari præsertim majores.

Philippi Junioris Ærei frequentes. Argentei pariter. Aurei rarissimi. Græci quoque vulgares. In Col. mediæ & minimæ formæ rari, majoris rarissimi, Antiochenis exceptis.

Marini omnes rarissimi.

Traiani

- Traiani Decii Ærei* vulgares . Argentei quoque obvii . Aurei inter rariores . Græci frequentes . In Coloniis rari , primi moduli præsertim .
- Herennia Etruscilla Ærei* vulgares , atque Argentei . Aurei rarissimi . Græci inter raros , exceptis Samiis . In Coloniis inter rariores , primi moduli præsertim .
- Q. Herennii Etrusci Messii Decii Ærei* primæ formæ rari , secundæ rariores . Argentei rari ; & qui cum Imperatoris titulo sunt , rarissimi . Aurei eximiæ præstantiæ . In Col. Antiocheni pro raris habentur ; cæteri multò rariores .
- Hosiliani Ærei* primæ formæ rari , cum Imperatoris titulo præsertim , secundæ rariores , prout & Argentei . Aurei rarissimi . Græci , & in Coloniis inter rarissimos reponendi .
- Trebon. Galli Ærei* vulgares , ut & Argentei . Aurei inter elegantiores reponuntur . Græci obvii . In Col. rari , Antiochenis exceptis .
- Volusiani Ærei* obvii , nisi Cæsaris titulum præferant . Argentei quoque frequentes . Aurei rarissimi . Græci , & in Col. inter raros censendi .
- Æmyliani* omnes rarissimi .
- Valeriani Ærei* , & Argentei vulgares . Aurei inter rariores . In Colon. non obvii , præsertim primæ formæ . Græci frequentes .
- Marimianæ Ærei* , & Argentei non obvii . Aurei supra modum rari , unicus enim in M. Ducis Hetruriæ Cimelio asservari traditur .
- Gallieni Ærei* , & Argentei , necnon Græci vulgares . Aurei rari ; item & primæ formæ in Col. cæteri obvii .
- Corn. Saloninæ Ærei* , & Argentei vulgares . Aurei inter rariores . In Coloniis primi moduli rarissimi , reliqui pariter inter rariores . Græci obvii , nisi cum nomine *Chrysogone* .
- Pub. Lic. Cornelii Valeriani Ærei* secundæ formæ rari sunt ; primæ verò & Aurei rarissimi . Argentei inter vulgares habentur .

Cornelii Salonini omnes rarissimi.

Lic. Valeriani Junioris Ærei & Aurei rarissimi. Argentei frequentes sunt. Ærei autem primæ formæ non observantur.

Corneliæ Superæ omnes, supra quàm dici possit, rarissimi. Aliqui Argentei tantùm videntur hactenus observati, quorum unus & quidem integerrimus a me inspectus nostra hac in Urbe, in præclaro Musæo Viri præstantissimi *Julii Justiniani* D. Marci Procuratoris jam fati functi. A *Vaillantio* unus Æreus profertur.

Imperatorum Numismata, quæ usque ad Gallieni tempora reperiuntur, *Superioris Sæculi* ab Antiquariis vocari solent, quorum quidem & magnitudines variæ insignes extant, & luculentiores typi, & elegantissimæ cælaturæ: Ideo & majori pretio a Cimeliorum possessoribus, & majori sollicitudine comparantur. Post illud temporis quæ extant, *Inferioris Sæculi* iisdem dicuntur; quando scilicet, inclinante Romani Imperii majestate, ipsorum Nummorum tum pondus tum decus non parum defecisse satis constat; ipsaque plerunque cælatura deterior, rudiores typi, & ferè a veteribus varii occurrunt, nonnullos si excipias Nummos, qui communiorem eorum temporum molem solent excedere. Hoc autem sub ipso statim Gallieno cæpisse patet, sub quo utriusque generis Numismata, frequentius saltem quàm sub aliis ex anterioribus, tum nimirum ad *Superioris Sæculi*, tum ad *Inferioris* modulum & qualitates cæteras signata observantur. Defunt præterea in posterioribus hisce Nummis pleraque Græcarum Urbium & Coloniæ monumenta, unde tantum lucis Augustæ Historiæ, doctis autem Viris latissimæ eruditionis prius accedebat: Quocirca quæ supersunt, nec tam ingenti pretio, nec tanto studio a quibusdam perquiri solent. Quemadmodum tamen sub initium admonuimus, cujuscunque temporis Nummos rite colligere Numismatophili ne dedignentur; jucundior enim fortasse illis opera laborque posteriorum sæculorum monumentis in serie disponendis insumetur, cum non tam primum obvium.

obviumque sit uberem eorundem integrorum copiam comparare. Quòd si ipsis libuerit, etiam hujusce generis Nummorum ex solo ære, non secus ac ex Superioris sæculi Nummis, seriem constituere sibi triplicem poterunt, cum & primæ, & secundæ, & tertiæ formæ in Imperatorum plerisque soleant occurrere, habita tamen magnitudinum inter Superioris ac Inferioris sæculi Numismata proportione, cum in istis utique minores moduli sint, ac in illis. Cùm autem primæ formæ omnes hisce temporibus non frequentes sint, & nonnunquam cum ex Maximi moduli Numismatibus, qui rari semper habendi, confundi possint; ideo quæ de Nummorum raritate aut frequentia ad Heraclium usque proferemus, ea generatim intelligenda erunt de æreis secundæ & tertiæ formæ præsertim; isti namque communiore sunt, qui ad manus solent pervenire. Ubi autem nullum Metallorum discrimen adnotatur, tunc quæ dicentur de omnibus modulis ac metallis pariter erunt intelligenda. Sunt igitur Nummi.

Postumi Patris in Italia rari, in Gallia obvii. *Junia*

Donatæ rarissimi. *Postumi Junioris* rari

Cyriadis, *Ingenui*, *Lolliani* Rarissimi.

Victorini obvii. *Victorini Junioris*, *Victoriæ* seu *Victorinæ* rarissimi.

Marii non omnino obvii.

Regilliani, & *Aureoli* rarissimi, *Aurei* præsertim.

Macriani Patris, ac *Filii* rari. *Balistæ* rarissimi.

Domitii Domitiani rari omnes, at *Argentei* rarissimi.

Odenati, & *Herodis* seu *Herodiani* rarissimi.

Valentis, *Pisonis*, *Æmiliani* rarissimi.

Saturnini rari.

Tetrici Patris, ac *Filii* obvii. *Patris* autem *Aurei* rari,

Argentei rariores: *Filii* verò contra *Argentei* rari, *Aurei* rarissimi.

Trebelliani Rari.

Heremiani, & *Timolai* rarissimi. *Vabalatbi*, & *Celsi*

Rari.

Claudii

- Claudii Imp.* obvii, at *Græci Urbium* rarissimi.
Censorini, & *Æliani* rarissimi.
Quintilli Imp. non obvii.
Aureliani, & *Severinæ* obvii. Aurei tamen, & Argentei rari.
Taciti, *Floriani*, & *Probi* obvii. Aurei tamen rari, nec Argentei frequentes.
Saturnini, *Proculi*, *Bonosi* rarissimi.
Cari; *Carini* obvii; *Numeriani* non omnino. Singulorum verò Argentei, & Aurei rari. *Sabini Juliani* rarissimi.
Diocletiani, & *Maximiani Hercul.* obvii. Illius autem Aurei, & Argentei rari; Hujus Aurei non obvii; Argentei rariores.
Amandi nummum singularem profert *Bandurius*.
Achillei rarissimi.
Carausii, & *Allecti* rari, Argentei inter rariores, Aurei rarissimi.
Constantii Chlori obvii; sed Aurei, & Argentei rari. *Helene* non obvii; Aurei & Argentei rarissimi. *Fl. Theodora* rari. Aurei non extant; Argentei rarissimi.
Maximiani Armentarii obvii. Aurei autem, & Argentei non item. *Gal. Valeriæ* non obvii. Aurei verò, & Argentei rarissimi.
Severi non obvii; Aurei, & Argentei rarissimi. *Maximini Dazæ* frequentiores; Aurei tamen & Argentei rari.
Maxentii obvii. *Magnæ Urbicæ*, & *Romuli* rari. Singulorum autem Aurei rarissimi, Argentei rari.
Alexandri rarissimi. *Nigriniani* rari.
Licinii Patris, ac *Filii* obvii; Aurei autem, & Argentei rari. *Constantiæ* an extent dubium.
Martiniani omnes rarissimi.
Constantini M. obvii; *Faustæ* omnes rari; Argentei præfertim; magisque Aurei.
Crispi obvii. Sed Argentei rari; Aurei verò rarissimi.

- Constantini Jun. Constantis, & Constantii* obvii, Ærei præsertim. *Maximæ Faustine* rarissimi.
Delmatii, & Hanniballiani rari omnes. *Delmatii* verò *Argentei & Aurei* rarissimi. *Hanniballiani* autem non recententur.
Magnentii obvii. *Decentii* non omnino. Utriusque verò *Aurei & Argentei* rari. *Desiderii* omnes rarissimi; & vix occurrunt.
Nepotiani, ac Vetrantonis omnino rari; illius præsertim, cujus nec *Aurei, nec Argentei* hætenus inspecti.
Galli omnes rari. *Constantie* rarissimi.
Juliani obvii. *Helene* autem rari, cujus *Aurei* quidem & *Argentei* penè desiderantur.
Joviani non obvii.
Valentiniani Senioris, & Valentis frequentes sunt. *Severæ, & Justine*, itemque *Dominicæ* vix habentur.
Procopii omnes rarissimi.
Gratiani, & Valentiniani Jun. obvii.
Maximi *Argentei, & Aurei* rari, Ærei non item. *Victoris* omnes rari.
Theodosii frequentes sunt. *Æliæ Flacillæ* rari; *Aurei* autem, & *Argentei* rarissimi. *Gallæ* non habentur; Qui enim *Gallæ* nomen præferunt, videntur ad *Galam Placidiam Arcadii Honorii*que sororem referendi.
Eugenii omnes rari.
Arcadii, & Honorii obvii. *Æliæ Eudociæ* rari.
Constantii Cesaris rarissimi. *Gallæ Placidie* rarissimi.
Constantini Tyr. rarissimi.
Jovini, Sebastiani, Prisci Attali omnes rari.
Theodosii Jun. non obvii. *Æliæ Eudoxiæ* rari. *Joannis* rarissimi.
Valentiniani III rari. *Liciniæ Eudoxiæ* rarissimi.
Marciani; Æliæ Pulcheriæ; Petronii Maximi; Aviti rarissimi.
Leonis I non obvii. Ærei enim, qui hoc nomen præferunt, Imperatori huic non assignandi *Bandurio* contra aliorum communem hætenus opinionem videntur.

Æliæ

- Ælicæ Berinæ rarissimi. Leonis Junioris rari.*
Majoriani, Severi, Anthemii, Olybrii, Glycerii, Julii
Nepotis rarissimi.
Zenonis rari, Argentei præsertim. Leontio, qui, hoc
Imperatore, tyrannidem arripuit, adjudicandos esse
Nummos cum Leontii nomine, ex artificii Nummo-
rum ejus ætatis similitudine, arbitratur Bandurius,
quos antea Leontio Tyranno Justiniani II temporibus
Ducangius adscripserat.
Basilisci rarissimi.
Romuli Augusti rarissimi.
Anastasio non obvii.
Justini non obvii. Lupicie, sive Eufemie rarissimi: Et
qui nomen hoc gestant, fortasse Marcie Eufemie An-
themii conjugii attribuendi.
Justiniani Senioris obvii.
Justini Junioris obvii.
Tiberii Constantini, Mauricii, Phocæ, & Heraclii non
obvii. Post Phocam ferme Imperatorum imagines in
Nummis barbatae admodum esse solent; quo discrimi-
ne utuntur Antiquarii ad Nummos simile nomen præ-
ferentes proprio Imperatori adjudicandos.

INDEX

NOMINUM

IMPERATORUM, &c.

quæ in hoc volumine
continentur.

A		<i>Ælius Cæs.</i>	20
A <i>Bsimarus. Pag.</i>	109	<i>Æmilianus Imp.</i>	42
<i>Acbilleus.</i>	62	<i>Æmilianus Tyr.</i>	52
<i>Adoleda.</i>	126	<i>Agnes, sive Anna Alexii</i>	
<i>Adbeleida Oth. I.</i>	138	<i>II.</i>	164
<i>Adbeleida Frider. I.</i>	163	<i>Agnes Arnulpbi.</i>	129
<i>Adolphus.</i>	180	<i>Agnes, seu Anna Caroli</i>	
<i>Æcaterina.</i>	154	<i>IV.</i>	189
<i>Ælianus Tyr.</i>	53	<i>Agnes Rodolphi I.</i>	179
		<i>Agnes Henrici III.</i>	150
			M.

I N D E X.

225

<i>M. Agrippa.</i>	5	<i>Anastasius II, seu Artbe-</i>	
<i>Julia Agrippina Claudii.</i>	9	<i>mius.</i>	110
<i>Agrippina Germanici.</i>	6	<i>Andronicus I.</i>	164
<i>Vipsan. Agrippina Tibe-</i>		<i>Andronicus II.</i>	179
<i>rii.</i>	<i>ibid.</i>	<i>Andronicus III.</i>	185
<i>Albertus I, Monoculus.</i>		<i>Anna, sive Agnes Alexii</i>	
181		<i>II.</i>	164
<i>Albertus II.</i>	195	<i>Anna Andronici II.</i>	179
<i>Albinus.</i>	26	<i>Anna Andronici III.</i>	185
<i>Alexander Cleopatrae F.</i>	3	<i>Anna Artavasti.</i>	113
<i>Alexander Imper. Orient.</i>		<i>Anna Caroli IV, seu Joan-</i>	
132		<i>na.</i>	189
<i>Alexander Severus.</i>	31	<i>Anna, seu Agnes, ejus-</i>	
<i>Alexander Tyr.</i>	67	<i>dem.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Alexius I, Comnenus.</i>	156	<i>Anna Ferdinandi I.</i>	201
<i>Alexius II.</i>	164	<i>Anna Mattheae.</i>	204
<i>Alexius III.</i>	167	<i>Anna Rodolphi I.</i>	178
<i>Alexius IV.</i>	170	<i>Anna Theopbania.</i>	142
<i>Alexius V. Murtzuffus.</i>		<i>Ansgarda.</i>	126
170		<i>Anthemius.</i>	92
<i>Alectus.</i>	63	<i>Antinous.</i>	20
<i>Alphonsus Castella.</i>	176	<i>Antiochus Tyr.</i>	55
<i>Vvilelm. Amalia, seu A-</i>		<i>Antonia Minor.</i>	6
<i>melia.</i>	11	<i>Antoninus Pius.</i>	20
<i>Anastasia, seu Gregoria</i>		<i>Antoninus Tyr.</i>	32
<i>Constantini III.</i>	105	<i>Antoninus Tyr. alter.</i>	45
<i>Anastasia Bassiani.</i>	70	<i>M. An. Gal. Antoninus.</i>	
<i>Anastasia Tiber. Constan-</i>		21	
<i>tini.</i>	101	<i>M. Antonius.</i>	2
<i>Anastasia Constantini IV.</i>		<i>Antonius Tyr.</i>	17
107		<i>Arcadius.</i>	82
<i>Anastasius I, Dicorus.</i>	96	<i>Ardaburius.</i>	91

P

Ar-

<i>Arduinus</i> .	146	<i>Beatrice Oth. IV.</i>	170
<i>Ariadna</i> .	93, & 96	<i>Berdena</i> .	155
<i>Arnulphus</i> .	129	<i>Berengarius I.</i>	134
<i>Artavaſtus</i> , ſive <i>Artabafduſ</i> .	113	<i>Berengarius II.</i>	138
<i>Artbemiſus</i> , ſeu <i>Anaſtaſius II.</i>	110	<i>Berina</i> .	91
<i>Athenais</i> , ſive <i>Æl. Eudoxia</i> .	86	<i>Bertha Henrici IV.</i>	152
<i>Attalus</i> .	85	<i>Bertha Manuelis I.</i>	161
<i>Auguſtulus</i> .	94	<i>Blanca Caroli IV.</i>	189
<i>Avitus</i> .	89	<i>Blanca Maria Maximilianæ I.</i>	199
<i>Aurelianus</i> .	54	<i>Bonofus</i> , ſeu <i>Bonofius</i> .	58
<i>M. Aurelius</i> .	21	<i>Britannicus</i> .	9
<i>Aureolus</i> .	49	<i>Britannio</i> , ſeu <i>Vetranio</i> .	74

B

B <i>Albinus</i> .	36
<i>Balduinus I.</i>	170
<i>Balduinus II.</i>	174
<i>Baliſta</i> .	49
<i>Barbara</i> .	194
<i>Bardanius</i> .	118
<i>Bardas</i> .	123
<i>Bardas Phocas</i> .	140
<i>Baſiliſcus</i> .	93
<i>Baſilius I.</i>	124
<i>Baſilius II.</i>	142
<i>Baſſianus</i> .	70
<i>Beatrice Frider. I.</i>	163
<i>Beatrice Ludov. V.</i>	185

C

C <i>Æſario</i> .	2
<i>Cæſonia</i> .	8
<i>Cajus Cæſar</i> .	5
<i>Cajus Imp. Caligula</i> .	7
<i>Calpurnia C. J. Cæſaris</i> .	2
<i>Calpurnia Titi Tyr.</i>	34
<i>Ovin. Camillus</i> .	32
<i>Caracalla</i> .	28
<i>Carauſtus</i> .	63
<i>Carbonopſina Zoe</i> .	128
<i>Carinus</i> .	60
<i>Carolus I. Magnus</i> .	116
<i>Carolus II. Calvus</i> .	125
<i>Carolus III. Craſſus</i> .	127

Caro:

<i>Carolus IV.</i>	188	<i>Constantia Henrici VI.</i>	
<i>Carolus V.</i>	199		167
<i>Carolus VI.</i>	210	<i>Constantia Licinii.</i>	68
<i>Carus.</i>	59	<i>Constantia Mauriti.</i>	102
<i>Avid. Cassius.</i>	22	<i>Constantia Posthuma.</i>	
<i>Catbarina Constantini XI.</i>			80
197		<i>Tib. Constantinus.</i>	101
<i>Non. Celsa.</i>	29	<i>Constantinus I, Magnus.</i>	
<i>Celsus.</i>	53		69
<i>Censorinus.</i>	ibid.	<i>Constantinus II. Junior.</i>	
<i>Cbarita.</i>	77		71
<i>Eliz. Christina.</i>	210	<i>Constantinus III. Novus.</i>	
<i>Did. Clara.</i>	25		105
<i>Jun. Claudia.</i>	7	<i>Constantinus IV. Pogona-</i>	
<i>Claudia Augusti.</i>	4	<i>tus.</i>	107
<i>Claudia Felicitas Leopoldi.</i>	208	<i>Constantinus V. Coprony-</i>	
<i>Tib. Claudius.</i>	8	<i>mus.</i>	112
<i>Claudius, Gothicus.</i>	53	<i>Constantinus VI.</i>	115
<i>Cleopatra.</i>	2	<i>Constantinus VII.</i>	133
<i>Commodus.</i>	23	<i>Constantinus VIII.</i>	148
<i>Conradus I.</i>	134	<i>Constantinus IX. Mono-</i>	
<i>Conradus II. Salicus.</i>	147	<i>machus.</i>	150
<i>Conradus III.</i>	159	<i>Constantinus X. Ducas.</i>	
<i>Constans I.</i>	72		154
<i>Constans II, seu Heracl.</i>		<i>Constantinus XI.</i>	197
<i>Constans.</i>	106	<i>Constantinus Tyr.</i>	85
<i>Constans Tyr.</i>	85	<i>Constantinus Tyr. alter.</i>	
<i>Constantia Friderici II.</i>			155
172		<i>Constantius Cæs.</i>	84
<i>Constantia Galli Cæsaris.</i>		<i>Constantius I. Chlorus.</i>	
73, & 75			64
		<i>Constantius II.</i>	72

- Cornelia C. J. Caesaris.* 2
Cornelia Supera. 44
Cossutia. 2
Creusa, sive Leta. 80
Crispina. 23
Crispus Caesar. 70
Crispus Claudii Frater. 54
Cunigunda Henrici II. 145
Cunigunda Henrici III. 149
Cyriades. 47
- D**
- D***ecentius.* 73
Decius. 39
Delmatius. 73
Desiderius. *ibid.*
Deyta, sive Jutta. 130
Diadumenianus. 29
Diocletianus. 61
Domitia, seu Dominica. 79
Domitia Longina. 16
Domitianus Imp. *ibid.*
Domitianus Tyr. 50
Domitilla. 14
Jun. Donata. 47
Drusus Major. 6
Drusus Minor. *ibid.*
- E**
- E***cbertus.* 153
Ecdicius. 89
Editba. 138
Eleonora Ferdinandi II. 206
Eleonora Ferdinandi III. 207
Eleonora Friderici III. 197
Eleonora Leopoldi. 208
Elizabetha Alberti I. 182
Elizabetha Alberti II. 195
Elizabetha Caroli IV. 189
Elizabetha, seu Isabella Caroli V. 200
Elizabetha Friderici Pulchri. 183
Elizabetha Guilielmi. 176
Elizabetha Ruperti. 192
Emmanuel, sive Manuel Grifon. 160
Epitimius. 50, & 55
Epponina, seu Pepo nilla. 14
Etruscilla. 39
Etru-

Etruscus. 40
Æl. Eudocia. 83
Eudocia Basilii I. 124
Eudocia Constantini V.
 113
Eudocia Constantini X.
 154
Eudocia Michaelis III.
 123
Æl. Eudoxia, Athenais.
 86
Fab. Eudoxia. 104
Licin. Eudoxia. 87
Eudoxia Leonis VI. 128
Eugenius. 82
Eunoes. 2
Euphemia, seu Marcia,
& Marciana. 92
Euphemia, seu Lupicia,
& Lupicina. 97
Euphemius. 121
Euphrosina Alexii III.
 167
Euphrosina Michaelis Bal-
bi. 121
Eusebia. 72
Eutropia. 62
Exarchæ Ravennates. 113

F

F *Adilla.* 33
Fastrada. 117
Fausta. 70
Faustina Antonini Pii.
 21
Faustina M. Aurelii. 22
Ann. Faustina. 31
Max. Faustina. 72
Claudi Felicitas. 208
Ferdinandus I. 201
Ferdinandus II. 205
Ferdinandus III. 206
Firmus Tyr. 55
Firmus, seu Tbirmus
Tyr. alter. 78
Flacilla, seu Placilla.
 82
Florianus. 57
Fridericus I, Oenobar-
bus. 161
Fridericus II. 171
Fridericus III. 196
Fridericus, Pulcher.
 183
Gal. Fundana. 13
Mart. Furnilla. 15

G

G Alba.	11
Galla.	82
Gallus Cæs.	74
Gallus Imp.	41
Galliena.	44
Gallienus.	43
Germanicus.	6
Gertrudis.	160
Geta.	28
Gisela.	147
Glicerius.	92
Gordianus Afric. P.	34
Gordianus Afric. F.	35
Gordianus III.	37
Gratianus Imp.	80
Gratianus Tyr.	85
Gregoria, seu Anastasia.	105
Guido, seu Wido.	130
Guilielmus Brabantie.	175

H

H Adrianus.	19
Haniballianus.	73
Hatburga.	136
Helena Constantii Chlo-	65
ri.	65
Helena Constantini VII.	133
Helena Constantini VIII.	148
Helena Crispi.	71
Helena Joannis III.	186
Helena Juliani.	76
Helena, seu Irena Ma-	191
nuelis II.	191
Heliogabalus.	30
Henricus I. Auceps.	135
Henricus II. Sanctus.	144
Henricus III. Niger.	149
Henricus IV. Malus.	151
Henricus V.	157
Henricus VI. Asper.	166
Henricus VII.	182
Henricus Balduini Fra-	171
ter.	171
Hen.	

Henricus Hassia Landgra.
vius. 175
Heracleonas. 105
Heraclius. 104
Herculanilla, sive Urgu-
lanilla. 9
Herennianus. 50
Hermannus. 153
Hermentrudes Caroli Ma-
gni. 116
Hermentrudis Caroli Cal-
vi. 125
Hermingardis Ludovici
Pii. 120
Hermingardis Lotbarii I.
 123
Herodes. 50
Hildegardis. 117
Honorius. 84
Horestilla. 7
Sev. Hostilianus. 38
Val. Hostilianus. 40
Hunila. 58
Hypatius. 99

I *Lus.* 94
Imagina. 180
Indes, seu Indus. 96
Ingenuus. 47
Joanna, seu Anna Caro-
li IV. 189
Joanna Venceslai. 190
Joannes I Zemifces. 140
Joannes II, seu Calojoan-
nes. 158
Joannes III. 186
Joannes IV. 194
Joannes Cantacuzenus.
 187
Joannes Tyr. 86
Jodocus. 193
Jolanta, seu Tolanta.
 173
Jole, sive Jolanta Fri-
derici II. 172
Josephus. 209
Jotapianus, sive Paca-
tianus. 39
Jovianus. 77
Jovinus. 85
Irene Alexii Comneni.
 156
Irena Andronici II. 179
Irena Andronici III. 185
 P 4 *Ire.*

Irene Constantini V. 112

Irene Jo: Cantacuzeni .

187

Irene Joannis II. 158

Irene Leonis IV. 114

Irena , seu Helena Ma-
nuelis II. 191

Irene Philippi Svevi, 168

Isaacius I, Comnenus. 153

Isaacius II, Angelus. 165

Isabella , seu Elizabetha
Caroli V. 200Isabella Friderici Pul-
chri. 183

Juditha. 120

C. Julius Cæs. 1

Julia Senior. 2

Julia Augusti , seu Li-
via. 4

Julia Septimii. 27

Julia Titi. 15

Did. Julianus. 25

Fl. Julianus , Apostata.

75

Sabin. Julianus. 60

Julianus Tyr. alter. 63

Justina. 73, & 78

Justinianus I. 98

Justinianus II. 108

Justinus I. 97

Justinus II. 100

Jutta , sive Deyta. 130

L

LÆlianus , sive Lol-
lianus. 47

Læta , sive Creusa. 80

Lambertus. 130

Leo I. 90

Leo II. 91

Leo III. 111

Leo IV. 114

Leo V. 119

Leo VI. Sapiens. 128

Leontius Tyr. 94

Leontius Tyr. alter. 108

Leonto , seu Leontia .

103

Mar. Leopoldina. 206

Leopoldus. 207

Lepida Claudii. 9

Lepida Galbæ. 11

Lepidus. 2

Lycinianus Tyr. 40

Licinius Senior. 68

Licinius Junior. *ibid.*Livia , sive Julia Augu-
sti. 4

Roman. Locapenus. 133

Lollianus , sive Lælianus.

47

Domit. Longina. 16

Longinus. 96

Lon.

<i>Longinus alter.</i>	96	<i>Jul. Mamea, seu Mam-</i>	
<i>Lotharius I.</i>	122	<i>mea, & Mammaea,</i>	
<i>Lotharius II.</i>	158	32	
<i>Domit. Lucilla.</i>	20	<i>Manuel I, sive Emma-</i>	
<i>Lucilla Lucii Veri.</i>	22	<i>nuel, Grifon.</i>	160
<i>Lucius Cæs.</i>	5	<i>Manuel II.</i>	191
<i>Ludgarda, seu Matbilda.</i>		<i>Marcia Anthemii, seu</i>	
132		<i>Euphemia.</i>	92
<i>Ludovicus I, Pius.</i>	119	<i>Marcia Severi.</i>	27
<i>Ludovicus II.</i>	124	<i>Marciana.</i>	18
<i>Ludovicus III, Balbus.</i>		<i>Marcianus Imp.</i>	88
126		<i>Marcianus Tyr.</i>	94
<i>Ludovicus IV.</i>	132	<i>Marcus.</i>	38
<i>Ludovicus V.</i>	184	<i>Marcus alter.</i>	85
<i>Ludovicus Bosonis.</i>	131	<i>Margareta Henrici VII.</i>	
<i>Luitgarda.</i>	124	183	
<i>Luitgardis.</i>	117	<i>Margareta, seu Maria</i>	
<i>Lupicia, seu Lupicina, &</i>		<i>Isaaci II.</i>	165
<i>Euphemia.</i>	16	<i>Margareta Ludovici V.</i>	
		185	
		<i>Maria, seu Marina Con-</i>	
		<i>stantini V.</i>	112
		<i>Maria, seu Marina Con-</i>	
		<i>stantini VI.</i>	115
		<i>Maria Honorii.</i>	84
		<i>Maria, seu Margareta</i>	
		<i>Isaacii II.</i>	165
		<i>Maria, seu Marina Leo-</i>	
		<i>nis III.</i>	112
		<i>Maria Manuelis I.</i>	161
		<i>Maria Maximiliani I.</i>	
		198	

M

C <i>Lod. Macer.</i>	12
<i>Macrianus Senior.</i>	
49	
<i>Macrianus Junior.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Macrinus.</i>	29
<i>Meonius.</i>	51
<i>Jul. Mæsa.</i>	31
<i>Magnentius.</i>	73
<i>Magnus.</i>	34
<i>Majorianus.</i>	91

<i>Maria Maximiliani II.</i>	62	<i>Maximilianus I.</i>	198
202		<i>Maximilianus II.</i>	202
<i>Maria Michaelis VII.</i>		<i>Maximinus.</i>	33
155		<i>Maximinus Daza.</i>	66
<i>Maria Otbonis III.</i>	144	<i>Maximus Cæs.</i>	33
<i>Maria Otbonis IV.</i>	169	<i>Maximus Imp.</i>	89
<i>Maria Sigismundi.</i>	194	<i>Maximus Tyr.</i>	81
<i>Marianna Ferdinandi II.</i>		<i>Maximus Tyr. alter.</i>	85
205		<i>Mechtildis Friderici II.</i>	
<i>Marianna Ferdinandi III.</i>	206	173	
<i>Marina, seu Maria Constantini V.</i>	112	<i>Mechtildis Henrici I.</i>	
<i>Marina, seu Maria Constantini VI.</i>	115	136	
<i>Marina, seu Maria Leonis III.</i>	112	<i>Mechtildis Henrici V.</i>	
<i>Mariniana.</i>	43	157	
<i>Marinus.</i>	39	<i>Liv. Medullina.</i>	9
<i>Marius.</i>	48	<i>Memmia.</i>	32
<i>Martba.</i>	174	<i>Messalina Claudii.</i>	9
<i>Martina.</i>	104	<i>Messalina Neronis.</i>	11
<i>Martinianus.</i>	68	<i>Michael I. Rancabes.</i>	
<i>Mathilda, seu Ludgarda.</i>	132	118	
<i>Matidia.</i>	19	<i>Michael II. Balbus.</i>	
<i>Matthias.</i>	204	120	
<i>Mauritius.</i>	102	<i>Michael III.</i>	123
<i>Maxentius.</i>	67	<i>Michael IV.</i>	149
<i>Maximianus Armentarius.</i>	65	<i>Michael V, Calaphates.</i>	
<i>Maximianus Herculus.</i>		130	
		<i>Michael VI, Stratioticus.</i>	151
		<i>Michael VII. Parapinaeus.</i>	155
		<i>Michael VIII.</i>	177
		<i>Mi-</i>	

<i>Placidia Constantii.</i>	84
<i>Placidia Olybrii.</i>	92
<i>Placilla, seu Flacilla.</i>	82
<i>Pesc. Plautiana.</i>	26
<i>Plautilla.</i>	28
<i>Plotina.</i>	18
<i>Pompeja C. Jul. Cæs.</i>	2
<i>Pompeja, seu Pomponia Agrippæ.</i>	5
<i>Pompejus Tyr.</i>	99
<i>Poppæa.</i>	10
<i>Posthumus Senior.</i>	46
<i>Posthumus Junior.</i>	47
<i>Potentianus, seu Nepotianus.</i>	74
<i>Praxedis.</i>	152
<i>Priscus.</i>	40
<i>Probus Imp.</i>	57
<i>Probus Tyr.</i>	99
<i>Jul. Procla.</i>	58
<i>Procopia.</i>	119
<i>Procopius.</i>	79
<i>Proculus.</i>	58
<i>Pulcheria.</i>	88
<i>Pupienus.</i>	36

Q

<i>Quietus.</i>	49
<i>Quintillus.</i>	54

R

<i>Rachiza, seu Rixa.</i>	159
<i>Reges Gothorum.</i>	94
<i>Reges Longobardorum.</i>	95
<i>Regillianus.</i>	48
<i>Richardis.</i>	128
<i>Richardus Cornubiæ.</i>	176
<i>Richildis.</i>	126
<i>Rixa, seu Rachiza.</i>	159
<i>Robertus.</i>	173
<i>Rodolphus I.</i>	177
<i>Rodolphus II.</i>	203
<i>Rodulphus Svevus.</i>	153
<i>Romanus I.</i>	139
<i>Romanus II, Argirus.</i>	148
<i>Romanus III, Diogenes.</i>	154
<i>Romanus Locapenus.</i>	133
<i>Romulus.</i>	67
<i>Rupertus.</i>	191

S

S Abina.	20
<i>Ful. Sabinus.</i>	14
<i>Sallustius.</i>	77
<i>Salonina.</i>	44
<i>Saloninus.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Sampso, seu Viturgia.</i>	
58	
<i>Saturninus Tyr.</i>	52
<i>Saturninus Tyr. alter.</i>	
58	
<i>Saturninus Tyr. alter.</i>	
75	
<i>Mal. Scantilla.</i>	25
<i>Scribonia.</i>	4
<i>Scribonianus.</i>	9
<i>Sebastianus.</i>	85
<i>Septimius Tyr.</i>	55
<i>Serena.</i>	62
<i>Aqu. Severa.</i>	31
<i>Hostil. Severa.</i>	41
<i>Severa Valentiniani I.</i>	
78	
<i>Severianus.</i>	66
<i>Severina.</i>	55
<i>Lib. Severus.</i>	91
<i>Sept. Severus.</i>	27
<i>Val. Severus.</i>	66
<i>Sigismundus.</i>	193
<i>Ful. Semias.</i>	31

<i>Sophia Justini II.</i>	100
<i>Sophia Wenceslai.</i>	191
<i>Stauratius Imp.</i>	118
<i>Stauratius Tyr.</i>	115
<i>Stozas Senior.</i>	99
<i>Stozas Junior.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Corn. Supera.</i>	44
<i>Susanna.</i>	66
<i>Sylvanus.</i>	74

T

T Acitus.	56
Taurinus.	32
<i>Margar. Terefia Leopoldi.</i>	208
<i>Eleon. Magd. Terefia ejusdem.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Tertulla.</i>	15
<i>Tetricus Senior.</i>	52
<i>Tetricus Junior.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Theocritianus, seu Theocritus.</i>	98
<i>Theodora Constantii.</i>	65
<i>Theodora Constantini XI.</i>	197
<i>Theodora Augusta sola.</i>	151
<i>Theodora Jo. Zemiscis.</i>	140
<i>Theodora Justini I.</i>	97
<i>Theo-</i>	

<i>Vetranio</i> , seu <i>Britannio</i> .		<i>Urbica</i> .	67
74		<i>Urgulanilla</i> .	9
<i>Victor</i> .	81	<i>Wenceslaus</i> .	190
<i>Victoria</i> .	48	<i>Wido</i> , seu <i>Guido</i> .	130
<i>Victorinus Senior</i> .	<i>ibid.</i>		
<i>Victorinus Junior</i> .	<i>ibid.</i>	Z	
<i>Vindex</i> .	11		
<i>Violanta</i> .	176	J <i>O. Zemiscet</i> .	140
<i>Vitalianus</i> .	97	<i>Zeno</i> , <i>Isauricus</i> .	
<i>Vitellius</i> .	13	93	
<i>Viturgia</i> , seu <i>Sampso</i> .		<i>Zenobia</i> .	51
58		<i>Zenonis</i> .	94
<i>Volusianus</i> .	41	<i>Zoes Leonis VI</i> .	128
<i>Urbanus</i> .	50	<i>Zoes Romani II</i> .	148

F I N I S.

110411

*Errata**Corrige*

<i>Pag.</i>	<i>Lin.</i>		
13	18	Petronilla	Petronia
32	23	Antonius	Antoninus
34	10	Domui suæ	Domi
49	21	auctore	auctor
64	2	e Dardania	in Dardania Mœsiæ Supe-
			rioris ortus,
66	7	Maximini	Maximiani
94	13	illo	Ilo
96	25	&	ex
146	ult.	sufficeret	sufficere
208	2	Anno	Annum

F I N I S

1120/11

